

Venalis habetur in uico sancti Iacobi / apud sanctum
Benedictum: ad signum sancti Georgii.

Reuerēdo patri ac domino, D. Guillermo Paruo/ordinis predicatorii/sacre theologie doctōri eminētissimo/et Ludouici duodecimi Christianissimi Frācorū regis confessori dignissimo/Ludocus Clichtoueus. S.P, D,

Gregiam merētur laudē et amplā cōmendationē colendissime patre: qui sedula cura bibliothecas euoluūt/et antiquorū monumēta litteraria perlustrāt, ut si quid in eis offendāt qđ publicā possit utilitatē studiis afferre: curēt id ipsum pferri in publicū, Nepe hoc pacto nō pagē studiose litterarū cōsulūt cōmunitati: cui accōmoda pa-

rāt ad assequēdas scietias instrumēta / ipsamq; locupletiore exornant librorum supellectile, Et sane quēadmodū equa fere laus tribuit Camillo/q; fuis hostibus Rhomā instaurauit/captaq; signa uictor retulerit/atq; Rhomulo urbis conditori, ita haud multo minor debetur cōmēdatio / ei q; pclara ueterū authorū opa (ne puluere obliuīa ppetuo maneant: aut delitescāt in tenebris) pferit in lucē: q̄ ei q; primū huiusmodi opa suo ipsi labore excudit, quādoquidē parū cōferret postea ritati ista elucubratio: nisi adhiberēt uigilātia illā passim oib; cōmunicādi, Quid enī pferet luminis lucerna / posita sub modio: aut qđ afferet cōmodi hoibus thesaur; abscondit;? Sapiētia abscondita (dicit Ecclesiasticus) et thesaurus inuisus: q̄ utilis in utrisq;. Rursum idē, Bona abscondita in ore clauso: quasi appositiones epularū circūposite sepulchro, Atqui nihil refert/in ore clauso aut libro clauso ceterisq; strictis alligato bona sint abscondita: qm̄ neq; hic neq; illic cōmunicatio illorū bonorū tradit in alios, Nō possum itaq; nō cōmēdare hūc ingenuū tuū laborē prestāssime pater: quo sedulus bibliothecas ois lustrare soles ac disquirere solici te, ut si quippiā occurrat manib; tuis qđ ad Christiane religiōis pietatē aut rectā morū institutionē cōducatur: id protin; oibus cōmunicatū uelis, Cū igit; eximii patris Cyrilli Alexandrini iter sacros scriptores grecos pbatissimi cōmetarios i Leuiticū sexdecim libris digestos ex isigni et puetusta Corbeiēsi bibliotheca offēdisset/et (ut patrū ei; loci hūanitas est) obtinuisset/ac plerosq; alios: quorū tui cultor obseruātissimus Iacobus faber pro indissolubili amoris uiculo/quo a plurimis ānis nectimur uel archissime / mihi copiā fecit: opere precii duxisti tā preclarum opus ad oēs prodire / ne diutius inter blattas et tineas moret / sitūue ducat, Neq; ab re quidē, Cōtinet enī uolumē illud mysticā explanationem sacrorū ueteris legis/ allegoricas cerimoniarū ratiōes / et multiformū hostiarū symbolicas significatiuasq; notiōes, ut quicqđ corporaliter & ad litterā i Leuico obseruādū statuīt: id omne ad spirituale uiuificātēq; trāfferēs intelligēt / aut fidei sacre mysteriis aut humanae uite directioni morib;q; formādis cōcenne & decēter adaptet, Demū et ipse ut aliquē afferre sacrarū litterarū studiosis opē / et tue uenerande paternitati (cui plurimū debeo) uel hoc exiguo inseruire officio: operā dedi sedulo / ut tui nois auspicio ac nūcupatione idē Cyrillus elimatus edatur in lucē: quatenus tua sufful; grauissima auctoritate / maioris apud oēs habeat momētū, Qui tamē si equū natus sit cōfore; tātus ac talis est: ut hominū patrocinio aut approbatione nō indigeat. Si quidē bono uiuo (ut in adagio est) nō opus est hedera, Vale litterarum ac uirtutis amator, Parisus, Anno uerbi incarnati, 1514.

Camillus,
Rhому-
lus,

Eccī, 10,
Eccī, 30.

¶ Beati patris Cyrilli Alexandrini in *Leuiticum*
Liber primus.

Icut in nouissimis diebus uerbum dei ex Maria carne uestitum
processit in hunc mundum: et aliud quidem erat quod uide-
batur in eo: aliud quod intelligebatur. Carnis namque aspectus
in eo patebat omnibus: paucis uero et electis dabatur diuini-
tatis agnitio. Ita et cum per prophetas: uel legislatores uer-
bum dei proferetur ad homines: non absque competitibus pro-
fertur indumentis. Nam sicut ibi carnisata hic littere uelami-
ne tegitur, ut littera quidem aspiciatur tanquam caro, latens uero intrinsecus spiri-
talis sensus / tanquam diuinitas sentiat. Tale ergo est quod et nunc inuenimus li-
brum *Leuitici* reuoluētes: in quo sacrificiorum ritus / et hostiarum diuersitas / ac
sacerdotum ministeria describuntur. Sed hec secundum litteram (que tanquam ca-
ro uerbi dei est / et indumentum diuinitatis eius) digni fortassis uel aspiciant uel
audiant et indigni. Sed beati sunt illi oculi: qui uelamine littere obiectum intrin-
secus diuinum spiritum uident. & beati sunt / qui ad hec audienda multas aures
interioris hominis deferunt. Alioqui aperte in his sermonibus occidentem litte-
ram sentient. Si enim secundum quosdam etiam nostrorum / intellectum simpli-
cem sequar: et absque ulla (ut illi ridere nos solent) tropha uerbi et allegorie nubilo /
uocem legislatoris excipiam: ego ecclesiasticus / sub fide Christi uiuens / & in me-
dio ecclesie positus: ad sacrificandum uitulos et agnos / et ad offerendam simila-
cum thure et oleo / diuini precepti autoritate compellar. Hoc enim agunt: qui des-
seruire nos historie / et seruare legis litteram cogunt. Sed tempus est nos aduers-
sum improbos presbyteros uti sancte Susanne uocibus: quas illi quidem repudia-
tes historiam Susanne / de catalogo diuinorum uoluminum defecerunt. nos autem
et suscipimus: et oportune contra ipsos proferimus / dicētes. Angustie mihi sunt
undique. Si enim hoc consensero uobis / ut legis litteram sequar: mors mihi erit. Si
autem non consensero uobis: non effugiam manus uestras. Sed melius est me absque
opere incidere in manus uestras: quam peccare in conspectu domini. Incidamus er-
go et nos (si ita necesse est) in obsecrationes uestras: tantum ut ueritatem uerbi
dei sub littere tegmine coopertā / ad Christum iam dominū cōuersa cognoscat eccle-
sia. Sic enim dixit et apostolus, Quia si conuersus quis fuerit ad dominum: au-
feretur uelamen. Vbi enim spiritus domini: ibi libertas est. Ipse igitur nobis do-
minus / ipse sanctus spiritus deprecandus est: ut omnē nebula omnemque caliginē (que
peccatorum sordibus concreta: uisum nostri cordis obscurat) auferre dignetur.
ut possimus legis eius intelligentiam spiritualem et mirabilem contueri: secun-
dum eum qui dixit. Reuela oculos meos: & considerabo mirabilia de lege tua. Igitur
ipsus, tanquam possimus breuissime pauca perstringamus ex multis, non quidem singu-
lorum uerborum explanationi studentes (hoc enim facere: per oculum scribentis
est) sed que ad edificationem ecclesie pertinent proferentes, ut occasiones po-
tius intelligentie auditoribus demus: quam expositionum latitudinem persequamur,
secundum illud quod scriptum est. Da occasionem sapienti: et sapientior erit, *Prouer.* 9

Dan. 9.

1. Cor. 3.

ps. 118.

A. 2.

- Leuiti. 1.** Principium ergo Leuitici dicit, quia uocauit dominus Moſem et locut⁹ eſt illi
Leuiti. 2. de tabernaculo teſtimoniū: ut promulgaret filius Iſrael ſacrificiorum et munerū
 leges/et ait, Si homo munus offeret deo: offerat ex bob⁹ et pecudib⁹/ id eſt agniſ
 uel hedis. Si uero ex auiibus: turtures uel pullos columbarū. Si uero non homo ſed
Ibidem, anima offerat mun⁹ deo: ex ſimili aquit offerat panes azimos in dibano coctos/
 uel certam ſimilam ex ſartagine in oleo conſperſam/ aut ex craticula in oleo niſi
 bilominus ſubactam. Tum deinde edocemur: quia fermentatum nichil omnino
 oportet offerri ad altare dei/ neq; mel uſquam ſacrificiis admitti/ ſed ſale ſaliſ
 ri omne ſacrificium uel munus. Secundo in loco de primitiarum precepit ſacriſi
Leuiti. 3. ciis: que recentia/ toſta/ et bene purgata offerri domino iubet. Poſt hec ſub eadē
 legis continentia de ſacrificiis ſalutaribus ſubiungitur, Primo ex bobus: ſecūdo
 ex ouibus, in quibus tamē liceat ſiue in agniſ ſiue in hedis: uel ſeminaſ offerre uel
 mares, et nihil preter hec animalia decernit in ſacrificiis ſalutaribus offerendū.
 ¶ Sed repetamus paululum/ et uideamus primo omniū: quid eſt quod dicit, ho
 mo ex uobis ſi offerat mun⁹. quaſi uero poſſit ali⁹ aliquis offerre q̄ homo, & utiq;
 ſufficeſſet dicere, ſi quis ex uobis offerat munus, ſed nunc dicit, homo ex uobis
 ſi offerat munus, in conſequētib⁹ uero dicit, ſi autem anima offerat munus, In
 poſterioribus porro cum ſecundo iam loquitur dominus ad Moſem/ et mandat
 de ſacrificiis pro peccato offerendis: ita dicit, Si pontifex peccauerit: offerat illud
Leuiti. 4. et illud. Si omnis ſynagoga peccauerit/ uel ſi princeps peccauerit/ uel ſi una ani
 ma peccauerit: mandat⁹ ſingulis quibuſq; quid offerant, Quid ergo inanē pu
 tamus eſſe iſtam perſonarum diſtinctionem? ut aliud quidem offerendum ſub
 hominiſ appellatione/ aliud ſub anime/ aliud ſub pontificis/ aliud uero ſub ſyn
 goge/ aliud etiam ſub principis/ uel uni⁹ anime cognominatione mandetur?
 Ego interim pro exiguitate ſenſus mei hoc in loco hominem quem appellauit/
 & primum in omnibus poſuit ad offerendū munus deo: intelligēdū eſſe omne
 humanum genus arbitror. Et ipſum dici hominem: qui holocauſtum offerat ui
 tulum ex bobus ſine macula, Iſte autem uitulus ſine macula/ uide ſi non ille ſagi
Luce. 15. natus eſt uitulus: quem pater pro reſtreſſo ac reſtituto ſibi illo qui perierat filio/
 quiq; omnem ſubſtantiam ei⁹ dilapidauerat/ iugulauit/ et fecit conuiuium ma
 gnum/ et leticiam habuit. ita ut letarentur angeli in celo: ſuper uno peccatore pe
 nitentiam agente, Neq; abſurde per adoleſcentiorem illum filium/ qui diſmiſſo
 patre abiit in regionem longinquam: hominem ipſum/ genuſq; humanū (ut di
Deute. 32 ctum eſt) intelligas. Nempe deum qui ipſum genuerat dereliquit homo/ et obli
 tus eſt dei creatoris ſui: cum ſuaſu ſerpentiſ mandatum domini tranſgreſſus eſt/
 et de ligno uetito comedit. Tunc itidem in regionem longinquam abiit/ regio
 nem peccati & tenebrarum/ regionem calamitatis & miſerie: cum paradifo
 propulſus hanc lachrymarum uallem ſubiit, ubi ſuis irrationabilibus ſeruiens
 cupiditatibus: ad porcos paſcendos & ſiliquas eorum comedendas adactus eſt
 ob inopia & famem, Homo ergo iſte qui perierat & inuentus eſt: qui nihil habuit
 proprie ſubſtantie quod offerret (cuncta namq; dilapidauerat: uiuens luxurio
 ſe) inuenit iſtum uitulum: celitus quidem miſſum/ ſed ex patriarcharum or

dine & connexis ex Abraham generationum successionibus uenientem. Et idē Math. 1,
circo nō dixit uitulum et filiu/ut uideatur uitulus quicunq; mandatus; sed uitu-
lū ex bobus /id est ex patriarcharum generatione uenientem, Est autem mascu-
lus sine macula, Masculus uero est; qui peccatum (quod est femine fragilitas) Esaie. 53.
ignorat solus, Ergo ille masculus qui solus sine macula est /qui peccatū non fecit
nec dolus inuentus est in ore eius / et qui acceptus coram domino offertur ad
ostium tabernaculi: non est intra ostium / sed extra ostium, Extra ostium enim Ioan. 1;
fuit Ihesus: quia in sua propria uenit / et sui eum non receperunt, Non est ergo
ingressus tabernaculum illud ad quod uenerat: sed ad ostium eius oblatus est
holocaustum / quia extra castra passus est. Nam et illi mali coloni uenientem filiū
patris familias eiecerunt foras extra uineā: et occiderūt, Hoc est ergo quod offer-
tur ad ostiū tabernaculi: acceptum coram domino, Et quid tam acceptum q̄ ho-
stia Christi: qui seipsum obtulit deo? ¶ Et tūc iponet manum suam inquit super Ephe. 5;
caput hostie; et iugulabit uitulum coram domino, Et offerent filiū Aaron sacer- Leuiti. 1.
dotis sanguinem; & effundēt sanguinem ad altare in circuitu / quod est ad ostiū
tabernaculi testimonii. Potest quidem uideri ob hoc dictū: q̄ de filiis Aaron erā-
Annas et Caiphas / et ceteri omnes qui consilium agētes aduersum Ihesum / pro- Math. 26
nunciauerunt eum reum mortis / et effuderunt sanguinem eius circa basim alta-
ris tabernaculi testimonii, Ibi etenim effunditur sanguis: ubi erat altare et basis
eius, sicut ipse dominus dixit, Quia non capit perire prophetam extra Hierusa-
lem. Posuit ergo et manum supra caput uituli: hoc est peccata generis humani
imposuit super corp⁹ suum, Ipse est enim caput corporis ecclesie sue, Sed & hoc Luce. 13.
fortasse non sine causa sit: q̄ cum superius dixisset / applicabit eum ad ostium Colos. 1.
tabernaculi testimonii: in posteriorib⁹ repetit et iterum dicit / ad altare quod est
ad ostium tabernaculi testimonii, quasi non eūdem locum sub eadem narratio-
ne semel designasse sufficeret, nisi q̄a forte hoc intelligi uoluit: q̄ sanguis Ihesu
non solum in Hierusalem effusus est / ubi erat altare et basis eius et tabernaculū
testimonii: sed & q̄ supernum illud altare quod est in celis (ubi ecclesia primitiuo-
rum est) idē ipse sanguis asperferit, sicut et apostolus dicit. Quia pacificauit per
sanguinem crucis sue: siue que in terra sunt / siue que in celis, Recte ergo secūdo Colos. 1.
nominat altare quod est ad ostium tabernaculi testimonii: quia non solū pro ter-
restribus / sed etiam pro celestibus oblat⁹ est hostia Ihesus, Et hic quidem pro ho-
minibus ipsam corporalem materiam sanguinis sui fudit, In celestibus uero / mi-
nist⁹ fratribus si qui inibi sunt sacerdotibus: uitalem corporis sui uirtutē uelut spi-
ritale quoddam sacrificium immolauit, Vis autem scire quia in eo duplex hostia
fuit / conueniens terrestribus et apta celestibus: apostolus ad Hebreos scribēs di-
cit, Per uelamentid est carnem suam, Et iterum, interius uelamen interpretatur Hebre. 7
celum; quod penetrauerit Ihesus / ut assistat nūc uultui dei pro nobis / semper in- Leuiti. 1.
quit uiuens ad interpellandum pro nobis, Si ergo duo intelliguntur uelamina / q̄
uelut pōtēx ingressus est Ihesus: consequēter et sacrificium duplex intelligēdū
est / p̄ qd̄ et terrestria saluarit & celestia. ¶ Deniq; & ea q̄ sequūtur: p̄ celestia sa-
crificio q̄ terreno uidētur aptāda, Et decorātes inq̄ holocaustū: diuidēt illud mō

bratim,et imponent filii Aaron sacerdotis ignē super altare et conflapibunt
gna in ignem:et imponent filii Aaron sacerdotis diuisa membra et caput et ad
pes & ligna que sunt super altare. Intestina uero et pedes lauabunt aqua/et im
ponet facerdos omnia super altare. hostia est et sacrificium: odor suauitatis do
mino. Quomodo decorietur caro uerbi dei quod hic uitulus nominatur / & quo
modo membratim diuidatur a sacerdotibus / opere precium est aduertere. Ego
puto q. ille sacerdos detrahit corium uituli oblatis in holocaustum / et deducit pel
lem qua membra eius conteguntur: qui de uerbo dei abstrahit uelamen littere
et interna eius que sunt spiritalis intelligentie membra denudat. Et hec membra
uerbi interioris sciētie non in humili aliquo loco ponit / sed in alto et sancto / id est
super altare collocat: cū non indignis hominibus et humilē uitā ac terrenam di
centibus pandit diuinā mysteria / sed illis qui altare dei sunt in quibus semper ar
det diuinus ignis / et semper consumitur caro. Super hos ergo tales: membratim
diuisus iste holocausti uitulus collocatur. Diuidit namq. membratim uitulū: qui
explanare per ordinem potest et competenti distinctione differere / quis sit pro
fectus / Christi fimbriam contigisse / quis uero pedes eius lauisse lachrymis / & ca
pillis capitis exterrisse. Quāto autē his potius sit / caput eius unxisse myrrha: & in
pectore eius recubuisse / quid habeat eminētie. Horū ergo singulorū causas dis
serere / et alia quidem incipientibus / alia uero iis qui iam proficiunt in fide Chris
sti / alia autem illis qui iam perfecti sunt in sciētia et charitate eius / aptare: hoc est
membratim uitulum diuissse. Sed et qui nouit ostēdere que fuerint legis princi
pia / quis etiam in prophetis profectus accesserit: que uero in euāgelij plenitudo
perfectio habeatur. uel qui docere potest quo uerbi lacte alēdi sunt paruuli in
Christo / & quo uerbi olere refouendi sint qui infirmantur in fide / quis etiam sit
cibus solidus et fortis / quo impinguādi sint athletę Christi / qui hec singula nouit
spiritali ratione diuidere: potest talis doctor ille sacerdos uideri / qui imponit su
per altare holocaustum per mēbra diuisum. Addit & ligna altari / quo ignis ani
metur et ardeat: a quo non solum de corporalibus uirtutibus Christi / sed etiā de
diuinitate eius / sermo miscetur. Desursum enim est diuinitas Christi: quā ignis
iste festinat. Cōuenienter ergo omnia hec que in corpore a saluatore gesta sūt /
celestis ignis absumpsit: et ad diuinitatis eius naturam cūcta restituit. Lignis ta
men adhibitis: ignis iste succēditur. usq. ad lignum enī: in carne passio fuit Chris
sti. Vbi autem suspensus est in ligno: dispensatio carnis finita est. Resurgens enī
a mortuis ascendit ad celum: quo iter eius natura ignis ostendit. Vnde et aposto
lus dicebat. Quia et si cognouimus Christum secundum carnem: sed nunc iam
non nouimus. Holocaustum namq. carnis eius per lignum crucis oblatum: ter
rena celestibus et diuinis humana sociauit. Intra nea sane cum pedibus aqua di
lui iubet sermo precepti: sacramentum baptisimi sub figurali predicatione denū
tians. Nam interna diluit: qui conscientia purgat. Pedes abluit: qui consummati
onem suscipit sacramenti. Et is scit quia tū mundus est: non indiget nisi ut pedes
lauet. et quia partē q. habere non potest cū Ihesu: nisi lauent pedes ei. ¶ Verū si
hec etiā ad moralē locū inclinare uelis: habes et tu uitulū quē offerre debes. Vitu

Math, 9,
Luce, 7,
Marci. 14
Ioan, 13.

2. Cori, 5.

loan. 13.

lus est et quidem ualde superbus: caro tua, quam si uis minus domo offerre / ut eam castam pudicamq; custodias: adduc eam ad ostium tabernaculi / id est ubi diuinorum librorum suscipere possit auditum, Masculinū sit munus tuum: femina nesciat, concupiscentiam respuat / fragilitatem refugiat / nihil dissolutum requirat aut molle, Impone etiā manū tuā super hostiam tuā: ut sit accepta domi no / et iugula illā corā dño, hoc est / impone ei cōtinētie frenū / et manū discipline ne auferas ab ea, sicut imposuit manū carni sue ille: qui dicebat, Macero corpus meū et seruituti subiicio: ne forte cū aliis predica uero / ipse reprobus efficiar, Et iugula eā corā domino: mortificās sine dubio mēbra tua que sunt super terrā, Sed et filii Aaron sacerdotis offerūt sanguinē eius, Sacerdos in te est et filii eius / mēs que in te est et sensus eius, qui merito sacerdos et filii sacerdotis appellantur, soli enim sunt qui intelligunt dominū: et capaces sunt scientie dei, Vult ergo sermo diuinus / ut rationabili sensu carnē tuam in castitate offeras deo: scdm quod apostolus dicit, Hostiā uiuentē / sanctā / deo placētē / rationabile obsequiū uestrū, Et hoc est per sacerdotē uel filios sacerdotis offerre sanguinē ad altare: cū et corpore et spiritu quis castus efficiatur, Sunt enī et alii qui offerunt quidē holocaustum carnē suam: sed non per ministeriū sacerdotis, Non enim scientes / nec scdm legē que in ore sacerdotis est: offerunt, sed sunt quidē casti corpore: animo autē inuēniuntur incesti, Aut enī glorie humane concupiscentia maculātur / aut cupiditate auaritie polluantur / aut inuidie ac liuoris infelicitate sordescūt: uel furētes odii et ire immanitate uexantur, Quicunq; tales sunt / licet corpore casti sint: tamen non offerunt holocausta sua per manus et ministeriū sacerdotis, Nō est enim in eis cōsiliū & prudētia: que sacerdotio fungitur apud dñm, sed sunt ex illis quiq; uirginibus stultis que uirgines quidē fuerunt / et castitatē corporis seruauerunt: oleū autē charitatis et pacis et reliquarū uirtutū in uasis suis condere nescierūt / et idcirco excludē sunt a thalamo sponsi, quoniā sola carnis cōtinētia ad altare domini nō potest peruenire: si reliquis uirtutib; et sacerdotalib; ministeriis deficiatur, Et ideo qui hec legimus uel audim; in utraq; parte operā demus casti esse corpore / recti mēte / mūdi corde / moribus emēdati / proficere in operibus / uigilare in scientia: fide / & actibus / gestis et intellectibus esse perfecti / ut ad similitudinē hostie Christi cōformari mereamur, Per ipsum dñm nostrū Ihesum Christū, Cū quo / deo patri cōpotēti cū spū scto: est glā & iperū in secula seculorū Amē.

¶ Primi libri Cyrilli in Leuiticum: finis,

¶ Liber secundus eiusdem / de sacrificiorum generibus: hoc est de muneribus / & salutaribus / et pro peccatis, & quomodo offert pontifex pro peccato suo / et pro peccato synagoge, uel pro anima q̄ ex populo terre peccauerit / nō uolūtate,

Vponitur quidem de principio Leuitici disputatio edocuit nos legē sacrificiorū: que munera appellantur, ut si homo munus offerat: ex animalib; id offeret / id est ex bobus / uel ouibus / uel etiā capris, Si uero ex auibus: turturum par aut duos pullos columbarū adhiberet, Si uero anima offerat munus: simulam offerat ex dibano / id est panes azimos / aut similā oleo cōspersā ex farragine / uel etiā craticula, Si aut sacrificiū offerat primitiā: de primis frugib;

A, 4,

1, Cori, 9,

Colossē, 3,

Roma, 12,

Math, 25,

Leuiti, 1,

Leuiti, 2,

- Leuiti, 3.** ut simila sit recens id est noua. Igni quoq; eā torreri uult et medio fractā esse: ne multum minuta sit / quia primitie sunt: et bene purgata sit. Oleum quoq; et thus ut imponatur super eam: et sic offeratur. At uero si quis offerat sacrificium salutare: ex bobus iubetur offerre / uel etiam ex ouib⁹ siue capris. Et exceptis his: nullum aliud sacrificii genus subsistit in salutaribus hostiis. Nā pro peccatis solū nō uoluntariis / generaliter quidē anima iubetur offerre: sed post hec per diuersas agitur uariarq; personas / et iubetur. Si quidē pontifex sit qui deliquit et offert sacrificiū pro peccato: ut uitulū holocaustum offerat / sed nō in eo ritu quo illū pro munere obtulit. De hoc enim tantum adipēs et duos renes cum adipibus suis / & adipē qui tegit interiora: imponet super altare holocaustorū. De sanguine quoq; eius intiget digitū suum et resperget septies coram domino & linet ex eo cornu altaris incēsi. Ceteras autē carnes cum corio et internis & stercore: extra castra igni cremare iubet in loco mundo. ¶ Obseruandū sane est q. in peccato pontificis nō addit legislator: quia per ignorantia aut nō uolūtate peccauerit. Neq; enī cadere ignorantia poterat in eū: qui ut ceteros doceret prouectus est. Si autē totius synagoge peccatū fuerit: uitulū nihilominus holocaustū synagoga iubetur offerre. Sed in peccato synagoge dicit: si ignorauerit & latuerit uerbū ab oculis synagoge et fecerit quod contra mādatū domini est. Vnde apparet etiā oēm synagogam delinquere per ignorantia: quod et dominus confirmat in euangeliiis.
- Leuiti, 4.** cum dicit, Pater remitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Q. si princeps fuerit qui offert hostiam pro peccato: hircū ex capris iubetur offerre, non holocaustū: sed tantum ut de sanguine eius imponat sacerdos super altare / et omnē adipem eius offerat in altari, reliquū autē sacerdotibus remaneat ad edēdum: sanguine tantū ad basim altaris effuso. Si uero anima fuerit (inquit) una que offert pro peccato: caprā feminā offerat, ritu scilicet eodē: quo hircū superi⁹ diximus imolatū.
- Luce, 23.** Q. si nō ualuerit inquit manus ad caprā uel agnū: par turturū offeret aut duos pullos colūbarū. Q. si neq; hoc inueniat: decimā partē ephi similaginis sine oleo et sine thure mandatur offerre. ¶ Hec quidē nobis singula: priori lectione recitata sunt, uerū explanatio eorū (quoniā tēpore excludebamur) omīssa est: de qua nunc paucis cōmonere studiosos quosq; / et eos etiā qui preteritarū meminerint lectionū / absurdū non puto: q̄q̄ ad ea que nup̄ recitata sunt urgeamur. Et primo uelim uidere q̄ sit ista differētia: q. alia quidem dicit hominē offerre / alia animā / alia pōntificē / alia synagogā / alia p̄cipē / alia unā animā ex populo terre. Si autē quidē hominē / illū debere intelligi: qui ad imaginē & similitudinē dei fact⁹ est & irrationabiliter uiuit. Hic ergo munus offert deo uitulū: cū carnis supbiā uicerit. Ouē: cū irrationabiles motus insipietesq; correxerit. Hedū: cū lasciuia superauerit. Offert etiā par turturū: cū nō fuerit sol⁹ / sed mētē suā uerbo dei uelut uero cōiugi sociauerit. sicut hoc gen⁹ auiū / unū dicit: et castū seruare coniugiū. Offert etiam duos pullos colūbarū: cum & ipse intellexerit mysteriū quo oculi spōse sicut colūbe dicitur ad plenitudines aquarū / et collū ei⁹ sicut turturis. Hec ergo sunt hoīs scdm̄ qd̄ supra exposuim⁹ munera. anime autē munera: lōge inferiora describit. Anima hec neq; uitulū habet / neq; ouem / neq; hedū: quē offerat deo. sed ne
- Canti, 5.**
Cātico, 1.

par quidē turturū / aut duos pullos iuenit colūbarū, Similā tātū habet; ex ipsa pa-
 nes azimos offert a cibano / ex ipsa in sartagine opus factū / uel a craticula oleo
 pmixtū, Vnde uidet mibi hic aia que appellata est; homo ille quē Paul⁹ anima-
 lem hominē nominat / intelligendus, qui etiam si peccatis non urgeatur / nec sit
 preceps ad uicia; non tamen habet aliquid in se spiritale / et quod figuraliter car-
 nis uerbi dei reputetur, Sic enim ipse de eo Paulus apostolus dicit: quia animalis
 homo non percipit que sunt spiritus dei, Stultitia enim est illi; et non potest intel-
 ligere quia spiritualiter diiudicatur, spiritualis autem examinat omnia, Ille ergo
 qui anima nominatur (nō potest offerre omnia; quia examinare non potest om-
 nia, sed offert solam similam et panes azimos; id est cōmunem hanc uitam / uer-
 bi gratia in agricultura / aut nauigādo / aut in aliquibus cōmunis uite usibus po-
 sitam, Offert tamen etiam ipse munus deo; licet solam similam dicatur offerre /
 oleo salicet tātū conspersam, Omnis enim anima eget oleo diuine misericordie /
 nec presentem uitam euadere quispiam potest; nisi ei oleum celestis miseratiōis
 affuerit, ¶ Secūdo in loco / primitiarum id est de initiis frugum mandatur obla-
 tio, Quod si bene meministi; in die pētecosten fieri lex iubet / in quo illis plane um-
 bra data est; nobis autē ueritas referata est, In die enim pentecosten oblato ora-
 tionum sacrificio; primitias aduenientis sancti spiritus apostolorum suscepit ec-
 clesia, Et uere hec fuerunt recentia; quia erat nouum, unde et musto repleti dis-
 cebantur, & fuerunt igni tostati; igne namq; lingue supra singulos confederūt. Et
 medio fracta / frangebantur enim media; cū littera separabatur a spiritu, Et bene
 purgata, purgat namq; omnes sordes presentia sancti spiritus; remissionem tri-
 buens peccatorum, Oleum quoq; misericordie huic sacrificio infunditur / et thus
 suauitatis; per quod Christi bon⁹ odor efficiamur, ¶ Post hec de sacrificiis saluta-
 ribus dicit; que ex animalibus id est ex bobus uel capris atq; ouibus offeruntur,
 et nichil his ultra substituitur ad immolandum / sed ne deus quidem; que supe-
 rius in offerendis muneribus fuerunt substituta, Ille enim qui salutare hostias
 offert; sine dubio iam sue salutis est conscius, Et ideo qui ad salutem peruenit; ne-
 cesse est ut que magna et perfecta sunt offerat, Sic enim et apostolus dicit, Perfe-
 ctorum autem est cibus solidus, ¶ De hinc ad offerendas pro peccatis uictimas;
 sacrificiorum ordo dirigitur / in quo et secūdo dicitur, Locutus est dominus ad
 Mosem dicens, Anima quecūq; peccat coram domino; non uoluntate, Recte ani-
 mam dicit; quam peccare describit, Non enim spiritum uocasset; quē diceret pec-
 caturū, sed ne hominem quidem hunc diceret; in quo nequāq; imago dei peccato
 interueniente constaret, Non est ergo spiritus; ille qui peccat, Fructus enim spi-
 ritus / ut describit apostolus; charitas est / gaudium / pax / patientia / et cetera his si-
 milia; qui etiam fructus uite appellatur, Deniq; et alibi dicit, Qui seminat in car-
 ne; de carne metet et corruptionem, Et qui seminat in spiritu; de spiritu metet ui-
 tam eternam, Quomodo ergo alius est qui seminat; et aliud est in quo seminat?
 Seminatur autem uel in carne cum peccatur / ut metatur corruptio; uel in spiri-
 tu cum secundum deum uiuitur / ut metatur uita eterna, Constat utiq; animam
 esse / que uel in carne uel in spiritu seminat; et illam esse / que in peccatum ruere

1. Cori. 2.

Leuiti. 23

Actu. 2.

Hebre. 5.
Leui. 4.Gala. 5.
Gala. 6.

- possit/uel conuerti a peccato, Nam corpus sequela eius est ad quodcūq; direxe-
rit: et spiritus dux eius est ad uirtutem/ si eum sequi uelit, Sed hec generaliter di-
Leui, 4, cta sunt: nunc uero per species diuiduntur, Si pontifex inquit qui unctus est pec-
cauerit/ ut populum faceret peccare: offeret pro peccato suo uitulum de bobus si
ne macula domino. Terror simul et misericordia in diuinis legibus/ ostēdatur. ita
Hebre. 5, sane in hominibus nichil tutum est: ne pontifex quidem. Et quis pontifex? ipse q
Hebre. 7, unctus est/ ipse qui sacris ignibus diuina succendit altaria/ qui deo munera et sa-
luta res hostias immolat: qui inter deum et hominem medius quidam repropitia-
tor interuenit, Ne iste inquam ipse: immunis manet a contagione peccati. Sed ui-
de misericordiam dei: et plenius eam Paulo docente cognosce, Ipse enim ad He-
breos scribens dicit, Omnis namq; pontifex ab hominib; assumptus: pro homini-
bus constituitur ad offerendas hostias deo, et paulo post, Lex inquit homines cō-
stituit sacerdotes infirmitatem habentes: ut possint pro sua ita etiam pro populi
infirmitate offerre, Vides ergo dispensationem diuine sapientie, Sacerdotes sta-
tuit: non eos qui omnimode peccare non possent, alioqui nō essent homines, sed
eos imitari quidem illum: qui peccatum non fecit. offerre autem hostias primo p
suis/ post etiam p populi delictis, Sed quid precipue in huiusmodi sacerdote mi-
rādum est? Non ut nō peccet/ quod fieri non potest: sed ut agnoscat et intelligat
peccatum suum, nunq; enim emendat: qui se peccasse non putat, simul quia et fa-
cilis potest indulgere peccantibus: qui alicuius infirmitatis conscientie sue re-
mordetur, Que est autem oblatio sacerdotis pro peccato? uitulus inquit ad holo-
caustum, Secundo inuenimus offerri a pontifice uitulum in holocaustum: semel
pro munere/ et semel pro peccato, Sed ille qui offertur in munere: sup holocaus-
ti altare cōsumitur, Qui uero pro peccato: extra castra cum corio ac intestinis ac
stercore/ in loco mundo iubetur exuri: ad ipibus solis in altari oblati/ et renibus,
Que singula diuidere ac discernere/ quāuis et supra nostras uires sit et supra au-
ditum uel trum: tamen aliquas uobis ad intelligendū occasionēs conquirere atq;
in medium proferre tētabimur. Vide ergo ne forte Ihesus quē Paulus dicit paci-
ficasse per sanguinem suum non solum que in terris sed que in celis sunt: idem ip-
se sit uitulus/ qui in celis quidem non pro peccato sed pro munere oblatus est, In
Golof. 1, terris autem/ ubi ab Adam usq; ad Mosem regnauit peccatum: oblatus sit pro
Roma. 5, peccato. et hoc est passum esse extra castra, Extra illa opinor castra/ que uiderat
Hebre. 13, Iacob angelorum dei: castra celestia/ de quibus scriptum est in Genesi, Et suspis-
Gene. 32, diens Iacob uidit castra dei in apparatu: et occurrerūt ei angeli dei, et dixit Iacob
cum uideret eos, Castra dei sunt hec, Extra illa ergo castra celestia: est ois in quo
habitamus nos locus iste terrenus/ in quo in carne passus est Christus, Q; uero
dicit quia cum stercore exurit ur et intraneis: uide ne forte ad cōparationem ces-
lestium corporum/ corpus istud humane nature sterco figuratim appelletur,
terrenum enim est: et de terra sumptū. Sed et cophinus ille stercoreis qui ad radis
Luce. 13, ces succidende ficulnee mittitur: quid aliud nisi mysterium susceptē in corpore
Colof. 2, serui gesserit formam: plenitudo tamen diuinitatis in eo habitabat, Hec quāuis

audacter discussa sint: tamen fidelium quorumq; nutriri semper ad maiora debet auditus, eadem quoq; etiam de synagoga uitulo accipiendâ sunt. ¶ In morali aut loco potest p̄fex iste sensus pietatis et religionis uideri: qui in nobis per orationes et obsecrationes quas deo fundimus / uelut quodam sacerdotio fungit. Hic si in aliquo deliquerit: omnem qui intra nos est bonorum actuum peccare populum facit. Neq; enim recti operis aliquid gerim⁹: cum in prauum declinauerit dux bonorum operum sensus, Et ideo ad huius emendationem: non qualiscūq; hostia / sed ipsius saginati uiculi requiritur sacrificium, Similiter et synagoga culpa / hoc est omnium que intra nos sunt uirtutum emendatio: non aliter q̄ ex Christi

Luce. 15.

33 Isti mortificatione reparatur, Si uero princeps inquit peccauerit: hircum offeret ex
33 capris, Princeps iste potest uideri uis rationis: que intra nos est, que si peccet in nobis / et stultum aliquid agamus: pertimescenda nobis est illa sententia saluatoris / que dicit, Vos estis sal terre, Si autem sal infatuatum fuerit: ad nichilum ualet nisi ut proiciatur foras / et conculcetur ab hominib⁹, Habet ergo iste et hostiam suam, Sed & anima inquit una si peccauerit: caprâ feminâ similiter offeret / secū-
33 dum illam substitutionem hostiarum: quam superius memorauimus, ¶ Sed fortasse dicent auditores ecclesie, Melius fere agebatur cum antiquis q̄ nobiscum: ubi oblati diuerso ritu sacrificiis / peccantibus uenia prestabatur, apud nos una tantummodo est uenia peccatorū: que per lauacri gratiam in initio datur, nulla post hec peccantibus misericordia nec uenia ulla conceditur, ¶ Decet quidem districtioris esse discipline Christianū: p̄ quo Christus mortu⁹ est, Pro illis oues / hirci / boues iugulabantur et aues / et similia conspergebatur, Pro te filius dei iugulatus est: et iterum te peccare delectat, Et tamē ne tibi hec non tam erigāt animos pro uirtute / q̄ pro desperatione deiciant: audisti quanta sint in lege sacrificia pro peccatis, Audi nunc: quante sint remissiones peccatorū, In euangelio est ista prima: qua baptisamur in remissionem peccatorum, Secunda remissio est in passione martyrii, Tertia est que per eleemosynā datur, Dicit enim saluator, uerum tamen date que habetis: et ecce omnia munda sunt uobis, Quarta nobis fit remissio peccatorū: q̄n et nos remittimus peccata fratribus nostris, Sic enim dicit ipse dominus et saluator, Quia si remiseritis fratribus uestris ex corde peccata: et uobis remittet peccata uestra pater uester, Q̄ si non remiseritis fratribus uestris ex corde: nec uobis remittet pater uester, Et ipse in oratione nos docere docuit, remitte nobis debita nostra: sicut et nos remittim⁹ debitorib⁹ nostris, Quis ta peccatorum remissio, cum cōuerterit quis peccator ab errore uie sue, Ita enī dicit scriptura diuina, Quia qui cōuerſi fecerit peccatorem ab errore uie sue: saluat animā eius a morte / et cooperit multitudinem peccatorum, Sexta quoq; fit remissio per abundantiam charitatis: sicut et ipse dominus dicit, Amen dico tibi / remittuntur ei peccata multa: quoniam dilexit multum, Et apostolus dicit, Quoniam charitas operit multitudinem peccatorum, Est adhuc et septima / licet dura et laboriosa: per penitētiā remissio peccatorum, cum lauat peccator lachrymis stratum suum: et sunt ei lachryme sue panes die ac nocte, cum non erubescit sacerdoti domini indicare peccatum et querere medicinam: secundum eum

Math. 5.

Luce. 11.

Math. 6.

Iacobi. 5.

Luce. 7.

1. Petri. 4.

Psal. 6.

Psal. 40.

Psal. 31.

- Pfal. 31, qui ait, Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitiam meam: et tu remisisti impietatem cordis mei, In quo impletur et illud: quod Iacobus apostolus dicit, Si quis autem infirmatur: uocet presbyteros ecclesie et imponent ei manus/ungentes eum oleo in nomine domini/et oratio fidei saluabit infirmum, et si in peccatis fuerit: remittetur ei, Et tu ergo cum uenis ad gratiam baptismi: uitulū offers/quia in morte Christi baptisaris, Cum uero ad martyrium duceris/hircum obtulisti: quia auctor rem peccati diabolum iugulasti, Cum autē eleemosynam feceris/et erga indigentes affectum misericordie sollicita pietate impēderis: altare sacrum hedis pingui- bus onerasti, Qz si ex corde peccatum remiseris fratri tuo/et iracundia et tumore deposito/mitem intra te et simplicem recollegeris animum: immolasse te arietem/uel agnum in sacrificium obtulisse confide, Porro autem si diuinis lectionibus instructus meditando sicut columba/et in lege domini meditando die ac nocte/ab errore suo conuerteris peccatorem/et abiecta nequitia ad simplicitatem eum columbe reuocaueris: atq; etiam adherendo sanctis/seceris eum societatem turturis imitari: par turturū aut duos pullos columbarū domino obtulisti, Qz si illa (que et spe et fide maior est) charitas abundauerit in corde tuo: ita ut diligas proximum tuum non solum sicut teipsum/sed sicut ostendit ille qui dicebat: maiorem hac charitatem nemo habet/q animam suam ponat pro amicis suis: panes simlagineos in charitatis oleo subactos/sine ullo fermento malicie et nequitie/in azimis synceritatis et ueritatis te obtulisse cognosce, Si autem in amaritudine fletus fueris luctu lachrymis et lamentatione cōfectus/ si carnē tuam maceraueris/ et ieiunius ac multa abstinentia aridam feceris/ et dixeris quia sicut in fruxorio cōfixa sunt ossa mea: tunc sacrificium simile a sartagine uel craticula obtulisti, Et hoc modo inuenieris tu uerius et perfectius secundum euangelium offerre sacrificia: que secundū legem offerre non potest Israel, ¶ Sed uideam⁹ quid etiam de his que nuper recitata sunt sciendum sit, Si autem inquit anima una peccauerit nolens ex populo terre/faciendo unum ab omnibus mandatis domini quod fieri non debuit: et deliquerit/et notum fuerit illi peccatum quod peccauit/et adduxerit donum suum capram de hedis: feminam sine macula adducet pro peccato quod peccauit, Et omnem post hec sacrificii ritum secundum quod supra exposuim⁹/enarrauit de anima: quam sub peccato factā dicit offerre. De anima quā liter sciendum sit: in superiorib⁹ prout potuimus explanauius, Qz uero in hoc loco addidit/animam dicēs si peccauerit ex populo terre: non uidetur michi ociosum, Quis enim dubitat et q. ea que dicit lex: ad animas uel ad populum qui sūt in terra diceretur? Quid ergo necessarium fuit / ut ad hoc quod dicit anima una si peccauerit: adderet ex populo terre? Sed uidendum est ne forte ad distinctionē alterius populi qui non est de terra/hec anima que peccauit: de populo terre esse dicatur, Neq; enim cōuenire hoc dictum potest illi qui dicebat, Nostra autem cōuersatio in celis est, unde et saluatorem expectamus dominum Ihesum, Quomodo ergo istam animam merito dixerim de populo terre: que nihil habet cōmune cum terra/sed tota in celis est/et ibi cōuersatur ubi Christus est in dextra dei sedens: quo et redire desiderat et esse cum Christo, Multo enim melius, sed perma-

nere in carne / necessarium dicit; propter nos. Hec ergo anima que peccat; de populo terre est; / faciens unum ex omnibus mādatīs domini quod fieri non debet.

¶ Diu certe me in hoc sermone quidam stupor attonitum tenuit, Non enim cōsequenter dictum uideo q. peccauerit anima et fecerit unū ex mandatis domini quod fieri non debuit, Si enim mandatum domini est; quomodo fieri non debuit; cum utiq. ad hoc dentur mandata dei; ut fiant, Et quomodo hic dicitur peccasse aīa que fecerit unū de mādatīs domini quod fieri nō debet? Et fortasse aliquis b⁹ uidebitur error locutionis per interpretes factus, Sed michi curiosius inquirenti cōpertū est; oēs interp̄tes similiter protulisse, et ideo nō elocutiōis error; sed profundioris intelligentie requirendus est sensus, Inquantum ergo nobis occurrere potest; hec mihi uidetur absolutio, Mandata domini quedam data sunt ut fiant; quedam ut non fiant. Sed ea que fieri debent; necessitas poposcit humana / ut inferta illis proferretur que fieri nō deberent, uerbi gratia. ut de his ipsis que nunc habemus in manibus sacrificiis; proferamus exemplum, Agnus immolari iubetur in pascha / non quo ueri agni hostiā per singulos annos requireret deus; sed quo delignaretur immolari debere illum agnum / qui tollit peccata mundi, Hoc ergo fieri uoluit; illud noluit, Sic enim per Esaiam dicit, Quo mihi multitudinem sacrificiorum uestrorum; dicit dominus. Plenus sum, holocausta arietum et adipē agnorum / et sanguinem taurorum nolo atq. hircorum, Audisti quomodo non uult hostiam arietum nec adipēs agnorum; dedit tamen mandatum quomodo uel taurorum uel agnorum hostia deberet offerri, Sed qui legem spiritaliter intelligit; spiritaliter hec querit offerre. Si uero quis secūdum speciem mandati carnalis obtulerit; hec est anima una ex populo terre que peccauit nolens / faciendo unum de omnibus mandatis domini quod fieri non debuit; et deliquit, Et ideo adiungit in subsequētibus, Et cum notum factum fuerit illi peccatum quod peccauit; adducet munus suum ante dominum, Debet enim munus offerre anima cum ei innotuerit; quia non querit dominus carnale sacrificium, quia sacrificiū deo est spiritus contribulatus, Notum sit ergo ei peccatum suum; cum didicerit a domino dicente, misericordiam malo q. sacrificium, et cum agnouerit immolare sacrificium laudis in ecclesia; et reddere altissimo uota sua, Per Christum dominum nostrum; cui est laus et gloria in secula seculorum, A M E N.

Esai. 1.

psal. 50.

Osee, 6.

Psal. 49.

¶ Secundi libri Cyrilli in Leuiticum: finis,

¶ Eiusdem libri tertius, de eo quod scriptum est. Si autem anima peccauerit et audierit uocem uiramenti; et hic testis sit / aut uiderit / aut conscius fuerit; si non indicauerit; et ipsa accipit peccatum eius, Et anima que tetigerit omnem rem immundam / aut morticinam / aut a fera captam / et cetera.

¶ Et sacrificiis que offeruntur ab iis qui per ignorantiam uel qui non uoluntate peccauerint; sermo est. Vnde et in superioribus cum de pontificis sacrificio diceremus; obseruauimus non esse scriptū de eo; quia ignorauerit. Sed si quis bene meminit eorum que dicta sunt; potest nobis dicere, quia sacrificium quod pontificem pro peccato diximus obtulisse; figurā Christi tenere / intelligere possum⁹. Et conueniens non uidebatur / ut Chri

flus qui peccatum nescit: pro peccato dicatur obtulisse sacrificium, licet per mysterium res agatur: et idem ipse pontifex / idem ponatur et hostia. ¶ Vide ergo si et ad hoc possumus hoc modo occurrere, quia Christus quidem peccatū non fecit: peccatum tamen pro nobis factus est: dum qui erat in forma dei: in forma serui esse dignatus est, dum qui immortalis est: moritur / et impassibilis patitur / et invisibilis uidetur, Et quia nobis hominibus uel mors uel reliqua omnis fragilitas in carne / ex peccati conditione superducta est: etiam ipse qui in similitudinē hominum factus est: et habitu repertus ut homo: sine dubio pro peccato quod ex nobis susceperat / quia peccata nostra portauit / uultum immaculatū hoc est carnem immaculatam obtulit hostiam deo. ¶ Sed quid facimus de eo quod in consequentibus iungitur: Vbi enim dicit, si quidem pontifex qui unctus est peccauerit, ibi additur: ut populum faceret peccare / offeret pro peccato suo, Quomodo ergo conueniet: quod per carnem quam ex nobis suscepit Ihesus ipse peccatum factus / peccare fecerit populum? ¶ Ausculta et de hoc si cum aliqua consequentia possumus respondere, Passio Christi credentibus quidem uitam: mortem uero non credentibus confert, Quamuis enim salus gentibus sit per crucem eius et iustificatio: Iudeis tamen interitus est et condēnatio, Sic enim scriptum est in euāgelis, Ecce hic natus est ad ruina[m] et resurrectionem multorum, Et hoc modo per peccatum suum / hoc est per carnem in crucem actam in qua peccata nostra susceperat: nos quidem credentes liberauit a peccato, populum uero non credentem peccare fecit: quibus ad incredulitatis malum etiam sacrilegii accessit impietas. Et hoc modo pontifex iste per suum peccatum peccare populum fecit: dum in carne positus et teneri potuit et occidi, Nam ponamus uerbi gratia: si dominus maiestatis non uenisset in carnē / non arguisset Iudeos / non eis fuisset grauis etiā ad uidendum: non utique teneri potuisset / nec ad mortem tradi / nunquā sine dubio uenisset et sanguis eius super ipsos: et filios eorum. Sed quia uenit in carnem et pro nobis peccatum factus est: et hec pati potuit: idcirco ipse dicitur peccare populum fecisse / qui fecit eum in se posse peccare. ¶ Sed uideamus iam quid agit et ista anima que audit uocem iuramenti et testis est / uel que uidit aliquid et conscia est: & non indicat / ex quo accepit etiam ipsa peccatum eius sine dubio / qui inique aut egit aliquid aut iurauit, Hoc etiam secundum historiam nos edificat et docet: ne unquā in peccatis alterius polluamus conscientias nostras / nec consensum male agētib[us] prebeamus. Consensum autem dico: non solum pariter agendo / sed etiam que illicitē gesta sunt reticendo, Vis autem scire quia cōsentiant hec etiam euāgelicis preceptis: dominus dicit, Si uideris fratrem tuum peccare: argue eum inter te et ipsum solum. Si te audierit: lucratus es fratrem tuum. Quid si te non audierit: adhibe tecū adhuc duos uel tres. Quid si nec ipsos audierit: dic ecclesie. Si uero nec ecclesiam audierit: sit tibi sicut ethnicus et publicanus, Sed euāgelicum preceptū in eo perfectius datum est: quod iudicandi peccati modum disciplinamque constituit, Non uult enim te / si forte uideris peccatum fratris tui: continuo euolare ad publicum / et proclamare passim / ac diuulgare aliena peccata, quod esset utique non corrigentis: sed potius infamantis, Solus inquit inter te et ipsum corripue eum,

ubi enim seruari sibi mysterium uiderit ille qui peccat; seruabit et ipse emendati-
onis pudorem. Si uero diffamari se uiderit; illico ad denegandi impudentiam cō-
uertetur, et non solum non emendaueris peccatum; sed et duplicaueris. Disce er-
go ex euangelicis preceptis ordinem. Primo inquit corripe eum solus inter te et
ipsum, Secundo adhibe tecum alios duos uel tres, In ore inquit duorum uel triū
testium; stabit omne uerbum. Tercio uero dic ecclesie. Quomō quidem tertio;
correctionem mādabat ad ecclesiam deferēdam; ita in secūdo uult duos uel tres
adhiberi, quibus presentibus correptus si emendare se non uult; cum ad ecclesiā
delatum fuerit eius peccatum / possit dudum adhibitis testib⁹ confutari, Frequē
ter enim accidit / ut uolens quis euāgelicum implere mandatum / calumniator ui-
deatur; si crimen deferat ad ecclesiam et deficiat testibus, Ne hoc ergo accidat;
idcirco duos uel tres testes in secūda correctiōe ei iussit adhiberi, Cū ergo et euā-
gelii tale mandatum sit et lex precipiat; quia si tacuerit / accipiet peccatum, scien-
dum est q. si quis ea que uidet in delicto proximi sui uel non indicat secundū re-
gulam superius datam / uel in testimoniū uocatus non que uera sunt dixerit; pec-
catum quod commiserit ille quem celat / ipse suscipiet / et pena commissi reuolue-
tur ad confictum, Sufficiēter ergo in hoc capite ipse edificaui textus historie. Pu-
to tamē q. et illa aia que legit scriptā in lege dei. quia iurauit dominus et non pe-
nitebit eum; tu es sacerdos ueternum secundum ordinem Melchisedech, audit uo-
cem iuramenti, ut faciunt scribe et pharisei semper hec meditantes; sed tacent et
enūciare populo nolūt / ne Christi testentur aduentum. Propterea ergo ipsi acci-
piunt peccatum in quo non enunciant ad populum que uera sunt / peccare fa-
ciunt israel. ¶ Post hec; et alia lex promulgata, Anima inquit quecumq; tetige-
rit omnem rem immundam aut morticinam iumentorum immundorum et latu-
rit eum et inquinatus est; aut si tetigerit immundiciam hominis / et omnem im-
mundiciā ex qua inquinatur, et cetera, Hec quidem apud Iudeos indecenter fa-
tis et inutiliter obseruantur, ut quid enim immundus habeatur / qui contige-
rit uerbi causa animal mortuum aut corpus hominis defuncti? quid si propheta
corpus sit / quid si patriarcha; uel etiam ipsius Abrahe corpus? et si eius ossa conti-
gerit; immundus erit? quid si Helisei ossa contingat qui mortuum suscitauit; im-
mundus erit ille qui contingit? et immundum faciunt ossa prophete etiam illum
ipsum; quem a mortuis suscitant? Vide q̄inconueniens sit Iudaica intelligentia,
Sed nos uideamus primo quid sit tangere et quis sit tactus qui faciat immūdu-
m / quis uero sit tactus qui faciat mundum, Apostolus dicit, bonum est homini mu-
lierem non tangere, hic tactus immūduus est, hoc est enim illud quod in euāgelio
dominus dixit, Si quis uiderit mulierem ad cōcupiscendum; iam mechatus est in
corde suo, Tetigit enim cor eius concupiscentie uiciū; et immūda facta est ani-
ma eius. Si quis ergo hoc modo tangit aliquam rem / id est uel per mulieris concu-
piscētiā / uel per pecunie cupiditatē uel alio quolibet peccati desiderio; immū-
dum tetigit et inquinatus est. Oportet ergo te si quid tale contigeris; scire quomo-
do offeras sacrificium / secundum ea que in superioribus memorauimus; ut mun-
dus effici possis, Vis tibi ostendam que est anima que tetigit immundum / et im-

Deute, 19

Psal, 109;

4, Regū
13

1, Cōri, 7

Math, 5;

- Luce, 8,** mūda facta est; et rursum tetigit mundum / et facta est munda: Illa que profluxit
um sanguinis passa est / et erogauit omnem substantiam suam in medicos / nec
aliquid proficere potuit: per immundiciam peccati in hoc deuoluta est. Tetigerat
enim peccatum: et idcirco flagellum carnis acceperat. Sed postea q̄ fide plena teti-
git fimbriam Ihesu: (tetit fluxus sanguinis / et repente facta est munda : que an-
te per tantum tempus uixit immūda. Et quemadmodum cum tetigisset dominū
Luce, 8, et saluatorem: dixit ipse, quis tetigit me? ego enim sensi uirtutem exisse de me.
illā sine dubio uirtutem: que mulierem sanauerat & fecerat mundam, sic intelli-
gendum est q̄ si quis contigerit peccatum: exeat ab ipso peccato uirtus quedam
maligna / que eum qui se cōtingit faciat immundum. et hoc est uere cōtigisse im-
mūdum. Simili ratione etiam de morticino hominis / uel de morticino pecoris mū-
di aut immundi: dicendum est. Morticinū namq; hominis cōtingit is: qui peccatis
suis mortuum quempiam uel sequitur uel imitatur. Sed si singulorum differen-
tie requirende sunt: singula recenseamus. Hominis morticinum (sicut supra dixi-
1, Cori. 5 mus) illud possumus dicere: quod apostolus ad Corinthios dicit. Scripsi inquit uo-
bis in epistola: ut non commisceamini fornicariis, Non utiq; fornicariis huius mū-
di: aut auaris / aut rapacib⁹ / aut idolis seruientib⁹, alioqui debueratis de hoc mū-
do exisse. Nunc autem scripsi uobis: ut non commisceamini, Si quis frater nomi-
natur fornicator / aut auar⁹ / aut idolis seruienti / aut maledicus / aut ebriosus / aut
rapax: cum huiusmodi nec cibum sumere. Istud est ergo hominis morticinū con-
tingere / quasi ei se socium saltem in cibo prebuerit qui in Christo homo effectus /
1, Timo. 5 rursum in peccatis erit mortuus. Nam et illa uidua de qua dicit apostolus: quia in
deliciis agens / uiuens mortua est: morticinum hominis dici potest. Sed alia ani-
me morticina nihilomin⁹ que sunt in ecclesia: requirēda sūt. Si simpliciores sint /
quiq; nihil uirtutis / nihil prudētie egerūt: et iam in peccatorū sordib⁹ uoluentē,
hos si quis sequatur uel tangat / eo tactu quo supra exposuimus: morticinum ani-
Psal. 35, mal tetigit. **Q̄** autem ecclesia habeat et animalia: audi quomodo dicit in psal-
mis. homines et iumenta saluos facies domine. Hi ergo qui uerbi dei et rationabi-
lis instituti studium gerunt: homines appellantur. Qui uero absq; huiusmodi stu-
diis uiuunt et scientie exercitia non requirunt / fideles tamen sunt: animalia qui-
dem sed munda dicuntur. Sicut enim sunt quidam homines dei: ita sunt et que-
dam oues dei. Scriptū est enim quia Moyses non erat ouis dei: sed homo dei. Et He-
4, Regū lias non erat ouis dei: sed homo dei. Sic enim ipse dicit, Si homo dei sum ego: de-
scendat ignis de celo et cōsumat te et quinquaginta tuos. Vis autē audire de ouib⁹
deus dicitur per prophetam. Oues mee / oues sancte sunt: dicit dominus. Et ite-
Hic. 23, rum saluator dicit in euangelio. Oues mee uocem meā audiunt. Et nō puto quia
Ioan. 10, dixisset de hominibus: quia uocem meam audiunt homines, sed hoc. Qui habet
Luce, 8, aures audiendi: audiat. Quomodo uocem Christi audiunt oues: ita homines uer-
bum eius audiunt. Ista ergo sūt animalia / mūda quidem propter Christi: mor-
ticina autem propter peccatum. Que si quis tetigerit / hoc est si secutus quis fue-
rit in peccato: immundus erit. Et si quis huiusmodi hominis morticinum contige-
rit: id est eius qui secundum rationem uiuit primo / et in uerbo dei semetipsum

exercēs: postmodū decidit i peccatū. Si q̄s eū sequat̄ aut imitet̄: hoīs cōtingit mor-
 ticinū / & erit imūd⁹. Sed & a fera captū si cōtingeris: imūd⁹ eris. Que est fera: leo
 est / an lup⁹ q̄ rapit hoīes / uel iumētā. Illa credo fera est: de q̄ dicit Petrus apls. q̄
 aduersari⁹ uel ter diabol⁹ sicut leo rugiēs circuit / querēs quē deuoret / cui resisti-
 te fortes in fide. Et rurū de qb⁹ dicit apls Paul⁹. Intrabūt enī post discessū meū
 lupi rapaces: nō pcentes gregi. Ab istis ergo feris si uideris captū: noli eū seq̄ / noli
 cōtingere: ne et tu efficiaris imūd⁹. Sunt p̄terea & alia imūda aialia: quorū mortici
 nū uetat cōtingi. Imūda aialia sūt hoīes q̄ extra Christū sūt: in quib⁹ ratio neq̄
 religio ulla est. Hoīe ergo oīm morticina id est p̄tā si uideas: dicit tibi legislator.
 ne cōtingeris / ne accesseris / ne attrahaueris. Et iste sunt imūdiciē: q̄ merito fugiē-
 de sūt. Hoīs aut tactū refugere uel mortui corporis / cui magis sepultura religiosa
 cōferēda est: Iudaice hec sūt & iutiles fabule / specie quidē pietatis habētes: uirtu-
 tē uero ipsi⁹ denegātes. ¶ Prima ergo lex de imūdiciis data. Si q̄s iuramēti alicui
 ius uel delicti testis fuerit et nō indicauit: per hoc imūd⁹ quodā mō effect⁹ ē etiā
 ipse societate p̄tī. Secūda lex: q̄ cōtingere imūdū aliqd ac morticinū uetat. Ter-
 tia nūc lex. pmulgat̄ huiusmodi. Et aia inq̄t q̄ iurauerit. pnūciās labiis suis male-
 facere aut bn̄facere / et nō fecerit scdm oīa q̄cuq̄ dixerit hoī cū iuramēto & latue-
 rit eū / et postea cognouerit et peccauerit unū aliqd de istis: pnūciat peccatū qd
 peccauit / et offerat p̄ iis q̄ deliquit dño p̄ peccato quo peccauit: feminā de ouib⁹ /
 & cetera. Quō qdē si pnūcia uero labiis meis uel iura uero bn̄facere et nō faciā
 peccati reus sum: difficultas nō est ostēdere. Quō aut si iurē uel pnūciē maleface-
 re & nō fecero / peccaueri uerbo: assignare difficile est. Absurdū enī uidet̄ (uerbi
 grā) ut si piraciā dixero me hoīem occisurū & nō fecero / ne peierare aut fallo-
 re uidear: cogi ad explēdū opus / qd temere & illicite pmisi. Queram⁹ ergo q̄ sit
 res / i qua si pmittim⁹ nos malefacere & nō fecerim⁹: peccam⁹. si uero fecerim⁹:
 excusamur a p̄tō / ut ratioābiliter stare p̄cepti ueritas possit. Quātū i hoc loco in-
 telligēdū uidet̄: malefacere / aduersari alicui est / & nō indulgere ei ut faciat quod
 uult. Et nos ergo cū uenim⁹ ad dñm & uouem⁹ nos ei i castitate seruire: pnūcia-
 mus labiis nr̄is et iuram⁹ nos castigare carnē nostrā uel male ei facere / atq̄ i ser-
 uitutē eā redigere: ut sp̄m saluū facere possim⁹. Sic enī iurasse dixit: q̄ ait, iura-
 ui & statui seruare oīa p̄cepta tua. Quia ergo carnis uox est q̄ dicit. nō enī qd uo
 lo / ago: sed qd odi / illud facio. afflicta sine dubio a spū et coartata / resistit ei / et re-
 pugnat aduersus sp̄m. Et nisi ei malū faciat ut affligat̄ & ifirmet̄: nō pōt dicere
 sp̄s. Cū ifirmor: tūc potēs sum. Huic ergo carni resistēt et repugnāt aduersus
 sp̄m / si q̄s iurauerit et pnūciauerit malefacere / ac affligere & macerare eā: q̄ nō
 fecerit / peccati re⁹ ē i eo q̄ iurauit cruciare se carnē suā et seruituti subicere: et nō
 fecit. Eodem autem iuramēto: et spiritui decernit benefacere. In quo enim carnī
 malefacit: spiritui benefacit. Si quis ergo hoc iurauerit et non fecerit: peccati effi-
 citur reus. Vis autem scire quia nec potest uni hoīe benefieri / nisi alii malefeceris:
 audi etiam dominū dicente. Ego occidam / et uiuere faciam. Quid occidit deus:
 carnē utiq̄. Et quid uiuere facit: spiritū sine dubio. Et rursum in sequētib⁹ dicit.
 percutiā / et ego sanabo. Quid percutit: carnē. Quid sanat: spiritū. Quorū sū
 ista proficiat: ut fiat mortificatū carne: uiuificatū sp̄itu. ne forte & tu mētē ser

1. Petri, 5.
Actu, 20.

Leuiti, 5.

pl, 118.
Roma, 7

2. Cori, 12

Deute, 32

1. Petri, 3.

B.,

Roma, 7 uias legi dei / carne autē / legi peccati / si mortificata nō fuerit . Si uero istū ordinē
 22 pmiseris et seruare nō qui ueris; audi quid legis ordo precipiat . Si peccauerit in-
 23 quit unū aliquid de istis; pronūciat peccatū qđ peccauit. Est aliquid in hoc mira-
 bile secretū; quod iubet pnūciare peccatū, Etenim cuiusuis generis pronūciāda
 sūt; et i publicū pferēda cūcta q̄ gerim⁹. si qđ in occulto gerim⁹ / si qđ i sermone
 solo / uel etiā intra cogitationū secreta cōmisimus; cūcta necesse est publicari / cū
 cta proferri. Proferri autē a nobis / aut ab illo; q et accusator peccati est / et icētor.
 Ipse enim nūc nos ut peccem⁹ instigat; ipse etiā cū peccauerim⁹ accusat . Si ergo
 preueniamus eum in hac uita / et ipsi nostri accusatores simus; nequitiam diaboli
 inimici nostri preuenimus / et accusatores efficimur, Sic enim et alibi ppheta di-

Esaie, 43. cit. Dic tu iniquitates tuas prior; ut iustificeris, Nōne euidenter mysteriū de quo
 tractamus ostēdit; cū dicit, dic tu prior; ut ostēdat tibi qā preuenire illū debeas;
 qui paratus est ad accusandū. Tu ergo inquit dic prior; ne te ille preueniat. Quia
 si prior dixeris / et sacrificiū penitentie obtuleris scđm ea q̄ in superiorib⁹ dixim⁹
 offerēda; et tradideris carnē tuā in interitū / ut spūs salu⁹ fiat in die dñi; diceſ &

Luce, 16, tibi. Quia receperis in uita tua mala; nūc uero hic requiesce. Sed & Dauid eodem
 ps, 31. spū loquit in psalmo / et dicit, Iniquitatē meā notā feci; et peccatū meū nō coope-
 rui, Dixi pronūciabo aduersum me iniusticiā meā; et tu remisisti impietate cordis
 mei. Vides ergo quia pronūciare peccatū; remissionē peccati meret. Preuēt⁹ enī
 diabolus in accusatiōe / ultra nos accusare nō poterit. Et si ipsi / nri accusatores su-
 mus; pficit nobis ad salutē. Si uero expectem⁹ ut a diabolo accusemur; accusatio
 illa cedit nobis ad penā, habet enī socios in gehēna; quos cū uicerit / criminum ha-
 buit socios. ¶ Multū erit nūc hostiarū diuersitates et sacrificiorū ritus ac uarieta-
 tes exequi; et lōge alterius operis q̄ eius uerbi qđ in cōmuni auditorio uulgus ex-
 cipiat. Verū ut aliqua in trāscursu pstrigere uideamur; ois quidē pene hostia que
 offertur / habet aliquid forme & imaginis Christi. In ipsū nāq; ois hostia recapit-
 ulat⁹ / intantū ut postq̄ ipse oblat⁹ est; oēs hostie cessauerit / qā et tunc in typo &
 umbra precesserāt, de quib⁹ prout potuim⁹. in superioribus disseruim⁹. ut quō
 uitul⁹ a pōtifice oblat⁹ siue i munere siue p pccō. formā ei⁹ haberet; ostēdimus.
 Per adipes uero q offerūt⁹ i mūere / operietes iteriora & renib⁹ coherētes; potest
 facta illa ei⁹ aia itelligi. Que iteriora qđē / id ē diuinitatis ei⁹ secreta uelabat; reni-
 bus aut hoc ē corporaliū materie q̄ ex nobis caste sūpta fuerat / coherebat. Et me-
 dia inter diuinitatē carnēq; dñi posita; sanctificādā sacris altarib⁹ et diuinis ignib⁹
 illustrādā cōseruā secū ad celos naturā carnis imponit. Renūculi aut ignib⁹ tradi-
 ti; q̄s dubitet q. nullos i Christo fuisse indicēt genitaliū partiū mot⁹. Q; uero de
 sanguie hostie septies ante dñm sacerdos respicere mēorāſ; euidenter spūs septē-
 plics grā sub mysterio designat. Quatuor cornua altaris q̄ sanguie lūmūſ; Chri-
 sti passionē referri quatuor euāgelus indicāt. Penna iecoris qđ offert⁹ in iecore / ira iu-
 gulat⁹. In penā; uelox & cōcita uis furoris ostēdit⁹. Reliqu⁹ aut sāguis q ad basim
 altaris effudit⁹; puto q. illi⁹ grē formā designet; qā i nouissimis dieb⁹ postq̄ plenī-
 tudo gētū subitauerit; ois q̄ relict⁹ fuerit Israel ad ultimū uelut ad basim altaris
 Roma, 11. posit⁹ / effusione sāguis Christi etiā ipse suscipiet. De agnis uero et hedis / turturi-
 bus et colūbis et simila cōspēsa i oleo / aut in panib⁹ azimus cocta; quātū res pati po-

tuit supradictū est, ¶ Videam⁹ nūc q̄ lex pponit in offerēdis hostiis p p̄c̄tō, Et locut⁹ est inquit dñs ad Moſem dicēs, Anima ſiqua ignorauerit et peccauerit nō uolēs a ſanctis dominus offerret p delicto ſuo domino arietē immaculatū, De oui bus precio argētī ſicō ſancto/in eo quod deliquit et peccauit a ſanctis reddet: & quintas adiicit ad illud/et dabit illud ſacerdoti: et ſacerdos exorabit p eo in arie te delicti/et remittetur ei, In ſuperiorib⁹ legimus;q̄ due minores hoſtie ſacrificus ſubſtituebātur, ut ubi dixit offerēdā (uerbi cauſa) ouē aut hedū addidit, q̄ ſi nō ſufficiet manus eius ad hedū aut agnū: offerat par turturū aut duos pullos colūmbinos, Et iterū, ſi nec ad hoc ſufficiet: offerat ſimilaginē, In hac uero lege ubi de peccato quod in ſanctis cōmittitur diſſert: nullā ſubſtitutionē iſerioris hoſtie ſecunde uel tertie ſubrogauit / ſed ſtatuit ſolū arietē offerendū, nec aliter oſtendit ſolui poſſe peccatū quod in ſancta cōmittitur: niſi arietem iugulauerit, Et nō ſim pliciter arietē: ſed arietē precio emptū / et certo precio / ſicō inquit ſancto. Quid igitur ſi quis pauper fuerit / et non habuerit ſiclū ſanctū unde mercari poſſit arietem / peccatum eius non ſoluetur? Querende ſunt ergo unicuiq; diuitie: ut peccatum eius poſſit abſolui, Verum ſi dignetur dominus uel oculos nobis ad uidendū / uel uobis ad audiendū aures cordis aperire: quid ſibi uelit legiſlatoris ſenſus opertus myſteris / requiremus, ¶ Et primo quidē uideamus hoc ipſū quod receptatū eſt ſecūdū litterā: quale ſit, Videtur plane de iis dicere: in quorū manib⁹ ſancta cōmiſſa ſunt / id eſt que in domini donis oblata ſunt, Verbi gr̄a, Vota & munerā que in eccleſiis dei ad uſum ſanctorū et miniſterū ſacerdotū / uel que ob neceſſitatē pauperū a deuotis et religioſis mētib⁹ offerunt, De his ſi qualibet preſumptione ſubtraxerit quis: decernit lex ut ſi rememoratus fuerit peccaſſe ſe / & ſpōte compunctionē cordis acceperit (de eo enī qui non ſpōte compūgitur ſed alio arguētē cōuincitur: difficilius remediū eſt) hic ergo qui ſpōte recordatus fuerit peccatū ſuū: reddet inquit illud ipſum qđ ſubtraxerat / et addet ad illud quintas / et offeret arietē pro peccato / ſicō ſancto. Quod dicit / addet ad illud quintas: ſimpliciores / quintas eſtimāt ita dictū, ut uerbi cauſa, ſi quinq; nummi ſubtracti ſunt: unus addat, ut pro quinq; ſex reddere iubeat, Sed qui in diſciplina numerorū peritiā gerūt: lōge aliter iſtius uocabuli numerū ſupputāt, Nam et in greco nō habet *πεντατον* quod ſimpliciter quintas facit: ſed habet *επι πέντε* quod nos quidē poſſum⁹ dicere: ſup quintas, niſi dicereſ iſtud ſpecialis cuiuſdā numeri apđ illos eſſe uocabulū: quo indiceret p quinq; / alios quiq; dandoſ & unū ſup, ut uerbi gratia intelligaſ qui furatus ſit quinq; nūmos: ipſos quidē quiq; reſtituere debere uno ſupaddito, Nec tamē cōtinuo hec p furtis aut fraudib⁹ ſolū intelligēda ſūt, ſed q̄ etiā ſi quis pro uſibus neceſſariis ſibi de ſanctis pecuniā ſumpſit / et moras attulit in reſtituēdo: huiuſmodi lege cōſtringit, q̄ lex etiā ſcđm litterā edificare debet audiētēs, Valde enim utiliſ et neceſſaria eſt obſeruatio iſis precipue qui eccleſiaſticis diſpenſationibus preſunt: ut ſcīat ſibi ab iis que in uſu ſanctorum oblata ſunt cautius et diligentius obſeruandum, Sed & nos quibus iſta forte nō accidūt: uideamus qua ex parte ſermo legis edificet, Et ego hodie licet peccator ſim / tamen quia diſpenſatio mihi uerbi dominici credita eſt: ſancta dei uideor habere

- cōmissa. Neq; nunc primum / sed sepe iam et olim: dispēfatione hac erga uos uti mur. Si quis ergo ex uobis suscepit a me dñicam pecuniā / & ut fieri solet egress⁹ ecclesiā et diuersis occupationibus seculi raptus: obliuioni que audierat dedit / nec opus aliquod ex uerbo quod suscepit impleuit: iste est qui pecuniā de sanctis susceptā nō reddidit. Vnde uel his auditis in memoriā reuocet: q; ea que fuerant dudum sibi i uerbo dei commissā neglexit. Reddat ergo et hoc quod accepit: & addat ad quintas / eo modo quo ante iam diximus, id est ut bis quinq; sint: et un⁹ superaddatur. Videamus ergo quomodo quinq; isti reddantur. Quinq; numerus: frequenter immo pene semper / pro quinq; sensibus accipitur. Scire ergo debemus: hoc modo istos quiq; sanctis posse resluti, ut si forte presumptus abusi eis in secularibus actibus / et impēdimus usum eorum in iis que nō scdm deum gessimus: restituamus nunc ipsos quinq; sanctis actib⁹ religiosiq; ministeriis / & alios eis quinq; addamus: qui sunt interioris hominis sensus. per quos uel mundi corde effecti: dominum uidemus, uel aures habemus ad audienda ea: que docet Ihesus, uel odorem capimus illum quem dicit apostolus: quia Christi bonus odor sumus, uel etiam gustum sumimus illum de quo dicit propheta: gustate et uide⁹ te quoniam suauis est dominus, uel tactū illum quem dicit Iōānes: quia oculis nostris inspeximus / et manus nostre palpauerunt de uerbo uite. His autem omnibus unum superaddimus: ut ad unum deum hoc cūcta feramus. Et hec quidē de restituendis iis que qualibet culpa ex sanctis ablata fuerāt: dicta sint. ¶ Quid uero dicemus de sacrificio arietis precio empti / et precio sili sancti: qui pro peccati expiatione iubetur offerri: diues futurus est: qui precio arietis possit delicta purgare. Que sunt iste diuitie: requiramus. Docet nos sapientissimus Salomō dicēs,
- Prouer. 13** Redemptio anime uiri: proprie diuitie eius. Audis uerba sapientie: quomodo necessarius cum proprietatibus uim uniuscuiusq; sermonis enunciat. Diuitias dicit aptas ad anime redemptionem / et diuitias nō alienas neq; cōmunes: sed diuitias proprias / per quod ostendit esse quasdam diuitias proprias. Sed hoc euidentius
- Luce. 16** dominus in euangelis declarauit: cū dicit, Qz si in alieno fideles nō fuistis: quod uestrū est q; dabit uobis: ostendens presentis seculi diuitias nō esse nras pprias: sed alienas. Trāscūt enī / et sicut umbra pretereūt. Proprie uero sunt ille diuitie: de quib⁹ ppheta dicit. Et ad te cōgregabo diuitias gētū. Ex his fortasse diuitiis et Abrahā diues fact⁹ est ualde: in auro et argēto et pecorib⁹ / atq; oī supellebili.
- Coloss. 2.** de domino Ihesu Christo. In quo sunt omnes thesauri sapientie et scientie absco-
- Math. 13.** di. Et in euangelis dominus dicit. Quia scriba diues pferet de thesauris suis noua et uetera. De his et apostolus Paulus dicit, Quia in omnibus diuites facti estis in illo: in omni uerbo et in omni scientia. Ex his ergo diuitiis q; de thesauris sapientie et sciētiē pferūtur: mercādu nobis est aries iste qui offerri debeat p peccatis illis scilicet que in sancta cōmissa sunt / et sili sancti annumeratione mercādu. Iam superius dixim⁹: q; omnis hostia typū ferat & imaginē Christi. multo magis aries: qui et pro Iaac quidem a deo substitutus est immolandus. Sico igitur sancto cōparādu nobis est Christi: qui peccata nra dissoluat. Sici⁹ sanct⁹. fidei nre
- Gene. 22.**

formā tenet, Si enim fidem obtuleris/ tanq̃ precium a Christo uelut arietem immaculatum in hostiam dato: remissionem accipies peccatorum, Scito plane q, in explanando: uires nostras myſteriorū ſuperat magnitudo. ſed quāuis nō ualeamus cūcta diſſerere: tamē ſentim⁹ cūcta repleta eſſe myſteriis, Et ideo ſtudioſis quibuſq; indicia poſuiſſe ſufficiat: quibus excitati ad altiora horū & p̃fundiora perueniāt/ et intelligāt ex quibus uitelus queraſ in hoſtiā/ ex quibus ouib⁹ aries prouidēdus ſit. Habeo enī (inquit Iheſus) et alias oues: q̃ non ſunt de hoc ouili, Et illas oportet me adducere: ut fiat et unus paſtor & un⁹ grex, Sciāt etiā ubi turtures/ ubi colūbe requirende ſunt. Oculi inquit colūbe: ſuper plenitudines aquarū, Ad aquarū ergo plenitudines properādū eſt: et in hiſ enī ſpōſe deſcribiſ pulchritudo. Et collū inquit tuū ſicut turturis, In colūbis oculi predicātur. Qz enī dixit colūbe ſuper plenitudines aquarum/ ſerūt hoc genus auiſ cū ad aquas uenerit/ quia ibi ſolet accipitris inſidias pati: ueniente de ſuper inimicū uolūtātis umbra in aquis inſpecta deprehēdere/ et oculorū perſpicacia fraudē periculū iminētis euadere, Qz & ſi tu ita proſpicere potueris inſidias diaboli et cauere: ſacrificiū deo columbas obtuleris. Sed et quibus talia cure ſunt illud etiam requirāt/ ex quibus eiſ agris ſimila debet offerri, Ego arbitror q, ex illius terre ſegetib⁹: q̃ facit aliud cenſimū/ aliud ſexageſimū/ aliud trigēſimū fructū, Requirať etiā niſi pluſq; debet curioſum uidetur: quib⁹ molentibus ſimila iſta ad ſacrificia preparatur. Nec eoſ lateat duas eſſe que molūt: quarū una aſſumit/ et alia relinquitur, Ex illius ergo mola que aſſumēda eſt: ſimila oportebit offerre, Sed et ſicluſ ſanctuſ qui ad arietis preciū neceſſariuſ dicitur: uide unde et quomō perquirendus ſit, Sicluſ/ pecunie dominice nomē eſt: et in multis ſcripturarū locis diuerſis appellationū noib⁹ pecunia dñica memorat⁹, Sed quedā proba: quedā uero reproba dicitur, Proba erat illa pecunia: quā paterfamiliaſ peregre profeſt⁹ uocatiſ ſeruſ dedit/ unicuiq; ſecundū uirtute ſuā, Proba erat et illa pecunia que denariuſ nominat⁹: qui cū mercēnariſ pactuſ eſt/ et a nouiſſimis datuſ eſt uſq; ad primos, Scire ergo te oportet: quia eſt et alia pecunia reproba, Audi prophetā dicentē, Argētū reprobū ueſtrū, Eſt ergo quedā pecunia proba: quedā uero reproba, Propterea apoſtoluſ uelut ad probabileſ trapezitaſ/ probanteſ inquit oīa: quod bonuſ eſt obtinēteſ. Soluſ enī eſt dñſ noſter Iheſuſ Chriſt⁹/ qui te huiuſmodi artē poſſit edoce re: per quā ſciaſ diſcernere/ que ſit pecunia que ueri regis imaginē tenet: que uero ſit adulterina/ et ut uulgo dicitur/ extra monetā formata. que nomē quidē habeat regis: ueritatē autē regie figure nō teneat. Multi nāq; ſunt qui nomen Chriſti habet: ſed ueritatē nō habent Chriſti, Et propter hoſ dicit Paul⁹, Oportet enī hereſeſ eſſet: probati maniſeſti ſiant inter uoſ. Idcirco iſt⁹ et in preſenti lectione nelegiſlator omnino ad myſticū et ſpiritale reſpicienſ ſenſū: addidit/ ut arieſ iſte q ob hoc cōparet⁹ ut peccatū poſſit abſoluere: nō qualicūq; ſicluſ hoc ē non qualicūq; pecunia/ ſed ſicluſ ſancto cōparet⁹, Qz ſi nō reſpiciebat ad myſteriū: qd rationis eē uidebat⁹ ut arieſ empt⁹ offerret⁹ ad hoſtiā/ & p certo p̃cio nō ſufficiat nomē pecunie ſido noiaſſe: ſed addidit/ et ſido ſc̃tō. Quid ſi haberet aliq; in gregib⁹ ſuiſ arietes optimoſ: et diuinis ſacrificiis dignoſ. Aut qd ſi aliq; ita paup̃ erit

Ioan. 10.

Cātico. 5.

Cātico. 11.

Math. 13.

Math. 24.

Math. 25.

Math. 20.

Eſaie. 1.

1. Theſſ. 5.

1. Cori. 11.

sicdū sanctū habere nō possit. Hec est legislatoris moderatio / ut nisi quis habeat certū pecunie modū; peccatū eius nō possit absolui, Quod apte scdm litterā absurdū; secundū spiritale uero intelligentiā certū est / q. remissionē peccatorū nullus accipiet; nisi detulerit integrā / probā & sanctā fide / p quā mercari possit arietem, cuius natura hec est; ut peccata credētis abstergat. Et hic est sidus sanctus / probata (ut dixim⁹) et sincera fides; id est ubi nullus pfidie dolus / nulla heretice calliditatis peruerfitas admiscetur, ut synceram fidem offerentes; precioso Christi sanguine tanq̃ immaculate hostie diluamur, Cum quo est deo patri oipotentī et cum spiritu sancto gloria et imperium in secula seculorum. Amen.

¶ Tertiū libri Cyrilli in Leuiticum; finis.

¶ Eiusdem Liber quartus.

I secundū diuine legis fidē / hec que legūtur nobis / dñs locutus est ad Mo-

2. Cori. 3, apostolus tibi respōdeat / et ab ipso discet; quia dñs spiritus est, Q. si tibi apostolus

Ioan. 4, h sermo nō sufficit; audi ipsum dñm in euāgelis dicēte. quia de⁹ spūs est. Si ergo dñs et deus / spūs est; q̃ spiritus loquitur / spiritualiter debemus audire, Ego adhuc et amplius dico / quia que dñs loquitur; nō spiritalia tantū / sed et spiritus esse credenda sunt. Nō de meo sensu hec; sed de euāgelis approbabo. Audi dñm & saluatore nostrū; ad discipulos suos dicēte, Verba que locutus sum uobis; spūs & uita sūt, Si ergo ipsius saluatoris uoce discim⁹ / quia uerba que locut⁹ est apostolis / spiritus et uita sūt; nequāq̃ dubitare debemus q. etiā que per Moſen locutus est / spirit⁹ et uita credēda sunt. ¶ Sed uideam⁹ que sunt de quibus nūc prout possumus; aliqua dicere debeamus, Et locutus est inquit dñs ad Moſem dicēs. Anima

Ioan. 6, quecūq; peccauerit et preterierit precepta dñi / & mentia⁹ proximo suo pro deposito / aut societate / aut rapina; aut nocuit aliquid pximo suo / aut inuenit perditionē et mēriatur de ea / et iurauerit inique de uno ab oībus quecūq; fecerit homo uti peccet in his, et erit cū peccauerit et deliquerit; et reddet rapinā quam rapuit / aut iniuriā quā nocuit / aut depositū quod cōmendatū est ei / aut perditionē quā inuenit, Ab omni re pro qua iurauit iniuste; et restituet ipsū caput / et quantas insup augebit, et cui⁹ est; ei reddet qua die cōiūctus fuerit, ¶ Hucusq; interi peccati species exponūtur; postea uero purgatio eius per hostias imperatur. Si q̃ infirmi sunt et incapaces profundioris mysterii; edificentur ex littera, et hi sciāt q̃a si q̃s preteries preterierit precepta dñi / & mēti⁹ fuerit pximo sup deposito aut societate / aut rapina; peccati ingētis statuit reus. Sed absit hoc ab ecclia / ut ego credā eē aliquē in ea & ut sc̃tōr; q̃s tā ifeliciter agat; ut depositū pximi sui neget aut societate fraude cōtaminet / aut uel ipse aliena diripiat / aut ab aliis rapta sulciat; et p his si ab eo regraf / cōtra cōscientiā iuret. Absit inq; ut hec ego de aliquo

Leuiti. 6, fidelīū sentiā. Cōfideret enim dico de uobis; q̃a uos nō ita didicistis Christū / neq; ita edoc̃ti estis, sed neq; lex ipsa; hec sanctis & fidelibus pcepit, Vis scire q̃a nō ad

Ephe. 4, sc̃tōs & iustos ista dicā; audi aplm distinguēte. Iusto iqr lex nō ē posita; sed iustis et non subditis / sc̃lestis / et contaminatis / patricidis / matricidis et horū similib⁹,

1. Timo. 1, sc̃tōs & iustos ista dicā; audi aplm distinguēte. Iusto iqr lex nō ē posita; sed iustis et non subditis / sc̃lestis / et contaminatis / patricidis / matricidis et horū similib⁹,

Ephe. 4, sc̃tōs & iustos ista dicā; audi aplm distinguēte. Iusto iqr lex nō ē posita; sed iustis et non subditis / sc̃lestis / et contaminatis / patricidis / matricidis et horū similib⁹,

1. Timo. 1, sc̃tōs & iustos ista dicā; audi aplm distinguēte. Iusto iqr lex nō ē posita; sed iustis et non subditis / sc̃lestis / et contaminatis / patricidis / matricidis et horū similib⁹,

Ephe. 4, sc̃tōs & iustos ista dicā; audi aplm distinguēte. Iusto iqr lex nō ē posita; sed iustis et non subditis / sc̃lestis / et contaminatis / patricidis / matricidis et horū similib⁹,

Quia ergo huiusmodi hominibus apostolus legē dedit imposita ecclesie dei/ quā ablit in huiusmodi facinoribus maculari: relicta aliis littera/ sanctus edificet a spiritu, Videam⁹ itaq; nos: quod est depositū quod fidelium unusquisq; suscepit. Ego puto q. ipsam animā nostrā et corp⁹: depositū accipiam⁹ a deo, Et uis uidere maius aliud depositū: quod accepisti a deo? Ipsi anime tue deus imaginē suā & similitudinē cōmendauit, Istud ergo depositū tā integre tibi restituendū est: q̄ a te cōstat esse susceptū, Si enī sis misericors/ sicut et pater tu⁹ in celis misericors est: ima- Luce, 6.
go dei in te est/ et integrū depositū seruas, Si perfect⁹ es/ sicut et pater tuus in celis perfect⁹ est: imaginis dei in te depositū manet/ similiter et cetera omnia ipsi⁹, Math. 5.
si iustus/ si sanctus/ si mūdo corde/ et oīa que in dño presto sunt per naturā/ si tibi per imitationem subsistant: depositū apud te diuine imaginis saluū est. Si uero econtrario agas/ et pro misericorde crudelis/ pro pio impius/ pro benigno uideus/ pro quieto turbulētus/ p. liberatore raptor existas: abiecta imagine dei/ diaboli in te imaginē suscepisti/ et bonū depositū tibi diuinitus cōmendatū abnegasti. An nō hoc erat: quod sub mysterio apostolus electo discipulo Timotheo mandabat dicēs, O Timothee/ bonū depositū custodis? Ego etiā illud addo/ q. et Chri- 2, timo, 1,
stū dominū depositū suscepimus/ et spm̄ sanctū depositū habemus, Videndū ergo nobis est: ne hoc sancto deposito non sancte utamur/ et cum nos in cōsummum sui peccata sollicitant: iuremus nos nō suscepisse depositū, Quod utiq; si habemus in nobis: peccato consentire nō possumus. Sed et ipse sensus rationalis qui in me est: cōmendatus mihi est ut ego utar ad intelligentiā diuinorū mysteriorū, Memoria/ iudiciū/ ratio/ et oēs qui intra me sunt motus: commendata mihi uidētur a deo/ ut eis utar in iis que precepit lex diuina, Si uero ad malas artes solers & perspicax uertatur ingenium/ et rebus dei abutamur in iis q̄ non uult deus: hoc est abiurare depositū/ & beneficia uertere in perfidiā, ¶ Videamus nunc quid etiā societas intelligēda sit, Putas est aliquis qui secundū litterā cōmoneri debeat: ne forte in ratione pecunie uel qualibet alia specie societatis/ sociū fraude decipiat? ultime miserie est illa anima: in quā cadere adhuc fraudis hoc genus potest, Verūtāme qm̄ multa est in hoīe fragilitas: etiā de his cōmoneam⁹/ quia nec apostolum piguit ista mandare, Dicit enī, Neq; circūscribat in negotio fratrem suū: quon- 1, thess, 4,
iā uidex est de his omnibus deus, Nūc uero requiramus: que sit etiā societas spiritus, Audi de his ipsis uerbis apostolū dicētē, Si quod solaciū charitatis/ si quod societas spiritus/ si qua uiscera miserationis: implete gaudiū meū, uide: societatis le Philip, 2,
gē quō intellexit apostolus Paulus, Audi et Ioannē: quomodo uno eodēq; spiritu proloquas. Et societate inquit habem⁹ cū patre/ et cū filio eius Ihesu Christo, Et 1, Ioan. 1,
iterū Petr⁹ dicit, Cōsortes inquit facti estis diuine nature: qd̄ est focī, Et iterū dicit apostolus Paul⁹, Que enī societas luci ad tenebras? Qz si luci ad tenebras so- 2, Petri, 1,
cietas nulla ē: potest ergo societate lux habere cū luce, Igif si nobis cū p̄re & filio et spū sc̄to societas data ē: uidēdū nobis ē ne factā istā diuināq; societate peccādo abnegem⁹, Si enī agam⁹ opa tenebrarū: certū ē qd̄ societate negauim⁹ lucis, Sed Ephe, 2,
et factos socios nos dicit apostol⁹, Nec mirū, Si enī cū p̄re & filio dicit nobis esse 1, Cori, 1,
societas: quō nō & cū factis/ nō solū q̄ in terra sūt sed & q̄ i celis? Quia & Christ⁹

superest ut differentiā illam dicamus / q. ibi posuit precium sidi sancti: hic tantū-
 mō precii dixit / nec quātitatē p̄cii nec nomē pecunie designauit. In superiorib⁹
 enim ubi pro peccato quod in sancta commissum fuerat / lex mandabat: sidum
 sanctū diximus nominatū / et sidum nomē esse pecunie. ut alibi obolus / alibi dra-
 gma / alibi mna / uel talentum uel minutum / es uel denarius dicitur. Hic ergo ni-
 hil horum nominatur: sed tantum precio offerendus aries dicitur. Intereſt sane
 peccare in sanctis: et peccare extra sancta. Vis et alibi uidere hanc ipsam disti-
 ctionem: audi quomō in regnorum libris dicit Heli sacerdos ad filios suos. Si pec-
 cauerit quis in hominē: exorabit pro eo sacerdos. Si autem in deū peccauerit: quis
 orabit pro eo? Similiter et Ioannes apostolus dicit. Est peccatum ad mortem: non
 pro illo dico ut oretur. Quia ergo diuersitas peccatorū est: discere ex spiritali les-
 ge debem⁹ in quibus peccatis tantūmodo emendus sit aries / in quibus uero sico
 sancto mercandus. qui etiam sint isti qui uendant arietes: requiramus. Ego ar-
 bitror ipsos esse istos qui arietes ad sacrificium distrahunt: qui sunt et illi qui ole-
 um ad lampades uirginū uendunt. De quibus dicebant ille prudentes stultis uir-
 ginibus. Ite ad uendentes et emite uobis. Qui ergo alii uendent uel oleum lumi-
 nib⁹ uel arietes sacrificii: nisi prophete sancti et apostoli⁹ qui mihi cū peccauero
 ostendunt et consilium dant: quomodo debeam corrigere errores meos et emē-
 dare peccata. Vendit mihi Eſaias arietem ad sacrificiū pro peccato: cum mihi
 dicit tanq̄ ex dei persona. Holocausta arietum / et adipem agnorum / et sangui-
 nem taurorum et hircorum nolo. Et paulo post subiungit. Auferte nequitias ab
 animis ueſtris et a conspectu oculorum ueſtrorum, dilate bonum facere. Eripi-
 pite iniuriam accipientem / iudicate pupillo et iustificate uiduam / et uenite dispu-
 temus: dicit dominus. Et si fuerint peccata ueſtra ut fenicium: ut niuem dealba-
 bo. si autem ut coccinū: ut lanam cādidam efficiam. Vendit mihi arietem et Da-
 niel: cum dicit. Quia non est locus ad sacrificandū in conspectu tuo / ut possimus
 inuenire misericordiā: sed in anima contribulata et spiritu humilitatis suscipia-
 mur. uel ut in multitudine agnorum pitrigium: sic fiat sacrificium nostrum in
 conspectu tuo hodie. Vendit nobis et arietem sacrificii Dauid: cum dicit. Sacrifi-
 cium domino spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum deus non sper-
 net. Cum ergo singuli prophetarum uel etiam apostolorum consilium iis qui de-
 linquunt dederint / quo possint corrigere uel emēdare peccatum: merito his uen-
 didis arietes ad sacrificium uidebuntur. Quid autem precii a comparantib⁹ su-
 mandū optinor legendi studium / uigilias audiendi uerba dei: et iuper omnia
 dignissimū precium obedientiam puto / de qua dicit dominus. Obedientiā malo
 q̄ sacrificium: et dī: torum audiētiā magis q̄ holocausta. ¶ Post hec subsequit
 Et locutus est inquit dominus ad Moſem dicens: precipe Aaron et filiis eius dicēs.
 hec est lex holocausti. hoc holocaustum in concrematiōe sua erit super altare to-
 ta nocte usq̄ in mane: et ignis altaris ardebit super illud nec extinguetur / et indu-
 et se sacerdos tunicam lineam et campestre lineum induet circa corpus suum / et
 auferet hostiam quam consumperit ignis holocaustum de altari. Et ponet il-
 lud secus altare / et dispoliabit se stola sua et induetur stola alia: et eiciet hostiam

1. Regū, 2.

1. Ioan, 5.

Math, 25.

Eſai, 11.

Danie, 3.

Psal, 50.

1. Regum

15.

Leui, 6.

que cremata est extra castra in locū mundum / et ignis super altare ardebit nec
 extinguetur. Et comburet super illud sacerdos ligna mane / et cōstipabit in illud
 holocaustum; et imponet super illud adipem salutaris / et ignis semper ardebit su
 per altare nec extinguetur. ¶ Audis semper debere esse ignem super altare, et
 tu si uis esse sacerdos dei; sicut scriptū est / omnes enim uos; sacerdotes domini eri
 tis, et ad te enim dicitur, Gens sancta sacerdotum / populus in acquisitionem. Si
 ergo sacerdotiū uis agere anime tue; nūq̄ recedat ignis de altari tuo, hoc ē quod
 dominus in euangelis precepit, ut sint lumbi uestri accincti; et lucerne uestre ar
 dentes. Semper ergo ignis fidei et lucerna scientie accensa sit. Sed et quod dixit /
 lumbi uestri / domin⁹ in euangelio; hoc quidem est quod nūc legislator precipit /
 ut cāpestri lineo precipigatur sacerdos; et ita ueteri cinere deposito innouet sacros
 ignes. Oportet enī etiam nos dicere. Ecce uetera transierunt; & facta sunt omnia
 noua. Campestri enim lineo cingitur / uel sicut alibi dicitur / femoralibus utitur;
 qui luxuriam fluxe libidinis cingulo restrinxerit castitatis. Ante omnia enim sa
 cerdos qui diuinis assitit altaribus; castitate debet accingi. Nec aliter purgare ue
 tera & instaurare poterit noua; nisi lineis induatur. De lineis sepe iam dictū est /
 et tunc maxime; cum de indumētis sacerdotibus dicebamus / q̄ species ista for
 mam teneat castitatis; quia origo lini ita et terra editur / ut ex nulla admixtiōe cō
 cepta sit. ¶ Obseruādū tamen est q̄, aliis indumentis sacerdos utitur dum est in
 sacrificiorum ministerio; et aliis cum procedit ad populum. Hoc faciebat & Pau
 lus; scientissimus pontificum / et peritissimus sacerdotum. Qui cum esset in cetu
 perfectorum / tanq̄ intra sancta sanctorum positus et stola perfectionis indutus /
 dicebat, Sapientiam loquimur inter perfectos. Sapientiam autem non huius mū
 di / neq; principum huius mundi qui destruūtur. sed loquimur dei sapientiam in
 mysterio abscondito; quam nemo principum huius mundi cognouit. Si enim co
 gnouissent; nunq̄ dominū maiestatis crucifixissent. Sed post hec tanq̄ ad popu
 lum exiens mutat stolam; et alia induitur longe inferiore q̄ illa. Et quid dicit? Ni
 chil inquit aliud iudicauit me scire inter uos; nisi Ihesum Christum / et hunc cruci
 fixum. Vides ergo istum doctissimum sacerdotem quomodo indutus cum esset
 inter perfectos / uelut in sancta sanctorum; alia utitur stola doctrine. Cum uero
 exit ad eos qui incapaces sunt; mutat stolam uerbi et inferiora docet. Et alios la
 cte potat ut paruulos; alios oleribus nutrit ut infirmos / aliis uero fortes preparat
 cibos. his scilicet qui pro possibilitate sumendi exercitatos habent sensus ad bo
 ni uel mali discretionem. Sic sciebat Paulus mutare stolas / et alia uti ad populū;
 alia in ministerio sanctorum. Ipse autem pontificum pontifex et sacerdotum sa
 cerdos dominus et saluator noster / de quo dicit apostolus quia pontifex sit futu
 rorum bonorum; audi quomodo primus hec fecerit / et ita discipulis suis hec imi
 tanda reliquerit. Euangelium refert de eo et dicit / quia in parabolis loquebatur
 ad turbas et sine parabolis non loquebatur eis; seorsum autem soluebat eas disci
 pulis suis. Vides quomodo ipse docuit aliis indumentis uti debere pontificem / cū
 procedit ad turbas; aliis / cum eruditis et perfectis ministrat in sanctis. Vnde optā
 dum nobis est et agēdum / ne tales nos inueniat Ihesus ita imparatos et ita secu

li solitudinib⁹ alligatos: ut cum turbis loquatur nobis in parabolis / ut uidentes non uideamus et audientes non audiamus, Sed potius inter eos inueniri mereamur: ad quos dicit, Vobis datum est nosse mysteria regni dei, ¶ post hoc, hec est inquit lex sacrificii quod offerent filii Aaron sacerdotis ante altare coram domino, Auferet ab eo plenam manum de simlagine sacrificii cum oleo eius / et cum omni thure eius que sunt ad sacrificium / et imponet super altare hostiam suauitatis: memoriale ei⁹ domino, Quod autem superfuerit ex ea manducabit Aaron et filii eius, Azima edetur in loco sancto: et in atrio tabernaculi testimonii manducabunt ea, Non coque⁹ fermentata, partem illis hanc dedi ab hostiis domini, sancta sanctorum sunt: sicut pro peccato et pro delicto, omnes masculi sacerdotū edent eam, legitimum eternum in progenies uestras ab hostiis domini, Omnis qui tetigerit ea: sanctificabitur, ¶ In his que preposita sunt mos quidem sacrificandi sacerdotibus datur et obseruantie: quibus colitur deus, ut uel purificari populus uideretur: uel etiam in necessariis uictus causa consulere⁹ sacerdotibus et ministris, Offerende enim simile in sacrificio mēsa posita est: que decima pars ephi appellatur, huic oleum superfunditur et thus superponitur, Sed cum ad altare peruenerit sacerdos (inquit) plenam manum ex ea sumet: et ita intra plenitudinē manus cōcludat et oleū quod infusum est / et thus quod superpositū est, ut sit hoc libamen et sacrificium deo: in odorem suauitatis, Cetera inquit maneāt sacerdotibus ad edendum, Sed edenda ea tradidit lex in loco sancto / in atrio tabernaculi: ita ut nichil fermentetur ex eis, hanc enim inquit dedi partē sacerdotib⁹: et hec sunt sancta sanctorum, Sed et illud obseruari uoluit ut soli masculi edant ex ea: femina nulla cōtingat, Addidit hoc ut qui tetigerit ea: sanctificetur, ¶ Sed si uelim nunc ab eis qui in manifesto ludei sunt requirere de singulis: qua ratione illud hoc modo dictum sit / aut illud alio modo / absoluta nobis responsione satisfaciant dicentes, ita uisum est legem danti, nemo discutit dominū suum, At eos ita dicentes in ceteris: de hoc nouissimo sermone requiramus / ut dicant quomodo omnis qui tetigerit ex sacrificio sanctorum: sanctificet⁹, Si homicida tetigerit / si prophanus / si adulter / si incestus: sanctificat⁹ erit? Non enim excepit aliquem: sed dixit, Omnis qui tetigerit ex ea: sanctificabit⁹, Ponamus enim quia etiam nūc integer sit status illius templi / offerātur hostie / sacrificia consumetur, Ingressus est aliquis templum scelest⁹ / iniquus / impur⁹, iuenit carnes ex sacrificiis propositas / tetigit eas: an sanctificat⁹ continuo pronunciabitur? Enim uero nullo modo uel rei natura uel ueritas religionis hoc recipit, Et ideo redeundū nobis est ad expositiones euāgelicas atq; apostolicas: ut lex possit intelligi, Nisi enim uelamē abstitulerit euāgelium de facie Moysi non potest uideri uultus eius / nec sensus eius potest intelligi, Vide ergo quomodo in ecclesia apostolorū discipuli assunt iis que Moyses scripsit: et defendunt ea q; et impleri queant / et rationabiliter scripta sunt, Iudeorum uero doctores et impossibilia hec et irrationabilia sequentes: litteram faciant, Igitur sacrificium ppter quod hec oīa sacrificia in typo et figura preceserant: unum et perfectum: immolatus est Christus, huius sacrificii carnē si quis tetigerit: continuo sanctificabitur si immundus est / sanabitur si in plaga est, Sic

Luce, 8.
Leuiti, 6.

- deniq; intellexit illa de qua paulo ante memoraui / que profluium sanguinis patiebat: quia ipse esset caro sacrificii et caro sancta sanctorum, quia uero intellexit qd esset caro sancta sanctorum: idcirco accessit et ipsa. Ipsam quidem carnem sanctam contingere non audeat: nondum enim mundata fuerat / neq; que perfecta sunt apprehenderat, sed simbriam tetigit uestimenti quo sancta caro tegebatur, Et fidei tactu uirtute elicit ex carne: que se ab immunditia sanctificaret / et plagam quam patiebatur sanaret, Non tibi uidentur isto magis ordine uerba stare posse: quibus per Mosem dicit: Omnis qui tetigerit ex carnibus sanctis: sanctificabitur, Has eni carnes quas nos exposuimus / tetigerunt omnes: qui ex gentibus crediderunt, has tetigit ille qui dicebat, Fuimus enim et nos stulti aliquando et increduli / errantes / seruientes desideriis et uoluptatibus uariis / in malicia et inuidia agentes / odibiles / odientes inuicem, Sed cum benignitas et humanitas illuxit saluatoris nostri dei: saluos nos fecit per lauacrum regenerationis et renouationis spiritus sancti, Et alibi dicit, Et hec inquit fuistis: sed sanctificati estis et iustificati in nomine domini nostri Ihesu Christi / et spiritu dei nostri, Si enim quis ut diximus tangat quidem carnem Ihesu eo modo quo superius exposuimus / totaq; fide ac omni obedientia accedat ad Ihesum tanq; ad uerbum carnem factum: ille tetigit carnem sacrificii et sanctificatus est. Tangit autem carnes uerbi et ille: de quo dicit apostolus, Perfectorum autem est cibus solidus: eorum qui pro possibilitate sumendi exercitatos habent sensus / ad discretionem boni ac mali, Tangit ergo et ille carnem uerbi dei: qui interiora eius discutit / et occulta potest explanare mysteria. Et nos si habuerimus talem intellectum ut possimus singula que scribuntur in lege spirituali interpretatione discernere / et obiectum uniuscuiusq; sermonis sacramentum in lucem scientie subtilioris educere: si ita docere possumus ecclesiam / ut nihil ex iis que electa sunt remaneret ambiguum / nihil relinqueretur obscurum: fortassis et de nobis dici poterit quia tetigimus carnes sanctas uerbi dei / et sanctificati sumus. Si autem accipio et illud quod dictum est / quia omnes masculi ex sacerdotibus edent ea / nulla enim femina: nec remissa et dissoluta anima poterit edere carnes sanctas uerbi dei / masculus queritur qui eas edat. Masculi quippe sunt: qui perducuntur ad numerum, nusq; femina / nusq; paruuli numerantur, Vnde et apostolus dicebat, Cum autem factus sum uir: deposui que erant paruuli. Talis ergo iste masculus et talis uir queritur: qui carnes sanctas possit comedere. et comedere quidem non in quocunq; loco: sed in loco sancto / in atrio tabernaculi. Audiant hec qui scindunt ecclesias / ac peregrinas ac prauas inducentes doctrinas: putant se sacras carnes extra templum dei et extra aulam dominicam posse comedere. Profana sunt eorum sacrificia: que contra mandati legem geruntur. nam in loco sancto edi iubentur: intra atria tabernaculi, At uero atria tabernaculi testimonii sunt: que fidei murus ambit / spei columnae suspendunt / charitatis amplitudo dilatat, Vbi hec non sunt: carnes sancte nec haberi possunt nec comedi. Bene autem / q; et ea que ex sacrificio simlaginis offeruntur: plena manu cum oleo offeruntur et thure / in odorem suauitatis domino, Istum autem locum breuiter explanauit apostolus Paulus ad Philippenses dicens, Repletus sum accipiens ab Epa-

phrodito ea que nobis missa sunt in odorem suauitatis: hostiam acceptā / placen-
tem deo. In quo ostendit: q. misericordia quidem erga pauperes oleum infundit
in sacrificio dei. Ministerium uero quod sanctis defertur: suauitatem thurisim-
ponit. Sed hoc plena manu fieri debere precipitur. Sic enim idem apostolus dicit, **2. Cori, 9**
quia q. parce seminat: parce et metet. Qui autē seminat in benedictione: de bene-
dictione et metet. Est tamē aliquid in ipso sacrificio quod memoriale appellatur:
quod offerri domino dicitur. Ego si possem die ac nocte in lege domini meditari /
et omnes scripturas memoria retinere: memoriale sacrificii mei domino obtulis-
sem. Certe si non omnia possumus: saltem ea que nunc docent in ecclesia / que re-
citantur: memorie cōmendemus. ut exeuntes de ecclesia / et agentes opera miseri-
cordie / et implētes diuina precepta: sacrificium cū thure et oleo offeram⁹ in me-
moriā domini. Ex his ergo edocemini: ut que auditis in ecclesia / tanq̃ munda
animalia uelut ruminantes ea / reuocetis ad memoriā: et cum corde uestro que
dicta sunt conferatis. **Q.** si aliqua memoria superfuerint / et intellectum uestrū
superauerint: facite quod presentis mādati authoritas precipit dicens. Quod aut
superfuerit ex his: manducabit Aaron et filii eius. Si quid superauerit et excesses-
rit intellectum tuum uel memoriā tuā: serua Aaron / hoc est reserua sacerdo-
ti: reserua doctōri: ut ipse hec manducet / ipse discutiat / ipse exponat. Sicut et ali-
bi idem Moses dicit, interroga patres tuos et annūciabunt tibi: presbyteros tuos **Deute, 32**
et dicent tibi. Ipsi enim sciunt quomodo hec azima debeat manducari: et in azi-
mis sinceritatis et ueritatis exponi. **¶** Additur in sequētib⁹. Et locutus est ad Mo-
sem dicens. Hoc mun⁹ Aaron et filiorum eius: quod offerent domino in die qua
unxeris eum. Decimā partem Ephī similaginis in sacrificio semper: dimidium
eius mane / et dimidium eius post meridiem, in sartagine ex oleo fiet: et consper-
sam offeret eam teneram / sacrificium de fragmentis / sacrificium in odorem su-
auitatis domino. Sacerdos qui unct⁹ fuerit p. eo ex filiis ei⁹: faciat ea. **Lex eterna /**
omnia consumabuntur: et omne sacrificium sacerdotis holocaustum est / et non
edetur. **¶** In ceteris quidē preceptis: pontifex in offerendis sacrificiis / populo pre-
bet officium. In hoc uero mandato: que propria sunt curat / et quod ad se spectat
exequitur, lubetur enim ex die qua unctus fuerit: semper et in perpetuum offer-
re similaginē oleo consperam / tenerā / ex sartagine, idq. cognominat sacrifi-
cium ex fragmentis: in odorem suauitatis. et hoc lege eterna permanere / et trans-
mitti ad posteris iubet. Addit sane obseruandum / q. nequāq. sacrificium sacer-
dotis / hoc est quod pro seipso offert: edatur a quōq. sed holocaustū fiat: quod est
igni absumi. **¶** Preceptum quidem secundum litteram clarum est, uelim tamen
uidere: quis in hoc typus et que figura formetur. Dimidium sacrificii hui⁹ mane
uult offerri: et dimidium uespere: cum certa mensura simile oleo consperse / tene-
re / a sartagine. Videli nō hoc (ut ego suspicor) sacrificium sacerdotis: hec ipsa sit
lex que per Mosem promulgatur, Cuius dimidium mane iubetur offerri / dimidi-
um uero ad uesperum: qm̃ legem in duas partes diuidi precepit: in litteram uide-
licet et spiritum. Et dimidiā quidem partem que est littera / offerri iubet mane:
primo scilicet legis tempore / quod illis quibus tunc secundum litteram data est /

2. Cori, 9

Deute, 32

Leui, 6.

Leui, 6.

nouam lucem et nouum protulit diē. Dimidiū uero eius offerri iussit in uesperū. In uespera enim nobis datus est saluatoris aduētus: in quo pars illa dimidia / hoc est sensus uel spiritus legis secundum quod lex spiritalis est / offeratur oleo cōspersa et tenera. Oleum ad misericordiam reuocatur: que debet in sacerdotibus abū dare. Tenera: ad subtilem et puram intelligentiam pertinet. Quod autem ad sartaginem dicitur: puto q. districtum et multa continentia aridum et torridū uelit esse sacerdotem / in quo nihil remissum haberi ad luxuriam / nichil fluens ad libidinem possit. Qz. autem sacrificium ipsum ex fragmentis / nominauit in odorē suauitatis: puto q. fragmenta sacerdotum uelit intelligi / cum legis per eos littera frangitur / et cibus ex ea latens intrinsecus spiritalis eligitur: ut audiētes turberentur. Sicut et domin⁹ fecisse refertur in euangelis: ubi benedixit panes et dedit discipulis / et discipuli confringentes apposuerunt turbis. Et cum satiati fuissent omnes: superfuerunt inquit fragmentorum cophini duodecim. Istud est ergo sacrificium ex fragmentis: cum minutatim que sunt legis sancta discutimus / ut spiritalem ex his cibum purumq. capiamus. Et hec (inquit) est lex eterna. Ioā. Apoc. 14. nes quidem apostolus in apocalypsi dixit esse euāgelium eternum. Inuenimus et hic scriptum esse: legem eternam. Sed isti qui secundum litteram legem sequi uolunt / uelim michi nunc dicerent: quomodo lex huius sacrificii esse possit eterna / cum utiq. destructo templo / subuerso altari / et omnibus que dicebantur sancta prophantis: ritus iste sacrificiorū nō potuerit permanere. Quomodo ergo eternum dicent: quod olim cessasse / et finitum iam esse constat. Restat ut tertium eam partem lex hec eterna dicatur: qua nos dicimus legem esse spiritalē / et per eam spiritalia offerri posse sacrificia / que neq. dirumpi unq. neq. cessare possunt. Non enim in loco sunt qui subuertitur / aut in tempore quod mutatur: sed in fide credentis et in corde sacrificantis. Sane quod ait / non edetur de sacrificio sacerdotis / sed holocaustum erit: certum est ad domini et saluatoris nostri personam referri. De illius enim sacrificio non edetur: sed holocaustum erit. Hoc in loco sacrificium / uerbum ipsum accipiendum est et doctrina: de qua null⁹ edet / hoc est nullus disputat / nullus retractat / sed holocaustum est: quicquid enim dixit / quicquid statuit: eterna cōsecratione perdurat. Nec aliquis ita insanus inuenitur aut profanus: qui retractare de eius sermonib⁹ possit / quos tanq. holocaustum deo oblatum: in omni cultu et ueneratione habere debemus. Quia celum et terra transibunt / uerba autem eius non transibunt: sed semper manent / sicut et ipse semper manet cum ipso deo patre et spiritu sancto: quibus sit gloria et imperium in secula seculorum. A M E N.

¶ Quarti libri Cyrilli in Leuiticum: finis.

¶ Eiusdem liber quint⁹: de eo quod scriptum est. Hec est lex hostie peccati: in loco quo iugulantur holocausta occidēt. et id quod peccati est: et cetera.

T locus est dominus ad Moysen dicens. Loquere ad Aaron et filios eius dicens. hec est lex hostie peccati. In loco quo iugulantur holocausta: occidēt / et id quod peccati est coram domino. sancta factorum sunt. Sacerdos qui offert illud: edet illud. in loco sancto edetur:

Ioan. 6,

Apoc. 14

33

33

Luce. 21,

Leui. 6,

in atrio tabernaculi testimonii, Omnis qui tangit de carnibus eius: sanctificabitur,
et quandocūq; aspersus fuerit ex sanguine eius super uestimentum: quodcūq; res-
persum fuerit / ipsum lauabitur in loco sancto, & uas fidele in quocūq; coctum
fuerit: confringetur. Si autem in uase ereo coctum fuerit: defricabit illud & dilu-
et aqua, Omnis masculus ex sacerdotibus: edet ea. sancta sanctorum sunt domi-
no, et omnia que pro peccato sunt / ex quibus illatus fuerit sanguis eorū in taber-
naculum testimonii ad expiandum: in loco sancto non edetur / sed igni cōburen-
tur. ¶ Hec oīa nisi alio sensu accipiamus q̄ littere textus ostendit / sicut iam sepe
diximus cum in ecclesia recitantur: obstaculum magis et subuersionem religioni
Christiane / q̄ hortationem edificationemq; prestabunt. Si uero discutiat et in-
ueniatur quo sensu hec dicta sunt / et digna deo qui hec dicere scribitur aduer-
santur: fiet quidem Iudeus qui hec audit. sed non ille qui in manifesto / sed qui in
occulto Iudeus est: secundum illam differentiam Iudei quam distinguit apostol⁹
Paulus dicens. Non enim qui in manifesto Iudeus est / neq; que manifeste in car-
ne est circūcisio: sed qui in occulto Iudeus est circūcisione cordis / qui spiritu nō
littera / cui laus non ab hominibus sed ex deo est, Quam differentiam Iudei uisi-
bilis et Iudei inuisibilis non intelligentes impii Heretici / non solum ab his scriptu-
ris refugerunt: sed et ab ipso deo / qui legem hanc et scripturas diuinas hominib⁹
dedit: atq; alium sibi dominum preter illum qui celum et terram condidit / confin-
xerunt, cum utiq; fidei ueritas unum eundemq; dominum legis et euāgeliorū te-
neat / uisibilem et inuisibilem creatorem: quia et cognationem plurimam uisibi-
lia cū inuisibilib⁹ seruāt. ita ut apostol⁹ dicat, Quia inuisibilia dei a creatura mūdi
p̄ ea que facta sunt intellecta conspiciūt. Sicut ergo cognationem sui adinuicē
gerūt uisibilia et inuisibilia / celū et terra / caro et anima / corpus et spirit⁹: et ex ho-
rū coniunctionibus cōstat hic mūdos / ita etiam sancta scriptura credenda est ex
uisibilibus constare et inuisibilibus: ueluti ex corpore quodam / littere scilicet que
uidetur / et anima sensus qui intra ipsam deprehenditur et spiritus / secundum id
quod etiam quedam celestia teneat, ut apostolus dicit, quia exemplari et umbre
deseruiūt celestium. Quia ergo hec ita se habent: inuocantes dominum qui fecit
scripturam animam / et corpus / et spiritum. corpus quidem iis qui ante nos fuerūt:
spiritum uero iis qui in futuro hereditatem uite eterne consequentur / per quem
perueniant ad regna celestia, eam nunc quam dixim⁹ legis animam requiram⁹:
quantum ad presens interim spectat. Nescio autem si possumus etiam ad spiritū
eius ascendere: in iis que nobis de sacrificiis lecta sunt, habem⁹ enim eum quem
diximus in occulto Iudeum: sicut ostendimus quia non carne sed corde circūci-
ditur, et ita ostendere pergamus quia et sacrificat non carne sed corde: et quia
edit de sacrificiis nō carne sed spiritu. ¶ Sed uideam⁹ iam que sunt ipsa que refe-
runtur in lege. Et locutus est dominus ad Moysen dicens: Loquere ad Aaron et
filios eius dicēs, hec est lex hostie peccati. et cetera q̄ in presenti loco narrātur / et
ante iam dixisse nos meminimus: quia lex fere eadē mandat, sed alia quidem dicit
filiis Israel: et alia filiis Aaron, alia etiam sicut iam pridem obseruauimus: Moysi et
Aaron est / et aliqua lex que soli Moysi datur: ita ut nec Aaron legis illius particeps

Roma, 2.

Roma, 1.

Hebre. 8.

fiat, Quorum per singula distinctiones et diuersitates / quis ita scientie dono illu-
 minatus a deo est: ut possit aperte integreque differere? Inuenimus enim in confes-
 sionibus preceptum domini ad solum Moysen dari: et iuberi ut pectusculum arie
 tis perfectionis / Moysi detur / sicut precepit inquit dominus Moysi, In qua portio-
 ne: neque Aarō neque filii eius participes sunt. Et si inuenitur lex que pertinet ad ari-
 etem perfectionis non posse peruenire usque ad Aaron neque ad filios eius: multo ma-
 gis nec ad reliquos filios Israel / sed ad solum Moysen qui erat amicus dei. Verum
 quid opus est que postmodum recitanda sunt preuenire? Nunc interim lex reci-
 tata est quod ad Aaron et filios eius promulgata lex hostie peccati: hoc est hostie que
 offertur pro peccato. In loco inquit in quo iugulantur holocausta: ibi occidunt et id
 quod pro peccato est / in conspectu domini, sancta sanctorum sunt. ¶ Multa qui-
 dem iam deo iuuante de sacrificiorum ritu secundum spiritalem intelligentiam
 in superioribus dicta sunt. Sed et nunc si gratia domini nos uisitare dignetur / et
 uos orationibus adnitamini: addemus que dederit dominus, Hostiarum quedam
 quidem sunt dei solius: ita ut nullus hominum participet ex ipsis, Quedam sunt
 Aaron sacerdotis et filiorum eius, Quedam ipsius / et filiorum et filiarum eius: ita
 ut etiam uxorem sacerdotis de eis edere liceat. Quedam uero sunt sacerdotum
 et filiorum eius atque totius populi: de quibus edere liceat etiam filios Israel. Denique
 quedam communes et indifferentes omnibus: de quibus liceat edere cunctos fili-
 os Israel. Speciale tamen hostiarum habent participium etiam sacerdotes et filii sa-
 cerdotum: quandoquidem ex omni hostia quam edit sacerdos / etiam filios edere
 licebit, Igitur cum iste sint hostiarum differentie: illam quam diximus solius
 dei esse / ex qua neque Moysen / neque Aarō / neque filios eius participare fas est: aliqua-
 do quidem holocaustomata nominari inuenimus. Aliquando uero non holocau-
 stomata / sed holocarpoma: ueluti si dicam / quod totum fructus sit / illud scilicet
 quod offertur, Est ergo prima legissatio de sacrificiis: si tamen uel obseruatis uel
 retinetis diligenter que lecta sunt ac disserta / et non transcurrunt aures uestras
 in uanum uel que a nobis dicuntur / uel que ex diuinis uoluminibus recitantur,
 Prima ergo est hostia: holocaustomata, neque enim oportebat aliam primo hostiam
 nominari: nisi eam que omnipotenti deo offerebatur, Secunda hostia est: que ad
 edendum sacerdotibus mancipatur. Tertia / de qua etiam filios Israel contingere
 uel edere: ipsos scilicet qui offerunt / fas est. Sed filios Israel non omnes: nisi illos tan-
 tum qui mundi sunt. Soli enim qui mundi sunt: de sacrificiis edere iubeantur, Verum
 istas omnes hostias: tu qui in occulto Iudeus es / nolo in animalibus requiras
 uisibilibus / nec in mutis pecoribus inueniri putes, Ictas hostias intra te ipsum regre:
 et inuenies eas intra te habere. Intra te ipsum nosce greges bonos illos: qui be-
 nedicti in Abraham. Intellige habere te et greges ouium et greges caprarum:
 in quibus benedicti et multiplicati sunt patriarche. Intellige etiam intra te esse aues
 celi, Nec mireris quod hec intra te esse dicimus, Intellige alium mundum esse in par-
 uo: et esse intra te solem / esse lunam / esse etiam stellas, Hoc enim si ita non esset:
 nequaquam dixisset dominus ad Abraham, aspice celum et uide stellas si numerari
 possunt a multitudine: sic erit semē tuū, nec mireris inquam / si dicitur ad Abra-

Gene. 12,

Gene. 15,

ham: quia sic erit semen tuū sicut stelle sunt celi, De illis scilicet qui ex fide eius gē
 niti rationabiliter uiuāt: ac diuinas leges ac precepta custodiāt. Audi amplius ali-
 quid saluatorē ad discipulos dicentē. Vos estis lux mūdi. Dubitas ne esse intra te **Math. 5.**
 solē et lunā: ad quē dicitur quia sis lux mūdi? Vis adhuc amplius aliquid de te ipso
 audire: ne forte parua de te et humilia cogitās/ tanq̃ uile negligas uitā tuā? Habet
 hic mūdus gubernatorē suū/ habet qui eū regat & habitet in ipso: oipotentē do-
 minū/ sicut ipse per prophetā dicit. Nōne celi et terrā ego repleo/ dicit dñs. **Hiere. 23.**
 Au di ergo ipse oipotens dñs quid etiā de te: hoc est quid de hominibus dicat. Habi-
 tabo inquit in eis: et inter ipsos ambula bo. Plus aliquid addit erga personā tuā, **Leuit. 26**
 Et ero eis inquit in patrē: et ipsi erūt mihi in filios et filias/ dicit dñs. Habet hic mū-
 dus filiū dei: habet et spm̃ sanctū/ scdm̃ quod dicit ppheta, Verbo dñi celi firma-
 ti sunt: et spiritu oris eius ois uirtus eorū. Et iterū alibi. Spiritus enī dñi repleuit or-
 bē terraz. Audi et tibi quid dicit Christus, Et ecce ego uobiscū sum oibus dieb⁹ **Math. 28.**
 usq; cōsumationem seculi, Et de spiritu sancto dicit, Et effundā de spū meo sup
 omne carnē: et ppheta bunt. Cū ergo uideas habere te oia que mūdus habet: dubi-
 tare non debes q. etiam animalia que offeruntur in hostiis habeas intra te / et ex
 ipsis spiritales debes offerre hostias. Sed de his prout potuimus: in superiorib⁹
 33 explanauim⁹. ¶ Nūc uero illud addimus quod dicit: quia in loco in quo iugulā-
 33 tur holocausta/ ibi etiam hostie pro peccato, Vide q̃ multa misericordia et beni-
 gnitas dei est: ut ubi holocaustum iugulatur illud quod soli deo offertur/ ibi etiā
 hostia que pro peccato est immolari iubeatur, ut scilicet intelligat se qui pec-
 cavit & peniteat conuersus ad dominum/ et contribulati spiritus hostiam iugu-
 latin loco iam sancto stare/ et sociari iis qui pertinent ad deum. Ibi ergo immo-
 33 latur hostia pro peccato: ubi & holocaustum. In cōspectu inquit domini est. For-
 ta sus in conspectu domini est offerre sacrificium: et offerre non in cōspectu do-
 mini, Quis ergo est: qui offert in cōspectu domini? ille opinor / qui non exiit a cō-
 spectu dñi sicut Cain/ & effectus est tremēs & timens. Si quis ergo est q̃ habet fi-
 duciā a stare in cōspectu domini/ et non fugit a facie eius/ nec aspectū eius pecca-
 ti conscientia declinat: iste in cōspectu domini offert sacrificium. Hanc ergo ho-
 stiam que offertur pro peccatis: dicit esse sancta sanctorum, Maius aliquid aus-
 dere uult sermo: si tamen et uester sequatur auditus. Que est hostia que pro pec-
 catis offertur et est sancta sanctorū: nisi unigenitus filius dei/ dominus meus Ihe-
 sus Christus? Ipse solus est hostia pro peccatis: et ipse est hostia sancta sanctorū,
 33 Sed quod addidit: sacerdos inquit qui offert illud/ edet illud: uidetur difficile esse
 ad intelligendū. Illud enim quod edēdum dicit: ad peccatum referri uidetur/ si-
 cut et alibi dicit de sacerdotibus propheta, quia peccata populi mei māducabūt, **Osee. 4.**
 Vnde et hic ostendit sacerdotem peccatū offerentis comedere debere. Sepe ostē-
 dimus ex diuinis scripturis: Christum esse & hostiam que pro peccato mundi of-
 fertur / et sacerdotem qui offert hostiam, Quod uno uerbo apostolus explicat
 cum dicit, Qui seipsum obtulit deo. Hic ergo est sacerdos qui peccata populi co-
 medit et consumit: de quo dictum est, Tu es sacerdos in eternum: secūdū ordinē
 Melchisedech. Saluator ergo et dominus meus: peccata populi edet. Quomodo

- Deute. 4. edet peccata populi? Audi quid scriptū est. Deus inquit noster: ignis cōsumēs est, Quid cōsumit deus ignis? Nunquid tā inepti erimus ut putemus q. deus ignis magna cōsumat / aut stipulā aut fenū? sed cōsumit de⁹ hūana peccata illa absumit /
- Esaie. 1. illa deuorat / illa purgat. scdm q. alibi dicit, Et purgabo te igni ad purū. Hoc est māducare peccatū eius q. offerat sacrificiū p. peccato. Ipse enim peccata nra suscepit in semetipso: ea tanq. ignis comedit et absumpsit. Sic deniq. econtrario eos
- Esaie. 5. qui permanēt in peccatis: mors dicif. deglutisse. sicut scriptū est, Deglutiit mors
- Luce. 12. preualēs, Hoc puto esse: quod in euāgelio saluator dicebat, Ignē ueni mittere in terrā: & quid uolo nisi ut accēdat? Atq. utinā et mea terra accēdat igni diuino: ut ultra nō afferat spinas et tribulos, Sic intelligere debes et illud qd scriptū est,
- Hiere. 15. 20. cerdos qui obtulerit: edet illud in loco sancto / in atrio tabernaculi testimonii, Cōsequēs enī est ut scdm imaginē eius qui sacerdotiū ecclesie dedit: etiā ministri & sacerdotes ecclesie peccata populi accipiat. et ipsi imitātes magistrū: remissionē peccatorū populo tribuāt, Debēt ergo et ipsi sacerdotes ita perfecti esse et in officiis sacerdotalibus eruditi: ut peccata populi in loco sancto in atrii tabernaculi testimonii ipsi nō peccādo cōsumāt, Quid autē est in loco sancto māducare peccatū? Locus erat sanctus in quē puenerat Moyses: scdm qd dictū est ad eū, Loc⁹ enī in quo stas: terra sancta est. Similiter ergo et in ecclesia dei locus sanct⁹ est: fides perfecta / & charitas de corde puro / et cōscientia bona. qui i his stat in ecclesia: in loco se sancto stare cognoscat. Neq. enī in terra querēdus est locus sanctus: in quā semel data sentētia est a dño dicēte, Maledicta terra in operibus tuis, Fides ergo integra et sancta cōuersatio: locus est sanctus. In hoc itaq. loco positus sacerdos ecclesie / populi peccata cōsumat: ut hostiā iugulās uerbi dei / & doctrine sancte uictimas offerēs: purget a peccatis conscientias auditorū, Edit ergo sacerdos carnes sacrifici in atrio tabernaculi testimonii: cū intelligere potuerit que sit ratio in his: uel que mysteria: que describuntur de atrii tabernaculi testimonii, Ad hec enī atria secreta & recondita: nullus accedit, Nulli hec nisi sacerdotibus patent: si tamen patent. id est si scientia sua & intellectu mystico: potuerint eorum secreta penetrare. Scio autem esse et alia quedam in ecclesia dogmata secretiora: que a dire nec ipsis sacerdotibus liceat, Illa dico ubi arca reconditur: ubi urna cum manna et tabule testamenti, Illuc nec ipsis quidē sacerdotibus datur accessus: sed uni tātum pontifici, et huic semel in anno certis quibusdā & mysticis purificationib⁹ conceditur: istud intrare secretū, Sunt & alia ecclesie dogmata: ad que possunt etiam peruenire leuite / sed inferiora sunt ab iis que sacerdotibus adire concessum est, Scio & alia esse / ad que possunt accedere etiā filii Israel: hoc est laici, Non tamen alienigene: nisi a scripti iam fuerint in ecclesiā domini, Credo fidem patris et filii et spiritus sancti (in quam credit omnis qui sociatur ecclesie dei) tertā generationem mystice dictam, Veruntamen sciendum est q. ex hostiis que offeruntur hic et conceduntur sacerdotibus ad edēdum: nō penitus oīa cōcedūtur / sed pars ex ipsis aliqua deo offert et altaris ignibus tradit. Ut sciam⁹ etiā nos / q. et si cōcedit nobis aliq. ex diuinis scripturis apprehēdere & agnoscere:

sunt tamen aliqua que deo seruanda sunt. Que cū intelligentiā nostrā superēt/
 sensusq; eorū supra nos sit ne forte altera nobis q̄ se habet ueritas pferatur / me-
 lius igni ista seruamus. Et ideo etiā in hoc loco que quidē concessa sunt hoībus ad
 edendū / prout potuim⁹ / intra tabernaculū dñi cōsumpsim⁹. Siqua uero supsūt /
 et uel uos in audiēdo uel nos superāt in dicēdo: seruem⁹ igni altaris / tanq̄ cā para-
 tem que pro peccato super altare dñi iubet offerri. Et hec est inq; lex arietis q. p
 delicto est: sancta sāctōz. In loco in quo iugulāt holocaustomata: iugulabunt &
 arietē q. p delicto est coram dño. et cetera. Videtur quidē in scripturis diuinis fre-
 quenter peccatū p delicto / et delictū pro peccato indifferēter & absq; aliq; distin-
 ctione nominari. In hoc tamē loco iueni⁹ esse discretū. Nā cū super⁹ in hostia p
 peccato ritū sacrificii atq; ordinē tradidisset: nūc separati mādāt sacrificiū p de-
 licto. Et quāuis eodē ordine atq; obseruatiā cū ita mādātur / et addat i nouissimis.
 sicut id quod p peccato est: ita et id qđ pro delicto est: lex una erit eorū. tamē uos
 luit ostendere esse aliqd differētie in his: qbus sacrificia diuisa mādauit. Certe ego
 puto delictū quidē esse cōmissū / leu⁹ aliquāto q̄ peccatū. Nā iuenim⁹ de peccat⁹ 1. Ioan. 5.
 to dici: q. sit peccatū ad mortē. De delicto nō legim⁹: q. esse dicat ad mortē. Scio
 tamē et illā differētiā q̄ nōnulli sapiētū uisa est: q. delicto quidē nō facim⁹ ea que
 facere debem⁹. Peccatū uero sit: cū cōmittim⁹ ea que cōmittere nō debem⁹. Sed
 hec qm̄ nō semper in scripturis diuinis sub ista distincōe iuenim⁹: idcirco generalia
 ter affirmare nō possum⁹. Igīf eodē modo atq; eadē traditiōe de sacrificio quod
 p delicto offert accipiendū est: qđ et supra exposuim⁹ de eo qđ pro peccato est.
 Similiter enī iubetur adipes arietis ii qui circa renes sunt / et ii q̄ ueriora operiūt
 poni sup altare. ut et tu q̄ hec audis scias om̄e qđ est itra te crassius / et operit in-
 teriora tua: debere te offerre igni altaris ut purgen⁹ oīa interiora tua. ut dicas &
 tu: sicut Dauid dicebat. Bñdic aīa mea dñm: et oīa interiora mea nomē sc̄m̄ ei⁹. ps. 162.
 Nisi enī ablata fuerit crassitudo illa que tegit interiora tua: nō possunt subtilē &
 spiritalē capere sensum / nec possunt intellectū capere sapiētie / et ideo dñm lau-
 dare nō possunt. Qz si ablatū fuerit omne quod pingue est de renib⁹ et de oib⁹
 interioribus uiscerū: tūc uere purgatus omni uicio libidinis iugulasti hostiā p de-
 licto / et obtulisti sacrificiū deo in odorē suauitatis. Sacerdotis igitur qui offerret ill-
 lud & repropiciabit: pro delicto ipsius erit. Discāt sacerdotes domini qui eccles. is
 presunt: quia pars eis data est cū is quorū delicta repropiciauerūt. Quid autē est
 repropiciare delictū? si assumpsis peccatorē et monēdo / hortādo / docēdo / in-
 struēdo adduxeris eū ad penitētiā / ab errore correxeris / a uiciis emēdaueris / &
 effeceris eū talē ut ei cōuerso ppicius fiat de⁹: pro delicto repropiciare diceris. Si
 ergo talis fuens sacerdos / et talis fuerit doctrina tua et sermo tuus: pars tibi dā-
 eorum quos correxeris / ut illorū meritū tua merces sit: et illorū salus tua gloria.
 An non et apostolus hec ostendit cū dicit: quia quod supēdificauerit quis / merce-
 dem accipiet. Intelligent igitur sacerdotes domini ubi est eis data portio: et i hoc
 uacent atq; operā dent. Nō se inanibus et superfluis actibus implicēt: sed sciāt se
 in nullo alio partē habituros apud dñm / nisi in eo qđ offerūt p peccatis / id est q̄
 a uiciis peccati conuerterint peccatores. Notādū etiā illud est q. q̄ offerūtur ita
 C. 1.

1. Cori. 3.

- holocaustū interiora sunt, quod uero exteri⁹ est: dño nō offertur. Pellis dño nō offert: nec cedit in holocausto mata, Talis fuit et ille fili⁹ Iuda qui dicebatur Her:
Gene. 38. quod interpretat⁹ pellis. Propterea pessim⁹ erat / et occidit eū deus: quia isti tales
 33 dño nō offerūtur. ¶ Et omne sacrificiū qđ fiet in dibano / et omne qđ fiet in craticula uel in sartagine: sacerdotis qui offert illud / ipsi⁹ erit, Quid dicemus? Putamus ne qđ oipotēs deus qđ respōsa Moysi celit⁹ dabat: de dibano / craticula et sartagine preciperet? et ut disceret populus per Moysen qđ per hec deus eis propicius fiet: si quedā in sartagine frixerit / quedam in dibano coxerit / quedā in craticula assauerint? Sed nō ita ecclesie pueri Christū didicerunt / nec ita in eū p apostolos eruditi sunt: ut de domino maiestatis aliquid tā humile & tā uile suscipiāt, Quin potius scđm spiritale sensū quē spirit⁹ donat ecclesie / uideam⁹ quod sit istud sacrificiū qđ coquat⁹ in dibano / uel qđ iste diban⁹ intelligi debeat. Sed ubi inueniā modo subito scripturā diuinā: qđ me doceat qđ sit diban⁹? Dñm meū Ihesū inuocare me oportet / ut querētem me faciat inuenire & pulsanti aperiat: ut inueniā in scripturis dibanū ubi possum coquere sacrificiū meum / ut suscipiat illud deus. Et quidē inuenisse me puto in Osee ppheta ubi dicit, Oēs mechātes sicut diban⁹ succēsus ad cōburēdū, Et iteꝝ, Incaluerūt (iquit) sicut diban⁹ corda eorū, Cor ergo est hoīs diban⁹, Istud autē cor si uicia succederit uel diaboli⁹ inflāmauerit: nō coquet sed exuret, Si uero ille id succederit qđ dixit, ignē ueni mittere i terrā: panes scripturay & sermonū dei quos i corde suscipio / nō exuro ad perditionē: sed coquo ad sacrificiū, Et fortassis illa coqui dicūtur i dibano: qđ interiora sūt & recōdita / nec pferri facile ad uulgus possunt. Sunt enī multa in diuinis scripturis huiusmodi: sicut apud Ezechiele cū uel de cherubī / uel de deo et illa magnifica uisione describit⁹, Hec si in dibano nō coquātur: comedi ita ut sūt cruda nō possūt, Neq; enī credēdū ē qđ sit aīal quoddā i forma leonis positū quo uehebat⁹ de⁹: uel aliud in forma uituli uel aquile, Hec ergo et si qua huiusmodi sunt: nō sunt cruda pferēda / sed in cordis dibano sunt coquēda, Quid autē sit diban⁹ / sartago & craticula: nūc pquirēdū est. Tria itaq; sūt hec: i qb⁹ sacrificia dicit pparari debere: in dibano / in sartagine / in craticula. Et puto qđ diban⁹ scđm sui formā: pfundiora et ea qđ sunt inenarrabilia significet in scripturis diuinis. Sartago uero / ea qđ si frequēter ac sepe uersent⁹: intelligi ac explicari possūt. Craticula autē: ea qđ palā sūt / et absq; aliq; attestationē cernuntur. Triplicis nāq; i scripturis diuinis itelligētie inueniri sepe dixim⁹: modū: hīstoriciū / morale / mysticū, Vnde et corp⁹ iesse ei / & animā & ipm̄ intellexim⁹, cui⁹ itelligētie triplicē formā: sacrificioꝝ: triplex hic modus appellat⁹ ostēdit, Sed & alibi inuenim⁹ id est i his ipsis qđ de sacrificiis memorātur: dici canistrū sanctū pfectionis / in quo tres panes haberi mādātur. Vides cōsonare sibi sacramētoꝝ oīm formas. Canistrū pfectionis in quo tres panes poni iubent⁹ / qđ aliud debem⁹ accipere: nisi scripturas diuinas / cibos auditorib⁹ tripliciter apponētes: Vis tibi et de euāgelis similis mysterii pferam⁹ exēpla: Recolamus dñi uoces ubi dicit, qđ media nocte uenit qđā ad amīcū suū pulsans ostiū eius / & ait, **Luce. 11.** Amice cōmoda mihi tres panes: quoniā amicus mihi supuenit de uia et nō habeo quod apponā ei. In quibus ut breuiter perstringamus: nox est hoc temp⁹ uite. &

tres panes sunt: unus qui in dibano/ alius qui in sartagine / tertius qui in craticula
 22 coquitur, Post hec et omne inquit sacrificiū factū in oleo siue non factū: oibus fia
 23 lis Aarō erit / singulis equaliter. Quod sacrificiū est factū in oleo: uel quod est nō
 factū in oleo: sacrificiū salutaris / in oleo fieri iubetur: sicut supra iā dixim⁹. Sacri
 ficiū uero pro peccato: nō fit in oleo, Dicit enī: nō superponet ei oleū / cū iam pro
 peccato est, Quod ergo pro peccato est: nec oleū leticie ei ne thūs suauitatis im
 ponitur. Peccātib⁹ enī dicit apostolus, Et lugeam⁹ eos q ante peccauerūt: et nō 1. Cori, 13
 egerūt penitentiā, nec odor in eis suauitatis est: quia ex psona peccatoris dicitur.
 Computruerūt et corrupte sunt cicatrices mee, Hec interi a nobis obseruata sūt ps, 37.
 de superiori capitulo: ubi lex sacrificiis tribuit⁹ pro delicto, Nō aut dubito multa
 esse que nos lateāt: et sensum nostrū superēt, Nō enī sumus illius meriti: ut et nos
 dicere possimus, nos autē sensum Christi habemus. Ipse enī solus est sensus: cui 1. Cori, 13
 pateant uniuersa que in legibus sacrificiorū intra littere continentur arcanū, Si
 enī mereretur ut daretur mihi sensus Christi: etiā ego in his dicerē, ut sciam⁹ q a
 deo donata sunt nobis: q & loquimur. ¶ Sed nūc cōtenti paruitate sensus nostri:
 secūdi capiti uideam⁹ exordiū, Hec est inquit lex sacrificiū salutaris quod offe
 retur dño, Si quidē pro laudatione offerret illud / et afferet ad sacrificiū panes lau
 dationis ex simila factos i oleo: et lagana azima uncta oleo / et similagīnē cōspersa
 sam in oleo super panes fermentatos offeret munera sua: quia sacrificiū laudatio
 nis salutaris eius est, Et auferet ab eo unū de oibus muneribus suis separationem
 dño / sacerdoti qui effundet sanguinē salutaris: et carnes sacrificiū laudationis sa
 lutaris / ipsi erūt, Et in qua die donū offeret / māducabūt: et nō derelinquet ex eo in
 mane, Sacrificiū hoc qd salutare appellat⁹: i duas diuidit partes, unā quidē lauda
 tionis nomiat: alterā uoti, utrūq; tamē sacrificiū: salutare noiā, Verū qm nō est
 opus nobis nūc scdm litterā ista urare sacrificia: requiram⁹ i nobis quā nō est tā
 tus ac talis / qui sacrificiū salutare & sacrificiū laudis offerat deo, Ego illū esse ar
 bitror: qui in omnibus actibus suis facit laudare deū / & implet⁹ per eū illud quod
 dñs et saluator noster dicit, Ut uideāt hoies opa uestra bona: et magnificēt patrē Math, 5,
 uestrū qui in celis est, Ille ergo obtulit sacrificiū laudis: pro cui⁹ actibus / pro cui⁹
 doctrina / pro cuius uerbo et moribus et disciplina: laudatur et benedicī⁹ de⁹, Si
 cut econtrario sunt illi de quibus dicit⁹: quia per uos nomē meū blasphemaf⁹ inter
 gētes, Obserua tamē & hic quō panes ex simila facti: i oleo / et lagana uncta oleo
 et simila cōspersa i oleo ponunt⁹, et triplici iterū sacramēto: hostia salutaris offer
 tur, Et ad ultimū / sacerdoti inqt q effundet sanguinē salutaris: ipsi⁹ erit, Superi⁹
 duxit, sacerdoti q repropiciat⁹: ipsi⁹ erit, hic dicit, sacerdoti q effundet sāguinē
 sacrificiū salutaris: ipsi⁹ erit, Digno quidē ordine uti⁹, Pri⁹ enī repropiciatio ques
 rēda est: et post hec offerēdū sacrificiū salutaris, Neq; enī sal⁹ esse cuiq; potest: nisi
 si prius sibi propiciū faciat dñm, Sed & carnes inqt sacrificiū laudationis salutaris:
 ipsi⁹ erūt, Sepe iā dixim⁹: q carnes i scripturis solidū idicāt cibū / pfectaq; doctrī
 nā, Scdm scripturas ei scio esse anime cibū quēdā lactis: et aliū cibū anime olerū /
 & aliū carnis, sicut ipse apostol⁹ de gbusdā dicit, Lacte uos potauī nō efca: nōdū 1. Cori, 13
 enī poteratis / sed et nō adhuc potestis, adhuc enī estis carnales, Et iterū alibi dicit

- Roma 14. Alius quidem credit manducare omnia, qui autem infirmus est: olera mandu-
 Hebre, 5. cet. Et rursum alibi, perfectorum aut est cibus solidus. Hic ergo carnes sacrificii
 salutaris quod offertur pro laudatione: ipsius iubentur esse sacerdotis, Ex simi-
 la uero tripliciter oblata ut supra diximus: unū tātum quod placuerit / sacerdoti
 deputatur, Cetera: offerētis sunt laici, ita tamē ut sub die comedātur: nec reman-
 neat ex his aliquid in mane. Carnes ergo in quib⁹ solidus est cibus et pfecta scien-
 tia: sacerdotibus deputantur, quia debēt in oibus esse perfecti: in doctrina / in uir-
 tute / in morib⁹. Si enim hoc in se nō habuerint: de sacrificio: carnis⁹ nō edent,
 Vnū uero illud qđ separaf tanq̃ precipuū ex trib⁹ / que ex simila precepta sunt:
 in hoc illā partē sciētie arbitror designari de qua superius diximus / que perfectā
 indicat profundāq; doctrinā. ¶ Sed requires fortasse / cū superius fermētū peni-
 tus abiecerit de sacrificiis: quomodo nūc sup panes fermētatos sacrificiū mādāt
 imponi? Verū diligētius intueri: quia nō ad sacrificiū sed ad ministeriū sacrificii
 fermētatus panis accipitur, Quid ergo hoc sit: uideam⁹, Dñs in euāgeliis hūanā
 doctrinā phariseorū q̃ tradebāt traditiones & precepta hoim: fermētū appellat /
 cū dicat discipulis, Obseruate a fermēto phariseorū, Fermētū ergo hūana doctri-
 na est: uerbi causa / grāmatica ars uel rethorica uel etiā dialectica, ex qua doctri-
 na ad sacrificiū quidē / hoc est in iis q̃ de deo sentiēda sunt: nihil suscipiendū est.
 Sermo uero lucidus et eloquētie splēdor ac disputandi ratio: ad ministeriū uerbi
 dei decēter iubet⁹ admitti, An nō super hoc fermētū habebat uerbi dei sacrificiū
 1. Cori. 15. positū: ille qui dicebat, corrūpūt mores bonos colloquia mala? Et Cretēses semper
 Titum. 11. mēdaces: male bestie / uētres pigri. et alia his similia: ex fermēto sumpta gregeorū.
 Quod autē dicit: sub die comedet / nec derelinquet⁹ ab eo usq; in mane: consera-
 mus cū ceteris sacrificiis / & uideamus q̃ sit ratio q̃ in hoc quidē sacrificio salutari
 eadē die qua offerūtur pcepit comedēda. In alio uero sacrificio etiā in secūdā diē
 seruari iūlgēt: et usq; in tertiā, tertiā uero iā diē igni tradi q̃ superfuerūt: ne pol-
 luant offerētē, Quid ergo habeat ista differētia: uideam⁹, Sed uere indigem⁹ au-
 xilio dei: qui oēs adipēs cōtegētes interiora nra dignet⁹ abscidere / & omne crassio-
 ris sensus uelamen auferre, ut hec scđm id qđ a deo mādari dicis: possim⁹ aduer-
 tere, Cōferam⁹ igit⁹ ipsā sibi scripturā diuinā: et qua aperuerit nobis absolutiōis
 Exodi. 12. semitā subsequamur, Inuenim⁹ enī in sacrificio pasche qđ in uespera imolari iu-
 betur: dari mādātū similiter ut nihil remaneat ex carnis⁹ usq; in mane, Non est
 hoc ociosū q̃, hesternis carnis⁹ uesci nō uult nos sermo diuin⁹ sed recētibus semp
 et nouis, Eos maxime q̃ sacrificiū pasche uel sacrificiū laudis immolant deo: no-
 uas eos carnes et recētes ipsi⁹ diē edere iubet / hesternas phibet, Recordat⁹ sum
 Ezech. 4. simile aliqd & pphetā Ezechielē dicere: cū ei dñs precepisset ut coqueret sibi pa-
 nes in stercore hūano. Rēspōdit enī dño et dixit, O dñe nunq̃ cōtaminata est aīa
 mea i morticino / aut imūdu nō introiuit i os meū: sed neq; caro hesterna itroiuit
 i os meū, De quo sepe apđ memetipsū regrebā / qñā esset ista ppheta exlatatio: q̃
 uelut magnū aliquid ante deum proferret / quia nunq̃ carnē hesternam mandu-
 caui. Sed ut uideo hinc doctus et ex istis imbutus mysteriis: hec propheta loque-
 bas⁹ ad deū, qā nō ita abiectus et degener sū sacerdos: ut hesternis id ē ueteribus

carnibus uescar, Audite hec oēs dñi sacerdotes: et intentius intelligite q̄ dicūt,
 Caro que ex sacrificiis / sacerdotib⁹ deputatur: uerbū dei est quod in ecclesia doc-
 cent, Per hoc ergo figuris mysticis cōmonetur / ut cū proferre ad populū sermo
 nē ceperint: nō hesternā pferāt / nō uetera que sunt scđm litterā proloquantur,
 sed per gratiā dei noua semper proferāt: & spiritalia semper inueniant, Si enī ea
 que didiceris a iudeis die hesternō / hec hodie in ecclesia proferas: hoc est hester-
 nam carnē sacrificiū edere. Si porro meministi: etiā in oblatione primitiarū eodē
 sermone usus est legislator, ut sint inquit noua & recētia, Vides ubiq; ea q̄ ad lau-
 des dei pertinent (hoc enī est sacrificiū laudis) noua et recētia esse debere, ne for-
 te cū uetera profers in ecclesia: labia tua loquātur / et mēs tua sine fructu sit, Sed
 audi quid dicit apostolus. Si inquit loquar linguis: spiritus meus orat / sed mens
 mea sine fructu est, Quid igitur est? Orabo inquit spiritu: orabo et mēte. psalmū **1. Cori. 14**
 dicā spiritu: psalmū dicā et mente, Ita ergo et tu si non ex eruditione spiritali / ex
 doctrina gratie dei / presentē et recentē protuleris sermonem in laudibus dei: os
 quidem tuū offert sacrificiū laudis / sed mens tua pro sterilitate hesternae carnis
 arguitur, Nā et dñs de pane quē discipulis dabat: dicebat eis, Accipite et mandu **Math. 26**
 cate, nō distulit nec referuari iussit in crastinū, Hoc fortasse mysteriū cōtinetur
 etiam in eo: q; panē non portare iubet in uia, ut semper recentes quos intra te ge- **Marci. 6,**
 ris: uerbi dei proferas panes. Deniq; Gabaonite illi propterea condēnantur et li- **Iosue, 9,**
 gni cefores uel aque gestatores fiunt: quia panes ueteres ad Israelitas detulerūt /
 quibus lex spiritalis iubebat semper uti recentibus & nouis, Alia sane sacramen-
 torum figura est: que iubet etiam in altera die quod super fuerit edi / nihil uero in
 tertiā referuari, De qua suis locis uidebimus, Sed ne illud quidem nos lateat: esse
 quoddā tempus in quo benedictio sit / ueterib⁹ uesci, Nam de anno septimo / qui
 remissionis annus uel sabbaticus nominatur: ita dicitur, Māduca bis inquit uete- **Leuiti. 26**
 ra & uetera ueterū. Tunc sub septimi anni mysterio (ut diximus) benedictio est:
 uetera manducare / nūc uero prohibet, Sed multū est / excessus habere per hec
 singula / & ex occasione testimoniorū longius euagari: cū explanatio sacrificiorū
 nunc habeatur in manibus. ¶ Dicis ergo in sequentibus, Q; si uotū fuerit / aut **Leuiti. 7:**
 uoluntarium sacrificauerit munus suum: quocūq; die obtulerit sacrificium suū /
 edetur: et altera die. et quod super fuerit de carnib⁹ sacrificiū usq; in diem tertiū
 igni cremabit. Si autē māducās māducauerit ex carnibus die tertio: nō erit acce-
 ptū ei qui offeret illud / nō reputabitur ei / coinquinatio est, Anima aūt si qua mā **ps. 108,**
 ducauerit ex eo: pct̄m accipiet. ¶ Hoc est nimis: qd et Dauid dicit i psalmis, Fiat
 oratio ei⁹ in peccatū, quādo nō solū nihil meriti: sed etiā culpe multū ex sacrificiis
 querit. Audis enī legislatorē decernere: q; si q; māducauerit ex eo qd sup fuerit
 in tertiā diē / peccatū accipiet, Vnde cognoscedū est quātū hūane cōditioni peccas-
 torū labes imineat: cū oriat⁹ etiā inde peccatū / ubi hostia, ppiciatiōis offert, Hoc
 credo cōsiderās beatus Dauid: dicebat i psalmis, peccata quis itelligit? Voti igit⁹ **ps. 118,**
 uel uoluntatis sacrificiū est: quo et secunda quidem die uesci fas est, penitus uero
 abiuras in tertiā. Sed dat remediū negligētib⁹, Si inq; iualid⁹ fueris & nō potue-
 ris oēs carnes sacrificiū secūda die finire: nihil de his i tertia die comedes / sed igni

trade qđ supereſt. Si eni uolueris poſt duos dies māducare de ſacrificio: peccatū accipies. Ego prout ſenſus mei capacitas habet: in hoc bīduo puto duo teſtamēta poſſe intelligi / in quib⁹ liceat omne uerbū quod ad deū ptinet (hoc eni eſt ſacrificiū) requiri et diſcuti: atq; ex iſtis oēm rerū ſcientiā capi. Si quid aut ſup fuerit qđ non ſcriptura diuina decernat: nullā aliā debere tertiā ſcripturā ad authoritatē ſciētie ſuſcipi / q̄ hic dies tertia nomiatur, ſed igni tradamus quod ſupereſt: id eſt deo reſeruemus. Neq; eni in preſenti uita deus ſcire nos oīa uoluit: maxime cū id

1. Cori. 13. apoſtolus dicat, Quia ex parte ſcim⁹ et ex parte prophetam⁹. cū uenerit autem quod perfectū eſt: deſtruentur illa que ex parte ſunt, Iſte ergo ignis eſt / cui que in tertiū diē ſuperſerunt ſeruare debemus: et nō temeritate preſumpta aſſumamus nobis cunctōrū ſcientiā, ut merito nobis dicatur ab eodē apoſtolo, Neſcientes neq; que loquūtur neq; de quib⁹ affirmāt. Ne forte ergo nō fiat acceptū ſacrificiū noſtrū / hoc ipſum qđ ex ſcripturis diuinis cupim⁹ ſcientiā capere / et uerba nobis in peccatū ſeruemus eas meſuras quas nobis per legiſſatorē lex ſpiritualis enunciat

Leui. 7. ¶ Et carnes inquit quecūq; tacte fuerint ab omni imūdo: nō manducabuntur ſed igni cremabuntur. Ois mūdus māducabit carnes. et anima quecūq; māducauerit carnes ſacrificii ſalutaris quod eſt domini / et immūdia eius in eo fuerit: peribit anima illa de populo ſuo. Et anima quecūq; tetigerit omnē rē imūdā uel ab immūdia hoīs / uel quadrupedū imūdorū / uel ab omni a boni namento imūdo / et māducauerit ex carnibus ſacrificii ſalutaris quod eſt domini: peribit anima illa de populo ſuo. ¶ Triplices imūdicie cauſas hic legiſſator expoſuit. Vnā, ne carnes ſacrificiorum aliqua immūdia cōtingantur, Aliā, ne iſ qui edit carnes ſacrificii imūdus ſit: et immunditia eius in ipſo ſit, Tertiā, qđ etſi carnes mūde ſint et ipſe qui edit mūdus ſit: tamen ne cōtingerit aliquid imūdū uel a pecoribus / uel ab auibus / uel ex omnibus que imūda pronūciata ſunt. Et hec quidē uolūtas eſt legis: de ritu ſacrificiorū corporaliū ſancientis. Secundū uero noſtre expoſitionis ordinē ubi carnes ſancte / uerba intelligunt eſſe diuina: huiusmodi habenda eſt obſeruatō. quia ſepe accidit mūdās carnes contingi ab aliquo imūdo, Vt uerbi cauſa dixerim, ſi quis de deo patre ac de unigenito eius & ſpiritu ſancto / digno deitatis myſterio: purū faciat ſyncerūq; ſermonē / ſimiliter et de omnibus creaturis rationabilibus: tanq̄ a deo factis ad hoc / ut caperent et intelligerent eū. nō autē conſequenti myſterio aſſerat etiā carnis reſurrectionē. Primus quidē eius ſermo qm̄ perfecte & ſancte diſſeruit: ſolid⁹ ci bus et carnes ſancte ſunt. Hoc uero quod his addit / reſurrectionē carnis negando: quia alienū a fide eſt / ſuperioribus iunctū perfectis et fidelib⁹ uerbis: ſanctas carnes contaminauit & polluit. Ideo ergo precepit legiſſator ne māducētur huiusmodi carnes: quibus imunditia infidelitatis alicuius adiungitur. Propterea &

1. Cori. 5. apoſtolus dicit, Etenī diē feſtū celebrem⁹ non in fermento ueteri neq; in fermento malicie et nequitię: ſed in azimis ſynceritatis & ueritatis. Secundū imūditie genus eſt: ne ipſe qui carnes edit imūdus ſit / et imūditia eius in ipſo ſit, quod hoc modo intelligi poteſt. Verbi gratia, ſi ſit aliquis nature florētis et ardētis ingenii: nō cōtinuo aptus uidebitur ad ſuſcipienda uerbi dei myſteria. Sed queritur etiā

hoc/ut pri^a pphanis actibus & imūdis opibus separet: et ita demum eruditōis capax fiat/si prius capax fuerit sanctitatis, Simile his in Numeris inuenimus scriptum:ubi dominus carnes celicas dedit filiis Israel & dicit/sanctificamini in crastinū:ut māduceitis carnes, hoc ostēdēs q. nisi sanctificati essent pri⁹ et mūdi esset: carnes eis nō daret deus, Bene autē clementiā dei legislator ostēdit: ut non diceret/quia nō māducet carnes in quo fuit imūditia, sed ait: in quo imūditia ei⁹ ē, Nemo etenim fere inuenitur: in quo nō fuit immundicia, Inueniri autem potest/ in quo fuerit quidem: sed audita lege dei ultra iam non sit, Qz si permanet in eo immunditia sua/et his auditis conuerti non uult & mundari: peribit inquit anima illa de populo suo, Tertia est immunditie species/quia is qui mundus est aliqd contigit immūdum:& non tam suo peccato q̄ aliena contagione polluitur, ut puta si quis utatur societate/amicitis & cōsortio hominis liuidi uel iracūdi uel adulteri:et ipse quidem propriis actibus non inferatur sceleribus eius/uideat tamen eum et intelligat quomodo fratrem suum odit & homicida est/uel quomodo insidiatur aliene mulieri & adulter est/uel quomodo in ceteris quibusq; sacrilegus est/nec deprehensis his discedit ab eius consortio: ipse est qui contingit immūdum animal/uel auem uel morticinum/et aliena imunditia ipse pollutus est, De diuersitatibus autem immundorum pro ut occurrere potuit: in superioribus diximus, An nō et apostolus secundum hanc eandem precepit formam:cum dicit: Nunc autem scribo uobis in epistola: ut nō commisceamini, Si quis frater nominatur fornicator/aut auarus aut idolis seruiens aut ebriofus aut rapax:cum huiusmodi nec cibum sumere, In quibus omnibus quid est aliud quod precepit:nisi ne alienis peccatis & immunditiis polluiamur? ¶ Deinde uero subiungit littera: quod sequitur, Et locutus est inquit dominus ad Mosē dicens, Loquere ad filios Israel et dices, Omnē adipem bouum & ouū & caprarum non edetis, & adeps morticinorum & a fera captorum: non erit ad omne opus/et in esca non edetur, Omnis qui edit adipem ex pecoribus ex quib? offeretis hostiam domino: peribit anima illa de populo suo, Et omnem sanguinem non edetis in omni abominatio: ne uestra: a pecoribus et uolatilibus, Omnis anima quecunq; manducauerit sanguinē:peribit anima illa de populo suo, ¶ Adipes quidem eorum animalium que in sacrificiis offeruntur/& aliorum nullorum:edi uel in usu haberi abnegat legislator, sanguinem uero omnis carnis comedi uetat, In superioribus locum mysticum petra:antes ubi uitulus in holocaustum dabatur pro populo et adipes imponebantur altari:sanguinem quidem quo ex parte aliqua cornua linebantur/reliquus uero ad basim effundebatur altaris: eorum accipimus figuram qui residiuus dicuntur Israel/et postq̄ plenitudo gentium subintroierit: salutem in nouis simis sperant, Adipes uero animam diximus Christi:que est ecclesia amicorū ei⁹ pro quibus animam suam ponit, Potest ergo fieri et in hoc loco/ut quod mandat Ioan, 15, neq; adipes edat ex iis que domino offerūtur:hoc est quod et dominus dicit, Ne quis scādalizet unum ex istis minimis qui credunt in me, Qz autem sanguis nullus animalis edi iubetur:illud fortasse sit/quod de Israeliticis dicit apostolus, Er- Roma, 11
go si fracti sunt rami ut ego inserar: bene propter incredulitatem fracti sunt, Tu

Nume. 11,

1. Cori, 5,

Leuiti, 7,

Roma, 11

Ioan, 15,

Matb, 18,

Roma, 11

sunt super pectusculum: i ponuntur altari, Ipsum uero pectusculum: Aaron et filiis ei? / sed et brachium dextrum separari precepit / et esse muneris loco ex sacrificio salutari, Vides quib? munerib? honorat? sacerdos, Pectusculū accipit et brachium: sed brachium dextrum. Putamus non esse aliquid rationis: q. ex omnib? membris animalium que iugulantur in sacrificiis / hec potissimum membra delecta sint? Ego puto q. si quis dicit se esse sacerdotem dei / nisi habeat pect? ex omnibus mēbris electum: non est sacerdos, Et nisi habeat brachium dextrum: non potest ascendere ad altare domini / nec sacerdos nominari, Quod ergo est sacerdotis pectus aut quale? Ego tale puto esse: quod plenum sit sapientia / plenum scientia / plenum omni diuina intelligentia, Et quid dico plenū intelligentia? immo quod plenū sit deo, Quale est et brachiū sacerdotis: quod ei offerunt filii Israel pro salute sua qua saluantur? Forme sunt singule iste que scribuntur in lege: eorum que in ecclesia geri debent, Alioqui nec fuisset necessarium legi hec in ecclesia: nisi ex his edificatio aliqua audientibus preberetur, Si ergo sacerdos ecclesie per uerba & doctrinam / et multam sollicitudinem suam / et laborem uigiliarū conuertere potuerit peccatorem et docere eum ut meliorem uiam sequatur / ad timorem dei redeat / cogitet spem futurorum / a malis actibus desinat et conuertatur ad bonos / si inq? tale opus fecerit: consequens est eum qui ipsius labore saluatur / deo gratias agere et offerre hostiam salutaris pro eo q. salutem consecutus est, In qua hostia pars efficitur sacerdotis: pectusculum et brachium dextrum, ut sit indicium q. pectus eius & cor quod ante mala cogitabat: sacerdotis labore conuersum recepit cogitationes bonas / & ita mūdatus est ut etiam dominū posset uidere, Similiter in brachio illud indicium est: q. mala ei? opera et sinistra que sunt utiq? praua et non bona / conuertit in dextera ut sint secundū deum, Et hoc est dextrū brachium: in quo pars dicitur esse sacerdotis, Sed & uos deprecamur qui hec auditis: detis pectuscula / offeratis pectora uestra sacerdotibus dei, ut auferant ex his omne quod crassum est: ut sacerdotalem eam faciant portionē. Date nobis etiā brachia / sed dextra a uobis poscimus brachia: sinistra minime uolumus / dextra nobis opera requirimus, Sed et hoc quod addit / pectusculum dici appositionis et brachium redemptionis: nō sine causa dictum uidetur, Et ideo uelim requirere: quid est quod apponendum est pectusculo / ut fiat pectusculum appositionis, Posteaq? ablatum fuerit a corde tuo omne quod crassum est / et mūdātū fuerit ab omni operimento quod igni tradendum est: restat ut ei apponatur gratia spiritus sancti / et tunc fiet pectusculum appositionis, Sed et brachium separationis siue redemptionis: quomodo erit et brachium separationis? Scias et intelligas discernere que sint opera lucis et que sint opera tenebrarum: et separationis lucis de tenebris / ut sint opera tua in lumine, Brachiū tuum utiq? efficitur brachium separationis: uel cum separaueris te ab omni fratre inquiete ambulante / uel certe cum secundum prophetam separant se et exeunt de medio peccatorum: qui portant uasa domini, Deniq? uernacula quadam consuetudine scripturæ / id commune esse dicitur: quod immundum est, sicut et ad Petrum uox de celis dicit, Quod deus mūdauit: tu cōmune ne dixeris, Cōsequēter ergo si id quod

Nume, 16

Actuū, 10

immundum est / commune appellatur; quod sanctum est / nominabitur separatū. Sed et illud addim⁹, Si quis dei solius seruus est; communis nō potest dici. Si quis autem communis est; dubium non est q. multorum sit / & ideo communis dicat⁹. Grande est in hoc sermone mysterium / quod Israel secundum carnem in usum quidem habet; sed intellectum non habet communem, Dicunt & illi hominē immundū; sed cur communis dicatur / ignorant, Discant ergo ab ecclesia dei q. qui sanctus est; solius dei est / & cum nullo ei communicatio est. Qui autem peccator est; et immundus & multorum est. Multi enim demones possident eum; & ideo communis appellatur. Deniq; ille qui in euangelis a domino curatus est / cum interrogatus esset quod tibi nomen est; dixit / legio, multi enim sumus. Hec licet in excellu quodam / necessario tamen addita uidetur; ut mysterium pectusculi impositionis & brachii separationis quare scriptum sit diceremus, que est eterna portio sacerdotibus data; qua dignos nos facere deus dignetur, ut pro cordis puritate & operum probitate; in diuino sacrificio habere participiū mereamur. Per eferum pontificē dominum saluatorem nostrum Ihesum Christum; cum quo est deo patri cum spiritu sancto gloria et imperiū in secula seculorū. A M E N,

¶ Libri quinti Cyrilli in Leuiticum / finis,

¶ Eiusdem liber sextus; de indumentis pontificis & sacerdotum,

2, Cori, 3,

c

Ausam quare hec que nobis recitantur intelligi possint aut non intelligi; breuiter ostendit apostolus dicens / eius oculis posse ueteris testamenti uelamen auferri; qui conuersus ad dominum fuerit, ex quo sciri uoluit; q. quanto minus hec nobis plana sunt; tātō maior esse debet ad dñm nostra conuersio, Et ideo omni uirtute nitendū est / ut ab occupationibus seculi & a mundanis actibus liberi / & ipsas etiam si fieri potest superfluas sodalium fabulas relinquentes; uerbo dei operam demus / & in lege eius meditemur die ac nocte / ut toto corde cōuersi; reuelatam & apertam Mōi faciem possimus aspiciere, et maxime in iis que nunc recitata sunt de sacerdotalib⁹ indumentis; uel de consecratione pontificis, In quibus talia quedam dicuntur; ut etiam illum ipsum carnalem Israel ab historica intelligentia penitus excludant, Et ideo nobis ad hec exponenda non humani ingenii uiribus nitendum est; sed orationibus & precibus ad deum animi nostri conuertendi, In quo etiam uestro adiutorio indigemus; ut deus pater uerbi det nobis uerbum in a pertione oris nostri / ut possimus cōsiderare mirabilia de lege eius, ¶ Est ergo initium eorum que hodie recitata sūt; in his uerbis, Hec est unctio Aaron & unctio filiorum eius ab hostiis domini; qua die applicuit eos sacrificare domino / sicut precepit dominus dare illis, qua die unxit eos a filius Israel; legitimum eternum in progenies eorū, hec est lex holocaustorū & pro peccato & pro delicto / & consumationis & sacrificii salutaris; sicut mandauit dominus Mōi in monte Syna, qua die precepit filius Israel offerre munera sua coram domino in deserto Syna. ¶ Cum proposuerit dicere legislator / hec est unctio Aarō & filiorum eius; nō subiunxit que esset unctio / nec qualiter unxisset exposuit / sed hoc quidem in sequentibus facit, Nunc uero posita q. dixit / hec est unctio Aaron & filiorum eius; nichil de unctione subiungit,

Leuit, 7,

Profecto ut ostenderet; quia hec que supra dixerit / id est pectusculum impositio-
nis & brachium separationis; ipsa esset unctio Aaron & filiorum eius, nec putare
mus illa pro carnalibus dicta; sed ut doceret etiam ipsa sub sacramento unctio-
nis inserta. Denique insequentibus repetit ea que superius exposuerat; & dicit / hec lex
holocaustorum & sacrificii pro peccato, hec id est que supra exposita sunt, ut uide-
atur esse anacephalosis; id est recapitulatio sacramentorum que in superioribus latius
fuerant enarrata. ¶ Post hec uero subiungit. Et locutus est (inquit) dominus ad **Leui, 8,**
Mosem dicens. Sume Aaron & filios eius / & stolas & oleum unctionis & uitulum
qui est pro peccato & duos arietes & canistrum azimorum: & omnem synagogam
conuoca ad ianuam tabernaculi testimonii. Et fecit Moses sicut precepit ei domi-
nus; & conuocauit synagogam ad ianuam tabernaculi testimonii. Et posuit Moses
ad synagogam, hoc est uerbum quod mandauit dominus facere. Et applicuit Mo-
ses Aaron fratrem suum & filios eius / & lauit eos aqua; & uestiuit eum tunica / &
precinxit eum zona / & uestiuit eum tunicam interiorem / & imposuit ei humera-
les; et duxit eum secundum facturam humeralis / & constrinxit eum in ipso. Et im-
posuit super eum logium / & imposuit super logium manifestationem & uerita-
tem; & imposuit mitram super caput eius. Et posuit supra mitram ante faciem eius
laminam auream sanctificatam; sicut preceperat dominus Moysi. ¶ Intentis auri-
bus & uigilanti corde consecrationem pontificis uel sacerdotis audite; quia &
uos secundum promissa dei sacerdotes domini estis; gens enim sancta & sacerdos **1, Petri, 2,**
tium estis. Accepit enim Moses secundum preceptum domini Aaron & filios eius;
et primo quidem lauit / postea uero & induit eos. Considerate diligentius ordinem
dictorum, primo lauat; postea induit. Non enim potest indui; nisi ante lotus fue-
rit. Lauamini ergo & mundi estote; auferte nequitias uestras ab animis uestris. **Esaie, 1,**
Nisi enim hoc modo lotus fueris; non poteris induere dominum Iesum Christum, se-
cundum quod dicit apostolus. Induite dominum Iesum Christum; et carnis cura
ne feceritis in concupiscentiis. Laue te igitur Moses; ipse te lauet / & ipse te induat, **Roma, 13**
Quomodo te lauare potest Moses; frequenter audistis. Sepe enim diximus; quod Mo-
ses in scripturis sanctis pro lege ponatur, sicut in euangelio dictum est. habet
Mosem & prophetas; audiant illos, Lex ergo dei est; que te lauat, Ipsa sordes tu-
as diluit / ipsa si audias eam; peccatorum tuorum maculas abstergit, Ipse est Mo-
ses hoc est lex; que sacerdotes consecrat, neque potest sacerdos esse; quem non lex co-
stituerit sacerdotem. Multi enim sunt sacerdotes; sed quos non lauit lex / neque pu-
ros reddidit uerbum dei / neque abluit a peccatorum sordibus sermo diuinus. Sed
et uos qui sacrum baptismum desideratis accipere et gratiam spiritus promereri;
prius debetis ex lege purgari / prius debetis audito uerbo dei uicia beluina refeca-
re / et mores barbaros ferrosque componere; ut mansuetudine & humilitate susce-
pta / possitis etiam gratiam sancti spiritus capere. Sic enim dicit dominus per pro-
phetam. Super quem requiescam; nisi super humilem & quietum / & trementem
sermone meo. Si humilis non fueris; non potest inhabitare in te gra-
tia spiritus sancti, neque requiescet in te spiritus domini; si non cum tremore susci-
pis uerba diuina. Superbam namque & contumacem animam / & hietam; refugit

Esaie, 66
Sapient, 1

Math. 17

Spiritus sanctus, Debes ergo prius meditari legem dei: ut si forte actus tui intemperati sunt & mores inconditi/lex te emendet et corrigat. Vis uidere quia Moses semper cum Ihesu est/ hoc est lex cum euangelio: doceat te euangelium, Quia cū trāsfornatus esset in gloriam Ihesus: etiam Moses & Helias simul cum ipso apparuerunt in gloria. ut scias quia lex & prophete & euangelium: in unum semper ueniunt/ & in una gloria permanent, Deniq; & Petrus cum uellet ei tria tabernacula facere: de imperitia notatur/ tanq̃ qui nesciret quid diceret. Legi enim & prophetis/ & euangelio: non tria sed unum est tabernaculum/ que est ecclesia domini. Lauat ergo primo Moses sacerdotem dei, et cum eū lauerit & purgatum reddiderit sordibus uiciorum: post hec induit eum, Sed consideremus que sunt ista indumenta/ quibus induit Moses fratrem suum Aaron pōtificem primum: si forte possibile sit etiam sibi/ indui eisdem uestimentis & esse pontificem, Est quidem unus pontifex magnus/ dominus noster Ihesus Christus, sed ille non sacerdotū est pontifex: sed pontificum pontifex, nec sacerdotum princeps est: sed princeps principum sacerdotum. Sicut & rex non dicitur plebis: sed regum rex, & dominus non seruorum: sed dominus dominorum, Potest ergo fieri si & quis lotus fuerit per Mosē/ & fuerit ita mundus quasi quem Moses lauerit: tantus ille actus possit etiam peruenire ad hec indumenta que profert Moses/ & stola istas quibus induit Aaron fratrem suum & filios eius. Sed non solum indumētis opus est ad sacerdotales infulas: uerum & cingulis, Sed priusq̃ de specie ipsa indumentorū dicere incipiamus: uelim conferre illa infelicia indumenta quibus primus homo cum peccasset indutus est/ cum his sanctis & fidelibus indumentis, et quidem illa dicitur deus fecisse, Fecit enim (inquit) deus tunicas pelliceas: & induit eas Adā & mulierem eius, Ille ergo tunice de pellibus erant ex animalibus sumpte, Talibus enim oportebat indui peccatorem, pelliceis inquam tunicis: que essent mortalitatis quam pro peccato acceperat/ & fragilitatis eius que ex carnis corruptione ueniebat/ indicium, Si uero iam lotus ab his fueris & purificatus per legē dei: induet te Moses indumēto incorruptionis, ita ut nusq̃ appareat turpitudine tua: & ut abor-

Gene. 3.

2. Cori. 5.

beas mortale hoc a uita. ¶ Videam⁹ ergo quali ordine pōtifer cōstituif. Cōuocauit inquit Moses synagogā/ & dixit ad eos, Hoc est uerbum quod precepit dominus, Licet ergo domin⁹ de constituendo pontifice precepisset & dominus elegisset: tamen conuocatur & synagoga, Requiritur enim in ordinando sacerdote & presentia populi: ut sciant omēs & certi sint q̃ prestatio est ex omni populo, Qui doctior/ qui sanctior/ qui in omni uirtute eminentior: ille eligitur ad sacerdotiū et hoc astante populo/ nequa postmodum retractatio cuiq̃/ ne quis scrupulus resideret, Hoc est autem: quod & apostolus precepit in ordinatione sacerdotis dicens.

1. Timo. 3.

Oportet autem et testimonium habere bonum ab iis qui foris sunt. Ego autem & amplius uideo aliquid in eo quod dicit: quia conuocauit Moses omnem synagogam, & puto q̃ conuocare synagogam hic sit colligere & in unum congregare omnes animi uirtutes, ut cum sermo de sacerdotalibus sacramentis habetur: uigilent omnes animi uirtutes & intēte sint, Nichil sapientie/ nichil scientie/ nichil desit industrie: sed assit omnis multitudo sensuum/ assit omnis congregatio

Sanctarum cogitationum, ut quid sit pōtifex / quid unctio / quid indumenta ei⁹;
 conferens intra sacrarium cordis sui possit aduertere, Lauit ergo eum & induit,
 Quali indumento? Tunica inquit / & precinxit eum zonam: & iterum uestiuit eū
 tunicam talarē / uel ut alibi legimus: interiorem, Duabus ut uideo tunicis per Mo
 sem induitur pontifex, ¶ Sed quid facimus: quia Ihesus sacerdotes suos / aposto
 los nostros prohibuit uti duabus tunicis? Et si dixerimus q. Moyses & Ihesus id est Math, 10.
 lex & euangelia sibi inuicem consonarent: posset fortasse dicere alius / quia q. p̄ce
 pit Ihesus duas tunicas non habendas; non est contrarium legi sed perfectius le
 ge, Sicut & cum lex homicidium uetat: Ihesus etiam iracundiam resecat, Et cum Exodi, 20
 lex prohibet adulterium: Ihesus etiam concupiscentiam cordis abscidit, Sic ergo Math, 5.
 uidetur & duabus ante tunicis pontificem: hic una apostolos induisse, siquidem
 etiam iste sensus: probabilis sibi uidetur, Ego tamen non intra huius intelligentie
 angustiam prohibuit uti sacramentalia concludo: amplius michi ex ista forma ali
 quid uidetur ostendi, Pontifex est qui scientiam legis tenet: et uniuscuiusq. my
 steriu intelligit rationes. & ut breuiter explicem: qui legem & secundum spiritum
 et secundum litteram nouit, Sciebat ergo pontifex ille quem tunc ordinabat Mo
 ses: quia esset circumcisio spiritalis, seruabat tamen & circumcisionem carnis: q̄
 incircuncisus pontifex esse non poterat, Habebat ergo iste duas tunicas: unam
 ministerii carnalis / & aliā intelligentie spiritalis, Sciebat quia & sacrificia spirita
 lia offerri debent deo: offerebat tamen nihilominus & carnalia, Non enim pote
 rat esse pontifex eorum qui tunc erant: nisi hostias immolaret, Ita ergo conueni
 enter ille pōtifex: duabus indutus tunicis dicitur, Apostoli uero qui dicturi erāt /
 quia si circumcidamini: Christus nihil uobis proderit, et qui dicturi erant: quia ne Gal, 5.
 mouos iudicet in cibo aut in potu aut parte diei festi / aut neomenie / aut sabbato Col, 2.
 rum: que sūt umbra futurorum, Isti ergo ut huiusmodi secundum litteram legis
 obseruantias penitus repudiarent / nec occuparent discipulos Iudaicis fabulis / &
 imponerent eis iugum quod neq. ipsi neq. parentes eorum portare potuerunt: Actū. 15
 merito duas habere tunicas prohibentur, sed sufficit eis una / & hec interior, Nā
 istam que foris est & que desuper apparet: legis tunicam ipsi nōlūt, Vnam nam
 q. eis Ihesus & ipsam interiorem: habere permittit, Imponit tamen Moyses pon
 tifici & humeralem: qui est humerorum quidem ex circunductiōe uestis ornat⁹,
 Humeri autem: operum tenent laboris indicia, Vult ergo pontificem esse etiam
 in operibus ornatum: nec sufficit sola sciētia, Quia qui fecerit & docuerit: hic ma
 Math, 5.
 gnus uocabitur in regno celorum, ¶ Et cinxit inquit eum secūdam facturam hu
 meralis, Iam & superius dixerat / quia cinxerat eum zona super tunicam: & mo
 do iterū cingitur secundum facturam humeralis, Quod est istud duplex cingu
 lum: quo constrictus uult esse ex omni parte pontificem, Constrictus sit in uer
 bo / constrictus in opere / expeditus ad omnia: nichil remissū / nihil habeat disso
 lutum, Accinctus sit animi uirtutibus: constrictus sit a corporalibus uiciis, Nul
 lum anime lapsus / nullum corporis timeat: utroq. cingulo semper utatur / ut sit
 sanctus corpore & spiritu, Bene autem est: q. et secundum facturam humeralis
 cingitur, Secundum facturam enim suam & secundum opera sua: cingulo uirtu

22 tis utetur. ¶ Et post hec inquit imposuit super eum logium / quod est rationale
 23 et imposuit super logium / manifestationem & ueritatem / & imposuit mitram su
 24 per caput eius, Sed uideamus quid logium / quid rationale significet. Posteaq̃ nu
 dicas testa est & indumentis turpitudine uelata / postq̃ munitus operibus & cingus
 lo utroq; formatus: logium ei id est rationale traditur. Logium / sapientie indici
 um est: quia sapientia in ratione consistit, Sed que sit sapientie huius & rationis uir
 tus: ostendit. Imponit enim super rationale: manifestationem & ueritatem. Non
 enim sufficit pontifici habere sapientiam et scire omnium ratione: nisi possit etiā
 populo manifestare q̃ nouit. Ideo ergo imponitur ei rationale & manifestatio: ut
 possit respondere omni poscenti se rationem de fide & ueritate. Ponitur autem
 i, Petri, 3, super illud & ueritas: ut non illa astruat que proprio excogitare quiuit ingenio /
 sed que ueritas habet / nec unq̃ a ueritate discedat / ut in omni sermone eius sem
 per ueritas maneat. Hoc est ergo superposuisse rationali manifestationem & ue
 ritatem. Infelices illi / qui hec legentes: omnem intelligentiam suam erga sensus
 uestimenti corporalis effundūt. Dicant nobis: quale est uestimentum manifesta
 tionis / aut indumentum quale est ueritatis? Si quis unq̃ uidit / si quis audiuit ma
 nifestationem & ueritatem indumenta nominari: dicat nobis que sunt mulieres
 que ista texuerunt. In quo hec unq̃ sunt cōfecta textrinos? Sed si uerum uultis au
 dire: sapientia est que huiusmodi confecit indumenta. Illa occultorum manifesta
 tionem: illa texit rerum omnium ueritatem. Hanc ergo oremus a domino ut ac
 cipere mereamur: & ipsa nos talib⁹ circundabit indumentis. Sed et ipse ordo res
 rum q̃ sanctus sit & q̃ mirabilis: intueri. Non ante logium & postea humerale: quia
 non ante sapientia q̃ opera. sed prius opera haberi debēt: & postea sapientia que
 renda. Tum deinde non ante manifestatio: q̃ rationale. quia non ante alios docere:
 q̃ nos instructi & rationabiles esse debemus. Super hec autem additur ueritas:
 quia ueritas est summa sapientia. Deniq; & propheta hunc eūdem ordinem ser
 uat: cum dicit. Seminate uobis ad iusticiam / & metite fructum uite: illuminate uo
 bis lumen scientie. Vides quomodo non dicit primo / illuminate uobis lumē scien
 tie, sed primo: seminate uobis ad iusticiam. Et non sufficit seminare: sed metite in
 quit fructum uite / ut post hec possitis implere quod sequitur: illuminate uobis lu
 men scientie. Sic ergo etiā hic imponitur humeralis ornatus: & id nō sufficit / sed
 et zona constringitur. Sed & hoc quidem nō satis est, secundo adhuc cingitur /
 ut ita demum rationale possit imponi: ut post hec manifestatio subsequat̃ & uer
 itas. His indumētis pontifex utitur, tali ornatu debet indui: qui sacerdotium ge
 rit, sed nondum finis. Et alius adhuc addendus ornatus est. Necessē est enim: ut
 accipiat etiam coronā. Propterea accipit primo cydarim: quod est uel operimē
 tum quoddam capitis uel ornamentum. Et post hec supponitur ei mitra ante fas
 ciem: id est a fronte pontificis lamina aurea sanctificata / in qua sculptum dicitur
 uocabulū dei. Verum iste capitis ornatus ubi nomen dei impositum dicitur: post
 illa omnia quibus inferiora corporis membra fuerant exornata / supponitur. In
 quo michi indicari uidetur: q̃ super omnia que uel de mundo uel de ceteris crea
 turis sentiri aut intelligi possunt / emigentior tanq̃ authoris omnium scientia dei

fit, Et quia ipse caput est omnium: ideo et ornatus iste super omnia capiti superponitur, nihil eni post hec additur pōtificis capiti, Et ideo miseri sunt illi: de quib⁹ dicit apostolus, Quia non tenent caput: ex quo omnis iunctura connexa et compacta paginata crescit in crementum dei in spiritu. Sed nos si bene intelligimus quis sit sacerdotis ornat⁹ / quis uel super omnia honor capitis eius: mysteriorum diuinorum profunda mirantes / non scire tantum hec & audire: sed & implere desideramus & facere, quia non auditores legis iustificabūtur apud dominum: sed factores. Potes enim et tu (ut sepe iam diximus) si studiis et uigiliis tuis huiuscemodi tibi preparaueris indumenta / si te abluerit et mūdū fecerit sermo legis / & unctio chrismatis et gratia in te baptisimi incōtaminata durauerit: si induit⁹ fueris indumentis duplicibus littere ac spiritus / si etiam dupliciter accingar is: ut carne et animo castus sis / si humerali operum et sapientia rationali orneris / si etiam mitra tibi & lamina aurea plenitudo sciētie dei caput coronet: scito te (etiam si apud homines lateas et ignoreris) apud dominum tamen agere pontificatū intra anime tue templum. Vos eni estis templū dei uiui, si spiritus dei habitat in uobis. ¶ Post hecque de consecratione eius dicūtur et de unctioe: sparsim a nobis et sepe distincta sunt. Quod autem dicit, et applicuit Moyses filios Aaron / et induit eos tunicas / et precixit eos zonas et imposuit eis cydaras: sicut precepit dominus Moysi: attendendum est que sit differentia minorum sacerdotum ad maiora sacerdotia, libris neq; bina indumenta traduntur / neq; humeralis / neq; rationalis / neq; capitis ornatus: nisi tantum cydaris & zone / que tunicam stringant. Et isti ergo accipiunt sacerdotii gratiam / & isti funguntur officio: sed non ut ille qui & humerali & rationali ornatur / qui manifestatione & ueritate respēdet / qui auree lamine ornamento decorat⁹, Vnde arbitror aliud esse in sacerdotib⁹ / officio fungi / aliud instructum esse in omnibus et ornatum, Quisq; enim potest solenni ministerio fungia ad populum: pauci tamen sunt qui ornati moribus / instructi doctrina, sapientia eruditi ad manifestandam ueritatem rerum sint per idonei: et qui scientiam fidei non sine ornamento sensuū & assertionum fulgore depromāt / quod auree lamine capiti impositae designat ornatus, Vnum igitur sacerdotii nomen: sed non una uel pro uite merito uel pro animi uirtutibus dignitas, Et ideo in iis q̄ lex diuina describit / ueluti in speculo inspicere debet unusquisq; sacerdotum: & gradus meriti sui inde colligere, Qui si se uideat in his omnib⁹ (que supra exposuimus) positum pontificaliibus ornamentis / si conscius sibi sit q̄ uel in sciētia uel in actibus uel in doctrina tantus ac talis sit: sciat se summum sacerdotium nō solum nomine sed et meritis obtinere. Alioqui inferiorem sibi gradum positū nouerit: etiam si primi nomen acceperit. Nō nos sane debet pretereire etiam hoc: qd potest a studioso lectore proferri / in quo & ego sepe mecū ipse hesitauī. In Exodus enim legēs ubi de sacerdotalibus mādāt indumentis: iuenio octo esse species q̄ pōtiffici preparātur / hic uero septē tantūmodo numerātur, Requiere ergo qd sit qd omisū est. O: ta ua species ibi ponit⁹ cāpestre / siue (ut alibi legimus) femoralia linea: de quo hic iter cetera siluit dumēta, Quid ergo dicem⁹? obliuione dabim⁹ in uerbis spiritus sancti ut cū cetera oīa secundo enarrauerit: in una eū specie su

Coloss. 2.

1, Cori. 3.

Exodi. 29

D.

- perius dicta ueritas latuerit. Non audeo hoc de sacris sentire sermonibus, Sed uideamus ne forte quoniam in superioribus diximus / hoc genus idumenti iudiciū castitatis uideri: quo uel femora operiri uel constringi renes uidetur ac lumbi, ne forte inquā non semper in illis qui tunc erant sacerdotes: has partes dicat esse debere constrictas. Aliquādo enim et de posteritate generis et successu sobolis indulgetur, Sed et ego in sacerdotibus ecclesie huiusmodi intelligētiam non introduxerim, Alio namq; uideo rem currere sacra mēto, Possunt enim et in ecclesia
- Gala. 4.** sacerdotes & doctores: filios generare / sicut et ille qui dicebat, Filioli mei quos iterum parturio donec formetur Christus in uobis, Et iterū alibi dicit, Tametsi multa milia pedagogorū in Christo habeatis: sed non multos patres. Nam in Christo Ihesu per euangelium ego uos genui, Isti ergo doctores ecclesie in huiusmodi generationibus procreandis / aliquando constrictis femoralibus utūtur et abstinēt a generando: cum tales inuenerint auditores / in quib⁹ sciant se fructum habere non posse. Deniq; in actibus apostolorum refertur de quibusdam, q; non potuimus inquit in Asia uerbum dei loqui, hoc est imposta habuisse femoralia: et continuisse ne filios generarent, qui scilicet tales erant auditores: in quibus et semen periret: et nō posset haberi successio, Sic ergo ecclesie sacerdotes cum incapaces aures uiderint / aut cum simulatos inspexerint et hypocritas auditores: imponāt campestre / utantur femoralibus. Nō enim pereat semen uerbi dei: quia et dominus eadem mādāt et dicit, Nolite mittere sanctum canibus / neq; margaritas uestras ante porcos: ne forte cōculcent eas pedibus / et conuersi dirumpāt uos. Propterea ergo si quis uult pōtiffex nō tam uocabulo esse q̄ meritō imitetur Moysen / imitetur Aaron. Quid enim dicitur de eis? quia nō discedūt de tabernaculo domini, Erat ergo Moyses indefinēter in tabernaculo domini, Quod autē opus eius erat: ut a deo aliquid disceret: aut ipse populum doceret, Hec duo sunt pōtifficis opera: ut a deo discat legendo scripturas diuinas et sepius ruminando / aut populum doceat, Sed illa doceat que ipse a deo didicerit: non ex proprio corde uel ex humano sensu / sed que spirit⁹ docet, Est et aliud opus quod facit Moyses. Ad bellum non uadit / non pugnat cōtra inimicos, Sed qd facit? Orat, et donec ille orat uincit populus eius. Si relaxauerit & dimiserit manus: populus eius uincitur & fugatur, Oret ergo et sacerdos ecclesie indefinēter / ut uincat populus qui sub ipso est hostes inuisibiles Amalechitas: qui sunt demones impugnantes eos qui uolūt pie uiuere in Christo. Et ideo nos in his meditantes et hec die ac nocte ad memoriam reuocantes et orationi instātes ac uigilantes in eis: deprecemur dominū ut nobis ipse horum que legimus scientiam reuelare dignetur / et ostēdere quomodo spiritalē legem non solum intelligentia sed & actibus obseruemus: ut spiritalem gratiam consequi mereamur / illuminati per legem spiritus sancti in Christo Ihesu domino nostro: cui gloria et imperium in secula seculorum Amen.
- Exodi. 17.**

¶ Eiusdem liber septimus. De eo quod mandatum est Aaron & filiis eius: ut uinum et siceram non bibant cum ingrediuntur tabernaculum testimonii / uel cum accedunt ad altare / et de pectusculo appositionis et brachio separationis / et de mundis uel immundis animalibus uel cibis,

Lura quidē superiore lectiōe fuerāt recitata: ex quibus tēporis breuitate cōstricti pauca admodū diximus. Nō enī nūc exponēdi scripturas: sed edificādi ecclesiā ministeriū gerim⁹, quāuis et ex iis que a nobis tractata sūt: prudēs quisq; auditor euidentē ad intelligēdū possit semitas iuenire. Et ideo ex iis quoq; que nūc lecta sunt: qm̄ cūcta nō possum⁹ / aliqua tamē q̄ edificēt auditores / ueluti a gri pleni quē bñdixit dñs flo- Gene. 27
sculos colligemus. Quid ergo sit quod nūc nobis lectū est: uideam⁹. Et locut⁹ est dominus ad Aarō dicēs. Vinum et siceram nō bibetis tu et filii tui tecum: cum intrabis in tabernaculum testimonii / aut cum acceditis ad altare / & nō moriemini, Legitimū eternum in progenies uestras: discernere inter medium sanctorū et contaminatorum / et inter medium immūdorū et inter medium mundorū / et instruere filios Israhel omnia legitima que locutus est domin⁹ ad eos per manū Moisi. ¶ Lex euidentis datur et sacerdotibus et principi sacerdotum: ut cum accedunt ad altare / uino abstineant & omni potu qui inebriare potest: quem scriptura diuine moris est siceram nominare. Vult ergo sermo diuinus sobrios esse dominum sacerdotes: ut pote qui accedentes ad altare dei / orare pro populo debeant & pro alienis interuenire delictis / qui portionem in terra non habeant / sed ipse dominus portio eorum sit. Sic enim dicit de eis scriptura. Filiis inquit Leui nō dabitis partem in medio fratrum suorū: quia ego portio eorū dominus deus ipsorū. Vult ergo istos quibus dominus portio est / sobrios esse / ieiunos / uigilātes in omni tempore, maxime autem cum ad exorandum dominum et sacrificandū in conspectu eius: altaribus preesto sunt. Que mandata intantū uim sui seruant / et omni obseruantia custodienda sunt: ut et apostolus hec eadem noui testamenti legib⁹ firmet. In quos similiter etiam ipse sacerdotibus uel principib⁹ sacerdotū uite regulas pones: dicit eos nō debere esse uino multo seruientes / sed sobrios esse. Sobrie 1. Timo. 3
tas uero oīm uirtutū mater est: sicut ecōtrario ebrietas oīm uiciorū. Aptē enī pñū ciuitat apostol⁹ dicēs: uinū in quo est luxuria, ut ostēderet ex ebrietate ueluti primogenitā filiā generari luxuriā. Tū p̄terea et saluator / dñi & regis autoritate sacerdotib⁹ simul & populis leges ac iura cōstituēs: attēdite inq; ne forte graue corda uestra in ebrietate et crapula / & in sollicitudinib⁹ seculi / & ueniat super uos subitane⁹ interit⁹. Audistis edictū regis eterni: et lamentabile finē ebrietatis uel crapule didicistis. Si quis uobis peritus et sapiens medicus his ipsis uerbis precipiret et diceret: attēdite uobis ne quis uerbi gratia de illius uel illius herbe succo auidius sumat, quod si fecerit: subitus ei ueniet interitus, non dubito q. unusquisq; proprie salutis intuitu: premonitis medici precepta seruaret. Nunc uerus animarum et corporum medicus / simulq; domin⁹: iubet ebrietatis herbam & crapule uitā / similiter & sollicitudinū seculariū uelut mortiferos succos cauēdos. Et nescio si quis nostrū nō i his cōsumitur: ne dixerim saucia. Est ergo ebrietas

uini: pernicioſa in omnibus. Sola namq; eſt: que ſimul cum corpore et / animā dei
 2. Cori. 12 bilem reddat. In ceteris etenim poteſt fieri: ut ſecū dum apoſtolum cum infirma-
 2. Cori. 4 tur corpus / tunc magis potens ſit ſpiritus. Et ubi iſ qui de foris homo corrumpit:
 ille qui intus renouetur. In ebrietatis uero egritudine: corpus ſimul & anima cor-
 rumpitur / ſpiritus pariter cum carne uiciatur. Omnia membra debilia: pes / ma-
 nus / lingua reſoluta / oculus tenebre / mētē uelat obliuiō / ita ut hominē ſe neſciat
 eſſe nec ſentiat. Habet ergo iſtud primo dedecoris corporalis ebrietas. Iā uero ſi
 diſcutiamus quot modis mens inebriatur humana: inuenimus ebrios etiā eos qui
 ſibi ſobrii uidentur. Iracundia inebriat animam / furor uero eam pluſq; ebriam
 facit: ſi quid tamen ebrietate eſſe amplius poteſt. Cupiditas et auaritia nō ſolum
 ebrium: ſed et rapidum hominem reddunt, et obſcene concupiſcentie inebriant
 animam: ſicut e contrario et ſancte concupiſcentie inebriant eam / ſed ebrietate
 ſancta illa: de qua dicebat quidam ſanctorū, et poculū tuum inebrians q̄ precla-
 rum eſt. Sed poſtmodum de ebrietatis diuerſitate uidebimus. Nunc interim uiſ
 de quanta ſint que inebriāt animam, Et formido inebriat eam: et uana ſuſpitiō.
 Inuidia autem et liuor: ſupra omnem ebrietatem macerant eam. Sed enumerari
 non poſſunt: quanta ſunt que infelicem animā uicio ebrietatis afficiant. ¶ Nunc
 interim de ſacerdotibus uideam⁹: quos accedētes ad altare uino lex precipit ab-
 ſtinere. Et quidem quantum ad hiſtoricum pertinet preceptum: ſufficiant iſta q̄
 dicta ſunt. Quātū autem ad intelligentiam myſticam ſpectat: in ſuperioribus te-
 netur noſtra profeſſio / q̄ ſecundum authoritatem Pauli apoſtoli dominus et ſal-
 uator noſter futurorum bonorum pontifex dicitur. Ipſe eſt ergo Aaron. filii ue-
 ro eius: apoſtoli eius ſunt / ad quos ipſe dicebat. Filii: adhuc modicum uobiſcum
 ſum, Quod ergo precepit lex Aaron et filiis eius / ut uinum et ſiceram non bibāt
 cum accedunt ad altare: uideamus quomodo in uero pontifice Iheſu Chriſto do-
 mino noſtro & ſacerdotibus eius ac filiis / noſtris uero apoſtoliſ poſſum⁹ aptare.
 Et perſpiciendum primo eſt / quomodo prius quidem q̄ accedat ad altare uerus
 hic pōnifex cum ſacerdotibus ſuis: bibit uinum. Cum uero incipit accedere ad al-
 tare et ingredi tabernaculum teſtimoni: abſtinet uino. Putas poſſumus inueni-
 re tale aliquid ab eo geſtum: putas poſſumus ueteris inſtrumentis formas / noui
 teſtamenti geſtis et ſermonibus coaptare? Poſſumus: ſi noſ ipſum dei uerbum et
 iuuare et inſpirare dignetur. Querimus ergo quomodo dominus et ſaluator no-
 ſter qui eſt uerus pontifex / cum diſcipulis ſuis qui ſunt ueri ſacerdotes: ante q̄ ac-
 cedat ad altare dei / bibat uinum. cum uero accedere ceperit: non bibat uinū. Ve-
 nerat in hunc mundum ſaluator: ut pro peccatis noſtris carnem ſuā offerret ho-
 ſtiam deo. Hanc priuſq; offerret: inter diſpenſationum moras uinū bibebat. Des-
 niq; dicebatur homo uorax et uini potator: amicus publicanorum et peccatorū,
 Math. 11 Vbi uero tempus aduenit crucis ſue / et acceſſurus erat ad altare ubi immolaret
 Math. 26 hoſtiā carnis ſue: accipēs inquit calicē benedixit et dedit diſcipulis ſuis dicēs, Ac-
 cipite et bibite ex hoc. uos inquit bibite: qui acceſſuri nō eſtis ad altare. Ipſe autē
 tanq̄ acceſſur⁹ ad altare: dicit de ſe, Amē dico uobis quia nō bibā de generatiōe
 uitis hui⁹: uſquequo bibā illud uobiſcū nouū i regno patris mei. Si q̄s uel trū aurib⁹

ad audiendum purificatis accedat: ineffabilis mysterii intueatur arcanum / quid est quod dicit: quia non bibam ex generatione uitis huius / usquequo bibam illud uobiscum nouum in regno patris mei, Dicebamus in superioribus: promissione bone huius ebrietatis sanctis datam cum dicunt, et poculum tuum inebrias: q̄ preclarum est, sed et in aliis multis scripture locis similia legimus: ut ibi, Inebriabuntur ab ubertate domus tue: et torrente uoluptatis tue potum dabis illis, In Hieremia quoque dicit dominus, Inebriabo populum meum, Et Esaias dicit, Ecce qui seruiunt mihi bibent: uos autem sitietis, Et multa de huiusmodi ebrietate in scripturis diuinis inuenies memorari: quia ebrietas sine dubio pro gaudio anime & leticia mentis accipitur, sicut et alibi distinxisse nos memini: aliud esse nocte inebriari / et aliud die inebriari, Si ergo intelleximus que sit sanctorum ebrietas: & quomodo hec pro leticia sanctis in promissionibus datur: uideamus nunc quomodo saluator noster non bibit uinum / usquequo bibat illud cum sanctis nouum in regno dei, Saluator meus luget etiam nunc peccata mea / saluator meus letari non potest: donec ego in iniquitate permaneo, Quare non potest: quia est aduocatus pro peccatis nostris apud patrem: sicut Ioannes euangelista pronunciat dicens, Quia si quis peccauerit: aduocatum habemus apud patrem Ihesum Christum iustum / & ipse est repropiciatio pro peccatis nostris, Quomodo ergo potest ille qui aduocatus est pro peccatis meis: bibere uinum leticie / que ego peccando contristor? Quomodo potest iste qui accedit ad altare ut repropiciet me peccatorem / esse in leticia: ad que peccatorum meorum meror semper ascendit? uobiscum inquit illud bibam in regno patris mei, Quoadu nos non ita agimus ut ascendamus ad regnum: non potest ille uinum bibere solus / quod nobiscum se bibere promissus est? ergo tamdiu in merore quoadu nos persistimus in iniquitate, Si enim apostolus ipse luget quosdam qui ante peccauerunt / et non egerunt penitentiam de iis que gesserunt: quid dicam de ipso qui filius dicitur charitatis: qui semetipsum exinanauit propter charitatem quam habebat erga nos: et non quesiiuit que sua sunt cum esset equalis deo / sed quesiiuit que nostra sunt, et propter hoc euacuauit se, Cum ergo ita que nostra sunt quesierit: nunc iam nos non requirit / nec que nostra sunt cogitat: nec de erroribus nostris meret / nec perditiones nostras et contritiones deslet: qui flet super Hierusalem: et dixit ad eam, Quoties uolui congregare filios tuos / sicut gallina congregat pullos suos sub alas: et noluit, Qui ergo uulnera nostra suscepit / & propter nos doluit tanquam animarum nostrarum et corporum medicus: modo uulnera nostrorum putredines negligit? Computruerunt enim (ut ait propheta) & corrupte sunt cicatrices nostre: a facie insipientie nostre, Pro his ergo omnibus assistit nunc uultui dei interpellans pro nobis / assistit altari ut repropiciationem pro nobis offerat deo. Et ideo dicebat tanquam accessurus ad altare: quia iam non bibam de generatione uitis huius / donec bibam illud uobiscum nouum, Expectat ergo ut conuertamur / ut ipsi imitemur exemplum / ut sequamur uestigia eius: & letet nobiscum & bibat uinum nobiscum in regno patris sui. Nunc enim quia misericors est & misericor diuini maioris affectu ipse quam apostolus fuit / flet cum fletibus / & cupit gaudere cum gaudentibus, Et multo magis ipse luget eos qui ante peccauerunt: et non egerunt penitentiam, Neque enim putandum

ps. 22

ps. 35

Hierc. 31

Esaie. 65

1. Ioan. 2

Math. 16

1. Cori. 13

Philip. 2

Math. 23

ps. 37

Hebre. 7

Roma. 13

2. Cori. 12

D. 3.

est q. Paulus quidem lugeat pro peccatoribus: et flet pro delinquentibus. Dominus autem meus Ihesus abstineat fletu cum accedit ad patrem / cum assit alari et repropiciationem pro nobis offert, Et hoc est accedentem ad altare non bibere uinum leticie: quia adhuc peccatorum nostrorum amaritudines patitur, Nō uult ergo solus in regno dei bibere uinum: nos expectat. Si enim dixit / donec bibam illud uobiscum: nos sumus igitur qui uitam nostram negligentes leticiam illius demoramur, Expectat nos: ut bibat de generatione uitis huius. Cuius uitis: illius cuius ipse erat figura, Ego sum uitis: uos palmites, Vnde et dicit, quia sanguis meus uere est potus: et caro mea uere est cibus, Vere enim in sanguine uue lauit stolam suam. Quid ergo expectat: leticiam, Quando expectat: Cum consummat uero (inquit) opus tuū. Quando cōsumat hoc opus? Quando me qui sum ultim⁹ & nequior omnium peccatorum / consummatum fecerit & perfectū: tunc consummat opus eius, Nūc enim adhuc imperfectum est opus eius: donec ego maneo imperfectus, Deniq; donec ego non sum subditus patri: nec ipse dicitur patri esse subiectus, non quo ipse subiectione indigeat apud patrem: sed pro me in quo nōdū opus suum consummauit / ipse dicitur non esse subiectus. Sic enim legimus: quoniam corpus sumus Christi / et membra ex parte, Quid autem est quod dicit ex parte: uideamus. Ego nunc uerbi gratia subiectus sum deo secundum spiritum: hoc est proposito & uoluntate, sed quamdiu in me caro cōcupiscit a duersus spiritum & spiritus a duersus carnem / et nondum potui subicere carnem spiritui: subiectus quidem sum deo: uerum non ex integro sed ex parte. Si autem potuero etiā carnem meam et omnia membra in consonantiam spiritus trahere: tūc perfecte uidebor esse subiectus. Si intellexisti quid sit ex parte et quid sit ex integro esse subiectum: redi nunc ad id quod de subiectione domini proposuimus / et uide quia cum omnes corp⁹ ipsius et membra esse dicamur: donec sunt aliqui in nobis qui nondum perfecta subiectione subiecti sunt / ipse dicitur non esse subiectus. Cum uero consummauerit opus suum / et uniuersam creaturam ad summam perfectionis adduxerit: tunc ipse dicit subiectus in iis quos subdidit patri / et in quibus opus quod ei pater dederat cōsummauit / ut sit deus omnia in omnibus. Verum hec quo spectant: ut intelligeremus id quod supra tractauimus: quomō bibit uinū anteq̃ intraret in tabernaculum / anteq̃ accederet ad altare, et non bibit nūc: quia assit alari et lugeat peccata mea. et rursum bibet post hec: cum subiecta ei fuerint omnia / ac solutis omnibus ac destructa morte peccati: ultra iam necessarium nō erit offerre hostias pro peccato, Tunc enim erit gaudium et leticia: et tunc exultabunt ossa humiliata. et implebitur illud quod scriptū est, Ausugit dolor et tristitia & gemitus. Sed et illud non omittamus: q. non solum de Aaron dicit ut nō bibat uinum / sed & de filiis eius cum ingrediuntur ad sancta, Nōdum enim receperūt leticiam suam: nec apostoli quidem: sed et ipsi expectant ut & ego leticie eorū princeps fiā, Neq; enī discēdētes hinc sancti cōtinuo integra meritorū suorū premia cōsequūtur: sed expectāt etiā nos licet morātes / licet desides, Nō enī est illis perfecta leticia: donec pro erroribus nostris dolent / & lugeant nra peccata. Hoc fortasse mihi dicēti non credas, Quis enim ego sum: qui confirmare sententiam

Ioan. 15.

Ioan. 6.

Gene. 49

Ephē. 5.

1. Cori. 15.

Pl. 50.
Apoca. 7

ranti dogmatis audeam: sed adhibeo horum testem: de quo nō potest dubitari, Magister enim gentiū est in fide & ueritate; apostolus Paulus. Ipse igitur ad Hebr. 1. Timo, 2 breos scribens cū enumerasset omnes sanctos patres qui per fidē iustificati sunt: addit post omnia etiam hoc, Sed isti inquit omnes testimonium habentes per fide Hebr., 11, dem / nondum assecuti sunt re promissionem: deo pro nobis melius aliquid prouidende / ut non sine nobis perfectionem consequeretur, Vides ergo quia expectat adhuc Abraham: ut que perfecta sunt cōsequatur. expectat et Isaac et Iacob / & oēs prophete expectāt nos: ut nobiscū perfectā beatitudinē capiant. Propter hoc ergo etiā mysteriū illud in ultimā diē dilati iudicii custoditur, Vnum enim corp⁹ est: quod iustificari expectat, unū corpus est: quod resurgere dicitur in iudicio, Licet enim sint multa membra: sed unū corpus est, Nō potest oculus dicere manui: non es mihi necessaria, etiam si sanus sit oculus et non turbatus quantū pertinet ad uidēdum / si desint ei reliqua mēbra: que erit oculo leticia? Aut que uidetur esse perfectio: si manus nō habeat / si pedes desint / aut reliqua membra nō assint? Quia etsi est precellēs aliqua oculi gloria: in eo uel maxime est / ut uel ipse dux sit corporis / uel ceterorum membrorū dirigat officia, Hoc autē tem per illā Ezechielis prophete uisionem doceri puto: cū dicitur congregandū esse os ad os et iuncturam ad iūcturam / et neruos et uenas & pellem ac singula: locis suis esse reparāda, Deniq; uide quod addit propheta, Ossa inquit ista: nō dixit omnes homines sunt: sed dixit: ossa ista domus Israel sunt, Habebis ergo leticiā de hac uita discedens: si fueris sanctus, Sed tūc erit plena leticia: cum nullum tibi membrum corporis deerit, Expectabis enī & tu alios: sicut ipse expectat⁹ es, Q; si tibi qui mēbrum es non uidetur esse perfecta leticia si desit aliud membrum: quanto magis dominus et saluator noster qui caput et author est totius corporis / nō sibi perfectam ducit esse leticiā: donec aliquod ex mēbris deesse corpori suo uideret, & propterea forte orationem fundebat ad patrem dicens, Pater sancte glorifica me illa gloria: quam habui apud te priusq; mundus esset. Nō uult ergo sine te recipere perfectam gloriam suam. hoc est sine populo suo: qui et corpus eius & mēbra est, Vult in isto corpore ecclesie sue & in istis membris populi sui ipse uelut anima habitare: ut omnes motus atq; omnia opera secundum ipsius habeat uoluntatē, ut uere compleatur in nobis illud prophete dictum, habitabo in eis & inambulabo, Nunc autem donec perfecti non sumus omnes / sed adhuc sumus in peccatis: ex parte in nobis est, & ideo ex parte scimus et ex parte prophetamus: donec uenire quis mereatur ad illam mēturam quam dicit apostolus, Viuo autem iam nō ego: uiuit uero Christus in me, Ex parte ergo (ut dicit apostolus) nunc membra eius sumus / & ex parte ossa eius sumus. Cum autē coniuncta fuerint ossa ad ossa et iuncture ad iuncturam / secundum hoc quod supra diximus: tunc etiam ipse dicet de nobis illud propheticum, Omnia ossa mea dicent: domine quis similis tibi? Omnia namq; ossa ista loquuntur: & hymnū dicūt & gr̃as agunt deo, meminerūt enī benefici ei⁹, Et ideo omnia ossa mea dicent, Dne quis similis tibi? et ipses pauperē de manu fortioris ei⁹, De istis ossibus cū adhuc essent dispersa / an teq; ueniret qui ea colligeret & congregaret in unū: dictū est et illud propheticū,

D. 4.

1. Cori. 12

Ezech. 37

Ioan. 17

Leui. 26

1. Cori. 13

Gala. 2

ps. 34

- pl, 140. disperſa ſunt oſſa noſtra ſecus infernum. Quia ergo diſperſa erāt: propterea diſ-
 Ezech. 37 citur per alium prophetam. Congregentur oſſa ad oſſa / et iunctura ad iūcturā;
 et nerui et uene et pelles, Cum enim hoc factum fuerit: tūc omnia iſta oſſa dicēt,
 pl, 14. Domine quis ſimilis tibi? cripiēs inopem de manu fortioris eius, Vnū quodq; enī
 os ex iſtis oſſibus inops erat; et atterebatur fortioris manu, Nō enim habebat iū-
 cturā charitatis / non neruos patientie / nō uenas uitalis animi / et fidei uigorem,
 Vbi uero uenit qui diſperſa colligeret et qui diſſipata congregaret / cōſociās oſſa
 ad oſſa & iuncturam ad iūcturam: edificare cepit ſanctū corpus eccleſie. Hec
 inciderūt quidem extrinſecus huic diſputationi: ſed neceſſario explanata ſunt
 ut maniſeſtior fieret pontificis mei ingreſſus in ſancta / non bibētis uinum q̄ diu
 ſacerdotio fungitur. poſt hec tamen bibit uinum: ſed uinum nouum, Et uinū nō
 Apoca. 21 uinum in celo nouo / et in noua terra / et in nouo homine: cum hominibus nouis / cū
 iis qui cantant ei canticū nouū, Vides ergo quia impoſſibile eſt de nouitate nouū
 poculū bibi ab eo: qui adhuc indutus eſt ueterem hominem cum actibus ſuis, Ne
 Math. 9. mo enim (inquit) mittit uinū nouū in utres ueteres. Si uis ergo et tu bibere de hoc
 2. cori. 4. nouo uino: innouare et dic, Quia et ſi exterior homo noſter corrūpiſ: ſed qui in-
 tus eſt renouatur de die in diem, Et quidem de his ſufficienter dictū, Multa ſunt
 et alia que recitata ſunt, ſed quoniā cuncta non poſſumus: eligendū eſt de quib⁹
 dicere debeamus, Et quoniā quid eſſet bibere et non bibere uinū / pro uinibus
 diximus: nunc etiam quid ſit comedere pectuſculū ſeparationis et brachiū obla-
 tionis / uideamus, et poſt hec de mundis & immundis uel cibis uel animalibus /
 inquantum dominus dederit et temporis ſpaciū fuerit: diſſeremus, ¶ Dicit er-
 Leuiti. 10 go ſcriptura, Pectuſculum ſegregationis et brachiū oblationis manducabis
 2) in loco ſancto: tu et fili tui / & dom⁹ tua tecum, Legitimum enim tibi et legitimū
 2) filiis tuis datum eſt a ſacrificiis ſalutaribus filiorum Iſrael: brachiū oblationis &
 2) pectuſculum ſegregationis. Non omne pectuſculum: ſegregationis eſt pectuſcu-
 lum, nec omne brachiū: oblationis uel ſeparationis eſt brachiū, Sed quoniā
 ad dominum noſtrū Iheſum perſonā pontificis reuocauimus / et ad filios ei⁹ ſan-
 ctos a poſtolos: uideamus quomodo ipſe quidem pectuſculum ſegregationis mā-
 ducat et filii eius: alii autem non omnes poſſunt ſegregationis pectuſculum mā-
 ducare, Quid igitur eſt quod a rebus omnibus ſegregetur / nec eſt cōmune cum
 reliquis: niſi ſola ſubſtantia trinitatis? Si ergo intelligam quidem rationē mūdi /
 non poſſum autem de deo intelligere ſicut dignum eſt / neq; reuelata mihi fuerit
 ſciētia dei: manduco quidem pectuſculum / ſed non pectuſculum ſegregationis,
 Sapien. 7 etiam ſi potuero dicere, Ipſe enim mihi dedit omniū que ſunt ſciētiā uerā: ut
 ſciam rationem mundi et uirtutem elemētorum / initium & finem / medietatem
 temporū / pmutationū uiciſſitudines / et cōuerſiones tēporū / anni circulos / et ſe-
 larū poſitiones. Horū omniū ſciētia quia rationalis eſt: pectuſculi cibus eſt / ſed
 nō pectuſculi ſegregationis, Si autē potuero de deo ſentire q̄ magna / q̄ uera / q̄ ſan-
 cta ſunt et ſegregata: tūc māducabo pectuſculū ſegregationis / cū id q̄ ab omni
 creatura eminet et ſegregat / agnouero, Primo ergo pectuſculū iſtud: uer⁹ me⁹
 Math. 11. poſtrefex comedit, Quō comedit? Nemo inquit nouit patrē niſi filius, Secūdo in lo-

comanducabunt & filii eius, Nemo inquit nouit patrem nisi filius; & cui uoluerit Math., 11.
 filius reuelare. Quibus autem aliis; nisi apostolis suis reuelat: Sed & brachium se-
 parationis uel oblationis / sicut superius diximus: actus sunt & opera eminentio-
 ra / que ceteris utiq; pri⁹ ipse saluator & domin⁹ me⁹ impleuit. Quomō impleuit? Ioan., 4.
 Meus inquit cibus est: ut faciam uoluntatem eius qui me misit / & perficiam opus
 eius. Cum ergo facit uoluntatem eius qui misit eum: in hoc non pectusculum sed
 brachium segregationis comedit. Similiter autem & apostoli eius cum faciunt
 opus euangelice / & efficiuntur operarii inconfusibiles / recte tractantes sermonē
 ueritatis: separationis uel oblationis brachium comedunt. Vis adhuc planius ui-
 dere quomodo saluator separationis brachium comedat: audi quid dicit ad Iude-
 os, Si feci inquit in uobis opera que nullus alius fecit: pro quo horum uultis me oc- Ioan., 10.
 cidere? Vides quomodo ipse manducat brachium separationis: qui opera tam se-
 gregata & tam sublimia q̄ nullus alius / fecit. ¶ Sed iam uideamus aliqua etiā ex
 us que de mundis atq; immundis uel de cibus uel de animalibus lecta sunt. Et sic
 cut in explanatione poculi / de umbra ascendimus ad ueritatem spiritualis poculi:
 ita etiam de cibus qui per umbram dicuntur / ascendamus ad eos qui per spiritum
 ueri sunt cibi. Sed ad hec inuestiganda / scripture diuine testimoniis indigemus;
 ne qui putent (amāti enim homines exacuere linguas suas ut gladium) ne qui inq; Psal., 63.
 putent / q; ego uim faciam scripturis diuinis. & ea que de animalibus quadrupedi-
 bus uel etiam auiibus aut piscibus mundis siue immundis in lege feruntur: ad ho-
 mines trahā / et de hominib⁹ hec dicta esse constringam. Fortassis enim dicat quis
 auditorum: cur uim facis scripture diuine? Animalia dicuntur: animalia intelligā-
 tur. Ne ergo aliquis hec de prauari humano credat ingēnio; apostolica in his au-
 thoritas reuocanda est. Audi ergo primo omnium: qualiter Paulus de his dicat,
 Omnes enim (inquit) per mare trāsierūt / et omnes in Mose baptisati sūt / in nube 1. Cor., 10.
 et mari: et omnes eandem escam spiritalem manducauerunt / & omnes eundem
 potum spiritalem biberunt. Bibebāt autem de spiritali: sequenti petra, Petra au-
 tem erat Christus, Paulus hec dicit: hebreus ex hebreis / secundum legem phari- Philip., 2.
 seus / edoctus secus pedes Gamalielis, qui utiq; nunq̄ auderet spiritalem escam / spi- Act., 1.
 ritalem potum appellare: nisi hunc esse sensum legislatoris per traditam sibi ue-
 rissime doctrine scientiam didicisset. Vnde et illud addit tanq̄ confidens & cert⁹
 de ciborum ratione mundorum uel immundorum: q; non secundum litterā sed
 spiritualiter obseruanda sint / & dicit. Ne quis ergo uos iudicet in cibo aut in potu / Colos., 2.
 aut in parte diei festi aut neomenie / aut sabbato: que sunt umbra futurorum. Vi-
 des ergo quomō hec omnia que de cibus uel de potu loquitur Moses; Paulus qui
 melius ista didicerat q̄ hi qui nunc iactant se esse doctores / omnia hec umbram
 dicit esse futurorum. Et ideo sicut diximus: ab hac umbra ad ueritatem debem⁹
 ascendere Christiani. Et Christianis sermo est: quibus apostolorum cure esse de-
 bet authoritas. Si quis uero arrogātia tumida / apostolica dicta cōtemnit aut sper-
 nit: ipse uiderit. Mihi autem sicut deo & domino nostro Ihesu Christo ita & apo-
 stolis eius adherere bonum est / et ex diuinis scripturis secundum ipsorum tradi-
 tionem intelligentiam capere. Erit autem oportunum fortasse tempus: si tamen

et in inferioribus manebat, Venit ergo Cesaream / inuenit multos hic apud Cori-
nelium congregatos: et ait ad eos post multa, Et michi inquit ostendit dominus: Actuū, 10
neminem communem aut immundum dicere hominem, Videtur ne tibi Petrus
apostolus quadrupedia illa omnia & reptilia & uolatilia / dilucide ad hominē trās-
tulisse: & homines intellexisse ea que sibi in lini heo celitus lapsa fuerāt demōstra-
ta? ¶ Sed fortasse dicat aliquis, de quadrupedibus quidem et reptilibus & auib⁹
reddidisti rationem; q. homines intelligi debeāt. Da etiam de iis que in aquis sūt,
quandoquidem lex etiam de ipsis munda esse quedam: & alia designat immūda.
Nichil in his ut uerbis meis credatur expolco: nisi testes idoneos dederō. Ipsum
uobis dominum & saluatorem nostrum Ihesum Christum / testem horum & au-
thorem dabo: quomodo pisces / homines esse dicantur, Simile est inquit regnum
celorum sagine misse in mare: que ex omni genere piscium colligit, & cum reple- Math, 13;
ta fuerit: sedentes supra littus condunt eos qui boni sūt in uasis / qui autem ma-
li: foras mittūtur, Euidenter edocuit eos qui retibus colligi dicuntur pisces: uel bo-
nos homines esse uel malos, Isti ergo sūt: qui secundum Mosem pisces uel munda
uel immundi nominantur. ¶ His igitur ex auctoritate apostolica atq; euange-
lica comprobatis: uideamus quomodo unusquisq; hominum uel mundus uel im-
mundus possit ostendi, Omnis homo habet aliquem in se cibum: quem acceden-
ti ad se proximo prebeat, Non enī potest fieri ut cū accesserimus ad inuicem nos
homines & conseruerimus sermonem: non aliquem uel ex responsione uel ex in-
terrogatione uel ex aliquo gestu / aut capiamus inter nos gustū aut prebeamus.
Et si quidem mundus homo est & bone mentis de quo gustū capimus: mundū
sumimus cibum, Si uero immundus sit quem contingimus: immūdum cibum se-
cundum ea que supra dicta sūt sumpsimus, et propterea puto apostolus Paul⁹
de talibus uelut immundis animalibus dicit: cum huiusmodi nec cibum capere, 1, Cori, 5;
Verum ut euidenti⁹ tibi patefcat ad intellectum que dicimus: de maioribus su-
mam⁹ exemplum / ut inde paulatim descēdentes usq; ad inferiora ueniamus, Do-
minus & saluator noster dicit, Nisi māducaueritis carnem meam & biberitis sās Ioan, 6.
guinem meū: non habebitis uitam eternam, Caro enim mea uere cibus est: & sās-
guis meus uere potus est, Ihesus ergo inquit totus ex toto mūdus est: tota eius ca-
ro cibus est: & totus sanguis eius potus est, quia omne opus eius sanctū est: & om-
nis sermo eius uerus est. Propterea ergo et caro eius uerus est cibus: & sanguis ei⁹
uerus est potus. Carnibus enim & sanguine uerbi sui / tanq̃ mundo cibo ac po-
tu: potat & reficit omne hominum genus, Secundo in loco post illius carnem: mū-
dus cibus est Petrus & Paulus & omnes apostoli. Tercio loco: discipuli eorum. Et
sic unusquisq; ipsorum pro quantitate meritorum uel sensuum puritate: pro-
ximo suo mūdus efficit cibus, Hec qui audire nescit: detorqueat fortassis & auer-
tat auditum / secundum illos qui dicebant, Quomodo dabit nobis hic carnem su Ioan, 6;
am manducare? quis potest audire eū? & discesserūt ab eo, Sed uos si filii estis ec-
clesie / si euāgelicis imbuti mysteris / si uerbum caro factū habitat in uobis: agnos-
cite que dicimus / que domini sūt. ne forte qui ignorat: ignoretur, Agnoscite Cori, 14;
quia figure sūt in diuinis uoluminibus que scripta sūt: & ideo tanq̃ spiritales &

non tanq̃ carnales examine & intelligite que dicuntur, Si enim quasi carnales ista suscipitis: ledunt uos non alunt, Est etenim in euangelis: littera que occidit. Nec solum in ueteri testamento occidens littera deprehenditur, est et in nouo testamento littera que occidit eum/ qui non spiritaliter ea que dicuntur aduerterit, Si enim secundum litteram sequaris hoc ipsum quod dictum est/ nisi manducaueritis carnem meam et biberitis sanguinem meum: occidit hec littera, Vis tibi & aliam de euangelio proferam litteram que occidit? qui non habet inquit gladium: uendat tunicam & emat gladium, Ecce & hec littera euangelii: sed occidit, Si uero spiritaliter eam suscipias: non occidit/ sed est in ea spiritus uiuificans, Et ideo siue in lege siue in euangelis que dicuntur: spiritaliter suscipe, quia spiritalis diiudicat

Luce, 11, omnia: ipse uero a nemine diiudicatur, Vt ergo diximus/ omnis homo habet aliquid in se cibum: ex quo qui sumpserit/ si quidem bonus est & de bono thesauro cordis sui profert bona: mundum cibum prebet proximo suo, Si uero malus & profert mala: immundum cibum prebet proximo suo. Potest enim quis innocens et rectus corde/ mundum animal ouis uideri: & prebere audienti se cibum mundum tanq̃ ouis que animal mundum, similiter et in ceteris, Et ideo omnis homo ut diximus cum loquitur proximo suo/ siue prodest ei ex sermonibus suis siue nocet: mundum ei uel immundum efficitur animal/ ex quibus uel mundus uel immundus dis precipitur abstinendum. Si secundum hanc intelligentiam dicamus deum suum leges hominibus promulgasse: puto quod digna uidebitur diuine maiestatis legislatio, Si uero assideamus littere/ & secundum hoc uel quod Iudeis uel uulgo uidetur accipiamus que in lege scripta sunt: erubescit dicere & confiteri quod tales leges dederit deus, Videbuntur enim magis elegantes et rationabiles hominum leges: uerbi gratia uel Romanorum/ uel Atheniensium/ uel Lacedemoniorum. Si uero secundum hanc intelligentiam quam docet ecclesia accipiat deus lex: tunc plane omnes humanas supereminet leges/ et uere dei lex esse credetur. ¶ Itaque his ita premisis: spiritali ut commonimus intelligentia de mundis atque immundis animalibus aliqua perstringamus. Omne inquit pecus quod ungula diuidit et ungulas habet/ & reducit ruminationem: in pecoribus manducabitis, Preterea de his non manducabitis que reducant ruminationem: & non diuidunt ungulas & habent ungulas, Camelus quoniam reducit ruminationem & ungulam non diuidit: immundum hoc uobis. Et lepus quoniam reducit ruminationem hic & ungulam non diuidit: immundum hoc uobis, Et erinaceus quia reducit ruminationem & ungulam non diuidit: immundum hoc uobis, & cetera. Decernit ergo ne manducentur huiusmodi animalia: que ex parte uidentur esse munda & ex parte immunda, Sicut camelus ex eo quod ruminat: mundus uidetur, ex eo autem quod ungulas diuisas non habet: immundus dicitur. Post hec etiam nominat leporem & erinacium: sed et ipsos dicit ruminare quidem/ sed ungulas non diuidere, Alium uero ordinem facit eorum que e contrario ungulam diuidunt: sed non ruminant, Primo ergo uideamus qui sunt isti qui ruminant & ungulam diuidunt: quos mundos appellat, Ego arbitror illum dici ruminare: qui operam dat scientie/ & in lege domini meditatur die ac nocte, Sed audi quomodo dictum est: quia diuidit inquit ungulam & rucio

Leuit. 11,

cat ruminationem, Reuocat ergo ruminationem: qui ea que secundum litteram legit/reuocat ad sensum spiritalem: & ab infimis & uisibilibus ad inuisibilia et altiora conscendit, Sed si mediteris legem diuinam & ea que legis ad subtilem & ad spiritalem intelligentiam reuoces: uita autem tua & actus tui non sunt tales: ut habeant discretionem uite presentis & future / huius seculi & seculi superuenturi / si non ista competenti ratione discernas & diuidas: camelus eris tortuosus, qui cum intellectum acceperis ex meditatione legis diuine: non diuidis neque segregas presentia & futura / nec angustam uiam a uia spaciola secernis, Sed adhuc manifestius quod dicitur explanemus. Sunt qui assumunt testamentum dei per os suum / & cum legem dei in ore habeant: uita & actus sui longe a uerbis eorum & sermonibus discrepant, dicunt enim & non faciunt. De quibus & propheta dicit, Peccatori autem dixit deus, quare tu enarras iusticias meas: & assumis testamentum meum per os tuum? Vides ergo quomodo iste ruminat: qui testamentum dei habet in ore suo. Sed quid in sequentibus ad eum dicitur? Tu autem odisti disciplinam et abiicisti sermones meos post te. In quo euidenter ostendit istum ruminantem quidem: sed ungulam non diudentem. et ideo immundus est: quicumque est talis. Et iterum est alius uel ex iis qui extra religionem nostram sunt / uel ex iis qui nobiscum sunt: qui diuidunt quidem ungulam / & ita incedunt in uis suis ut actus suos ad futurum seculum preparant. Multi enim ita ex philosophis sapiunt: & futurum iudicium esse credunt, Immortalem namque animam sentiunt: & remunerationem bonis quibusque positam confitentur. Hoc & hereticorum nonnulli faciunt / et quantum ad hoc spectat: timorem futuri iudicii gerunt / & actus suos tanquam diuino examine requirendos cautius temperant, Sed horum uterque non ruminat: nec reuocat ruminationem, Non enim ea que in lege dei scripta sunt audiens meditatur: nec reuocat ad subtilem & spiritalem intelligentiam, sed statim ut audierit aliquid: aut contemnit aut despicit / nec requirit quis in uisioribus uerbis preciosus lateat sensus, Et immundi sunt isti: diuidentes quidem ungulam / sed ruminationem non reuocantes, Tu autem si uis esse mundus: convenientem habeto & consonam uitam scientie / et actus intellectui, ut sis in utroque mundus: ut et retioces ruminationem & ungulam diuidas. sed et ungulas ut producas: siue abicias. ¶ Requiramus et huius rei testimonium: quomodo ungulas producimus / aut uelut alibi legitur / abiciamus. Scriptum est in Deuteronomio. Si inquit exieris ad bellum aduersum inimicos tuos / & uideris ibi mulierem decora facie & concupueris eam: assumes eam et rades omnem pilum capitis eius et ungues ei? / et indues eam uestimentis lugubribus / et sedebit in domo lugens patrem suum et matrem suam et domum paternam suam per triginta dies: et deinde erit tibi uxor, Sed nunc non hoc est propositum: ut hec que in testimoniū uocata sunt explanentur, sed propterea diximus: quia et hic de ungulis mentio facta est. Verumtamen et ego frequenter exiui ad bellum contra inimicos meos: et uidi ibi in preda mulierem decora facie. Quocumque enim bene et rationaliter dicta inuenimus apud inimicos nostros / si quid apud illos sapienter et scienter dictum legimus: oportet nos mundare / id est a scientia que apud illos est auferre & refecare omne quod mortuum & inane

Math. 23.
Psal. 49.

Deute. 21

ne est (hoc enim sunt omnes capilli capitis & ungues mulieris / ex inimicorū spō
 līs assumpti) & ita demum eam facere nobis uxorem / cum iam nichil ex illis que
 per infidelitatem mortua dicuntur habuerit. nichil in capite habeat mortuum:
 nihil in manib⁹ / ut neq; sensibus neq; actibus immūdum aliquid aut mortuū ge
 rat. Nihil enim mundum habent mulieres hostium nostrorū: quia nulla est apud
 illos sapientia / cui immundicia aliqua non sit admixta. Velim tamen dicent mi
 hi Iudei: quomodo apud eos ista seruentur, quid cause / quid rationis est: decalua
 ri mulierem / & ungues eiusdem precidi? uerbi causa si ponamus q. ita inuenie
 rit eam is qui dicitur inuenisse: ut neq; capillos neq; ungues habeat, quid habuit
 quod secundum legem redimere uideretur? Nobis uero quibus militia spiritalis
 est / et arma non carnalia sed potentia a deo ad destruenda consilia: decora muli
 er si reperta fuerit apud hostes / & rationalis aliqua disciplina: hoc modo purifi
 cabimus eam / quo superius diximus. Oportet ergo eum qui mundus est non so
 lum diuidere ungulas / et non solum presentis et futuri seculi act⁹ et opera discer
 nere: sed ungulas producere / uel ut alibi legimus abicere / ut purificantes nos ab
 operibus mortuis permaneamus in uita. ¶ Hec quidem generaliter dicta sunt de
 39 animalib⁹. De iis uero que in aquis sunt hec dicuntur, si quidem habeant pinnas
 22 et squamas: munda sunt. Si uero nō habeant: immunda / nec edi debere. Illud in
 his ostēditur / ut si quis est in aquis istis et in mari uite huius atq; in fluctibus secu
 li positus: tamē debeat satis agere ut non in profundis iaceat a quarum / sicut sūt
 isti pisces qui dicuntur non habere pinnas nec squamas. Hec namq; eorum natu
 ra perhibetur: ut in imo semper et circa ipsum cenum demorentur. sicut sunt an
 guille et similia: que non possunt ascendere ad aque summitatē / nec ad eius supe
 riora peruenire. Illi uero pisces qui pinnulis iuuantur et squamis muniuntur: ascē
 dunt magis ad superiora / et acri huic uiciniores fiunt uelut qui libertatem spirit⁹
 querant. Talis ergo san⁹: tus quisq; intra retia fidei conclusus: bonus piscis a salua
 tore nominatur / et mittitur in uas ueluti pinnas habens et squamas. Nisi enim ha
 buisset pinnas: non surrexisset de ceno incredulitatis / nec ad rete fidei peruenis
 set. Quid autem est q. et squamas habere dicitur: tanq̃ qui paratus sit uetera in
 sūdimenta deponere. Illi enim qui squamas non habent: uelut ex integro carnei
 sūt & toti carnales / qui deponere nichil possint. Si quis ergo habet pinnas quib⁹
 39 et in ceno semper uersatur: immūdus est. Similiter autem de auibus. Non mā
 22 ducabis inquit hec quia immunda sunt: aquilā / & uulturem / et cetera his similia.
 His etenim auibus semper mortuorum corporum cibus est: et ex mortuis cadaue
 ribus uiuunt. Omnes ergo qui huiusmodi uitam gerūt: immundi habendi sunt.
 Ego puto et illos in his numerari: qui aliene incubant morti et arte uel fraude tes
 tamenta subiiciunt. huiusmodi enim homines: uultures et aquile merito appella
 buntur / uelut mortuorum cadaueribus inhiantes. Scio et alia uolatilia esse: que
 rapto uiuunt. Hec sunt anime / que secundum hoc quidem q. rationabiles sunt
 et imbuti liberalibus institutis uel rationalibus disciplinis: uolatilia uidentur. Le
 gunt enim et requirunt uel de ratione celi: uel quomodo mūdus dei providentia

gubernetur. secundum hec ergo; uolatilia nominantur, Si uero huiusmodi homines inique agant; contra legem faciant / diripiant proximos suos / & cum in uerbis eorum esse uideatur eruditio celestis; in actibus carnalia & mortua opera gerunt / recte uultures uel aquile dicendi sunt; que de excelsis ad carnes mortuas ac fetidas dilabuntur, Ad hoc referenda est accipitris rapacitas & ceterorum omnium; ex quibus quedam quidem sunt uolatilia rapacitati studentia / quedam uero non tam rapacia quam obscuritate et tenebras amantia, Omnis enim qui male agit: odit lucem / et non uenit ad lucem / ut sunt noctue et uespertilioes; et cetera que lex pronunciauit immunda. De quibus omnibus spiritali nos obseruantia custodientes / et cibum ex mundis animalibus appetentes; etiam ipsi puri efficiemur et mundi, Per Christum dominum nostrum, Cum quo est deo patri cum spiritu sancto gloria et imperium in secula seculorum, A M E N.

Ioan. 3,

¶ Libri septimi Cyrilli in Leviticum; finis,

¶ Eiusdem liber octauus. de eo quod scriptum est, Mulier quecumque conceperit semen et pepererit masculum; immunda erit septem diebus, et de diuersitatibus lepre / ac purificationis leprosi,

m Edicum dici in scripturis diuinis dominum nostrum Ihesum Christum; etiam ipsius domini sententia perdoceatur / sicut dicit in euangelis. Non indigent sani medico; sed qui male habent, Non ueni iustos uocare; sed peccatores ad penitentiam, Omnis autem medicus; ex herbarum succis uel arborum / etiam metallorum uenis / aut animantium naturis / pro futura corporibus medicamenta componit, Sed herbas istas si quis forte antequam ratione artis componantur respiciat; si quidem in agris aut montibus / uelut fenum uile conculcat et preterit, Si uero eas intra medici scholam dispositas per ordinem uiderit / licet odorem tristem forte et austerum reddant; tamen suspicabitur eas cure uel remedii aliquid continere / etiam si nondum uel qualis in eis sit sanitatis ac remedii uirtus agnouerit. Hec de communibus medicis diximus. Veni nunc ad Ihesum celestem medicum. Intra hanc stationem medicine eius ecclesiam: uides ibi languentium iacere multitudinem, uenit mulier; que ex partu immunda effecta est, Venit leprosus; qui extra castra separatus est pro immundicia lepre. Que runt a medico remedium; quomodo sanentur et quomodo mundentur, Et quia Ihesus hic medicus est / et ipse est uerbum dei; egris suis non herbarum succis sed uerborum sacramentis medicamenta conquirat, Que uerborum medicamenta si quis incultius per libros tanquam per agros uideat esse dispersa; ignorans singulorum dictorum uirtutem / ut uilia hec et nullum sermonis cultum habentia preteribit, qui uero parte ex aliqua didicerit / animarum apud Christum esse medicinam; intelliget profecto ex his libris qui in ecclesia recitantur tanquam ex agris et montibus salubres herbas assumere unumquemque debere sermonum, ad hanc duntaxat uiam / ut si quis illi est anime languor: non tam exterioris frondis et corticis quam succi interioris hausta uirtute sanetur. ¶ Videamus ergo aduersum immunditiam partus & contagionem lepre presens hec lectio quam diuersa et quam uaria purificationum medicamenta conficiat, Et locutus est inquit dominus ad Moysen dicens. Loquere filiis

Math. 9,

Leui. 12,

Israel et dices ad eos, Mulier quecūq; conceperit semen & pepererit masculum: immunda erit septem diebus. Primo consideremus secundum historiam; si non uidetur quasi ex superfluo additū, mulier que suscepit semen & pepererit masculum, quasi possit aliter masculum parere: nisi semine concepto. Sed non ex superfluo additur, Ad discretionem namq; illius que sine semine concepit & peperit masculum: istum sermonem pre ceteris mulieribus legislator adiecit, ut non omnem mulierem que peperisset / designaret immūdā: sed eam que concepto semine peperisset. Addi quoq; ad hoc etiam illud potest: q. lex ista q. de imundicia scribitur / ad mulieres pertinet, De Maria autem dicitur: quia uirgo concepit et peperit. Ferant ergo legis onera mulieres: uirgines uero ab his habeantur immunes. ¶ Sed si nobis aliquis occurrat argutus: & dicat quia & Maria / mulier in scri-

Gala, 4,

pturis nominatur, Sic enim dicit apostolus, ubi autem uenit plenitudo temporis: misit deus filium suū factum ex muliere / factum sub lege: ut eos qui sub lege erāt redimeret, ¶ Respondebimus ei q. in hoc loco apostolus mulierē non pro corruptela integritatis: sed p. sexus cōditiōe nominauit, ut quia dicebat filium dei masculum: simul et illud q. communi omnium ingressu in hunc mundum uenisset / exponeret, Est porro etatis istud uocabulum / eius scilicet quā femininus sexus ante nos pubertatis excedit: & ad id temporis quo habilis uiro uideatur esse transit. Si cut contra uir appellatur is qui a dolescentie tempus excesserit: etiam si uxorem nōdum habeat / cuius uir esse dicatur, quo nomine appellari solent etiā illi quos femineæ admixtionis macula nulla perstrixit. Si ergo recte dicitur uir pro sola uirili etate / etiam is qui nullius admixtionem femine nouerit: quomodo nō eadem consequentia etiam uirgo que intemerata permansit / pro sola etatis maturitate mulier nominetur? Deniq; & Abraham cum puerum mitteret Mesopotamiam in domum Bathuelis / ut inde acciperet Isaac filio suo uxore: et puer curiosus percontaretur / ait ad eum, q. si noluerit mulier sequi me: reducam filium tuum illum: et nō dixit, q. si noluerit uirgo sequi me, Hoc ergo dicta sint nobis de eo quod obseruauimus scriptum: quia non superflue addidit legislator, mulier si conceperit semē et pepererit filium, sed esse exceptionem mysticā: que solam Mariam a reliquis mulieribus segregaret, q. eius partus nō ex conceptione seminis sed ex presentia sancti spiritus et uirtute altissimi fuerit, ¶ Nunc ergo requiramus etiā illud: quid cause sit q. mulier que in hoc mundo nascentibus ministerium prebet / non solum cum semen suscipit immunda fieri dicitur: sed et cum peperit. Vnde & pro purificatione sua iubetur offerre pullos columbinos aut turtures pro peccato ad ostium tabernaculi testimonii: ut repropiciet p. ipso sacerdos / quasi que repropitiationem debeat et purificationem peccati: pro eo q. nascenti in hoc mundo homini ministerium prebuit. Sic enim scriptum est, Et repropiciabit pro ipsa sacerdos: et mundabitur. Ego in talibus nichil audeo dicere, Senio tamen occultata his quedam mysteria contineri: et esse aliquid latentis arcani / pro quo et mulier que conceperit ex semine et pepererit: immunda dicitur / et tanq. peccati rea offerre iubeatur hostiam pro peccato et ita purificari, sed et ille ipse qui nascitur siue uirilis siue feminei sexus sit / pronunciat de eo scriptura, quia non sit mundus

Iob, 25

Gene, 25

23
23

a forde: etiam si unius diei sit uita eius. Et ut scias in hoc grande esse nescio quid / et tale quod nulli sanctorum ex sententia uenerit: nemo ex oibus sanctis inuenit die festum uel conuiuium magnū egisse in die natalis sui: nemo inuenit habuisse leticiam in die natalis filii uel filie sue. Soli peccatores super huiusmodi natiuitate letantur. Inuenimus etenim in ueteri quidē testamento Pharaonē regē Egypti: diem natalis sui cū festiuitate celebrātem. In nouo uero testamento / Herodem, Vterq; tamen eorū ipsam festiuitatem natalis sui: profusione humani sanguinis cruenta uit. Ille enim prepositū piscatorū: hic sanctum prophetā Iohānē obtruncauit in carcere. Sancti uero nō solū nō agunt festiuitatem in die natalis sui: sed spiritu sancto repleti execrantur hunc diē. Neq; enim tantus ac talis propheta (Hieremiam dico) qui in utero matris sue sanctificatus est: et propheta in gentibus consecratus / libris in eternū manentibus aliquid inaniter condidisset: nisi secretum quid cōtinereret / in gentibus mysteriis plenū. ubi dicit. Maledictus dies in quo natus sū: et nox in qua dixerūt: ecce masculus. Maledictus qui annūciauit patri meo dicens: natus est tibi masculus. Sic letetur homo ille: sicut ciuitates quas dominus destruxit in furore / et non penituit. Videtur ne tibi hec tam graua et tam onerosa imprecari propheta potuisse: nisi sciret esse aliquid in ista natiuitate corporea / quod et huiusmodi dignum maledictione uideretur / et pro quo legislator tot imūditias accusaret: quibus congruas purificationes consequenter imposeret. Longū est autem et altius tēporis: ut testimonia que de propheta assumpsimus explanem: quia nunc non Hieremie sed Leuitici nobis propositū est disserere lectionem. Sed & Iob nō sine spiritu sancto loquens: maledicebat diē natiuitatis sue dicens. Maledicta dies in qua natus sū: et nox in qua dixerūt: ecce masculus. Nox illa sit tenebre / & nō requirat eam dominus denuo: neq; ueniat in dies anni / nec numeretur inter dies mensium. Quia si non tibi uidetur hec Iob diuino et prophetico spiritu loqui: ex iis considera que sequuntur. Addit enim, sed maledicat eam: qui maledixit illum diem / in quo magnum cetum interemptus est. Vides ergo quomodo in spiritu sancto predixit de magno cetō: quem interfectorus esset dominus. cuius typus erat cetus ille Ione. Vnde & dominus qui interfectorus erat cetum istū diabolum: dicit. Sicut enim Ionas tres dies et noctes tres fuit in uentre ceti: ita oportet et filium hominis esse tribus diebus et tribus noctibus in corde terre. Quia si placet audire quid etiam alii sancti de ista natiuitate senserint: audi Dauid dicentem. In iniquitatibus inquit conceptus sum: et in peccatis peperit me mater mea, ostendens quod quecumq; anima in carne nascitur: iniquitatis et peccati forde polluitur. et propterea dictum esse illud quod iam superius memorauimus: quia nemo mūdus a forde: nec si unius diei sit uita eius. Addi etiam his illud potest: ut requiratur quid cause sit cum baptisma ecclesie obseruatur / etiam paruulis baptismum dari. cū utiq; si nihil esset in paruulis quod ad remissionem deberet et indulgentiam pertinere: gratia baptismi superflua uideretur. Mulier ergo quecumq; conceperit semē & peperit masculū: imūda erit septē diebus. sicut & illa quā scām dies purgationis sue septē diebus legregabit ab omni mūdo, quia in sanguine imūdo manet septē diebus in sanguine autem mūdo triginta et tres dies. Sed hoc in mascululi natiuitate. Dicitur

Iob. 25.

Gene. 4.
Math. 14.

Hier. 20

Iob. 3.

Ione. 2.
Math. 12.

p. 50.

Iob. 25.

plos autem dies faciet in natiuitate femine, Incipit ergo esse in sanguine mundo ab octauo die; et in sanguine mudo manet diebus triginta tribus / hoc est trib⁹ de cadib⁹ et tribus monadib⁹, et cū ceperit esse in sanguine mudo illa que peperit:
 33 tunc circumcidit infantem, Octaua enim die (inquit) circumcides carnem prepu-
 33 cii eius, hec est lex littere, Sed require tu quam circumcisionē apostolus predicet:
 Coloss. 2, quam nos et suscipere & habere iubet, Nos enim inquit sumus circumcisi qui spi-
 p̄l, 57, ritu deo seruimus, et quod ait in psalmo. Alienati sunt peccatores a uulua. Con-
 sidera si non de illis hoc dicit; qui illam circumcisionem suscipiunt qua nos circūci-
 di apostolus uetat / et tūc est quādo alienant^r peccatores a uulua; cū nō spiritu sed
 carne circūcidūtur; q̄a q̄ i lege circūcidūtur; a gr̄a exciderūt, Igit^r immūda fieri
 mulier dicitur; que cōcepto semine peperit masculū. Que autem feminam pepe-
 rit / non solum immunda erit; sed dupliciter immunda. bis enim septenis diebus
 immūda scribitur permanere. Sed interim que peperit masculum; octaua die &
 qui natus est circumciditur / et illa fit munda, Scitis q̄, operosa res est; in hac breui-
 tate tēporis ista cōtingere, tamen ut in trāscursu aliqua dicamus; septimana hec /
 presentis uite tempus uideri potest, In septimana namq; dierum; consumat⁹ est
 mūdus, in quo donec sumus in carne positi; ad liquidū puri esse non possumus /
 nisi octaua uenerit dies; id est nisi futuri seculi tempus affuerit, In quo tamen die
 qui masculus est & uiriliter egerit; statim in ipso aduētū futuri seculi purgat^r / &
 statim munda efficitur mater que genuit eum. Purgatam namq; a uiciis carnis
 ex resurrectione recipiet. Si uero nichil in se habuit uirile aduersum peccatum /
 sed remissus et effeminatus fuit in actibus suis / cuius peccatum tale est q̄, non re-
 mittatur in presenti seculo neq; in futuro; iste transit in unam & alterā septima-
 nam in immundicia sua / et tertia demum incipiente oboriri septimana; purgat^r
 ab immundicia / quam feminam pariendo contraxit. ¶ Hostie uero que pro hu-
 iusmodi immundicia iubentur adhiberi; dupliciter distinguūt^r, Primo iube^r
 agnus offerri anniculus sine macula in holocaustum; et pulli columbini aut tur-
 tures pro peccato. Secundo uero commutatur hostia, si inquit non inuenerit ma-
 nus eius quod sufficiat ad agnum; accipiat duos turtures aut duos pullos colum-
 barum / unum ad holocaustum / aliū pro peccato. Vnde & mirū uidetur q̄, obla-
 tio Marie non habuerit hostiam primam / id est agnum anniculum; sed secūdā /
 Luce. 2, tanq̄ cuius manus non suffecerit ad primam. Sic enim scriptū est de ea, Venerūt
 inquit parentes eius ut offerrent pro eo hostiam; secūdum quod scriptū est in le-
 2, Cori. 8, ge dñi / par turturū aut duos pullos columbarum. Sed & in hoc uerum esse ostē-
 ditur illud qd̄ scriptū est, q̄a Christus ihesus cū diues esset; pauper fact⁹ est, ideo
 Michec, 5, ergo & matrē de qua nascere^r elegit pauperē; & patriā pauperē de qua dicit^r, Et
 tu Bethleem terra iuda; nequaquā minima es in principibus iuda, & reliqua, Verū
 hec breuiter transcurrere cogimur; nec singula que sunt scripta discutere, quan-
 doquidem festinamus aliquid etiam de legibus lepre que recitate sunt; pertracta-
 re, ¶ Inuenimus ergo sex species propositas esse de hominum lepra; que sex spe-
 Leui, 13, cies hoc modo describuntur. Aut enim in cute corporis fit cicatrix et signū exal-
 bidū; & i cute corporis ei⁹ cōtagio lepre, Aut efflorēs efflorescit lepra; & cōteget

omne cutem cōtagio a capite usq; ad pedes eius. Tertia species cū in cute carnis fit ulc⁹ et sanaf: et fit in loco ipso ulceris cicatrix alba. Aut in carnis cute fit adustio ignis: et post hec sanata adustio erit lucida aut alba / aut cū rubore cādida. Quinta species: cum uiro aut mulieri fit in capite aut in barba cōtagio lepre. Vltima uero scribitur species / cum fit in caluitio uel in recaluitione contagio lepre rubicunde: que est lepra efflorens in caluitio uel in recaluitione. Hec ut compendio expositionis utamur (quoniam quidem nunc propositum nobis est breuiter auditores ex his que recitata sunt admonere: nec est tempus / ad liquidum singula queq; discutere) referēda mihi uidentur ad unam quāq; speciem peccatorum: et in his / anime macule que ex peccatis accidunt intuende. ¶ Dicendum igitur primo est designari per hec / peccata que in hac uita positi committim⁹: ex quibus aliqua curari nunc possunt / aliqua uero non possunt. Secūdo uero & de illis ipsis que post hanc uitam nobiscum transeunt: significari intelligendum est esse & in ipsis quedam ita animabus infixa / ut nequeāt aboleri. Alia uero esse que purgationem possint recipere: secundum inspectionem & iudicium pōtēficis illius quē occulta latere non possunt, quicq; dispensabit animas singulorum secūdum hoc q; in eis maculas lepre aut expiabiles aut inexpiabiles uiderit, Cuius rei differentias de presenti lectione colligere / et per singula secundum scripture huius iudicium que possunt nos mouere / rimari ex tempore: ut iam superius dixi / iste sermo non patitur, Vix enim hec multis possent uoluminibus digesta cōponi ab iis quibus dominus de lectione ueteris testamēti uelamem abstraxit, Nos ergo pro uiribus nostris quantum proferri in mediū cōuenit / exequemur; apostolo nobis Paulo pandente intelligentie uiam / qua dicit legem umbram habere futurorum **Hebre, 10** bonorum: non ipsam imaginem rerum. et secūdum id quod ea que de bobus in lege uidentur scripta: non de bobus quorū deo cura non sit / sed de apostolis ad **1, Cori, 9,** uertenda pronunciat. In quo consequēti utiq; ratione edocemur q; et ea que de lepra scribuntur: umbra sit / in aliis habens imaginē ueritatis. ¶ Igitur adhibeamus primo si uidetur ipsam scripture umbrā: & tūc de eius ueritate requiramus. In uulneribus corporum posteaq; curata fuerit / remanet interdum ipsius uulneris signum: quod cicatrix appellatur, Vix enim est qui ita curetur: ut nullū suscepti uulneris residere uideatur indicium, Transi nunc ab ista legis umbra ad ueritatem eius: et intueri quomodo anima que peccati uuln⁹ accepit / etiā si curet / tamen habet in loco cicatricem uulneris residendam, que cicatrix non solū a deo uidetur: sed et ab iis qui acceperint ab eo gratiā, per quam uidere possint anime languores / et discernere que sit anima ita curata: ut omni genere uestigium illati uulneris abiecerit. et que curata sit quidem: sed ferat adhuc ueteris morbi ipso uestigio cicatricis indicia. Q; autē sint quedam anime uulnera: Esaias docet discens. A pedibus usq; ad caput non est in eo sanitas: sed uulnus / & liuor / et plaga. **Esaie, 1.** cū sermone de delictis hec proculdubio loquens populo: insinuat quia sint aliqui quibus possit adhuc medicamentum malagme imponi, Alii uero q; sint intantum peccatores / ut eis nec cura possit abhiberi: hoc modo idem propheta designat. Non est inquit malagma imponere / neq; oleū neq; alligaturas. Q; autem **Ibidem.**

contritio et plaga doloris per correptionem / cure causa imponatur anime; Hie-
 Hiere., 30. remias docet dicens. Sic dicit dominus. Suscita ui cōtritionem / plaga tua cum do-
 lore: non est qui iudicet iudicium tuum. Cum dolore curata es: non est utilitas in
 te. Omnes amici tui obliui sunt tui / nec iam interrogabūt de te: quia plaga inimi-
 ci percussit te / correptione ualida / pro omni iniquitate tua. quomodo multiplica-
 ta sunt peccata tua? Quid uociferaris super contritione tua? uolentus est dolor
 tuus, propter multitudinem iniquitatum tuarū preualuerunt peccata tua: & fe-
 cerunt tibi hec. Propterea omnes qui deuorant / deuorabuntur: et omnes inimi-
 ci tui carnes tuas deuorabunt. Et erunt qui te afflixerunt in afflictione: & omnes
 qui deuastauerūt te dabo in depredationem / quoniam reuocabo sanitatē tuā: &
 uulneris tui dolorem reuocabo a te / dicit dominus. Memento diligentius: que au-
 dieris a propheta de uulneribus et cicatricibus et de tumoribus dici. Hec enī nos-
 bis necessaria sunt: ad expositionem cicatricum uel uulnerum uel aliorū huiusce-
 modi / que in lepre inspectionibus memorātur. Addimus tamē adhuc que in alio
 loco idem Hieremias ad anime uulnera & curas / in quibus tamen uestigia uulne-
 rum resideāt post obductam cicatricem: his sermonibus memorat. Ecce ego ad-
 Hiere., 30. ducam cicatricem eius et simul curabo eos / et manifestabo eis pacem & fidem: &
 conuertam captiuitatem Iuda et captiuitatem Hierusalem. Si ergo sufficēter a
 propheta didicimus de uulneribus et cicatricibus animarum / et curis ac sanitati-
 bus que deo medicante inferuntur: intueri nunc illam animam de qua dicit deus.
 quia ego adduxi cicatricem eius. post uulnera sine dubio cicatricem adducit: ob-
 sanitatem. et curauit inquit eos: et manifestabo eis pacem et fidē. Si ergo post co-
 gnitionem et medicinam dei / si post manifestationē pacis & fidei quā per Chris-
 tum suscipimus: rursum in ista cicatrice ascēdat aliquod peccati prioris indicium /
 aut signum aliquod erroris ueteris innouetur: tunc fit in cute corporis nostri con-
 tagio lepre inspicienda per pontificem / secundum ea que legislator exposuit.
 ¶ Secūda uero species est lepre / si effluerit inquit in cute / ita ut tegat omnem
 cutem corporis a capite usq; ad pedes: per omnia quecunq; sacerdos inspexerit.
 Cum ergo omnem cutem corporis obtexerit: tunc mundum eum esse sacerdos
 a contagione pronunciat. Sed in quacunq; die apparuerit in eo color uiuus: rur-
 sum iudicatur immundus / per hoc q; in eo color uiuus apparuerit quem ante nō
 habuit. De hoc quidam etiam ante me dixerunt colorem uiuum indicare ratio-
 nē uite que in homine est. quīs enī in anima posita est: q̄diu tamē nō habet usum /
 siquid peccatur non reputatur / pro eo q; uideatur nondum rationis capax esse
 is qui deliquit. Cum autē ratio in eo locū ac tempus inuenerit / si quid iā cōtra ra-
 tionem agat: uideri eū iure culpabilem. Nos autē diligēt q̄ scripta sūt cōuētes
 arbitramur magis hec de illis accipiēda / q̄b⁹ uel phrenesi uel furore uel quocūq;
 excessu occupat⁹ uel oppress⁹ est sesus / et agūt cōtra rationē. Mūdi ergo isti a le-
 pra / id est imunes uocā⁹ a peccato; q̄a act⁹ sui uel mot⁹ nō habēt sensū. Qz si for-
 te apparuerit in eo uiu⁹ color corporis / hoc est sensus sui reparata in eo fuerit sa-
 nitas / & post hec aliqd cōtra rationē recti iustiq; gerat: reputari ei peccatū dicē⁹
 ex ea pte q̄ uiu⁹ color id ē sesus i eo uiue ratiōis apparuit. ¶ Tertia lex de leprosis

est cum in cute corporis ulcus efficitur; et in loco ulceris cicatrix alba cum rubore inuenitur. Vlcus autem causa est; cum in corpore humor sordidus abundat & noxius. Ita ergo et in anima ulcera intelliguntur ea; que ex immundis cupiditatis bus uel sordidis cogitationibus efferuescunt. Que si forte per fidei gratiam et remissionem curata sunt peccatorum / et sana facta est anima: residet tamen cicatrix / et ipsa cicatrix non habet similem corporis colorem sed est albior: lepra esse pronuntiatur. Ita enim lucide uidentibus est clara cupiditas; ut eam porro uidentibus peccati in se residetis ostēdat indicia / et fortassis peccati talis quod ad mortem sit. Et ideo non solum alba cicatrix esse; sed & rubicūda describitur. *Qz* ues. *Ioan. 5;*
 ro humiliorem ipsam cicatricē dicit uideri: certū est quia huiusmodi macula peccati humilem et deiectam animam facit. ¶ Quarta erat lex ubi dicitur quia si in cute fiat adustio ignis / et post hec cum sanata fuerit adustio: ipsa splēdida fiat & alba cum rubore / uel certe exalbida / et uisio eius humilior reliqua cute. et hoc dicit esse lepram; que in adustione effloruerit. Vide ergo si non adustio est in omni anima; quēcūq; recipit iacula maligni ignita, aut si non igni aduritur omnis / qui *Ephe. 6;*
 ardet amore carnali. Iste ergo sunt adustiones et succēssiones ignis. Sed & ille adustionem patitur: qui glorie humane cupiditate succenditur / & qui ire uel furoris estibus inflammatur. *Qz* si forte curetur ab his uulnibus anima per fidem; & post sanitatem receptam contempto eo qui dixit, ecce iam sanus factus es: non *Ioan. 5;*
 li amplius peccare / ne quid tibi deterius contingat; incipiat ueteris uicii fructus ex obducta cicatrice proferre / nec exequē cicatrix ad reliqui corporis cutē sed sit humilior / et illam adhuc retineat colorem quem habuit lepre tempore; lepra et in adustione refluuit / et ideo imundus a sacerdote iudicatur. ¶ Quinta species lepre est: cum in capite contagio efficitur / aut in barba uiri siue mulieris capite. Ita ut uisio contagionis ipsius humilior sit a cute corporis; et hec est lepra capitis uel barbe. Vide ergo si potest fieri ut lepra capitis putet in eo qui nō habet caput Christi; sed alium aliquem / uerbi causa Epicurum / uoluptatem summum bonū predicantem: non tibi et caput et barba talis hominis uidetur immūda? Sed & qui cum debeat esse uir & agere tanq̃ perfectus / si forte facile tanq̃ puer uincat a peccato / etiam ipse lepram barbe habere dicendus est. quia cum uincere deberet malignū / et sacerdotali honore (qui in barba pesignatur) incedere: adolescētie uicii impeditus / lepram barbe perpetitur. Mulierem autem / animam in scripturis indicare eam que nō tam proferre semen uerbi q̃ suscipere potest / sepe dictum est. Que lepram habere designatur in capite: si uir; qui caput mulieris est / *1. Cori. 11;*
 id est doctorem pollutum habeat & immundum / aut Martionem / aut Valentinum / aut aliquem eiusmodi. ¶ Sequens sexta iam & ultima species lepre ponitur: que fit in caluitio uel recaluitione. que res quantum ex seipsis: munda sunt. Sic enim dicit lex, Si cuius inquit defluerint capilli capitis: caluus est / mundus est. Si autem a fronte eius defluerint: recaluus est / mundus est. Cōueniēter hec referuntur ad animam. ut cum ea que sui natura emortua sunt abiici ac deponit: munda esse dicatur. Sed post hoc si ea que prius purificata fuerant / repululare sordidius et humilius q̃ dignitas puritatis expetit & mundicie / uidebuntur.

immundam ac leprosam animā reddent. Ex hoc iam generaliter de omni lepro
 so in quo fuerit contagio lepre / & humilior uidebitur a reliqua cute (humilius nāq;
 est omne anime uiciū: a reliquis eius uirtutib⁹) lex que spiritalis est talia quedā
 decernens: uestimenta inquit eius dissuta sint / et caput eius reuelatum / et os eius
 ad opertum, Per que designat eū qui in anima leprosus est / id est qui peccatis cō-

Math. 23. fixus: non oportere assuere sibi tegumēta / et turpitudines operire peccati. Sicut
 enim is cuius uestimenta dissuta sunt / nudam atq; intactam gerit turpitudinem
 corporis: ita oportet eum qui peccatis aliquibus oblectus est / mala sua & flagitia
 nullis uerborum assumentis / nullis excusationum uelaminibus operire: ut in eo
 fiat sepulchrum dealbatum / quod de foris quidē apparet hominibus speciosum:
 intus autem plenum est ossibus mortuorum et omni immunditia. Vult ergo lex
 diuina / peccatorem non solum uestimenta non assuere: sed & caput non conte-
 gere, ut si quod est capitis delictum / id est si in deū aliquid commissum est / si in fi-
 de peccatum est: ne hec quidē habeantur obiecta sed omnibus publicetur / ut ins-
 teruentu et correptione omnium emendetur et ueniam mereatur. Verūtamēle
 profusiste os tantūmodo iubetur obtegere, Quid est hoc q. omnes corporis par-
 tes nudas habere precipitur: et os solum iubetur operire? Nonne palam est & in
 aperto positū / q. ei qui in lepra peccati est clauditur sermo / claudis ei os: ut fidu-
 cia sermonis et docendi autoritas excludatur? Peccatori enim dixit deus, Qua-
 re tu enarras iusticias meas: et assumis testamētum meū per os tuū? Clausum er-
 go habeat os peccator / quia qui seipsum non docuit: quomodo alium docere po-
 test? Docere alium non potest: et ideo os suum iubetur operire / qui male agēdo
 loquendi perdidit libertatem. ¶ Immūdus inquit erit / et separat⁹ sedebit foris /

extra castra erit conuersatio eius. Clarum est q. omnis immūdus abiiciatur a cō-
 uentu bonorum: & segregetur a ceterisq; sanctorum. Et ideo dicitur: quia
 extra castra erit conuersatio eius. Q. si forte mundatus fuerit: spōte quidem &
 a semetipso non uenit ad sacerdotē / sed offertur inquit ab alio nec intrat in cas-
 tra. Neq; enim conueniens erat ut eadem die qua mudabatur / priusq; fierent p.
 eo que competeabant: introiret in castra, Propter quod sacerdos inquit exibat ad
 eum foras extra castra, Semper enim ad eum qui nōdū potest introire in castra /
 exiit ille: q. potest exire extra castra / qui dicit, Ego a deo exiui: & ueni in hūc mū-
 dum, Exit ergo ad eum sacerdos: et cōsiderat si iam recepit sanitatem / si a lepre
 contagione purgatur, Cum autem uiderit eum sacerdos: precipit ut accipiantur

Ioan. 16. galline due uiue et qui mundatur / et lignum cedrinum / et coccum tortum / & hy-
 sopum. Vidētur hic mihi etiam due iste galline habere similitudinem quandam
 duorum hircorum: ex quibus unus domino offertur / alius in eremum emittitur.

Leui. 17. Ita etenim et hic ex duabus gallinis una immolatur: et alia in campum dimittitur.
 Dat ergo & hic qui purgatur a lepra / aliquam partem que abiiciatur in eremū /
 alia autem pars domino offertur pro eo, Nondum tamen hic qui purgatur a le-
 pra & offert gallinas atq; alia que pro eo domino offeruntur / ad altare offertur:
 sicut turtures aut colūbe, Nondum enim eadem die is qui purgatur a lepra: diui-
 no altari dign⁹ efficitur, Propter quod mādat legislator: ut eade die qua purgatur /

accipiantur due galline ad purificationem eius. Puto autem q. et hic illius galline intellectus latenter habeatur: per quā purificatio efficitur peccatoris / de qua scri Math. 23.
ptū est. Quoties uolui congregare filios tuos / sicut gallina cōgregat pullos suos sub alis suis: et noluisti. Indiget tamē ut per lignum cedrinum purificetur is: qui purificatur. Impossibile namq. est sine ligno crucis peccati leprā posse purgari: nisi adhibeatur et lignum in quo saluator (sicut apostolus Paulus dicit) exiit pri Colof. 2.
cipatus et potestates: triumphans eos in ligno. Iungitur tamen ad emundationē lepre huius etiam coccū tortum: sociatur et hyssopus. Coccū tortum figurā sa-
cri sanguinis continet: qui de eius latere per lancee uulnus exortus est. Et hyssopus hoc gen⁹ herbe naturam habere medici ferunt: ut diluat et expurgat si que pectori hominū sordes ex corruptione noxii humoris insederint. Vnde & neces-
sario in expurgatione peccatorum: huiuscemodi graminis figura suscepta est. Coccum uero q. sepe sumptum sit ad salutis subsidia: in diuinis referri uoluminis
bus inuenimus. Sicut in partu Thamar cum unus inquit prior protulit manum: accipiens obsteritrix coccum: alligauit in manu eius dicens. Hic exuliet prior. Sed & Raab meretrix cū exploratores suscepisset et pactū ab eis salutis acciperet: illi et
pones inquit signum resticulā coccineā / et alligabis eā in fenestra ista per quā Iosue. 2.
deposuisti nos. Obserua tamen et illud: q. non ipse sacerdos immolare gallinam dicitur. Nōdum enim dignus est hic qui fuit leprosus: ut ipse sacerdos pro eo im-
molet. propter quod nec sanguis galline offertur ad altare. Sed dicit. quia occi-
detur gallina in uasculo fictili: in quod uas aqua uiua sit missa. ut et aqua assuma-
tur ad purificationem: et compleatur plenitudo mysterii in aqua & sanguine / qd Ioan. 19.
dicitur exiisse de latere saluatoris. & nihilominus quod Ioānes in epistola sua po-
nit: et dicit purificationem fieri in aqua et sanguine et spiritu. Vnde & hic uideo
omnia ista compleri. Spiritus eni est galline istius que occiditur: & aqua uiua que
in uase est / et sanguis qui super eum diffusus est. Non quo per hec iterandam ba-
ptismi gratiam sentiamus: sed q. omnis purificatio peccatorū etiam hec que per
penitentiam queritur / illius ope indiget de cuius latere aqua processit et sanguis.
Vide ergo quomodo et uiua gallina / & lignum cedrinum / & coccus tortus & hy-
ssopus tigitur in sanguine pulli & aqua uiua: ut ex hoc aspersus & purificatus ex
aqua et sanguine (in quo tincta est & illa gallina: que in campum emittitur) et ses-
pues coram domino respersus is qui purificatur / mundus efficiatur ab omni im-
mundicia: qua fuerat ex lepre contagione possessus. Sed et illud aduertet: quomō-
cum superius dixerit. hec est lex leprosi in qua die mundatus fuerit: nunc his om-
nibus addit et dicit / et mūdus erit. Si enim semel abiecta lepra mundatus est: quō
adhuc imundus erit? Sed uide quia etiam si mundetur quis a peccato et nō sit iū
in opere peccati ipsa tamen uestigia sceleris commissi purificatione indigent etia-
am quā exposuim⁹ / et aliis nihilomin⁹ que mandātur in consequentibus. Obser-
uabim⁹ enī ad hoc quod scriptū est de lepra / in qua die mundat⁹ fuerit: post hec
inter cetera que mādātur tertio dictū esse / et mūd⁹ erit. et iterū ad ultimū scri-
ptū esse: et mūdabitur. Vnde et michi uidetur esse quāsdam et in ipsa purificatione
ne differētias: et (ut ita dixerim) pfect⁹ quosdā purificationū. Potest enī et de illo q.

cessat a peccato dici: et mundus erit / sed non statim ita mundus uidebitur ut ad
 22 summam puritatis accesserit, Deniq; addit iis que dixerat. In quacunq; die mun
 23 datus fuerit: emittetur inquit uiua gallina in campum / et lauabit uestimenta sua
 is qui purificatur. Post hec autem omnem inquit pilum radet. et addit, et lauabitur
 tur in aqua. et post hec additur; et mūdus erit. Neq; enim sufficit quod in princi
 pio dixerat / mundus erit: nisi adiecisset etiam hec, Sordida ergo uestimenta ha
 buit usq; adhuc iste qui purificatur a lepra; etiam post asperisionem / et nūc laua
 re ea iubetur, que tamen uestimenta non mihi per omnia male texture uidetur
 fuisse, alioqui abiici ea magis q̄ lauari preciperet, In quo ostenditur neq; per oīa
 alienam fuisse a deo conuersationem eius; neq; pure in domino et integre custo
 ditam, Non enim lauaret uestimenta: nisi fuissent sordidata. Nec iterum lotis eis
 uteretur: si fuissent tritini in omnibus alieni, Q; autem radi iubetur omnē pi
 lum: puto q̄, quicquid emortui operis anime posite in peccatis exortū est (hoc eni
 nunc pili nominantur) iubeatur abiicere, Peccator enim omne quod ei siue in cō
 silio natū est / siue in uerbo siue in opere; expedit si uere purificari uult ut eradat
 et abiiciat / nec residere apud se aliquid patiatur, Sanctus autē seruare debet oīm
 capillum, et si possibile est / nec ascendere debet ferrū super caput eius: ne absin
 dere aliquid de cogitationibus eius sapiētib; aut dictis aut operib; possit, Inde
 deniq; est quod et Samueli ferrum dicitur non ascendisse super caput: sed & om
 nibus nazareis qui sunt iusti, Quia iusto (sicut scriptum est) omnia quecunq; fa
 ciat prosperabuntur: et folia eius non decident, Hinc et discipulorū domini etiā
 capiti capitis dicuntur esse numerati: hoc est omnes actus / omnes sermones / oēs
 cogitationes eorum seruantur apud dominum / quia iuste / quia sancte sunt. Pec
 cator: uero omne op⁹ / omnis sermo / omnis cogitatio debet abscidi. et hoc est qd
 dicitur: ut omnis pilus corporis eius radatur / & tunc erit mundus. Sed et hoc ob
 serua / q̄, non sufficit ei post purificationem uel uestimenta lauasse uel omnem pi
 lum rasuisse: nisi et lotus fuerit in aqua, Oportet nāq; eum abiicere omnes sordes
 omnem immunditiā / non solum de uestimentis sed & de proprio corpore: ut nul
 la in eo macula extincte lepre resideat. Tertio ergo nunc purificatus ita demum
 dignus efficitur ingredi castra domini, Non tamen cōtinuo permittitur ei introi
 re domum suam: sed dicitur ut extra domum suam maneat septē diebus / & ra
 dat omnē pilum capitis et barbe & superciliorū / quasi nō suffecerit q̄, prius oīm
 pilum raserat: nunc additur / ut omnē pilū capitis & barbe et superciliorū radat.
 Idem namq; uidetur dictū: in eo q̄, dixerat omnem pilum radendū, sed nō mihi
 inanis uidetur esse ista repetitio, uult enim peccatorē postea q̄ fuerit mundatus /
 postea q̄ remissione peccatorum per penitentiā acceperit / de purgatione capitis
 admonere & barbe & supercilioꝝ. uelut si diceret ei. Ecce iam sanus factus es: ui
 de ne ultra capitis contra has culpam, Capitis enim peccatum est: aliter q̄ fides ec
 clēsie continet / de diuinis sentire dogmatibus. In barba uero: ut meminerit se ui
 rilis etatis deposuisse peccata / & cōuersus fiat sicut ifans, In superciliis autē arrogā
 tiā deicit: & male elatū ad hūilitatē Christi inclinat supercilū, Scđo ergo ad hūc mo
 dū oīs pil⁹ corporis radit. Et sicut hec geminā ita & uestimēta semel i prima pu

i. Regū. 1.

p̄f. 1.

Math. 10.

Ioan. 5.

Math. 18.

rificatiōe lauisse nō sufficit. sed secūdo p̄cipi^t ut lauet uestimēta sua et corp⁹ suū
 aqua: & tunc quarto additur / et mundus erit. Hec autem fiunt intra castra qui-
 dem:posito eo adhuc tamen extra domum suam. Dicit enim. post septem dies in
 22 die octaua assumet sibi duos agnos. Iam nō alius assumit: sed ipse sibi assumit du-
 23 os inquit agnos immaculatos / & ouem unam anniculam immaculatā / & tres de-
 cimas similaginis consperse in oleo / & cyatum olei unum: ut post hec quinta puri-
 ficatione purificatus consumetur. Ex his ergo duobus agnis unus quidem immo-
 latur: & dicitur pro delicto. In loco inquit in quo iugulatur pro peccato: & ubi ho-
 locaustomata fiunt / in loco sancto. Ecce iam dign⁹ efficitur ut offerat sacrificiū:
 qui potuit ad quintam purificationem peruenire / & hostia eius sancta sanctorū
 fit. Alius autem agn⁹ holocaustum efficitur: in quo propiciare pro ipso sacerdos
 dicitur ut purgetur. Igitur primus agnus qui pro delicto est: uidetur michi uirtu-
 tis ipsius formam tenere / quam sumplit is qui erat in peccatis. per quā potuit pro-
 pellere affectum peccandi: et malorum ueterum penitudinem gerere. Secundus
 uero agnus figuram tenere illius iam recuperate uirtutis: per quam abiectis &
 procul fugatis omnibus uiciis / integrum se & ex integro obtulit deo: & dign⁹ ex-
 titit diuinis altaribus. Ovis autem que post agnos assumitur (quantum conicere
 in tam difficilibus locis ualemus) fecunditatem puto q. designet eius qui cōuersus
 est a peccato / et totum se obtulit deo: qua post omnia in bonorum operum foeti-
 bus utitur / et innocentie fructibus pollet. In tria ergo: purificationis huius id est
 conuersionis a peccato ratio diuiditur. Prima est hostia: qua peccata soluuntur.
 Secunda est: qua anima conuertitur ad dominum. Tertia est fecunditas & fructu-
 um: quos in operibus pietatis is qui dicitur conuers⁹ ostendit. Et quia tres iste sūt
 hostie: idcirco subiungit et tres mensuras decime similaginis assumēdas / ut ubiq;
 intelligamus purificationem fieri non posse sine mysterio trinitatis. Vide autem
 q. hic in quinta purificatione non assumitur farina: sed iam simillam habet iste q.
 purificatur a peccatis. Simila ei ascribitur unde habeat iam panem mundum: et
 hec oleo conspergitur. Sed & oleum eius ad duos usus diuiditur. Vnum quo simi-
 la conspergitur. alium quod sacerdos accipit integram mensuram cyati: ut ait.
 In quo (ut ego sentio) & panis eius pinguis efficitur per misericordiam: & oleum
 quod lux uera et scientie ignis accenditur / per manus sacerdotis capiti eius imponi
 24 tur. Ita enim dicit. Et statuet (inquit) eum sacerdos qui mūdāt eum in conspectu
 25 domini ad ostium tabernaculi testimonij. Vide quia sacerdotis est statuere eum
 qui conuertitur a peccato: ut stabilis esse possit / & ultra non fluctuare nec mo-
 ueri omni uento doctrīne. Statuet ergo eum non solum intra castra: sed ad ipsū
 ostium tabernaculi testimonij ante dominum. Et postea q. secundum ea que supe-
 rius dicta sunt offeruntur hostie pro purificatione: adhibet inquit et cyatum olei
 et separat illud ante dominum. Et accipiet inquit sacerdos de sanguine / et ponet
 super extremam auriculam eius qui purificatur dextram / et super extremā ma-
 num eius dextram / et super extremum pedem eius dextrum. Et post hec inquit
 accipiet sacerdos non ipsum cyatum olei / sed ex ipso: et diffudet inquit in manū
 suam sinistram / et intinget digitum suum sacerdos in oleo quod est in manu ei⁹

Ephe. 4.
 Leui. 14.

sinistra / & asperget septies in te dominū. Et iterum ex eo quod superest in manu eius sinistra imponet super auriculam eius qui purificatur dextram; et super extremam manum eius dextram / & super extremum pedem eius dextrū. Et post hec quod relictum fuerit ex oleo; imponet (inquit) sacerdos de manu sua super caput eius qui purificatur. Vides quomodo ultime & summe purificationis est aurē purificari; ut purus & mundus seruetur auditus, & manum dextram; ut munda sint opera nostra / ne aliquid immundum his admisceatur & sordidum. Sed & pedes purificandi sunt; ut ad opus bonum tantummodo dirigantur / nec ultra lapsus iuuentutis incurrant. ¶ Septies autem respexit eum sacerdos ex oleo coram domino. Post omnia etenim que pro purificatione celebrata sunt / postq̃ conuersus & reconciliatus est deo / post immolatas hostias; ordinis erat ut & uirtutem super eum septēplacem sancti spiritus inuiteret / secundum eum qui dixerat, Redde mihi leticiam salutaris tui; & spiritu principali confirma me, Vel certe quō peccatorum corda dominus in euangelio testatur a septem demonibus obsideri; cōpetenter septies ante dominum sacerdos in purificatione respexit, ut expulsio septem spirituum malignorū de purificato corde; septies excusso digitis oleo declararetur. Hominibus ergo cōuersis a peccato / purificatio quidem per illa omnia datur; que superius diximus. Donum autem gratie spiritus; per olei imaginē designatur, ut non solum purgationem consequi possit is qui conuertitur a peccato; sed & spiritu sancto repleti, quo et recipere priorem stolam et annulum possit; et per omnia reconciliatus patri / in locum filii reparari. Per ipsum dominum nostrum Ihesum Christum, cui est gloria in secula seculorum. A M E N,

¶ Octauī libri Cyrilli in Leuiticum; finis,

¶ Eiusdem liber nonus. De eo quod scriptum est de sacrificiis repropiciatiōis; & de duobus hircis quorum unus fors est domini / & unus a pompei / qui dimittitur in eremum / & de ingressu pontificis in sancta sanctorum.

Apōpeus;
emiliari9

de repropiciationis indigent omnes qui peccauerunt; et ideo inter solēnitates legis que figuras continent celestium mysteriorum / una quedam sollemnitas habetur que dies propiciatiōis appellatur. Hec ergo que nunc recitata sunt; legislatio est sollemnitatis ipsius / que dies (ut diximus) propiciationis uocata est. Sed uideamus primo quid sibi uelit littere ipsius continentia; ut orantibus uobis (si tamen ita domino supplices simus; ut exaudiri mereamur) possitis accipere gratiam spiritus / per quam explanare ualeamus mysteria que continentur in lege. ¶ Defuncti sunt duo filii Aaron Nadab et Abiud; cum offerrent ignem alienum ad altare domini. Necesse igitur erat ut celesti doctrina instrueretur Aaron; quomodo eum ad altare oporteret accedere / et quo supplicationum ritu propiciūm faceret dominum, ut ne etiam ipse incurreret hec; que incurrerant filii sui / incaute et incōuenienter accedentes ad altare dei / alienumq̃ ignem et nō illum qui diuinitus datus fuerat offerrentes. Propterea ergo de his hoc modo prefata est lex. Et locutus est dominus ad Moysen, Loquere ad Aaron fratrem tuum ut nō intret omni hora in sanctuarium quod est intra uelum ante conspectum propiciatoriū / quod est super arcam testimoniū

Leui. 10.

Leui. 16.

et non moriaſ. Ex quo oſtenditur q. ſi omni hora introeat in ſancta: non prepara-
tus/ non indutus pontificalibus indumentis/ neq; hoſtiis que ſtatute ſunt prepara-
tis/ neq; propiciatio prius deo: morietur/ & iuſte quidem/ tanq̃ qui non fecerit ea
que conuenit fieri anteq̃ accedatur ad altare dei, Omnes noſ iſte ſermo cōtingit;
ad omnes pertinet quod hic loquitur lex, Precepit enim ut ſciamus; quomodo ac-
cedere debeamus ad altare dei, Altare eſt enim ſuper quod orationes noſtras of-
ferimus deo: ut ſciamus quomodo debeamus offerre, ſcilicet ut deponamus ueſti-
mēta ſordida: que eſt carnis immunditia/ morum uicia/ inquinamenta libidinū,
An ignoras/ tibi quoq; id eſt omni eccleſie dei et credētium populo: ſacerdotium
datum? Audi quomō Petrus dicit de fidelibus. Genus inquit electum/ regale ſa-
cerdotium gens ſancta/ populus acquiſitiōis, Habes ergo ſacerdotiū/ quia gens
ſacerdotalis es; & ideo offerre debes deo hoſtiam laudis/ hoſtiam orationum/ hoſ-
tiam miſericordie/ hoſtiam pudicitie/ hoſtiam iuſticie/ hoſtiā ſanctitatis. Sed ut
hec digne offeras; indumentis tibi opus eſt mundis et ſegregatis a reliquorū ho-
minum communibus indumētis/ et ignem diuinum neceſſarium habes. Non ali-
quem alienum a deo: ſed illum qui a deo hominib⁹ datur, De quo filius dei dicit,
Ignem ueni mittere in terram: et quid uolo niſi ut accēdatur? Si enim nō hoc ſed
alieno et huic contrario igni utamur/ ut illo qui ſe tranſfiguratur ſicut angelum lu-
cis: eadē ſine dubio patiemur/ que Nadab paſſus eſt et Abiud. Precepit ergo mā-
datum diuinum ut inſtruatur Aarō/ ne omni hora intret in ſancta ad altare; ſed
cum fecerit prius ea que fieri mādantur/ ne forte moriatur, ¶ Sed primo omniū
oſtendamus quomodo hec que de ſacrificiis conſcribuntur: figuras eſt apoſtol⁹
dicit et formas/ quarum ueritas in aliis oſtendatur, ne forte auditores nos preſu-
mere arbitrentur: et legem dei in alium ſenſum q̃ ſcripta eſt/ uiolēter inſlectere,
quod quidem autumare fortaſſe poſſent; ſi nulla in his que aſſerimus apoſtolica
precederet authoritas, Paul⁹ ergo ad Hebreos ſcribens/ eos ſcilicet qui legē qui-
dem legerent et hec meditata haberēt & bene nota: ſed indigerēt intelle-
tu qua-
liter ſentire de ſacrificiis debeant/ hoc modo dicit, Non enim in ſancta manuſc̃ta
introiuit Iheſus exemplaria ueritatis: ſed in ipſum celū/ ut appareat uultui dei p
nobis. Iterum dicit de hoſtiis, Hoc enim fecit: ſemel ſeipſum offerendo hoſtiam,
Sed quid de his ſingillatim querim⁹? teſtimoniū: Omnem epiſtolam ipſam ad He-
breos ſcriptam ſi quis recenſeat: et precipue eum locum ubi pontificem legis con-
fert pontifici repromiſſionis/ de quo ſcriptum eſt/ tu es ſacerdos in eternum ſecū
dum ordinē Melchizedech; inueniet quomō omnis hic loc⁹ apoſtoli/ exemplaria
et formas oſtendit eſſe rerum uiuarum & uerarum/ illa que in lege ſcripta ſunt,
Oportet ergo nos querere pontificem: qui ſemel in anno/ id eſt per omne hoc pre-
ſens ſeculum: ſacrificiū obtulit deo/ indutus ueſte, cuius domino iuuante que ſit
qualitas: oſtendemus, Tunica inquit linea ſanctificata induetur, Linum de terra
oritur, Tunica ergo ſanctificata linea induitur uerus pontifex Chriſtus: cum na-
turam terreni corporis ſumit, De corpore enim dicitur: quia terrenū ſit et in ter-
ram ibit, Volens ergo dominus et ſaluator meus hoc quod in terram iterat reſuſci-
tare; terrenum ſuſcepit corpus/ ut id eleuatū de terra portaret ad celum, Et hui⁹

1. Petri, 2.

Luce, 12,

2. Cori, 11

Hebre, 9

Ibidem.

Pſal, 109,

Hebre. 7

Gene, 3,

myfterii tenet figuram hoc quod in lege scriptum est: ut linea tunica pōtifex induatur, Sed quod addidit sanctificata: nō ociose audiendū est. Sanctificata nāq; fuit tunica carnis Christi, non enim erat ex semine uiri cōcepta: sed ex spiritu sctō generata, Et femoralia inquit linea sunt super corpus eius, Femoralia indumentum est: quo pudenda corporis tegi & constringi solent, Si ergo aspicias salutorem nostrum suscepisse quidem corpus: in corpore positum egisse humanos actus / id est uescendi / & bibendi / & cetera his similia: hoc autem solum opus non egisse quod ad pudenda corporis pertinet / carnemq; eius neq; nuptiis neq; filiorū procreationi patuisse: inuenies qualiter femoralia linea sanctificata habuerit, ut uere de ipso dici debeat: quia inhonestiora nostra abundantiorē honorem habent, Considera tamen & ipsum pontificis habitum, quia quod per naturam minus in eo honestum uidetur / cum indutus dicatur femoralibus lineis & zona cōstrictus: etiam secundū litteram de eo cōuenit dici / quia inhonestiora nostra abundantiorē honestatem habent, Ita ergo & omnis qui in castitate uiuens imitatur Christum / hoc solum de humanis actibus nescientem: etiam ipse lineis femoralibus sanctificatis indutus est / & inhonestioribus suis abundantiorē circūdeit honestatem, Tunica ergo linea sanctificata induitur: et femoralia linea super corpus eius sunt, Sed ne forte femoralia hec quibus pudenda conteguntur resoluta defluant: & turpitudinē reuelent ac retegant (nō enim inquit facies grad⁹ ad alare: ne forte reueletur in his turpitudō tua) ne ergo turpitudō tua defluentibus femoralib⁹ reueletur: zona inquit femoralia constringantur, Quodā tempore exponentes Ioannem baptistam et alias Hieremiam / q. Hieremias quidem zonam / Ioannes uero pelliceam zonam circa lumbos habuisse diceretur: iussuū ostendimus / quomodo per hec declaretur indicia pars illa corporis apud huiusmodi uiros ita emortua: ut neq; leuis ad carnis illecebras motus neq; alius quisq; in lūbis eorum fuisse crederetur / sed sola castitas et pura pudicitia, zona ergo pontifex linea cingitur: et cydarim lineam ponit super caput suum, omnia linea, Cydaris quod dicitur: ornatus quidam est qui capiti superponitur / quo utitur pōtifex in offerendis hostiis uel ceteri sacerdotes, Sed unusquisq; nostrum ornare debet caput suum sacerdotalibus ornamentis, Etenim quoniam omnis uiri caput Christus est / quicumq; ita agit ut ex actibus suis cōferat gloriā Christo: caput suum q. est Christus ornauit, Potest et alio modo in nobis intelligi capitis ornatus: quādo quidem quod est in nobis primum ac summum et caput omnium / mens est, Ad dignitatem itaq; pontificis excolet caput suum: si quis mentem suam adornauerit sapientia & disciplinis, Quatuor igitur sunt ista quibus indui precipitur pontifex / et ita demum introire in sancta: ne hec nō habens moriatur ¶ Nam uero de hostiis quedam quidem mandantur debere esse pontificis: quedam uero a populo sumenda, Ipsius esse uitulus dicitur: quod est in animalibus prediosus & robustus, & secūdū animal aries est: quod in ouibus sine dubio p̄cios⁹ est, A populo uero munera iubetur offerri: aries a principib⁹ / et hirci duo a populo, unus qui dā mittatur in eremum / qui et apompeus nominatur: et unus qui domino offerat, Si esset omnis populus dei sanct⁹ / et omnes essent beati: non hierent due sortes su

1. Cori, 12

Exodi, 20

per hircis / et unus quidem sortem ferret ut dimitteretur in eremum / alii uero ut domino offerretur: sed esset fors una & hostia una domino soli. Nunc uero cum in multitudine eorum qui accedunt ad dominum: sunt quidam ipsius domini / alii autem sunt qui mitti ad eremum debeant / id est qui abici merentur & separari ab hostia domini: propterea pars hostie que offertur a populo / id est unus solus hircus domino immolatur / alius autem abiicitur et in eremum dimittitur / & apompeus nominatur. Sors tamen cadit super utrumque, & ille quidem qui in eremum mittitur: dicitur quod ipse auferat super se peccata filiorum Israel & iniusticias eorum & iniquitates ipsorum. Non enim ille hircus qui domini fors efficitur / sed ille cuius fors est ut in eremum dimittatur: auferre ea dicitur, secundum illud credo quod scriptum est, Dedi commutationem tuam Egyptum & Ethiopiam & Sienem per Eisaie, 43
 te: ex quo tu honorabilis factus es in conspectu meo. Peccata igitur eorum qui penitentiam egerunt & eorum qui reliquerunt maliciam: super capita sua suscipiunt illi qui effecti sunt in sorte eius qui in eremum dimittitur / qui seipsum dignos talis ministerio uel huiusmodi sorte fecerunt. Conueniet autem uelut e contrario aptari hircus: et illud quod dictum est: qui habet: dabitur ei. Sicut enim qui habet iusticias / Luce, 19;
 additur ei: & qui habet peccata intantum ut in sorte hirci apompei inueniatur qui in eremum emittitur: addentur ei: eaque abstergentur a sanctis, ut et in ipsis impleatur quod scriptum est. Ab eo autem qui non habet: etiam quod habet auferetur ab eo / ut ei addatur qui habet multas sordes peccatorum. Verum quoniam is qui in sorte domini est / spem gerit non in presenti seculo sed in futuro: & cuius fors domini est / quotidie moritur: propterea is quidem super quem fors domini ceciderit / iugulatur & moritur / ut sanguine suo purificet populum dei. Ille autem qui in sortem contrariam ceciderit: non est dignus ut moriatur. quia qui in sorte domini est: non est de hoc mundo. Ille uero de hoc mundo est: et mundus quod suum est diligit. Ideo non occiditur nec dignus est iugulari ad altare dei: nec sanguis eius ad basim altaris meretur effundi. ¶ Sed uideamus quis est hic qui accipit eum
 33 cuius fors apompei facta est: ut eum eiciat in eremum. Homo inquit parat accipere
 33 piet hircum qui uenerit in sortem eius cui ceciderit fors apompei: & abducat eum
 33 in eremum. Finis sortis ipsius / eremus est: id est locus desertus / desertus uirtutibus / desertus deo / desertus iustitia / desertus Christo / desertus omni bono. Et nos ergo singulos manet fors una e duabus. Aut enim bene agentes fors domini sumus: aut male agentes fors nostra nos ducit ad eremum. Vis tibi euidenter ostendam / quomodo due iste sortes semper operentur / & unusquisque nostrum aut fors domini aut fors apompei uel eremi fiat: considera in euangelis illum diuitem uiuentem splendide & luxuriose / & Lazarum ad ianuam eius iacentem ulceribus plenum Luce, 16;
 et cupientem saturari de micis que cadebant de mensa diuitis: quis finis designatur utriusque? Mortuus est inquit Lazarus: et adductus est ab angelis in sinum Abraham. Similiter autem & diues: & adductus est in locum tormenti. Animaduertis euidenter loca sortis utriusque distincta. Vide etiam qui sunt qui abducunt. angeli inquit: qui semper parati sunt ad abducendum. Ministri enim dei sunt ad hoc ipsi designati: qui impleant sortem quam tibi ipse paraueris. Si enim bene uixeris / si

- frigeris esuriens panem tuum ex animo / nudum uestieris / rectum iudicium iudicaueris / iniquo aduersum iniquitatem suam reuolueris / nec posueris consilium tuum cum iis qui laqueos innocentibus parant / sortem tuam facies domini / Si uero libidini seruas / uoluptatis amator sis magis q̄ dei / seculū diligas / malitiam nō oderis / sortem tuam fecisti a pompeii ut abducaris in eremum per man⁹ ministrī dei / qui in hoc ipsum ordinatus a deo est / et ideo paratus appellatur / quia personam nullius erubescit / nec diuites / nec potētes / nec reges / nec sacerdotes / Vis autem scire quia ad dominum pertinent animalia hec que sortes istas excipiunt / nō sunt immunda nec aliena ab altaribus dei / sed munda sunt et que in sacrificiis offerri solent / ut scias hec figuram tenere non eorum qui extra fidem sunt / sed eorum qui in fide sunt / Hircus enim animal mundum est / & diuinis altaribus cōsecratū / Et tu ergo per gratiam baptismi cōsecratus es altaribus dei / & animal factus es mundum / Sed si non custodias mandatum illud domini quod dixit / ecce iam factus es / iam noli peccare / ne quid tibi deterius contingat / sed cum esses mundus / rursus te peccati inquinamento maculasti / & ex uirtute ad libidinē / ex puritate ad immundiciam declinasti tuo uicio / cum animal mundum fueris / sorte a pompeii eremiq; tradidisti / ¶ Potest autē fortassis & alio modo paratus & mundus qui abducit eum cui fors uenit in eremū / & eo ipso q̄ ducit eum quasi immundum tetigerit / dicitur lauare debere uestimēta sua ad uesperam & esse mund⁹ / etiam ipse dominus & saluator noster intelligi ex ea parte / qua nature nostre id est carnis & sanguinis uestimēta suscepit / q̄ in uesperum lauerit / Propter quod et dudum propheta de eo dixerat / Et uidi ihesum sacerdotem magnum indutū uestimenta sordida / & diabolum stantem a dextris eius ut contradiceret ei / Laus uir ergo in uino id est in sanguine suo stolam suam in uespera / et factus est mundus / Et inde fortassis erat q̄ post resurrectionem Marie uolenti pedes eius tenere dicebat / noli me tangere / Vis autem adhuc uidere et aliam duarum sortium formam / considera duos illos qui tempore crucis eius unus a dextris / & unus a sinistris pependerunt latrones / & uide illum qui cōfitebatur dominū / sortem esse factum domini / et adductum esse sine mora ad paradysum / illum uero alium blasphemantem / sortem factum esse a pompeii qui in eremum adduceretur inferni / Sed & in eo quod dicitur / quia affixit cruci sue principat⁹ & potestates cōtrarias / et triumphauit eas / sortem in iis a pompeii compleuit / et tanq̄ homo paratus abducit eas in eremum / Deniq; & in euangelio dominus dicit / quia cum exierit de homine immundus spiritus / uadit per loca deserta / querens requiem et non inuenit / Ergo potest & saluator noster / homo paratus intelligi / qui sortem quidem domini / ecclesiam suam fecerit / eamq; diuino cōsecrarit altari / Sortem uero a pompeii / contrarias fecerit potestates / spiritus nequitię / & mundi huius rectores tenebrarū harū / Quos sicut dicit apostol⁹ cū potestate traduxit / triūphans eos in semetipso / Quos traduxit / nisi ad eremū et ad loca deserta / Sicut enim illi qui confessus est aperuit paradysi ianuam / dicendo / hodie mecū eris in paradiso / & per hoc omnibus credentibus & confitentibus ingrediendi aditum dedit / quem prius Adā peccante conducerat / Quis enim alius rompbeam flammeam uersatule / que

apposita est custodire lignum uite et fores paradisi: poterat dimouere? Quis alius
 us Cherubim peruigili excubās custodia ualebat inflectere: nisi ipse solus / cui da
 ta est potestas omnis in celo & in terra: ut inquam preter ipsū nemo alius hec fa
 cere potuit: ita principatus ac potestates & rectores mundi quos enumerat apo
 stolus / nemo alius poterat triumphare / & abducere in eremū inferni: nisi ipse so
 lus qui dixit, Confidite / ego uici mūdum, Idcirco ergo necessarium fuit dominū
 et saluatorem meum non solum inter homines hominem nasci: sed etiam ad in
 ferna descendere / ut sortem apompei tanq̃ homo paratus in eremum inferni de
 duceret: atq; inde regressus opere consumato ascenderet ad patrem. Ibiq; plen⁹
 apud altare illud celeste purificaretur: ut carnis nostre pignus quod secum eue
 xerat / ppetua puritate donaret, hic ergo est uer⁹ dies ppiciatiōis: cū ppiciat⁹ est
 deus hominibus, sicut et apostolus dicit, Quoniam deus erat in Christo: mundū
 reconcilians sibi, Et iterum de Christo dicit, Pacificans per sanguinem crucis sue
 siue que in celo sunt / siue que in terra. Mandatur ergo in lege: ut in die repropici
 ationis omnis populus humiliet animam suam, Quomodo humiliet populus ani
 mam suā: ipse dicit, Venient inquit dies cū auferetur ab eis sp̃sūs: & tunc ieiuna
 bunt in illis diebus, Plures ergo aguntur dies festi secundum legem, est enim qui
 dam solennis dies in mense primo, est & alius in secundo die mensis primi, & alia
 solennitas pasche / alia azimorum: licet coniuncta uideatur azimis pasche solen
 nitas, Principium etenim azimorum: ad finem pasche coniungitur. Pascha autē
 ille solus dies appellatur: in quo agnus occiditur, reliqui uero: azimorum dies ap
 pellantur, Sic enim dicit, facies solennitatem azimorum septem dieb⁹. Hec ergo
 est prima solennitas post hanc, Cum inquit demessueris messiem tuam & cōgre
 gaueris natiuitates ex agro tuo: facies diem festum de initiis fructuum tuorum,
 qui dies est post septem septimanas a festo pasche: unde etiam dici iubetur dies
 pentecostes in ipsa lege, Post hec in septimo mense alie aguntur solennitates, Pri
 ma die mensis: neomenia tubarum, sicut dicitur in psalmo, Tuba canite in initio
 mensis, decima uero die septimi mēsis: ista est solennitas repropiciationis, In hac
 sola die pontifex induitur omnibus pontificalib⁹ uestimentis, Tunc induitur ma
 nifestationem & ueritatem, tūc ingreditur ad illa inaccessibilia / quo semel in an
 no accedi tantūmodo licet: id est in sancta sanctorum. Semel enim in anno ponti
 fex populum derelinquens ingredit⁹ ad eum locum ubi est repropiciatorium: &
 super propiciatoriū / Cherubim, ubi est et arca testimonii et altare incensi: quod
 nulli introire fas est nisi pontifici soli, Si ergo considerem uerum pontificem meū
 dominum Ihesum Christum: quomodo in carne quidem positus per totum an
 num erat cū populo / annum illum de quo dicit, euangelizare pauperibus misit
 me: & uocare annum domini acceptum et diem remissionis. Deinde uero quomō
 semel in isto anno in die repropiciationis intrat in sancta sanctorū: hoc est cū im
 pleta dispensatione penetrat celos, & intrat ad patrem / ut eum propiciū huius
 mano generi faciat / & exorat pro omnibus credentib⁹ in se. Hanc repropiciatio
 nem eius qua hominibus repropiciat patrem / sciens Ioannes apostolus: dicit,
 Hec dico filioli ut non peccemus, & si peccauerimus: aduocatū habemus apud

Gene, 3.

Math, 28.

Ioan, 16.

1, Cori, 5.

Colos, 1.

Math, 9.

Exodi, 23

Leui, 23.

Psal, 80.

Leui, 23.

Leui, 16.

Esaie, 61.

Hebre, 7.

1, Ioan, 2.

Roma.,,

patrem / Christū Ihesum iustū / & ipse est repropiciatio pro peccatis nostris, Sed et Paulus similiter de hac repropiciatione cōmemorat; cum dicit de Christo, quē posuit deus propiciatorem in sanguine ipsius per fidem. Igitur dies propiciationis manet nobis usquequo occidat solid est quousq; finem mundus accipiat, Stam⁹ enim nos pro foribus operientes pontificem nostrum: cōmorantem intra sancta sanctorum / id est apud patrem; & exorantem pro peccatis eorum qui ipsum expectant / non pro omniū peccatis exorantem. Non enim exorat pro iis qui in sortem ueniunt eius hirci: qui emittitur in desertum, Pro illis exorat tantum qui sūt fors domini: qui eum pro foribus expectāt / qui non recedunt de templo / ieiuniis et orationibus uacantes, An tu putas qui uix diebus festis ad ecclesiam uenis / nec intentus es ad audienda uerba diuina / nec das operam ad implenda mandata: q; possit fors domini uenire super te? Optamus tamen ut uel his auditis operā de tuis / non solū in ecclesia audire uerba dei: sed & in omnibus domibus uestris exerceri & meditari in lege domini die ac nocte & ibi enim Christus est: qui ubiq; ads est querentib⁹ se. Propterea namq; mādatur in lege: ut meditemur eā cum imus in uia / & cum sedemus in domo / & cū iacemus in cubiculo / & cum surgimus. Et hoc est uere pro foribus expectare pontificem morantem intra sancta sanctorū: et effici in sorte domini, Q; autem dicam⁹ de sorte / non sic accipiat auditor quā si fors talis aliqua dicatur: que inter homines casu & non iudicio agi solet. Quoniā fors domini ita accipiēda est: tanq̃ si diceretur electio uel pars domini, et rursum fors eius qui in eremū mittitur accipiēda est: ueluti pars illa que pro indignitate sua a domino spernitur & abiicitur. Magis enim et sermo ipse apompei: abiecti & refutati significantiam continet. ex quo possumus etiam illud intelligere, Verbigratia, ascēdit in cor tuum mala cogitatio: scilicet concupiscentia mulieris aliene / aut uicine possessionis. Intelligis hanc esse de sorte apompei. abiice confestim et expelle eam de corde tuo, Quomō abiicies? si habeas tecum parati hominis manum: id est si lectio diuina sit in manib⁹ tuis / et precepta dei ante oculos habeantur: tunc uere inueniris paratus ad abiiciēda et repellēda ea que sunt fortis aliene. Sed et ira si ascendit in cor tuum / si zelus / si inuidia / si malicia ad supplā tandum fratrem: paratus esto ut abiicias eam et expellas / et emittas in eremum, Si uero ascendat in cor tuum cogitare que dei sunt / de misericordia / de iustitia / de pietate / de pace: hec de sorte sunt domini / hec offeruntur ad altare / hec pontifex suscipit: et in his tibi reconciliat dominum, Propterea ergo et is qui eicit eū in quo fors apompei est / hoc est malas cogitationes et malas cupiditates: non est homo piger nec occupat⁹ negociis secularibus / sed parat⁹ est ac promptus & uigilans. Qui etiam si sordescere uideatur pro eo q; cōtigerit immū dum: ipse lauet statim uestimenta sua et erit mund⁹. Rursū intelligere possumus / quantum ad unumquemq; nostrum pertinet secundum moralem locum: esse hominem paratum / ratione ipsam que intra nos est / per quam discretio nobis boni maliq; est: que etiam si uidetur sordescere dum discutit & pertrahat ipsa que mala sunt: tamen si ea abiiciat et expellat a corde procul et fuget / tunc melioribus cogitationibus uelut purificata ac diluta: munda uidebitur rationalis mens, Nec sane mire

Deute., 6

risq; etiam ad personam saluatoris traximus hunc qui efficit hircum & expellit in
 eremum; quia dicitur lauare uestimenta sua & fieri mundus/ propter illud quod
 legimus in propheta dici de domino sicut supra diximus. & uidit Ihesum sacerdo
 tem magnum: undutū uestimēta sordida. Quod si utiq; pro assumptōe carnis dici
 pie intelligitur; etiam hic in lauandis uestimentis potest eadē figura seruari. ¶ Vi
 deamus post hec: que sunt q̄ pōtēstas faciat. Et sumet inquit uasculum plēnū car
 bonib⁹ ignis de altari: quod est coram domino. Legim⁹ et in Esaia/ quia igni pur
 gatur propheta per unum ex seraphim: quod missum est ad eū/ cum accepit for
 tē carbonem unum ex iis qui erant super altare: & contigit labia prophete/ &
 dixit. Ecce abstuli iniquitates tuas. Michi uidentur mystica hec esse/ & hoc indica
 re; quicunq; secundum id quod peccat/ si dignum fuerit purficari eum; inferū
 tur carbones membris eius. Nam quoniam dicit propheta hic, immunda labia ha
 beo in medio quoq; populi immunda labia habentis habito. idcirco carbo forci
 pe assumptus a seraphim/ labia eius purgat: quibus solis se mundum nō esse pro
 fitetur. Ex quo ostenditur; q; usq; ad uerbum tantummodo/ peccatum eius inue
 niētur. in facto uero uel opere: nullo modo peccauerit; alioqui dixisset/ quoniam
 immundus corpus habeo uel immundos oculos habeo: si peccasset in concupiscē
 do alieno. et dixisset/ immūdas man⁹ habeo: si eas pollisset operib⁹ iniquis. Nūc
 autem quoniam in solo fortasse sermone conscius tibi erat delicti illius: de quo di
 cit dominus. quia etiam de uerbo ocioso reddetis rationem in die iudicii. pro eo
 q; difficile esset etiam perfectis: culpam uitare sermonis. idcirco indigebat etiam
 propheta: sola purificatione laborum. Nos autem si redeat unusquisq; ad consciē
 tiam suam/ nescio si possumus aliquod membrum corporis excusare: quod non
 igne indigeat. Et propheta quidem quoniam ab omnib⁹ mūdus erat: idcirco me
 ruit ut unus de seraphim mitteretur ad eum/ qui eius sola labia purgaret. Nos ue
 ro (uereor) ne ignem nō membris singulis: sed toto corpore mereamur. ignē quē
 dem punitorium peccatorum: que et singulis membris et toto ipso corpore in de
 um cōmittimus. Per que eniquis peccat: p̄hec & torquetur. Si igitur unūquodq;
 corporis membrum & totum nostrum corpus inflamamus igne gehennae/ ex ar
 descētes per effrenes cupiditates et libidines: quidni meremur cruciari igne illo in
 extinguibili quē in nobis succedere cepim⁹/ cui⁹ incēdia in cordib⁹ nris et mēbris
 inchoauim⁹? Et haud dubie illū tāde plēntiem⁹: nisi petierim⁹ a dñō nūc ignē no
 bis et celopurgatoriū mitti/ quo mūdi desideria in mētib⁹ nris penit⁹ absumant⁹.
 Cū enī lasciuiū oculi uel per illicitas cōcupiscētiās uel p̄ spectacula diabólica: quid
 aliud nisi ignem sibi cōgregant⁹: cum aures nō auertuntur ab auditu uano ac do
 rogationibus proximorum: cum manus a cede nequaq; & rapinis ac depredatio
 nibus continentur/ cum pedes ueloces sunt ad effundendum sanguinem/ cumq;
 corpus non domino sed fornicationi tradimus: quid queso aliud nisi totum cor
 pus tradimus in gehennam? Sed hec cū dicūtur: cōtemptui habent⁹. quare? quia
 hūdes deest. Alioqui si tibi hodie diceret/ quia iudex seculi uult te die crastino ui
 uū exurere/ et his auditis si esset tibi un⁹ diei spaciū liberū: quāta faceres/ quō &
 p̄ quos discurreres/ q̄ hūilis q̄ lugēs & sordid⁹ oberrares. Nōne effūderes om̄nē

- pecuniam tuam in eos: quorum intercessione euadere te posse crederes? Nonne oia que possideres: redēptionē faceres anime tue? **Q**uod si etiam aliquis te retardare aut impedire tentaret: nonne diceres / pereant omnia pro salute mea: nec quicquid remaneat / tantum ut ego uiuam? Hoc quare faceres? quia inde non dubitares: hinc dubitas, et ideo dominus dicit, Putas ueniens filius hominis: inueniet fidem super terram? Et quid ego dico de certis indubitatisque periculis: tantummodo si causa dicenda sit apud iudicem terrenum: cuius alicquem metum ex legibus quis habere uideatur. Nōne omnibus uigiliis excubatur: aduocati / patroni / munera preparantur? etiam si anceps periculum sit: aut etiam solius note metus / uel damni ratio. Nos quare nō credim? quod omnes astabimus ante tribunal Christi: ut reportet unusquisque propria corporis prout gessit: siue bona siue mala? Hec si
- Prover.** integre crederemus: esset nobis secundum quod scriptum est / redemptio anime uiridiuitie ei⁹. Sed unde possumus hoc uel sentire uel credere / uel intelligere: cū ne ad hec ipsa quidem audienda conueniamus? quis enim uestrum cum recitantur scripture: prebet auditum? De⁹ per prophetam comminatur / et quidem in ira magna. et mittam famem super terram: non famē panis neque sitim aque / sed famem audiendi uerbum dei. Sed nunc famem non misit deus super ecclesiam suam: neque sitim ad audiendum uerbum dei. Habemus enim panem uiuum qui de celo descendit: habemus aquam uiuam salientem in uitam eternam. Cur nos ipsos fecunditatis tēpore: fame necamus ac siti? pigre ac desidis anime est: in abūdantia omnium penuriam pati. Non auditis ex diuinis scripturis: quia certamen est inter homines / carni aduersus spiritum / et spiritui aduersus carnem? & nescitis quia si carnem solam nutriatis / et ipsam frequenti mollitie ac lugi deliciarum fluxu foueatis: insolescet necessario aduersus spiritum & fortior illo efficitur. Quod si fiat: sine dubio eum in ditionem suam redactum / suis coget legibus ac uicis obedire. Si uero ad ecclesiam frequenter ueniens / aurem litteris diuinis admoueat / explanationemque mādatorū celestium capias: sicut cibis & deliciis caro / ita spiritus uerbis diuinis conualefcet. ac sensibus & cupiditatibus robustior effectus: carnem sibi parere coget / ac suis legibus obsequi. Nutrimenta igitur spiritus sunt: diuina lectio / orationes assidue / sermo doctrine, his alitur cibus / his cōsualescit / his uictor efficitur. Quod quia non facitis: nolite conqueri de infirmitate carnis / nolite dicere: quia uolumus / sed non possumus. Volumus continenter uiuere: sed carnis fragilitate decipimur / et impugnamur stimulis eius. Tu das stimulos carni tue / tu eam aduersus spiritum tuum armas et potentem facis: cum eam carnibus satias / uino nimio inundas / omni mollitie palpas / & ad illecebras nutris. An nescitis quia non potest edificium istud ecclesie ex leprosis lapidibus construi? audi quid dicit apostolus, Modicum fermentum totam massam corrūpit. Expurgate ergo uetus fermentum: ut sitis noua conuersio. ¶ Sed ad propositum redeamus, Et accipiet inquit uasculū plenū carbonib⁹. Non oēs illecebras eo igni: qui de altari assumitur. Aaron purgatur illo igni / & Esaias: & qui sunt similes illis. Alii uero qui non sunt tales (de quibus etiam me ipsum computo) alio igni purgantur. Timeo ne illo: de quo scriptū est, Fluiuius ignis currebat ante
- Luce.** 18.
Amos. 8.
Ioan. 6.
Ioan. 4.
1. Cori. 5.
Danie. 7.

ipsum. Iste ignis non est de altari. qui de altari est ignis: ignis est domini. qui autē extra altare est: non est domini / sed proprius uniuiusculiq; peccantium. de quo dicitur, uermis eorum non morietur: & ignis eorum non exstinguetur. Iste ergo ignis: ipforum est qui eum accenderunt: sicut alibi scriptū est, Ambulate in igne ignis: et in flāma quam accendistis uobis, Esaie autem nō suis ignis apponitur: sed ignis altaris qui circumpurgauit labia eius. qualis et hic est de quo dicitur. & sumet uasculum plenum carbonibus ignis de altari quod est coram domino: & implebit manus suas incenso compositionis minuto, quod quidem plenius dominus noster fecit. Impleuit enim manus suas incenso cōpositionis minuto: de quo scriptum est. Dirigatur oratio mea sicut incensum: in cōspectu tuo. Impleuit enim manus suas sanctis operibus: que pro humano genere operatus est. Quare autē compositionis incensum dicitur: quia non est una sola species operum. sed ex iusticia / ex pietate / ex continentia / ex prudentia / et omnibus huiuscemodi uirtutibus componitur hoc: quod placet deo. Sed & minutum quod addidit: non ociose intelligimus. Non enim uult eum qui ad perfectionem tendit / uerbum dei crasse & carnaliter intelligere: sed minutum in his sensum / subtilemq; perquirere. Vt si forte audiat scriptum esse: non obturabis os bouis triturantis / ille hec non de bouibus intelligat (neq; enim de bobus cura est deo) sed de apostolis dictum accipiat. Sed et si quis de prouidentia dei rationem (que est minutissima & subtilissima) possit exponere: iste minuto incenso manum suam replere dicitur. Quis ergo nostrum ita promptus est & paratus: ut ingressuro pontifici in sancta sanctorum incensum compositionis offerat minutum: necesse est enim nos singulos aliquid offerre tabernaculo dei / aliquid etiam pontificalibus indumentis: aliquid itidem quod per pontificis manus ad ipsum dominum per odorem suauitatis ascendat. Pontifex igitur noster dominus et saluator aperit manus suas: & suscipere uult a b unoquoq; nostrum incensum compositionis minutum. Necesse est nos quere re species incensi. Libanum nobis querendum est: & non qualecunq; libanum / sed lucidum querit. Sed et galbanum a nobis poscit: cuius natura est / ut uehementia odoris sui serpētes noxios effuget. Querit & stacten: colata enī & defecata uult esse: uel uerba nostra uel opera. Querit & onichen: quo uelut scuto quodam obtegitur animal suū / et illesum permanet. Ita et te uult scuto fidei esse protectū / quo omnia iacula maligni ignita restringas. Hec tamen omnia in te uult esse cōposita: nihil inordinatum / nihil inquietum / nihil indecens / sed hoc uult: ut omnia nostra composita & honeste fiant. Stat ergo etiam nunc uerus pontifex noster Christus: & implere uult man⁹ suas incenso composito / minuto: & ab unaquaq; ecclesia que sub celo est. Considerat quid offeratur: q̄ integre incensum suum diligenterq; componat / q̄ minutum id faciat. id est quomodo unusquisq; nostrum opera sua ordinet / & quomodo sensum ac uerba scripturarum spiritali explanatione discutiat. Nec angelorū ministeria ab huiuscemodi officiis desunt. Angeli enim dei ascendunt & descendunt ad filios hominum: perquirūt & curiose agūt quid in unoquoq; nostrū inueniant / quod offerant deo. Vident & perscrutantur

Esaie. 66.

Esaie. 50.

Esaie. 6.

ps. 140.

Deute. 19

1. Cori. 9.

Ephe. 6.

- uniuscuiusq; nostrum mētem; si habeat aliquid tale / si tā sanctū aliquid cogitet / quod deo mereatur offerri , Intuentur & considerant si quis nostrum ex iis que dicuntur in ecclesia corde compungitur / et animum conuertit ad penitētiam , si his auditis corrigere cogitet uias suas; et obliuisci preterita / ac preparare se ad futura / saltem secundum Achab illum impiissimum; de quo dicit dominus. Vidisti quomodo compunctum est cor Achab? Sed in his omnibus quid de illis dicam; que nec audiunt auribus hec / nec corde recipiunt? que in illis compūctionis spes / que conuersionis suspitio / que emendationis uia? Si enim etiam de iis qui audiunt dubitamus; quid speramus de iis qui omnino non audiunt? Sed utamur uerbis domini & dicamus; qui habent aures audiendi audiant. & qui audiunt : sciant scriptum esse. quia cum conuersus ingemueris; tunc saluus eris / et scies ubi fueris , & si dixeris tu peccata tua prior; ego exaudiam te tanq̃ populum sanctum. Audisti etiam quomodo si peccator fuisti; tamen si conuersus es & desististi a peccato / iā sanctus appellaris. Nihil ergo desperandum est iis qui cōpunguntur / et cōuertuntur ad dominum. Non enim superat bonitatē dei malicia delictorum. Sumit ergo pontifex uasculum plenum carbonibus ignis de altari quod est coram domo; non & implet manum suam de incenso compositionis minuto : et infert in interiora uelaminis. **I**ntelligamus primo quid designet historia : et tunc quid sensus spiritalis habeat requiramus. Duplex est edes tabernaculi testimonii uel tēpli domini. Prima est in qua altare holocaustorum est; quod perpetuis ignibus excutitur. In qua ede solis licet assistere sacerdotibus / et sacrificiorum ritus ac ministeria celebrare : et neq; leuitis neq; alteri cuiq; preter sacerdotes ad eam indulgetur accessus. Secūda uero edes interior est / solo ab hac discreta uelamine : itra quod uelamen arca testamenti / et propiciatorium (super quod cherubim duo statuta sunt) et altare incensi collocatum est. In hanc edem semel in anno quicūq; erat primus pontifex / oblati prius hostiis propiciatōis (de quibus supra exposuim⁹) ingrediebatur : habens utramq; manum repletam . unam uasculo carbonum / et aliam compositionis incenso. ut cum fuisset ingressus; statim superposito incenso carbonibus fumus ascenderet / totamq; edem repletet. ut aspectum sanctorū quem ingressus pontificis reuelauerat; nubes uelaret incēsi . Si tibi sacrificiorum mos patuit antiquus; quid hec etiam secundum rationem mysticam contineant uideamus . Duas audisti edes; unam quasi uisibilem et patentem sacerdotibus / aliam uelut inuisibilē & inaccessam / excepto uno solo pontifice; ceteri foris sunt. Prima est ista / puto q. intelligi possit hec (in qua nunc sumus in carne positi) ecclesia : in qua sacerdotes ministrant ad altare holocaustorum / successu illo igni de quo dixit Ihesus. Ignem ueni mittere in terram : & quid uolo nisi ut accendatur? Et nolo mireris q. hec edes solis sacerdotibus pateat. Omnes enim quicūq; unguēto sacri chrisimatis delibuti sunt; sacerdotes effecti sunt. sicut Petrus ad 1. Petri. 2. omne dicit ecclesiā. Vos autem estis gen⁹ electum / regale sacerdotiū / gēs sancta. Estis ergo gen⁹ sacerdotale; et ideo acceditis ad sancta . Sed & unusquisq; nostrū habet i. le holocaustū suū; et holocausti sui ipe succēdit altare / ut semp ardeat. Er
- Luce. 9. gosi renunciem oibus que possideo / & tollā crucem meā & sequar Christū; holo-

caustum obtuli ad altare dei, Aut si tradidero corpus meum ut ardeam habens 1, Cori. 13,
 charitatem / et gloriam martyrii cōsequar: holocaustum me ipsum obtuli ad alta
 re dei, Si diligam fratres meos: ita ut animam meam ponam pro fratribus meis / Ioan. 15,
 si pro iusticia & ueritate usq; ad mortem certauero: holocaustum obtuli ad alta- Eccl. 4,
 re dei, Si membra mea ab omni concupiscentia carnis mortificauero / si mundus Galath. 6,
 mihi crucifixus sit et ego mundo: holocaustū obtuli ad altare dei / & ipse mee ho-
 stie sacerdos efficiar, Hoc ergo modo sacerdotiū geritur. In prima ede et hostie
 offeruntur: & ex hac ede sanctificate sunt, Et indutus uestimentis pontifex ex ea
 proficitur / et ingreditur in interiora uelaminis: sicut iam superi Pauli uerba
 posuimus dicentis, Nō in manufacta sancta / sed in ipsū celū penetrauit (inquit) Heb. 9,
 Ihesus: et apparet uultui dei pro nobis. Celi ergo loc⁹ et ipsa dei sedes: per interio-
 ris edis figuram atq; imaginem designatur. Sed mirum contuere ordinem sacra-
 mentorum. Ingressus pontifex in sancta sanctorum / ignem secum de hoc alta-
 ri portat / et incensum de hac ede suscipit, sed et uestimenta quibus indutus est;
 de hoc loco sumit, Putasne dignabitur dominus meus uerus pontifex / et a me su-
 scipere partem aliquam incensi compositioris / minuti: quod secum deferat ad pa-
 trem? Putasne inueniet in me aliquid igniculi / et holocaustum meum ardens: ut
 dignetur ex eo uasculum suum implere carbonibus / et in ipsis deo patri odorem
 suauitatis offerre? Beat⁹ est / cuius tam uinos tamq; ignitos holocausti sui carbo-
 nes inuenit: ut eos aptos iudicet quos altari superponat incensi. Beatus / in cui⁹
 corde inuenit tam subtilem / tam minutū / tanq; spiritale incensum / & ita diuer-
 sa uirtutum suauitate compositum: ut replere dignetur ex eo manus suas / deoq;
 patri suauem odorem intelligentie eius offerre, At contra infelix anima / cuius si
 dei ignis extinguit: et refrigescit charitatis calor. Ad quam cum uenerit celestis
 pontifex noster querens ab ea ignitos & ardentes carbones / sup quos incensum
 offerat patri: inuenit in ea aridos cineres et frigidas fauillas. Tales sunt omnes qui
 subtrahunt se & longe fiunt a uerbo dei: ne audientes sermones diuinis / accen-
 dantur ad fidem / incalēscāt ad charitatem / igniantur ad misericordiam. Vis ti-
 bi ostendam quomodo de uerbis spiritus sancti ignis exeat / et accēdat corda dis-
 scētium? audi dicentem David in psalmo. eloquium domini igniuit eū. Et iterū ps. 104,
 in euāgelio scriptum est: postq; dominus locutus est ad Cleopham, Nōne cor nos- Luce. 24,
 trum inquit ardens erat intra nos: cum aperiret nobis scripturas? Tu ergo unde
 ardebis / unde inuenierat in te carbones ignis: qui nunq; domini ignis eloquio /
 nunq; uerbis sancti spiritus inflammari? Audi & alibi ipsum David dicentem,
 Concaluit cor meū intra me: et in meditatione mea exardescet ignis. Vnde & tu ps. 38,
 concalescis / unde in te ignis accenditur: qui nunq; in diuinis meditaris eloquiis?
 Immo quod est infelicis: concalescit spiritus tuus in spectaculis circi / cōcalescit
 in equorum cōtentionibus / in certamine theatri. Atq; iste ignis non est de alta-
 ri domini: sed hic est qui dicis ignis alien⁹, Et audisti paulo superi⁹ q. qui obtule-
 runt alienum ignem ante dominum: extincti sunt. Concalescis etiam: cum te re Leuiti. 10,
 pleuerit iracūdia / & cum te inflammauerit furor. Vreris interdum & amore car-
 nali: ac turpissime libidinis iactaris incēdiis. Sed ois iste ignis alien⁹ est: & cōtrari⁹

- deus. quem qui accenderit; sine dubio Nadab & Abiud perferet sortem. Ait ergo
Leuiti, 16 eloquium diuinum. Et imponet incensum super ignē in cōspectu domini; & ope-
 riet fumus incensi propiciatorium quod est super testimonia / et non morietur. &
 sumet de sanguine uituli et resperget digito suo super propiciatoriū contra oriē-
 tem, ¶ Ritus quidem apud ueteres propiciationis pro hominibus / qui fiebat ad
 dominum / qualiter celebraretur; edocuit. Sed tu qui ad Christum uenisti pontifi-
 cem uerum / qui sanguine suo deum tibi propiciū fecit et reconciliauit te patri;
 non heredas in sanguine carnis / sed respice potius in sanguinē uerbi / et audi ipsū
Math. 26 tibi dicentem. Quia hic est sanguis meus; qui pro uobis effundetur in remissionē
 peccatorum. Nouit qui mysteriis imbutus est; carnem et sanguinē uerbi dei. Nō
 ergo immoremur in his; que et scientibus nota sunt / et ignorantibus patere non
 possunt. Quia autem contra orientem respergit; non ociose accipias / ab oriente ti-
 bi propiciatio uenit. Inde est enim uir / cui oriens nomen est: qui mediator dei &
isacha, 6, hominum factus est. Inuitaris ergo per hoc ut ad orientem semper respicias; unde
 tibi semper oritur sol iusticie / unde semper tibi lumen nascit ut nunq̄ in tenebris
 ambules / neq̄ dies ille nouissimus te in tenebris comprehendat. ne tibi ignoratiē
 nox et caligo subrepat: sed ut semper in sciētie luce uerferis / semp habeas diem
 33 fidei / semplumē charitatis et pacis obtineas. ¶ Addit post hec scriptura. Et nō
 33 erit inquit homo; cum ingreditur pōtifex intra uelamen interius / in tabernacu-
 lo testimonii. Quomodo nō erit homo? ego sic accipio; q̄ qui potuerit sequi Chri-
 stum / et penetrare cum eo interius tabernaculū / et celorum excelsa cōscendere;
 iam non erit homo / sed secūdum uerbum ipsius tanq̄ angelus dei. aut etiam for-
ps. 81, te ille super eum sermo complebitur; quem ipse dominus dixit. Ego dixi; diū es /
 et filii excelsi omnes. Siue ergo spiritalis effectus / unus cum domino spiritus fiat /
 siue per resurrectionis gloriam in angelorum ordinem trāseat: recte iam nō erit
 homo. Sed unusquisq̄ ipse sibi hoc prestat: ut uel excedat hominis appellationē /
 uel intra conditionem huius uocabuli censeatur. Si enim facit? homo seruasset ab
Ecci, 15, initio illud quod ad eū scriptura dicit: ecce posui ante oculos tuos mortē & uitā;
 elige uitam. si hoc fecisset; nunq̄ pro peccato humanum genus mortalis conditio
 tenuisset. Sed cum derelinquēs uitā / mortem secutus est; homo factus est. & non
Gene, 3, solū homo; sed et terra. propter quod et in terram redire dicitur. Requiro tamē
 que sit ista mors; quā dicit / ante oculos tuos posui. De uita enim nō dubitatur / q̄
 semetipsum indicet deus / q̄ dixit. Ego sum ueritas et uita. Que est ergo ista mors
 uite contraria; quam posuit deus ante oculos nostros? De illo id dici puto; de quo
1. Cori, 15 Paulus dicit. Nouissimus inimicus destruetur mors. Iste est ergo diabolus inimi-
 cus; qui primo quidem ante oculos positus est / sed nouissimus destruetur. Posit⁹
 autem fuerat ante oculos; nō ut sequeremur eum / sed ut uitaremus. Vnde & ar-
 bitror q̄ ipsa per se anima humana; neq̄ mortalis dici potest neq̄ immortalis. sed
 si contingerit uitam: ex participio uite erit immortalis. In uita enim non dicitur
Ezechi, 18 mors. Si uero auertens se a uita / participiū traxerit mortis; ipsa se facit esse mor-
 tale. & ideo propheta dicit. Anima que peccat; ipsa morietur. quāuis mortē eter-
 nā ad interitū substantiē nō sentiamus. sed hoc ipsū q̄ anima aliena & extorsit sit

a deo qui uera uita est: mors ei esse credēda est. Nulla ergo participatio fit iusticie cum iniquitate / nulla societas luci ad tenebras / nulla consonātia Christi cum Be- 1. Cori. 6.
lial. Si eligimus uitam: semper uiuemus / mors nobis non dominabitur / et comple-
bitur in nobis sermo domini quem dixit. Qui credit in me: etiā si moriatur uiuet, Ioan. 11.
Eligamus ergo uitā / eligamus lucē: ut in die honeste ambulemus, ut et nos sequē-
tes Ihesum intra uelamen tabernaculi interioris: iam non sim⁹ ut homines mor-
tales sed ut angeli immortales / cum nouissimum inimicum destruxerit mortem
ipse dominus noster Ihesus Christus: qui est uita et ueritas & uita / cui gloria et im- Ioan. 14.
perium in secula seculorum Amen.

¶ Libri noni Cyrilli in Leuiticum: finis.

¶ Eiusdem liber Decimus: de ieiunio quod in die propiciationis fit / et rursum de
hircō qui in eremum mittitur.

Os quidem qui de ecclesia sumus / merito Mosem recipimus et scri-
pta eius legimus: sentientes de eo q. propheta sit / et deo sibi reuelā-
te: in symbolis & in figuris ac formis allegoricis conscripserit futu-
ra mysteria / que in tempore suo dicemus implere. Qui uero huius
modi in eo nō recipit sensum / siue Iudeorum quis siue etiā nostro-
rum est: is ne prophetam quidem eum fuisse docere potest. Quomodo etenim
prophetam probabit: cuius litteras asserit esse communes / futuri nullius conscias /
nec occulti aliquid mysterii continentes. Hunc itaq. qui ita sentit / legētem hec
arguit sermo diuinus dicens. Puta ne intelligis que legis? Est ergo lex & omnia q. Actū. 8.
in lege sunt: secundum apostoli sententiam usq. ad tempus correctionis imposi-
ta. Et sicut ii quib⁹ artificium est signum ex ere facere / et statuas fundere / ante q.
uerum opus eris producant aut argenti uel auri: figmentum prius luti ad simili-
tudinem future imaginis formant: quod figurari necessariū quidē est / sed usq.
quo opus quod principale est expleatur. Cum autem fuerit effectum opus illud
propter quod figmentum luti fuerat efformatū: usus eius ultra nō queritur. Tas-
le aliquis intellige etiā in iis: que in typo & figura futurorum in lege & proph-
tis scripta uel gesta sunt. Venit enī ipse artifex & author omnium: et legē que um-
bram habebat futurorum bonorum / trāstulit ad ipsam imaginem rerum. ¶ Sed
ne forte difficile tibi probari posse que dicimus uideantur: recognosce per sin-
gula. Erat prius Hierusalē urbs illa magna & regalis: ubi templum famosissimū
deo fuerat extructū. Postea uero q. uenit ille q. erat uerū tēplū dei / et dicebat de Ioan. 2.
tēplo corporis sui: soluite templū hoc, & quia celestis Hierusalē cepit aperire my-
steria: deleta est illa terrena / ubi celestis apparuit, & in templo illo non remansit
lapis super lapidē: ex quo uerū tēplū dei facta est caro Christi. Erat prius pōtēfex
sanguine taurorum et hircorum purificans populum, sed ex quo uenit uerus pō-
tēfex / qui sanguine suo sanctificare et credētes: nūq. est ille pōtēfex prior / nec ullus
ei relictus est locus. Altare fuit prius: et sacrificia celebrabantur. Sed ut uenit ue-
rus agnus qui seipsum obtulit deo: cuncta illa uelut protēpore posita cessauerūt.
Non tibi ergo uidetur / q. secundum figurā quā supra proposui⁹ / uelut forme
fuerit qdā eluto facte: p. quas ueritatis exprimerentur imagines? Propterea deniq.

elegi dicit dominus: neq; diem ut humiliet homo animam suam. Tu si uis ieiunare secundum Ihesum Christum & humiliare animam tuam: omne tibi tēpus apertum est totius anni. Immo totius uite tue dies habeto ad humiliandam animam tuam: si didicisti tamen a domino saluatore nostro / qui mitis est & humilis corde. Quando ergo non est tibi humilitationis dies: qui Christum sequeris / qui est humilis corde et humilitatis magister? Tu itaq; si uis ieiunare: ieiuna secundum preceptum euangelii, obserua in ieiuniis euāgelicas leges / in quibus hoc modo saluator dei iuniis mandat, Tu autem si ieiunas: unge caput tuum / et laua faciem tuā Math. 11.
 Q; si requiris quomodo laues faciem tuam: Paulus apostolus docet quē admodū Math. 6;
 reuelata facie gloriam domini contempleris / ad eandem imaginem reformatus 2. Cori. 3.
 a gloria in gloriam tanq̄ in domini spiritu, Vnge etiam caput tuum: sed obserua ne oleo peccati. Oleum enim peccatoris non impinguet caput tuū, Sed unge caput oleo exultationis / oleo leticie / oleo misericordie: ita ut secundum mandatum sapientis / misericordia & fides nō te deserant. Propterea enim et apostolus Paulus Prouer. 3.
 nos ad celestia: clamat & dicit. Si resurrexistis cū Christo: que sursum sūt que nōstros ad celestia: clamat & dicit. Si resurrexistis cū Christo: que sursum sūt que rite / nō que super terram, Nonne aperte tibi dicit, noli querere in terris Hierusalem nec obseruantias legis nec ieiunium Iudeorum: sed ieiunium Christi: ieiunās enim debes adire pontificem tuum Christum / qui utiq; non in terris requirend⁹ est sed in celis: & per ipsum debes offerre hostiā deo, Vbi tibi adhuc ostendā quāliter te oportet ieiunare ieiunium: ieiuna ab omni peccato / nullum cibum sumas malicie / nullas capias epulas uoluptatis / nullo uino luxurie incalescas: ieiuna a malis actibus / abstine a malis sermonibus / contine a cogitationib⁹ pessimis, Noli cōtingere panes furtiuos peruerse doctrine: non concupiscas fallaces philosophie cibos / qui te a ueritate seducāt. tale ieiuniū deo placet, Abstineri uero a cibis quos deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus / & hoc facere cū Prouer. 9
 iis qui Christum crucifixerunt: acceptum esse non potest deo, Indignati sunt aliquando Pharisei domino: cur non ieiunarent discipuli eius. quibus ille respondit, Quia non possunt filii sponsi ieiunare: q̄diu cum ipso est sponsus, Illi ergo ieiunāt Math. 9.
 qui perdidērunt sponsum. Nos habentes nobiscum sponsum ieiunare non possumus, Nec hoc tamen ideo dicimus: ut abstinentie Christiane frena laxemus. Habemus enim quadagesime dies ieiuniis consecratos: habemus quartam & sextā septimane diem quibus solenniter ieiunamus, Est certe libertas Christiano / per omne tempus ieiunandi: non obseruantie superstitione / sed uirtute continentie, Nam quomodo apud eos castitas incorrupta seruatur: nisi arctiorib⁹ cōtinentie fulta subsidiis: quomodo scripturis operam dabunt / quomodo scientie & sapientie studebūt: nonne per continentia uentris & gule? Quomodo quis seipsum castrat propter regnum celorum: nisi ciborum affluentiam refecet / nisi abstinentia utatur ministra? Hec ergo Christianis ieiunandi ratio est, Sed est & alia adhuc religiosā ieiunatio: cuius laus etiam quorundam apostolorum litteris predicatur. Inuenimus enim in quodam libello ab apostolis dictum. Beatus est qui ieiunat: pro eo ut alat pauperem, huius ieiunium ualde acceptum est apud dominum &

Ioan. 15. reuera digne satis, Imitatur enim illum: qui animam suam posuit pro fratribus suis.
 Math. 9. Quid ergo ueteribus pannis noua indumenta misceamus? Quid in utres uete-
 2. Cori. 5. res mittimus nouum uinum? Vetera transierunt / ecce facta sunt omnia noua: per
 Ihesum Christum dominum nostrum; cuius est imperium in secula seculorum, Amen.

¶ Libri decimi Cyrilli in Leuiticum: finis.

¶ Eiusdem liber undecimus, De eo quod scriptum est, sancti estote / quoniam et ego sanctus sum: dicit dominus.

Leui. 20.]

n

Vper in auribus ecclesie recitat⁹ est sermo dñi dicens, Estote sancti: quia
 et ego sanctus sum / dominus deus uester. Nomen hoc sanctus quid sibi ue-
 lit quid ue significet in scripturis diuinis: diligentius requiredum est,
 ut cum uim uerbi dei didicerimus: etiam opus eius possimus imple-

re. Congregem⁹ ergo de scripturis diuinis: super quibus sanctum dici inuenim⁹,
 et deprehendemus non solum homines: sed etiam muta animalia sancta appella-
 ta, Inuenimus & uasa ministerii sancta uocitata: & uestimenta sancta dici & lota,
 nihilominus que in urbibus posita sunt: & sacerdotibus deputata, Ex multis qui-

Exodi. 13.

dem animalibus primogenita bouum uel pecorum sanctificari per legem domino
 iubentur: et dicitur, ne facias in eis inquit op⁹ ullum: quoniam domino sanctifica-

Exo. 4. o.

ta sunt, Super uasis uero / cum in tabernaculum testimonii deferuntur uasa mini-
 sterii: thuribula / uel phiale / uel cetera huiusmodi uasa / sancta appellatur. Super

Exo. 39.

uestimentis etiam / cum stola pontificis Aaron et tunica linea & cetera huiusmo-
 di uestimenta: sancta dicuntur, Si ergo intueamur propter quid hec omnia san-

cta nominata sunt: aduertimus quomodo etiam nos dare operam oportet ut san-
 cti esse possimus, Natus est michi primogenitus bos: non mihi licet occupare cum
 ad opus commune, est deo consecrat⁹: et ideo dicitur sanctus, Intelligimus ergo

ex hoc muti animalis: quomodo lex quod sanctum uult esse / nulli alteri deferuire iu-
 bet nisi domino soli. Iterum patere uel phiale quas dicit sanctas: ille sunt que nunquam
 iubentur exire de templo / sed esse semper in sanctis: nec ullis penitus humanis uis-

ibus ministrare, Similiter & uestimenta que sancta nominantur: non iubentur in-
 tra domum usui deferuire pontificis sed in templo esse: & inde omnino nunquam ef-
 ferri, sed ad hoc tantum consecrata esse: ut eis deo ministrans pontifex induatur

et sint semper in templo, ad ceteros uero usus communes: utatur communibus indu-
 mentis, Similiter & pateris ac phialis iis que sancte appellatur: ad humanos & com-
 munes usus uti non liceat / sed tantum ad diuina mysteria, Quod si intellexisti quomodo
 uel animal uel uestimentum sanctum appellatur: consequenter intellige quod

1. Timo. 2.

his obseruationibus et legibus etiam homo sanctus appellatur, Si quis enim seipsum
 deuouerit deo: si quis se nullis negociis secularibus implicarit: ut ei placeat cui
 se probauit / si quis separatus est & segregatus a reliquis hominibus carnaliter ui-

Colos. 3.

uentibus / et mundanis negociis nequaquam obligatus / non inquirens ea que super ter-
 ram sed que in celis sunt: iste merito sanctus appellatur, Donec enim permixtus est tur-
 bis et in multitudine fluctuantium populorum uolutatur / nec uacat soli deo se-
 gregatus a uulgo: non potest esse sanctus, Nam de iis quid dicemus qui cum ges-
 silium turbis ad spectacula maturant: et conspectus suos atque auditus impudic-

cis et uerbis et actibus sedāt: Non est nostrum pronūciare de talibus: ipsi enim sentire et uidere possunt: quam sibi delegerint partem, Tu ergo qui hec audis / cui lex diuina reata / quē ipsi dei sermo cōuenit: dicēs, sancti estote: quia ego sanctus dñs de9 uester, sapiēter intelligē dīcūtur: ut sis beatus cū recte feceris ea, hoc est enī quod dīcitur tibi: separa te ab omni nō solū homine / sed et fratre inquiete ambulante / et non secundum traditiones apostolicas, separa mini etenim qui portaris inquit uasa domini: & exite de medio eorum / dicit dominus, Separa te a terrenis actibus: separa te a cōcupiscētia mūdi, Oē enī qđ in mūdo ē: scđm aplm / cōcupiscētia carnis est & concupiscētia oculorum / que non est a deo. Cum ergo separaueris te ab his omnibus deuote deo tanq̃ primogenitum uitulum: non opere tur per te peccatum / nec iugum tibi imponat malicia, sed esto semot⁹ et segregatus: subis tantum sacerdotibus tanq̃ primogenitum animal mancipatus. Segregare & secernere tanq̃ phiale sancte et sancta thuribula: solius templi uisibus et dei ministerio uacans. Separa te et remoue te ab omni pollutiōe peccati / et esto remotus et segregatus intra templum dei: tanq̃ sancta indumenta pontificis. In templo namq; dei est segregatus & separatus ille: qui in lege dei meditatur die ac nocte / & qui in mandatis eius cupit nimis. Sancti ergo estote dicit dominus: quia et ego sanctus sum. Quid est: quia et ego sanctus sum? sicut & ego inquit segregatus sum & longe separatus ab omnibus que adorātur siue coluntur siue in terra siue in celo / & sicut ego excedo omnem creaturam / atq; ab uniuersis que a me facta sunt segregor: ita et uos segregati estote ab omnibus qui non sunt sancti / nec deo dicati. Segregari autē dīmur: non locis sed actibus / nec regionibus sed conuersationibus. Deniq; & ipse sermo in greca lingua / quod dicitur agios: quasi extra terram esse significat. Quicumq; enim se consecrauerit deo: merito extra terram esse & extra mundum uidebitur, Potest enim dicere & ipse super terrā ambulans: conuersationem in celis habemus. Salomon quoq; in prouerbis dicit, Laqueus fortis est uiro / cito aliquid de suis sanctificare: & postea q̃ uouerit / penitere, et hoc est utiq; quod dicit, Ne quis forte cum fructus ex arboribus aut uinum ex torcularibus colligit / et dixerit: uolo tantum offerre ecclesie / uel in usum pauperum aut peregrinorū tātum prebere: si postea ex eo quod uouet aliquid ad usus proprios presumat / iam non de suis fructibus presumit: sed sancta dei uiolat, Et ideo laqueus fortis est uiro / sanctificare aliquid hoc est uouere deo: & postmodū penitentia ductum ad usus proprios ea que consecrauerat reuocare. Sed et si nos ipsos cōsecramus aut offerimus deo / aut etiam si aliud uouemus: obseruem⁹ hūc laqueum: ne forte postea q̃ nos deo uouim⁹: iterum humanis usibus uel actibus subiugemur, Vouit autem fe unusquisq;: uerbi gratia sicut Nazarei faciebant / tribus aut quatuor aut quot placuisset annis templo se consecrantes dei: ut ibi semp uacarent / obseruantes illa que de Nazareis scripta sunt: ut comam capitis nutrent / nec ascenderet ferrum super caput eorum toto uoti sui tempore / ut uinum non contingerent neq; aliquid ex uite / & cetera quecunq; complexa fuisset uoti professio, Sed et alium cōsidera qui fe ita uouet deo: sicut Anna fecit Samuelē. Ante enim q̃ nasceretur / obtulit eum deo: dicens, et dabo eum domino datū omni

Ioan. 13,
2, thes. 3,

Esaie. 52,

1. Ioan. 3,

Psal. 1,
Psal. 111,Philip. 3,
pro. 20,

Nume. 6

1. Regū,

- ribus diebus uite sue, Ex quibus omnibus clarum est quomodo unusquisq; nostrum qui uult esse sanctus: consecrare se debeat deo/ ut nullis studeat neglegis uel actibus qui ad dominum minime pertinent occupari. ¶ Post hec scriptum est, Seruate inquit precepta mea & facite ea: ego dominus. Et his addidit. homo si maledixerit patrem aut matrem suam: moriatur, Et post multa que precepit / quibus etiam penas preuaricationis ascripsit: addidit in clausula. & seruate omnia precepta mea / & iustificationes meas / & iudicia mea. Vnde consequens uidetur requirere: quid in his singulis indicetur, Et quidem secundum quod obseruari oportuit: preceptum est prius mandatum, Verbi gratia: in decalogo dicitur. Non occides / non adulterabis. hoc enim solum precipitur: & non ascribitur pena commissi, Nunc autem iterantur quidem eadem: sed additis penis. Dicitur enim. homo qui cum adulterauerit uxorem uiri & uxorem proximi sui: morte moriatur is qui adulterat et que adulteratur, & is qui dormierit cum uxore patris sui / turpitudinemque patris sui detexerit: morte moriatur / ambo rei sunt. De his autem / in prioribus iam data fuerant precepta, sed non obseruata que maneret pena: non fuerat ascriptum, Nunc ergo eadem repetuntur: & uniuscuiusque pena peccati decernitur, Et ideo recte hec iustificationes & iudicia appellantur / quibus quod iustum est recipere iudicatur ille qui peccat. Sed in uero ordine diuine sapientie: non continuo penas cum primis statuit preceptis, uult enim ut non metu pene sed amore pietatis: patris precepta custodias. Sed si contempleris: non tam homini quam contemptori pena mandatur. Primo ergo benignitate prouocaris: ut fili? Ego enim dixi dii estis: et filii excelsi omnes, Quia si ut filius / esse obediens non uis: contemtor plecteris ut seruus. ¶ Post dicit, Et si quis dormierit cum nuru sua: morte moriatur, ambo in pietate fecerunt: et rei sunt. Et has leges uel hec precepta: absque penis superius dederat, Dixerat enim, turpitudinem nurus tue non reuelabis, & omnia que subleuantur, et hunc locum simili modo ibi absque suppliciis: hic uero cum diuersis suppliciorum generibus ascripsit, quo in loco recordor sermonis illius: quem beatus apostolus ad Hebreos scribens dicit, Irritam quis faciens legem Moysi: sine ulla miseratione duobus aut tribus testibus moritur, Quanto maioribus suppliciis dignus putabitur: qui filium dei conculcauerit / et sanguinem testamenti pollutum duxerit in quo sanctificatus est / et spiritui gratie contumeliam fecerit, Sed qua causa mentionem fecerim scripture huius: ausculta, Secundum legem: adulter cum adultera moriebatur. Nec poterant dicere: penitentiam petimus / & ueniam deprecamur Non erat lachrymis locus, nec enim dationi uenie ulla concedebatur facultas, sed omnimodis eum puniri necesse erat: qui incurrisset in legem, Hoc autem seruabatur: & singulis quibusque criminibus erat pena mortis ascripta, Apud Christianos uero si adulterium fuerit admissum: non est preceptum ut adulter uel adultera corporali interitu puniatur / nec potestas data est episcopo ecclesie: adulterum presenti morte damnare / sicut tunc secundum legem fiebat a presbyteris populi. Quid igitur dicemus quod lex Moysi crudelis est: que iubet puniri adulterum cum adultera. & euangelium Christi per indulgentiam resoluit auditores in deterius? Non ita est, Propterea enim sermonem Pauli protulim? in superioribus: dicentis,

Quanto magis deterioribus suppliciiis dignus est; qui filium dei conculcauerit: et cetera. Audi ergo quomodo neque tunc crudelis fuerit lex: neque nunc dissolutum uideatur euangelium propter uenie largitatem / sed in utroque dei benignitas diuersa dispensatione teneatur. Hoc quod secundum legem (uerbi causa) adulter uel adultera presenti morte puniebatur / propter hoc ipsum quod peccati sui uterque pertulit penam & commissi sceleris exsoluit digna supplicia: quid erit post hec quod animabus eorum ultionis immineat / si nichil aliud deliquerunt / si aliud peccatum non est quod condemnet eos: sed hoc solum / & legis pro hoc supplicium pertulerunt. Non uindictabit dominus bis in idipsum: receperunt enim peccatum suum / & consumpta est criminis pena. Et ideo inuenitur hoc genus precepti non crudeliter / sicut heretici asserunt accusantes legem dei / & negantes in ea humanitatis aliquid contineri: sed plenum misericordia / idcirco quod per hoc purgaretur ex peccatis populus: magis quam condēnaretur. Nunc uero non infertur pena corpori / nec purgatio peccati per corporale supplicium constat: sed per penitentiam, quam si quis digne gerat ita ut mereatur penam tolli: ueniam possit inuenire. Multi sunt enim qui nec ad hoc inclinantur / nec penitentie refugium querunt: sed cum ceciiderint / surgere ultra nolunt. Delectantur enim in eo luto quo ceperunt uolutari. Nos tamen obliuiscimur precepti illius: quo dicitur. Quia mensura mensi fueritis: eadem remetietur uobis. Dicimus enim et ad dominum, quoniam dedisti nobis panem lachrymarum: et potasti nos in lachrymis in mensura. Sunt enim ista peccata: que dicuntur ad mortem. Vnde et consequens est ut quoties commiserit quis tale peccatum: toties moriatur. Multas enim esse peccati mortes: significat etiam apostolus Paulus: cum dicit. Qui de tantis mortibus eripuit nos: in quo speramus quia & adhuc eripiet. Quas ergo hic mortes plures commemorat nisi peccatores? Si enim hec non diceret de mortibus peccatorum: uidebatur Paulus secundum sententiam suam immortalis esse mansurus / & eripiendus ab hac communi morte / qui dicit quia de tantis mortibus eripuit nos: in quo speramus quia adhuc eripiet. Si enim eripuit & eripiet: nunquam erit quando morietur / quem dominus semper eripiet. Et ideo secundum ea que discussimus uidendum est: ne forte aliquando etiam grauius sit nobis / qui pro peccato communi hac morte minime punimur: quam illis quos legis sententia corporaliter condemnabat, quoniam nobis ultio reseruatur in futurum: illos absolvebant commissi sui per soluta supplicia. Quod et si aliquis est qui forte preuentus est in huiusmodi peccatis: admonitus nunc uerbo dei ad auxilium confugiat penitentie, ut si semel admiserit: secundo non faciat. Aut si secundo iam et tertio preuentus est: ultra iam non addat. Est enim apud iudicem iustus pene moderatio: non solum pro qualitate / uerum etiam pro quantitate. Inter cetera ergo peccata que morte puniuntur refert diuina lex: quod & qui maledixerit patri aut matri / morte moriatur. Nomen patris: grande mysterium est / & nomen matris arcano reuerentia est. Pater tibi deus secundum spiritum dicitur. Mater: Hierusalem celestis est. prophetici hec & apostolici disce testimonii. Hoc ipse Moyses scripsit in cantico. Nonne hic ipse pater tuus est: qui acquisiuit te / & possedit te? Apostolus uero dicit de Hierusalem celesti: quia libera est / que est mater nostra. Primo Deute. 32. Gala. 4.

Luce. 6.
Psal. 79.
1. Ioan. 1.

2. Cori. 1.

Esaie. 1. ergo tibi pater deus est: qui genuit spiritum tuum. qui & dicit, filios genti & exal
 Hebre. 12. tau. Sed & Paulus apostolus dicit, Obtemperemus patri spirituum: & uiuamus,
 Hebre. 7. Secundo tibi pater est carnis pater: cuius ministerio in carne natus es / a quo in hunc
 mundum uenisti / qui te portauit in lumbis, sicut dicitur de Leui, Quia in lumbis
 erat adhuc Abrahæ: quando occurrit ei Melchisedech regresso a cede regum / et
 benedixit eum / & decimas accepit ab eo, Quia igitur tam sacratum nomen est
 patris et tam uenerabile: idcirco qui maledixerit patri aut matri / morte moriatur,
 Similia etiam de matre estimanda sunt: cuius labore / cuius cura / cuius ministerio
 et natus es & nutritus, & oportet te secundum apostolum partem gratie referre
 parentibus, Si enim dehonora ueris patrem carnalem: huiusmodi contumelia ad
 patrem spiritale refertur, Et si iniuriam feceris matri carnali: ad illam matrē Hie
 rusalem celestem redundat iniuria, Sic et si seruus domino irruens sit: per hūc
 corporalem dominū in dominum maiestatis contumelia iactatur / ille enim huic
 carnali domino suum nomen imposuit, Et ideo nullo genere aduersum patrem
 ne uerbo quidem habendum certamen est: aut mouēda contraditio, Pater est /
 mater est: ut ipsi uidet agāt / faciāt / dicant & imperent. quantūcūq; detulerim?
 obsequii: nondū reddim? uicem gratie qua geniti sum? / qua portati / qua hausi-
 mus lucē / qua nutriti sumus / fortassis etiā eruditi & honestis artibus instituti / &
 ipsis fortasse authoribus agnouimus dominum / & ad ecclesiā dei uenimus & ser-
 monem diuine legis audiuius. Propter hec ergo omnia: quicūq; maledixerit pa-
 tri aut matri / morte moriatur. Q. si hec de corporalibus decernūtur: quid illi ta-
 cient / qui deum patrem maledicis uocibus lacessunt / qui eum negant condito-
 rem esse mundi: aut qui celestem Hierusalem (que est mater omnium nostrū)
 indignis sensibus intelligentes: dicta prophetica ad conditionem terrene alicui?
 urbis adducunt: Bonum ergo est obseruare: ne quādo aut carnalem patrem aut
 celestem minus digna honorificentia ueneremur, similiter obseruare & matrem
 et etiam omne mandatum: quod nobis pudicitia castitatemq; cōmendat, ut neq;
 in presenti uita obnoxii simus morti secundum spiritalem legem: neq; futura nos
 pena maneat ignis eterni, ex quo effugere & euadere omnibus nobis concedat
 domin? noster Ihesus Christi: cui est gloria et imperiū in secula seculorū. Amen.

¶ Undecimi libri Cyrilli in Leuiticum: finis,

¶ Eiusdem liber duodecimus: de magno sacerdote,

Psal. 109,

o

Mis qui inter homines sacerdos est: ad illum faciet dotem de quo di-
 xit dominus, tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchi-
 sedech: paruus est et exiguus, Ille est autem magnus sacerdos qui po-
 tuit penetrare celos & uniuersam supergredi creaturam: et ascende-
 re ad eum qui lucem habitat inaccessibilem / dominū et patrē uniuersitatis, Pro-
 pter quod et ille qui apud Iudeos magnus dicebatur sacerdos: introibat quidem
 in sancta / sed manufacta / sed lapidibus extructa, Non ascendebat in celum: nec
 ascendere poterat apud patrem luminum, Sed quia horum umbrā implebat et ima-
 ginem: idcirco etiam magni sacerdotis nomen per umbram gerebat et imaginē,
 Vnde et Iudei per hoc q. ad fidem proximi esse debuissent / quia apud ipsos adū-

bratio quedam & imago preluxerat ueritatis; dum typos ueritatem putant/ ueritatem ipsam tanq̃ mendacium respuerunt, Nos autem qui recepimus magnum sacerdotem; intelligere debemus quomodo uere ipse sit magnus sacerdos, Vere magnus sacerdos; qui peccata dimittit, nō per sanguinem taurorum & hircorū; sed per sanguinem suum. Quia ergo cognouim⁹ quis sit magnus sacerdos / & cōfitemur ea que in lege scripta sunt: de magno sacerdote scripta esse / id est de saluatore, quem uere magnum sacerdotem esse; superior tractatus ostendit / uideamus nunc que sint que de eo lex prophetico spiritu scripsit, ¶ Et sacerdos inquit magnus ex fratribus suis / cui infusum est super caput eius oleum chris matis / & perfectas habet manus suas ut induat sancta; de capite cydarim non deponet / uestimenta sua non dirumpet / & ad omnem animam mortuam non intrabit in patre suo uel in matre sua non contaminabitur / & de sanctis non exibat, & nō eo inquinabit nomē quod est sanctificatum dei sui super se; quia sanctum oleū chris matis dei sui in ipso est, Ego dominus, Hic uxorem uirginem accipiet de genere suo, Viduam autem & electam / & pollutam & meretricem; has non accipiet / sed uirginem ex genere suo accipiet uxorem: ut non maculet semen suum in populo suo, Ego dominus qui sanctifico eum. ¶ Fuerit quidem apud Iudeos imago hui⁹ obseruantie: et custodita sint que lex Iudeorum statuit apud Iudeos, Sed si diligēter cuncta seruata sint / & si omnia que lex precepit impleta sint: nec sic quidem omnis hec obseruatio magnū potuit facere sacerdotem, Quomodo etenim magnus dici potest sacerdos: qui peccare potest? Q; autem sub peccato fuerint omnes etiā magni sacerdotes / & ex hoc ipso facile aduertim⁹; q; lex precepit ut prius pro suis / postea etiam pro populi peccatis offerat hostiam sacerdos, Quomodo ergo magnus est: sub peccato positus? Meus autem sacerdos magnus Ihesus / idcirco magnus est; quia peccatum non fecit nec inuentus est dolus in ore eius. & quia uenit ad eū princeps huius mundi: & non inuenit in eo quicq̃, Ideo ergo Gabriel archangelus natiuitatem eius annunciat; dicens, Hic erit magn⁹; & filius altissimi uocabitur, peccatum enim; hominem paruum facit & exiguum, uir⁹; eminentem prestat & magnum, Sicut enim egritudo corporis: exile & exiguum facit corpus hominis, sanitas uero: letum reddit & ualidum, ita intellige / quia & animam quidem egritudo peccati; humilem facit & paruam, sanitas uero interioris hominis & uirtutis opera: magnam faciunt eam & eminentem, & quāto magis in uirtutib⁹ crescit: tahto procenorem reddet magnitudinem sui, Sic ergo intelligo illud quod de Ihesu scriptum est: quia proficiebat sapiētia / & etate & gratia apud deum & homines, Nam quis est hominum qui non proficiat etate in pueritia: ut hoc uelut egregiū quiddam de Ihesu scriberet? Ad hec dico qui corporaliter audis: q; Ihes⁹ etate proficeret, Intellige ergo quia etate anime proficiebat: & magna fiebat anima eius propter magna & ingentia opera que faciebat, Deniq; sciens et a postolus hanc etatem de interiori homine sentiendam: ita scripsit, Donec omnes occurrām⁹ in uirum perfectum; in mensuram etatis plenitudinis Christi, Nam secundum corpus crescere et magnum fieri: non est in nobis, Corpus enim ex genitali origine quātitatis materiam sumit; ut uel magnum uel exiguum fiat,

Leui, 11,

Leui, 16,
Hebre, 5,Esaie, 53,
Ioan, 14,
Luce, 1,

Luce, 2,

Ephē, 4,

- Anima uero in nobis habet causas et arbitrii libertatem: ut uel magna uel parua sit. Si ergo parua sit & pusilla anima: scandalisari potest, Sic enim scriptum est in **Math. 18**, euangelio. quia expedit precipitari in profundum maris: q̄ scandalisare unum de pusillis istis, Qui magn⁹ est / non scādalisatur: sed qui pusillus est. Qui magn⁹ est / quodcūq; uiderit quodcūq; passus fuerit: non declinat a fide, Qui autem pusillus est animo & paruus: occasiones querit quomodo scandalisetur / quomodo in fide uideat⁹ offendi, Propterea deniq; oportet nos maxime iis cōsulere qui paruī sūt in fide: et nō tātam curam circa magnos & fortes quātam erga paruulos & insipientes debem⁹ impendere. fortis enim omnia tolerat: omnia suffert / & nūq; cadit, Paruuli uero et infirmi in fide: obseruandum est ne occasione nostri offendantur / & recedant a fide / ac decidant a salute. Aut ostende michi de scripturis ubi aliquis peccator aut parui meriti / magnus appellatus sit, Nūq; opinor inueni
- 4. Regū. 18**, es, Audi uero qui sunt qui magni appellantur, De Ezechia dicitur: quia proficiēbat ualde: quousq; factus est magnus ualde. Moyses dictus est magnus: & Ioannes
- Exodi. 11**, baptista magnus dictus est, Nunc autem Ihesus / magnus dicitur. & post hunc iā
- Luce. 1**, nullus appellatus est magnus, Priusq; enim adesset qui uere magnus est: ad comparationem reliquorum hominum magni appellati sunt sancti / quorum superi⁹ fecimus mentionē, Vbi uero aduenit ipse / qui non ex comparatione ceterorū sed sui magnitudine uere magnus erat: de quo etiam scriptū est, quia exultauit ut gigas ad currēdam uiam, ultra iam magnus nullus est appellatus, ¶ Hic est ergo de quo scribitur, magnus sacerdos ex fratribus suis, quibus fratribus de quibus
- Ioan. 20**, dixit: cum resurrexisset a mortuis, Vade ad fratres meos et dic eis. Ascēdo ad patrem meum & ad patrem uestrum: & deum meum & deū uestrū, Si autem uis & ex antiquis litteris discere fratres Ihesu: lege uigēsimū primū psalmū, ubi ex persona Christi dicitur, Narrabo nomen tuū fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te, Ex fratribus ergo suis magnus est Ihesus: ex iis qui prius magni fuerant appellati, Et sicut pastorum pastor est / & pontificum pontifex / & dominantium dominus / et regum rex: ita & magnorum est magnus, & ideo addit, magnus sacerdos ex fratribus suis, Post hec uero, cui inquit infusum est oleum chrismatis super caput eius, Istud oleū noli querere in terris: quod super caput infunditur magno sacerdoti qui est Christus, sed si uidetur: discite a propheta Dauid / istud oleū quā
- Psal. 44**, le sit, Dilexisti inquit iusticiam & odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie pre cōsortib⁹ tuis, Istud est ergo oleū letitie: quod capiti eius infusum / fecit eum Christū, Sed addit adhuc ad laudes eius, qui cōsumatas inquit manus habet, Cui nā queso hominum hoc cōuenit dici: in quo mortaliū perfectas inuenire possumus manus: etiam si Aaron iste sit: cuius mentio fieri uidetur, Quomō consumatas putabitur habuisse manus: quibus uitulū fabricauit / quibus idolum conflauit: Etiam ipsum Mosem proferas: quomodo consumatas habuisse uidetur manus / qui non glorificauit dominū ad aquam contradictiōis / pro quo delicto etiam iubetur uita excedere, q. si & alium quēlibet sanctorū memorare uelis: occurrit tibi sermo qui dicit, quia non est homo super terram: qui faciat bonū et non peccet, Merito ergo solus Ihesus consumatas habet manus: qui solus pec

catum nō fecit / hoc est qui perfecta & integra opera manuum habet. & ideo de ipso recte dicitur, qui consumatas habet man⁹: ut induatur sancta. Hic enim est qui uere indut⁹ est sancta, non illa que in typo erāt: sed ipsa q̄ uere sancta sūt. **Qz** Psal. 109.
 si uis audire de excelsiorib⁹ indumētis ei⁹: accipe uerba pphetica. Amict⁹ inquit lumine sicut uestimento, abyssus sicut uestimentum amict⁹ eius. Hic est mei magni pontificis habitus: quo indicatur profunda scientie & sapientie luce uestitus / que uere sancta sunt indumēta. Non inquit auferet de capite suo cydarim, iam et prius diximus cydarim genus esse cooperimenti: quod capiti superpositū / pōtiffici prestat ornātū. Hic ergo magnus pontifex meus: nunq̄ deponit sacri capitis ornatum. Quid sit autem caput Christi: ab apostolo discere qui dicit, Caput autē Christi: de⁹. Merito igitur capitis sui qui de⁹ est nūq̄ deponit ornatum: quia semper est pater in filio / sicut filius semper in patre. **¶** Et uestimēta sua nō disrūpit. 1. Cori. 11.
 Vere hic est qui uestimenta sua non disrūpit: sed semper ea munda / semper integra / semper casta serauit. Et ad omnem animam defunctam nō intrabit, Ioan. 14. Que est anima defuncta: que est anima mortua: propheta dicit, Anima que peccauerit: ipsa morietur. Super hāc ergo animā mortuā Christus nō superuenit: quia sapientia est / & sapientia nō intrat ad animā maluiolam. Ipsa est enim mortua, quā cui inest malitia: inest peccatum. Peccatū autem cum consummatum (inquit) fuerit: generat mortem. & propter hoc Ihesus non intrat ad animam mortuā. Si autem uiuat anima / hoc est si non habeat in se mortale peccatum: tunc Christ⁹ qui est uita / ad animam intrat uiuentem. quia sicut lux nō potest esse cum tenebris / nec cum iniquitate iustitia: ita nec uita potest esse cū morte. Et ideo si quis sibi cōsci⁹ est q̄ habeat intra se mortale peccatū / neq̄ id a se per penitentiam plenissimē satisfactionis abiecit: non speret q̄ intret. Christus ad animā eius / quia ad omnem animā defunctā non intrat. **¶** Deinde subiungit littera, Quia magnus sacerdos est: in patre suo & matre sua non contaminabit. Hic scripture locus: difficillimus est ad explanādum. Sed si orationibus uestris deum patrem uerbi deprecemini ut nos illuminare dignetur: ipso donante poterit explanari. Omnis qui ingreditur hunc mundum: in quadam cōtaminatione effici dicitur, propter quod et scriptura dicit, Nemo mūdus a sorde: nec si unius diei fuerit uita eius. Hoc ipsū Iob. 25.
 ergo q̄ in uulua matris est positus / & q̄ materiā corporis ab origine paterni seminis sumit: in patre & matre cōtaminat⁹ dici potest. An nescis quia cū quadraginta dierum factus fuerit puer masculus / offertur ad altare ut ibi purificetur: tanq̄ Leui. 12.
 qui pollutus fuerit ipsa cōceptiōe uel paterni seminis uel uteri materni? Omnis ergo homo: in patre et in matre pollutus est. Solus uero Ihesus Christus dñs meus in hanc generationem mundi ingressus: in matre non est pollutus. Ingressus enim corpus incōtaminatū, ipse enim erat: qui & dudum per Salomonē dixerat, Magis aut cum essem bon⁹: ueni ad corpus incoīquinatū. Nō est ergo cōtaminatus in matre. Sed neq̄ in patre quidē. Nihil enī Ioseph in generatiōe ei⁹ pter ministeriū pstitit & affectū, unde & p̄ fideli ministerio: pri⁹ ei uocabulū scriptura cōcessit. Sic enī mī ei⁹ Maria dicit in euāgelio, Ecce ego & p̄ tu⁹: dolētes q̄rebam⁹ te. Sic ergo sol⁹ ē hic sacerdos magn⁹: q̄ neq̄ in p̄e pollut⁹ sit neq̄ in m̄e. Luce. 1. **Vides**
 G.

- mus autē: si aliqd adhuc possum⁹ sublimius/et p dignitate tāti pōtificis inuenire.
Gala. 4. Pater oim uerus: dicis deus. Mater autē apostol⁹ Hierusalē dicit esse celestē. Oēs ergo qui peccant: cōtaminant⁹ in patre a quo creati sūt. Siue enī egim⁹ aliquid impiū/siue locuti sum⁹ siue cogitauim⁹ contra dominū/cū non credidimus deo: cōtaminati sumus in patre. Sed utinam tunc solum per incredulitatē factū sit: cessatum uero sit postq credidimus. Sic ergo etiam in matre cōtaminamur: si credētes deo uel ecclesiam ledimus/uel libertatē matris celestis indigna peccati seruitute sedamus. Solus uero dominus noster Ihesus Christus/qui peccatum nescit: neq in patre neq in matre contaminat⁹ est/et de sanctis non exiit. Fuerant quidem nōnulla in superiorib⁹ pponenda Iudeis: ad que respōdere nō possent. Sed omīsis illis/de hoc interim sermone quid nobis dicunt uel ipsi: uel qui secundū ipsoꝝ sensum intelligi legē uolūt. Si hec ad pōtificē nostrū & saluatōrē non referātur: quomō secundum litterā probabim⁹ q de sanctis non exiit magnus sacerdos/ qui utiq uxorem recipiebat (sicut infer⁹ dicitur) uirginē de genere suo: Si de sanctis non exit / si nūq pcedit: quomō & ad quos usus accipere uidetur uxorem? Neq enim putandū est: q cum uxore intra sancta manere potuerit. Sed hec putent illi quibus placent Iudaice fabule. Nos autem habemus sacerdotē magnū secundum ordinē Melchisedech Ihesum Christū/nūq de sanctis exeuntē. Semper enī in sanctis est: & manet semper sanctus in uerbis suis/sanctus in actibus suis/sanctus in omnib⁹ uolūtātib⁹ suis: & solus est qui nūq inueniatur extra sancta. Qui enī peccat: exit de sanctis. et quoties quisq peccat: toties efficit⁹ extra sancta. Christus autē qui nūq peccauit: nūq exiit de sanctis. Sed & tu qui seqris Christū & imitator es eius: si permanes in uerbo dei / si in lege eius mediteris die ac nocte / si in mandatis eius exercearis: semper in sanctis es / nec unq inde discedes. Neq enim in locis sancta querenda sunt: sed in actibus/uita / & moribus, que si secundum dominū sint & secundum preceptum dei habeant⁹ / etiam si in domo dei non sis / etiam si in foro sis: & quid dico in foro: etnā si in theatro inueniaris/ uerbo dei deseruiēs: in sanctis te esse nō dubites. An nō tibi uidet⁹ Paulus cū ingress⁹ est theatrū & ingress⁹ est Areopagū & p̄dicauit Atheniēsi⁹ Christū: in sanctis fuisse? Sed et cū perambularet aras & idola atheniensiu / ubi inuenit scriptū ignoto deo/ et ex hoc uerbo sup̄sit Christi predicationis exordium: etiā ibi aras gentiliū lustrās / in sanctis positus erat / quia sancta cogitabat. Sed & quicūq custodit se post acceptam gratiam dei: ne incidat in homicidiū / in adulteriū / in furtum / uel falsū testimonium / et alia his similia / sed permanet mundus ab omni cōtagione peccati: non exiit iste de sanctis / et non contaminabit sanctificationem dei sui in semetipso / quia sanctum oleum chrismatis dei super ipsum est. ¶ Illud autem oleum de quo in exodo scriptū est: quomō potest secundū litteram proprie oleū dei dici / quod ex myrrha et casia cōfectum est a pigmetario? Sed si uis uidere oleum dei: audi quem propheta dicit unctum esse oleo dei. illum sine dubio: de quo dicit: ¶ Propterea unxit te de⁹ tu⁹ oleo letitie: p̄pticipib⁹ tuis. Hic ergo est magn⁹ sacerdos / qui sol⁹ oleo domini unctus est: et in quo semp sanctū permāsit diuini chrismatis oleū. ¶ Sed qd addis post hec? Vxorē uirginē de genere suo accipiet.

22 Viduam autem et cieſtam & meretricem non accipiet: ſed uirginē de genere ſuo
 23 accipiet/et non contaminabit ſemen ſuū in populo ſuo, Ego dominus qui ſancti-
 fico eum. ¶ Quia ergo totius expoſitionis ordo ad ſacerdotem magnū reuocat?
 eſt Chriſtum; uideamus nunc quid & de nuptiis eius intelligi debeat. Paulus apo-
 ſtolus dicit, Volo autē uos omnes unius uiri uirginem caſtam exhibere Chriſto,
 Timeo autem ne ſicut ſerpens ſeduxit Euam aſtutia ſua; corrūpantur ſenſus ue-
 ſtri a ſimplicitate que in Chriſto eſt, Vult ergo Paulus omnes Corinthios uirginē
 caſtā exhibere Chriſto, quod utiq; nunq̃ uellet; niſi id poſſibile uideret. Vnde &
 mirum fortaſſe uideatur / quomō u qui diuerſis peccatis corrupti ad fidem Chri-
 ſti uenerunt; omnes ſimul / uirgo caſta dicatur / uirgo inquam tam ſancta tam ca-
 ſta: ut mereatur etiam Chriſti nuptiis copulari, Verum qm̃ hec ad carnis inte-
 gritatem referre non poſſumus: certum eſt q, ad integritatem anime ſpectent.
 cuius ſecundum ipſius Pauli ſententiam ſimplicitas fidei que in Chriſto eſt; uirgi-
 nitas eius appellata eſt, & per hoc quoniam ceſſantib⁹ uel philoſophorum ſciſma-
 tibus uel ſuperſtitionib⁹ Iudaicis / in fide ſimplici Chriſtus ſibi aſſumpſit eccleſiā;
 uirginem de genere ſuo accipit uxorem, Huius namq; fidem non corrūpit phi-
 loſophici ſenſus nec circuncionis ambitio: ſed in ſimplicitate confeſſionis tanq̃
 in uirginali integritate permansiſit. Sic enim dudum promiſerat per prophetā di-
 cens, Deſponſabo te michi in fide, Omnis ergo ſecundum apoſtolum qui in Chri-
 ſto eſt; noua creatura eſt, et ſicut idem apoſtol⁹ dicit, ut exhibeat ipſe ſibi glorio-
 ſam eccleſiam: non habentem maculam / aut rugam / aut aliquid huiusmodi / ſed
 ut ſit ſancta & immaculata. Quomō ergo eam que rugoſa eſt facit eſſe ſine ruga:
 niſi quia renouat eam: ſecundū quod ſcriptū eſt. Nam et ſi is qui de foris eſt / ho-
 moniſter corrumpitur: ſed qui intus eſt / renouat de die in diem, ¶ Viduā ſane
 et meretricem & cieſtā non accipiet Chriſt⁹: nec intrat talis anima thalamū ſpō-
 ſi, Qui enim ingreſſus fuerit illuc nō habēs indumēta nuptialia: timeat perferre il-
 lud quod ſcriptum eſſe noſtis in euangelio, Virginem ergo accipiet & uiduā non
 accipiet; neq; meretricem; neq; cieſtam / aut contaminatam, Meretricem quidē
 et abieſtā animā & pollutā cur non ſuſcipiet Chriſtus in coniugiū: nō eſt laboris
 exponere, Vidua uero cur nō recipiat? diligentius intuendū eſt, Paulus apoſtol⁹
 ad Romanos ſcribens: uirum anime / legem dicit, quam cū mortuus fuerit uir; ſo-
 lutā eſſe pronūciat a lege / ut iam nō ſit adultera ſi nupſerit Chriſto. Q; ſi ueni-
 at ut lex quidē anime ipſa moriatur / id eſt ut anima diſcedat a lege / nec tamē cō-
 ſtringat ſe caſtiorib⁹ cōnubii diſciplinis: & a lege diſcedens / euāgelici dogmatis
 non ſuſcipiat iugum; hec nubere Chriſto nō potuit, que libertatis laſciuiā queſie-
 rit: non fidei uirginalis et ſimplicis cultū, Hic ergo ſacerdos magn⁹: uxore uirgi-
 nē accipere de genere ſuo poteſt. et ppter hoc dictū uideri de genere ſuo; q, aia
 Chriſti ex genere et ex ſubſtātia fuerit humanarū oim aiarū. Poteſt & ſecundū
 hoc q, fratres uocat credetes in ſe / de genere ſuo dici aia: q̃ ei in fide tanq̃ nuptiis
 ſociat. Illud tamē nolo uos lateat: q, hebrei negāt ſe ſcriptū habere / qđ nos apud
 ſeptuaginta interpretes inuenimus / de genere ſuo, et recte illi nō habēt ſcriptū,
 Ablata enim eſt ab illis propinquitās dei: ablata eſt enim eis ad optio filiorum / &

2. Cori. 11

Oſee. 2.

3. Cori. 5.

Ephe. 5.

2. Cori. 4.

Math. 22.

Roma. 7.

- trāslata est ad ecclesiam Christi, Illi ergo non habent scriptum q. de genere Christi sint: sicut nec esse meruerunt. Nos autem qui hoc scriptum habemus & legimus: gaudeamus quidem de dignatione dei / sed caute & solide curemus nos et uitā nostrā & actus nostros: ne nos faciat aliquādo degeneres. Ne & hoc ipsū nobis ad condemnationem dicatur: q. cum genus simus Christi / indignis & sedis & diabolicis actibus seruamus. Qui ergo habet sponsā sponfus est. Audis quomō spōs dicitur Christus: sponsa uero eius / anima dicitur que fidei simplicitate & actū puritate: incorrupta probatur et uirgo. Dicit enim dominus per Hieremiam prophetam. Nonne sicut dominum me uocas / & patrem: & principem uirginitatis tuę? ¶ Viduam autem et eiectam & contaminatam non accipiet, Si quis nostrū peccauerit: abiectus est / etiam si non abiiciatur ab episcopo: siue q. lateat / siue q. interdū ad gratiam iudicetur, eiectus est tamē ipsa cōsciētia peccati. Nec prodest hominis gratia: cum Christus huiusmodi animam tanq̃ abiectam nō recipiat in coniugium. Igitor neq; uiduam (sicut supra dixim⁹) accipiet: neq; eiectam / neq; pollutam. Polluta dicitur / que etiam si nō ex integro compleuit peccatum: tamē ob hoc ipsum q. cogitauit / q. uoluit / q. optauit / etiam si non admisit: polluta est / et a magno pōtifice non eligitur. Valde enim puram / ualde mundam / et synceram requirit animam: quam sibi iungit, quia qui se iunxerit domino: unus spiritus est. Vnde etiam hoc ostenditur q. sit differentia peccatorū / & qui peccauerit peccatum ad mortem: abiectus sit, qui autem non peccat ad mortem sed inferius aliquid: pollutus sit. Sponsa autem Christi / neq; abiecta neq; polluta esse potest: sed uirgo incontaminata / incorrupta / munda. Memēto enim sermonis a postoli quē paulo ante proposuimus: dicētis. ut exhibeat ipse sibi gloriosam ecclesiam: nō habentem maculam aut rugam / aut aliquid huiusmodi / sed ut sit sancta et immaculata. ¶ Sed & meretricem non accipiet, Que est anima meretrix / que ad se recipiat amatores: de quibus dicit propheta, meretricata es post amatores tuos. Qui sunt isti amatores qui intrant ad animam meretricem: nisi cōtrarie potestates et demones / qui desiderium capiunt pulchritudinis eius? Pulchra namq; a deo creata est anima: et satis decora, Audi quomodo ipse dominus dicit. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram, Vide cuius decoris / cuius pulchritudinis est anima. imaginem habet et similitudinem dei, Hanc pulchritudinem contrarie potestates cum aspiciunt / id est diaboli & angeli eius: concupiscunt speciem, & quia non possunt sponsi eius fieri: meretricari cupiunt cum ea, Si ergo susceperis o homo in cubili anime tue ad ulterum diabolū: meretricata est anima tua cum diabolo, si receperis angelos eius / si spiritus diuersos qui peccare te suadeant: meretricata est cum eis anima tua, Si spiritus ire / si inuidie / si superbie / si impudicitie ingressus fuerit ad animam tuam et receperis eum / consenseris ei loquenti in corde tuo / delectatus fueris iis que tibi secū dum suā mentē suggerit: meretricata es cū eo. Meretricē ergo nō accipiet sacerdos magn⁹: et nō cōtaminabit semē suū in pplo suo, Quod ē istud semē: qd cōtaminari nō uult: in euāgeliis scriptū ē, q. q. seminat: uerbū seminat. Nō uult cōtaminari ergo uerbū dei ab iis q. semināt: ab iis q. uerbū dei in ecclia pferūt. Audiāt ergo doctores: ne forte ante

me cōtāminate / anime meretricanti / anime infideli uerba dei credant , ne forte mittant sanctū canibus; & margaritas ante porcos. Sed animas mūdās / uirgines in simplicitate fidei que est in Christo / eligant: ipsis cōmittāt secreta mysteria / ipsi uerbum dei et arcana fidei proloquātur / ut in ipsis Christi⁹ formetur per fidē. An nescis quia ex isto semine uerbi dei quod feminatur: Christi⁹ nascitur in corā de auditorum? Hoc enim et apostolus dicit , donec formetur Christus in uobis, Concipit ergo anima ex hoc uerbi semine / & conceptum format in se uerbū: donec pariat spiritū timoris dei. Sic enim per prophetā dicit anime sanctorū , a timore tuo domine concepimus in utero: et parturiuimus et peperim⁹ spiritū salutis. Iste spiritualis est fetus: iste est sanctarū animarū partus: iste cōceptus. Ista sūt sancta coniugia: que cōueniūt & apta sunt magno pontifici Christo Ihesu domini nostro. Cui est gloria et imperium in secula seculorum. A M E N.

Math. 7.

Gala. 4.

Esaie. 26.

¶ Libri duodecimi Cyrilli in Leuiticum: finis.

¶ Eiusdem liber decimustertius , de diebus festis & lucerna & candelabro: & de oleo ad lumen / et de mensa & panibus propositionis.

q Vi perfectus est: ab ipso deo docetur de solēnitatū ratiōe / & homine ad hec discēda magistro nō uti⁹: sed a deo discit / si potest capere dei uocē. Qui autē nō est talis sed inferior: discit ab eo q didicerit a deo.

Hec est ergo de solēnitatib⁹ duplex quedā ratio doctrine. Vna qua il lūata per spiritū pphetica mēs doce⁹, q (ut ita dicā) magis ituitu discit mentis q sonu uocis: per quā ueritas ipsa / non umbra & imago ueritatis agnoscit. Hi ergo qui ipsā dei ueritatē capere nō possūt / nec totū fulgorē ueritatis intēta mētis acie conspiciant: audiūt de solēnitatibus secundo loco ab iis qui primo didicerūt. Et cū illis ueritatē rerū ipsa inspectiōis ppietas dederit: ad istos ueritatis umbrā pferat solus audit⁹ hui⁹ mysterii. Apostol⁹ sane horū cōsci⁹ dicebat de Iudeis. quia umbre et exēplari deseruiūt celestiu. Ipsa enim celestia Moses uidisse describit: typos autē & imagines eorū que uiderat / populo tradidisse. Sic enim ad eū: diuinū dicit eloquiū. Vide (inquit) omnia facito secūdū formā: q ostēsa est tibi in monte. Tale ergo est / quod & in hoc loco recitatū est: quia dñs locutus fuerit de solēnitatibus ad Mosē. Et post hec, Et locut⁹ est Mosēs (inquit) dies solēnes domini dei: filiis Israel. Transacto uero de his sermone: uideamus quid post hec docet Mosēs. Primo de lucerna / candelabro et oleo: quod ei infunditur. Secundo in loco de mensa & panibus propositionis / ac numero eorum: et qui eis uti debeant. Intendamus ergo animum diligentius iis que scripta sunt. & ut ad hec dinoscenda cōcedatur nobis gratia / dñm deprecemur: ut in his quas legimus litteris / que sit uoluntas sancti spiritus / agnoscāmus. ¶ Precipe inquit filius Israel / & deferant tibi oleum de oliis mundum / expressum ad lumen: ut ardeat lucerna semper extra uelum in tabernaculo testimonii / & accendant illam Aaron / & filii eius a uespera usq in mane coram domino indefinenter. legitimum eternale in progenies uestras. In candelabro mundo accenditis lucernas uestras coram domino usq mane. Candelabrū mundū nominat / lucernas accendi per pontificē iubet: & earum lumen ministrari ex oleo quod datur a populo. Precipit hoc itaq / q

Hebre. 8.

Exodi. 25

Leui. 23.

Leui. 24.

G. 3.

- nisi dederit oleum populus: sine dubio extinguetur lucerna / et non erit lumen in sanctis. Secundum litteram ergo hec erat consequentia: ut conferret populus oleum mundum de oliis expressum / ut ex eo ministraret lumen lucerne. Et Aaron accendebat lucernas a uespere usque mane fornētis olei quod contulerat populus: lumini parabulum prebens. Verum quoniam lex spiritalis est: petamus a domino (si tamen cōuersi sumus ad dominum) auferri nobis uelamē de lēctiōe ueteris testamēti: ut possumus aduertere que ratio sit candelabri uel lucernarum eius: secundum intelligentiam spiritalem. Ante aduentum domini nostri Ihesu Christi sol non oriebatur populo Israel: sed lucerna lumine utebatur. Lucerna enim erat apud eos sermo legis et sermo propheticus: intra angustos condusa parietes / que non poterat in orbe terre lume effundere. Intra Iudeam namque cōcludebat scientia dei: sicut & propheta dicit, Notus in Iudea deus, Vbi uero exortus est sol iustitie dominus & saluator noster / & natus est uir: de quo scriptum est. ecce uir omnes nomē est ei. per unum uersum mundum: scientie dei lumen effusum est. Sermo ergo legis & sermo propheticus erat lucerna ardens: sed ardebat intra eadem / nec ultra poterat emittere splendorem suum. Quia autem sermo legis & prophetarum / lucerna dicatur: dominus ipse nos docuit / dicens de Ioanne baptista, Ille erat lucerna ardens & lucens: & uos uoluitis ad horam exultare in lumine eius. Et alibi dicit, quia lex & prophete usque ad Ioannem. Lucerna itaque ardens est Ioannes: in quo lex cōcluditur & prophete. Donec ergo populus ille habebat oleum quod cōferret ad lumen: lucerna non est extincta. Vbi uero deficit in eis oleum inferendum / oleum bonorum operum / nec inuenta est apud eos puritas (purum namque oleum querebatur ad lumen) necessario extincta lucerna est. Si que dicimus / illis hec eueniant: non existimet quispiam quod a nobis hec omnino aliena sint. Immo maior cura est Christiano: olei cōquirendi. Vide enim quomodo dominus in euangelis per parabolam stultas uirgines nominat: que oleum non portant in uasculis suis, & intantum stultas / ut quoniam defuit eis oleum ad succedendum lapides suas: a thalamis exdulse sint nuptiarum / nec pulsantibus illis quod olei curam neglexerant / inanuā apertiri iussit spiritus. Memini tamē dudum nos cum centesimi octauidecimi psalmi exponerem illud uersiculū: in quo scriptum est, Lucerna pedibus meis lex tua dñe: et lumen semitis meis. diuersitatē lucerne & lucis pro uiribus ostendisse. Dicebam enim quod lucernā quidē pedibus id est inferioribus corporis partibus deputat: lucē uero semitis dedit / que semite in alio loco semite eterne nominant. Quia ergo secundum quandam mysticā rationē inferiores partes creature mundi hic intelligitur: ideo lucerna legis iis qui in hoc mundo tanquam totius creature pedes sunt: accessa memoras. Lux autē eterna erit illis semitis: per quas in futuro seculo uniusquisque pro meritis incedet. Sed de his suo loco sufficiet pro nostris uiribus dictum est. Nunc ergo quoniam uespere est & nox usque ad cōsumationē seculi / et donec nouus dies futuri seculi & noue lucis effulgeat: unicuique nostrum lucerna hec illuceat / tantum splendore luis prebens: quantum olei copia ubertate operum fuerit ministrata. Denique & Iob in quodam loco / cum de bonis operum suorum exponeret: addidit etiā hoc. cum splenderet (inquit) lucerna eius super caput meum, Splendet ergo unicuique nostrum lucerna hec: in quantum oleo bonorum operum fuerit accensa. Si autem ma-

le agamus / & opera nostra mala sint: non solum non accendimus / sed extingui-
 mus nobis istam lucernam, & completur in nobis illud quod scriptura dicit, quia
 qui male agit: in tenebris ambulat, & qui odit fratrem suum: in tenebris ambulat. Ioan. 3;
1, Ioan. 2;
 Exstinxit enim lucernam charitatis: & ideo in tenebris ambulat, An nō tibi uidef
 extinxisse lucernam: qui lumen charitatis extinxerit. Qui autem diligit fratrem in
 charitatis luce perdurat / & cum fiducia potest dicere, ego autem sicut oliua fru-
 ctifera in domo dei, et filii eius sicut nouelle oliuarum in circuitu mensae eius, Ole- Psal. 51,
Psal. 127;
 33 um ergo offerri iubetur a populo / et oleum non quaecumque fuerit & non ex qui-
 34 buscūque seminibus: ut fieri in diuersis regionibus mos est, sed de oliuis expressū:
 in quibus indicium pacis ostenditur, Nec enim accepta possunt esse deo opera tua:
 nisi in pace peragantur, Sicut & Iacobus apostolus dicit, Fructus autem iustitiae in Iacobi, 3;
 pace seminatur, Idcirco (credo) etiam dominus discipulis suis trahebatur fidele depo-
 situm: dicens, Pacem meam do uobis: pacem meam relinquo uobis. De hac ergo oliua
 oleum premam⁹ operum nostrorū: ex quo lucerna domino possit accendi / ut nō
 in tenebris ambulem⁹, ¶ Hec quidem a nobis dicta sunt: quantum ad lucernā cā-
 delabri & oleum eius spectat. Nunc uero uideamus: quid etiam in consequentib⁹
 de panibus propositionis scriptum sit, Et sumetis inquit similitudinē: et facietis de Leui, 24;
 ea duodecim panes, de duabus decimis erit unus panis, Et ponetis eos in duas po-
 sitiones: sex panes una positio / super mensam mūdā coram domino, & impos-
 netis super positionem thus mūdum et sal, & erunt panes in cōmemoratione ap-
 positi domino die sabbati: et proponētur coram domino semper a filiis Israel, Te-
 stamentum eternum erit Aaron & filiorum eius: et edent ea in loco sancto, sunt
 enim sancta sanctorum, Hoc erit illis de iis que offeruntur domino legitimum
 eternale, ¶ Secundū ea que scripta sunt: in duodecim panibus / duodecim tribuū
 Israel uidetur cōmemoratio ante dominū fieri, et preceptū dari ut sine cessatiōe
 isti duodecim panes in cōspectu dñi proponantur: ut et memoria duodecim tribuū
 apud eum semp habeatur / et ueluti exoratio quedam & supplicatio per hec
 pro singulis fieri uideatur, Sed parua satis & tenuis est huiusmodi intercessio,
 quantum enim proficit ad repropiciandū: ubi uniuscuiusque tribus per panem fru-
 ctus / per fructus: opera consideranda sunt: Sed si referantur hec ad mysterii ma-
 gnitudinem: inuenies cōmemorationem istam habere ingentis repropiciationis
 effectum, Si redeas enim ad illum panem qui de celo descendit: et dat huic mūdo
 uitam / illum panem propositionis quem proposuit deus propiciatorem per fidē
 in sanguine eius, & si respicias illam cōmemorationē de qua dicit deus / hoc faci-
 te in mei cōmemorationem: inuenies q, ista est cōmemoratio sola: que propi-
 cium facit hominibus deū, Si ergo intēus ecclesiastica mysteria recorderis: in iis
 que lex scribit / future ueritatis inuenies imaginē pformatā, Sed de his nō est plu-
 ra differere: q, recordatiōe sola ea intelligi sufficit, Possum⁹ uero & aliter dicere,
 Omnis sermo dei: panis est / sed est differentia in panib⁹, Est enī aliquis sermo q ad
 cōmunē possit pferri auditū: & docere plebē de operib⁹ misericordiae ac toti⁹ be-
 neficentiae, et iste est panis: qui cōmunis uidet, Est uero alius q secreta cōtineat: et
 de fide dei uel rerū sciētia disserat, Iste panis mundus est: et ex similia confectus,

Ille in conspectu domini semper ponendus est; & super mensam mundam pro-
 ponend⁹ est. Ille solis sacerdotibus sequestratus est; et filiis Aaron eterno mune-
 re condonatus. Verum ne putes hec nos propriis sensibus excogitata narrare; &
 non diuinis obseruasse uoluminibus; proferam tibi de scripturis sanctis quomodo
 apud diuerfos uiros panis diuersitas pro merito uniuscuiusq; seruata est. Refer-
 tur in Genesi q. Abraham patriarcha angelos suscepit hospitio; similiter autem
 et Loth. Sed Abraham qui meritis precebat; panes ex simila apposuisse descri-
 bitur, quos tengrifias; id est occultos ac reconditos nominauit. Loth uero q. non
 habuit simlam; ex farina panes hospitibus apposuit, non q. ita pauper esset ut non
 habuerit simlam; qui in diuitiis non inferior patruo scribitur. Sed utriusq; merito
 rum differetia; per hec designatur indicia, q. is quidem cui erant a domino myste-
 ria reuelanda; & ad quem dicebatur, non celabo a puero meo Abraham quod fa-
 cturus sum; qui imbuendus erat et docendus de occultis & secretis dei; ille panes
 ex simila habuisse describit. Ille uero ad quem nichil sacramenti deferrebat; sed
 ratio presentis salutis & uite; panes communes ex sola farina scribit habuisse co-
 sectos. Et tu ergo si habes scientiam secretorum; si de fide dei; de mysterio Chri-
 sti; si de sancti spiritus unitate potes scienter cauteq; differere; panes ex simila of-
 fers domino. Si uero communib⁹ uteris ad populum monitis; & moralem scis ta-
 tummodo locum tractare qui ad omnes pertinet; communem te obtulisse noue-
 ris panem. ¶ Sed uideam⁹ iam que sit coeactio in istis panibus propositionis; qui an-
 te dominum poni semper iubentur. De duabus quidem decimis dixit, sed cuius
 mensure sint iste decime; non comprehendit, cum utiq; cosequens fuisset si de qua-
 titate simile uolebat agnoscere ipsam (cuius duas decimas sumi iubebat) nominare
 mensuram. Que ergo ista res est; cuius mensure modus nec comprehendere potuit
 nec nominare? Decimus numer⁹ ubiq; perfectus inuenitur. Totius enim numeri
 ex ipso ratio et origo consurgit. Competenter igitur author & origo orationum de-
 sub hoc numero uidetur ostendi. Sed si in ecclesia de solo patre loquar; & ipsius
 solius laudem proferam; unius decime panem feci. Aut si de Christo solo fecero ser-
 monem; & ipsi⁹ enumera uero passionem & resurrectionem predica uero; unius de-
 cime obtuli panem. Si uero dixero quia pater semper cum filio est; et ipse facit ope-
 ra sua; uel etiam si dixero quia pater in filio est & filius in patre; & q. uidet filium ui-
 det & patrem; et quia pater & filius unum sunt; ex duabus decimis simile mun-
 de obtuli unum panem. Panem quidem uerum; quia uitam dat huic mundo. He-
 retici uero non faciunt de duabus decimis unum panem; negant enim filium uni-
 us substantie cum patre esse, neq; uet⁹ & nouum testamētum / unum faciunt pa-
 nem; neq; unum spiritum in utroq; instrumento profitentur. Nos autem in lege
 et euangelii unum atq; eundem inesse sanctum spiritum dicimus; et isto quoq;
 modo ex duabus decimis unum panem propositionis offerimus. Quia ergo sepa-
 rat Christum secundum carnem a creatore deo patre suo heretici; et Iudei qui so-
 lum patrem recipiunt; & uerbum ac sapientiam eius Christum non recipiunt; non
 faciunt ex duabus decimis unum panem. Nos autem mensure quidem ipsius; id
 est substantie nomen uel rationem comprehendere aut inuenire non possum⁹,

Ioan., 14.
 Ioan., 10.
 Ioan., 6.

confitentes tamen patrem & filium: unum facimus panem ex duab⁹ decimis, nō
ut panis unus ex una decima fiat & alius ex alia: ut sint ipse due decime separate/
sed ut unus panis: quoniā due decime una massa sit, quia non separo filium a pa-
tre: nec patrem a filio, qui enim uidet me inquit: uidet & patrem, Fiunt ergo pa- Ioan. 14,
nes singuli ex duabus decimis: & proponuntur duabus positionibus id est duob⁹
ordinibus. Si enim una positio fieret: confusus & permixtus esset sermo de patre
ac filio. Nunc autem unus quidem est panis: una enim uoluntas est / una substan-
tia, sed due sūt positiones / id ē due psonarū pprietates. Illū enī patrē q nō sit fili⁹;
et hūc filiū dicim⁹ qui nō sit pater, Et hoc modo duas decimas in uno pane serua-
m⁹: & duas positiones ante dñm pfitemur. Sed reuera magni (ut ita dicā) cuiusdā
pistoris & ualde artificis est / diligēter istas seruare mēsuras: & ita tēperate de pa-
tre et filio sermonem coniungere ubi oportet / & rursum ubi cōpetit separare: ut
neq; due mensure aliquando desint / neq; unq; non unus panis appareat. Duode-
cim ergo panes ex ista similia fieri mandantur: secundum numerum tribuū que
ex Israel sunt progenite, In quo mihi uidetur, forma toti⁹ naturē rationabilis cō-
tineri, Duodecim namq; putantur esse generales ordines rationabilis creature,
Quorum figura erat in illis duodecim tribubus: in quibus erat unus quidem or-
do regalis / qui ludas nominatur, Alius erat ordo sacerdotalis: & Leui appellatur,
Erat et alius ordo lude uicin⁹: qui Benjamin dicitur, In quo ordine: templum dei
et altare collocatum est, Alius ordo: Isachar / et zabulon / et Ephraim / aliq; / quos
nominatim designat scriptura diuina: quorum rationē nō est nunc temporis ex-
plicare, est tamē unū scuiusq; tribus uel ordinis panis: ante dominum, Et licet sit
aliqua tribus que non ex libera sed ex concubina Israel descendat / et ex parteli-
bera & ex parte seruilis sit: tamen pro omnibus ex duab⁹ decimis proponitur an-
te dominum panis / et omnes duodecim equa & simili mensura constant, Propo-
ni autē iubentur supra mensam mūdā. Quis est nostrum qui ita habeat men-
sam mundam: ut panes super ea domino offerantur? Si sederis inquit cenare ad
mensam potentis: intelligibiliter intellige que apponuntur tibi, Que est ergo mē-
sa potentis: nisi mensa illius qui dicebat, Omnia possū in eo qui me cōfortat Chri- puer. 23,
sto Ihesu, & cum infirmor: tunc potens sum? In istius mensa potentis mūda / hoc Philip. 4,
est in istius corde / in istius mente: domino panis offertur, Ad huiusmodi potentis 2, Cori. 13
apostoli mensam si sedas cenaturus: intelligibiliter intellige que apponuntur ti-
bi. hoc est spiritualiter aduerte que dicuntur ab eo: ut et tu facere possis quod ad-
dit, Ait enim, sciens quia talia te oportet preparare, ¶ Sed uideamus quomodo
duodecim panes ponuntur, Due inquit positiones, In una positione: sex panes, Pu-
tas ne ociosa est ista diuisiō: id est q; duodecim numer⁹ iterum partitur in sex?
habet enim propinquitatem quādam cum hoc mundo: senarius numerus, In sex
enim diebus factus est iste mundus uisibilis, Duo igitur ordines habentur in hoc
mūdo: id est duo populi qui fidem patris ac filii in ecclesia tanq; in una mensa mū-
da custodiunt, Et super ponetur inquit super positionem thus mundum, Thus
species: formam tenet orationum, Oportet ergo panibus fidei: orationum uigilā-
tiam puritatemq; coniungere, Pura autem oratio est: sicut apostolus dicit, Leuā= 1, Timō. 3

- Psal.** 140 tes puras man? sine ira et disceptatione, Simul & odoris impleri faciat illud: quod scriptum est, Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo, Si quis uero orationes offerat deo/ non tamen habeat mundam conscientiam ab operib? malis: hic thus quidem uidetur panibus supponere/ sed non ponit thus mūdū, Nam si omnes thus mūdū essent: nō utiq; addidisset scriptura/ thus mūdum super panes propositionis ponendū ante dominū, Nec enim putes q. omnipotens de? hoc mādabat & hoc lege fanciebat: ut ei thus ex Arabia deferretur, Sed hoc est thus quod deus ab hominibus sibi querit offerri/ ex quo caput odorem suauitatis: orationes ex corde puro & conscientia bona/ in quibus uere deus suscipit fragrantia suauitatis, Et erunt (inquit) panes in commemorationem propositi ante dominū,
- 2) In die sabbatorū proponetis eos. Si nondū tibi manifestum est/ quia panes isti uerbum dei est: ex his nunc sermonib? id cōfirmarem, Quid est enim quod nobis cōmemorationem dei facit/ quid est quod nos ad memoriam iusticie & totius boni reuocat: nisi uerbum dei? Ideo ergo dicit, qui erunt in cōmemorationem propositi ante dominum, Addit, & in die sabbatorū id est in requie animarum, Et q̄ maior fidei anime requies: q̄ memoria dei/ q̄ in conspectu domini uersari/ q̄ in fide patris ac filii permanere / q̄ oratiōes domino tanq̄ odorem suauitatis offerre.
- 3) Testamentū inquit eternum erit Aaron & filius eius: & manducabunt ea in loco sancto, Aaron & filii eius: genus est electū/ genus sacerdotale: quibus hec portio sanctorum donatur a deo, quod sumus omnes: qui credimus in Christū, Locum autem sanctorum ego in terris non requiro positum: sed in corde, Loc? eni dicitur sanctus: rationalis anima, Propter quod et apostolus dicit, Nolite locū dare diabolo, Anima ergo mea locus est/ si male ago: diaboli. si bene: dei, Deniq; **Luce**, 11, et spiritus malignus cum inquit exierit ab homine / et circuerit loca arida & requiem non inuenerit: dicit tunc, Reuertar ad meum locum unde exiui. Loc? ergo sanct? / anima est pura in quo loco edere mandatur nobis cib? uerbi dei, Neq; enim cōuenit: ut sancta anima/ uerba non sancta recipiat, Sed cum purificauerit se ab omni inquinamento carnis & morum: tunc locus sanctus effecta/ cibum capiat panis illius qui de celo descendit, Nonne melius sic intelligitur locus sanctus: q̄ si putemus structuram lapidum insensibiliū / locum sanctum nominari? Vnde similitudine quadam etiam tibi lex ista proponitur, ut cum accipis panem mysticum: in loco mundo manduces eum, hoc est ne in anima contaminata & peccatis polluta: dominici corporis sacramenta percipias, quicunq; enim manducauerit (inquit) panem & biberit calicem domini indigne: reus erit corporis et sanguinis domini, Probet autem se unusquisq; & tūc de pane manducet/ et de calice bibat, Sancta enim sanctorum sunt, Vides quomodo non dixit sancta tantummodo: sed sancta sanctorum, ac si diceret, cibis iste sanctus non est communis omnium/ nec cuiusq; indigni: sed sanctorum est, Quanto magis hoc et de uerbo dei recte meritoq; dicimus: hic sermo non est omnium/ nec quilibet uerbi huius potest audire mysterium, sed sanctorum est tantūmodo, qui purificati sunt mente/ qui mundi sunt corde/ qui simplices animo/ qui uita irreprehensibiles/ qui conscientia liberi: ipsorū est de hoc audire sermone/ ipsis possunt explanari ista myste-

steria. Vobis enim datum est inquit; nosse mysteria regni dei, illis autem qui non Luce. 11;
idem merentur / qui non sunt tales ut mereantur / nec capaces esse possunt ad in-
telligentiam secretorum: illis non potest dari iste sacerdotalis panis qui est mysti-
cus & secretus sermo / sed in parabolis / qui communis est vulgi. ¶ Legitimum & eter-
nale hoc erit, Legitimum namque eternum est omne: quod mysticum est, Nam pre-
sentia hec et passum uisibilia; temporalia sunt / & finem cito accipiunt. Preterit eni 1, Cori, 7.
habitus huius mundi. Quia si huius mundi preterit figura: sine dubio & littere ha-
bitus preterit / & manent illa que eterna sunt / que sensus continet spiritualis. Si er-
go intelleximus primo quomodo deus loquatur ad Moysen / & Moyses filius Israel,
secundo etiam rationem candelabri mundi & lucernarum: atque olei eius. tertio
quoque panes propositionis / ex duabus decimis singulos quosque confectos secundum
uoluntatem spiritus intelleximus: demus operam ut & nos hoc tanto & tam subli-
mi intellectu non efficiamur indigni, sed ut anima nostra prius fiat locus sanctus /
et in loco sancto capiamus sancta mysteria per gratiam spiritus sancti: ex quo san-
ctificatur omne quod sanctum est, Ipsi gloria et imperium in secula seculorum, Amen.

¶ Libri decim tertii / Cyrilli in Leuiticum: finis,

¶ Eiusdem liber decimus quartus. de filio mulieris Israelitis & Egyptii patris: qui
nominans nomen domini / maledixit ei. & de sententia domini in eum.

historia nobis recitata est / cuius quamuis uideatur aperta narratio: ta-
men nisi diligentius continentiam eius que est secundum litteram con-
sequamur / interior nobis sensus haud facile patebit. Est ergo sermo
scripture de quo differendum est: hic; Et exiit inquit filius mulieris Is-
raelitis / et hic erat filius Egyptii inter filios Israel, Et litigauerunt in castris: is qui
erat ex Israelitide / et homo Israelita. Et nominans filius mulieris Israelitis nomen
domini; maledixit / et adduxerunt eum ad Moysen. Et nomen matris eius: Salomi-
tis / filia Dabri ex tribu Dan. Et miserunt eum in carcerem: ut iudicaret de illo per
preceptum domini, Et locutus est dominus ad Moysen dicens, Eue illum qui ma-
ledixit extra castra: et imponent omnes qui audierunt manus suas super caput
eius / et lapidabit eum omnis synagoga, Videamus ergo primo quid sibi uelit hi-
storia: quam proposuimus, Et quamuis plana uideatur: tamen adhuc euidentius
eam tentemus sub oculis ponere, Ponamus ergo unum: ex patre et ex matre Is-
raeliti nominis generalitate gaudentem. Alium ex matre tantum: non etiam
ex patre / et uelut ex parte nobilem, non quidem ex parte patris: que utique nobili-
tas melior uideretur / sed matris que inferior est. Si enim pater fuisset Israelita
et mater Egyptia: esset aliquid amplius, hoc enim fuerat in Manasse & Ephraim, Gene. 4.
Nunc uero scriptum est: quia filius est mulieris Israelitis & Egyptii patris. Si eni
diligenter secutus es duos istos uiros / unum ex integro nobilem: alium ex parte /
intuere nunc eos litigantes adinuicem / et qualiter is qui ex patre Egyptio et ma-
tre sola Israelitide genitus uidetur: nominando nomen domini maledixerit / et ob
hoc perductus sit is qui maledixerat: ad Moysen. Moyses uero neque absolvere eum
ausus neque condemnare sine deo; tradiderit eum custodie / usquequo a deo reci-
peret responsum quid uelit fieri in eum, hec est historie continentia, Nunc etiam

uideamus que sit in ea spiritalis gratia: que edificare debet ecclesiam, ¶ Primo omnium sermo dicit, quia exiit filius mulieris Israelitidis et Egyptii patris, et unde uel quo exierit: non refert, Inueniuntur enim ambo in castris positi: sicut indicat sermo domini qui dicit, Educ hominem qui maledixerat: foras extra castra, ¶ **Leui, 14,** Si ergo de castris ducitur: necessario in castris erat. quid ergo est q. cum nondum exiisset de castris: dicit de eo diuina scriptura, & exiit filius mulieris Israelitidis: Ego puto / quia docere nos uult sermo diuinus: q. qui peccat / dupliciter exire dicitur. Primo enim exiit a proposito bono et recta sententia: exiit a uia iusticie / exiit a lege dei. Postmodum uero cum confutatus fuerit pro peccato: exiit etiam de cetu & congregatione sanctorum, Vt si (uerbi causa dicamus) peccauit quis fidelium / iste etiam si nondum abiiciatur per episcopi sententiam: iam tamen per ipsum peccatum quod admisit eiectus est & foris est / segregatus a consortio & unitate fidelium, Exiit ergo filius patris Egyptii & matris Israelitidis, Qui penitus extra fidem est: totus Egyptius est. qui autem inter nos est & peccat: ex una quidem parte qua deo credit / Israelitice uidetur originis, ex ea uero parte qua peccat: de Egyptii genus ducit, Duos ergo scriptura pponit litigantes. unum ex integro Israelitam: qui litigauit quidem sed non peccauit, Istum uero cuius peccatum designat: maxima ex parte mixtum esse Egyptio generi indicat, aduersum quem litigat Israelita: & forte competenter & rationaliter litigat. Nam in Exodo Israelita & Egyptius litigant, ubi Israelita superat: Egyptius cadit. Igitur & ego hodie si ueritatem defendo / si pugno pro ecclesiastica fide aduersum eum qui ex parte quidem creditur Christo & recipit scripturas / sed non integre sensum earum nec fideliter recipit: litigo aduersum eum qui ex matre quidem Israelita est / ex patre uero Egyptii. Si quis ergo & fidei credulitate & professione et nomine Christianus est & catholicus: iste ex utraque parte Israelita est, qui uero professione quidem Christianus est / intellectu autem fidei hereticus & peruersus est: iste matrem quidem Israeliticam / patrem uero Egyptium habet. Eodem autem modo accidit: cum scripturas quis legit & litteram quidem sequitur / intellectum autem repudiat spiritalem. Hic matrem quidem Israeliticam habet: id est litteram. sensum uero quia spiritalem non sequitur sed carnalem: iste est ei Egyptius pater, Ideo aduersum ecclesiasticum / aduersum catholicum litigat: eum scilicet qui ex utraque parte Israelita est. Secundum litteram Israelita est: secundum spiritum Israelita non est, quia ipse secundum litteram quidem Israelita est: secundum spiritum uero Egyptius, Quid ergo est utriusque litigantium necessarium? Ille qui carnalem sequitur sensum / tanquam de Egyptio genus ducens: nomen domini nominat & maledicit, Nominat enim nomen dei / & cum maledicto nominat, negat enim eum esse creatorem mundi: negat esse patrem Christi. Nos uero qui ex utroque genere Israelite sumus: & litteram & spiritum in scripturis sanctis defendimus / & litigamus aduersum eos qui ex media parte Israelite uidentur / et dicimus quia neque secundum litteram maledici deum oportet / neque secundum spiritum intelligentiam blasphemari, Maledicus enim non solum in dominum sed etiam in proximum: apostoli Pauli.

¶ **1. Cori, 6,** si sententia a regno dei excluditur, Vide enim quomodo dicit apostolus. Nolite er-

rare, neq; fornicarii / neq; adulteri / neq; molles / neq; masculorum concubitores /
 neq; fures / neq; auari / neq; maledici: regnum dei possidebūt. Vide inter que cri-
 mina: inter adulteros / inter masculorum concubitores / inter auaros (quos alibi **Ephe. 5;**
 dicit idolis seruientes) etiam maledicos posuit: et a regno dei cum illis pariter ex-
 cludit. Videat ergo qui os suū quotidiana pene consuetudine ad hoc uiciū cōuer-
 tunt: quid eis periculi imminet, Putantes enim leue et facile hoc esse peccatum;
 non facile cauent, Sed considerent apostolū / quomodo maledicum a regno dei
 excludit: & deus per Mosem quomodo maledicum puniri iubet. Vnde ego ualde
 admiratus sum / q; hoc in loco quem habemus in manibus scriptura non aperte
 designauit: q; iste qui ex Egyptio genus ducit / maledixerit deum. sed tātum po-
 suit: quia nominans maledixit, et reliquit in medio: uel de deo uel de homine su-
 spicandum. Vnde michi uidetur idcirco noluisse scriptura aperte de deo pronū-
 ciare: ne de hominibus uideretur dedisse maledicendi licentiā, & ideo uel de deo
 uel de homine siluisse: ut de utroq; caueretur, Verum cum sententiā apostoli pro-
 posuimus qua dicit maledicos a regno dei excludendos: aliquid exposcit iste ser-
 mo solacii, ne omnimodā desperationem uideamur iniicere iis qui quotidiana pe-
 ne maledicendi cōsuetudine rapiuntur / et ori suo adhibere custodiam uel ostiū
 negligunt. Promissionis future non unus est modus neq; simplex species: sed si-
 cut docuit ipse dominus in euangelio. Cū beatos dicit pauperes spiritu: et ipsorū
 dicit esse regnū celorū, Et iterū beatos dicit mites / nec tamē eis celorum regnum **Math. 5;**
 sed terre hereditatem promittit. Dicit beatos et pacificos: sed ne ipsis quidem ce-
 lorum regnum dedit / filios tamen eos esse dei pronunciat, Et cum diuersis diuer-
 sa repromittat: omnes beatos dicit qui ad promissa perueniunt / non tamen om-
 nibus celorum regna concessit. Potest ergo fieri ut aliquis in ceteris forte operib;
 et actibus emendatus sit et perfectus: subrepat ei tamen oris uiciū lapsusq; ser-
 monis. Huic etiam si secundum apostoli sententiam negantur regna celorum:
 non tamen alterius beatitudinis absconditur locus, Verū tamen eo magis si quis
 inter ceteros perfectus est / elaborare etiam in hoc debet: ne ei subrepēs prauē cō-
 suetudinis uiciū / celorum regna (quod est omnium beatitudinum culmen) eri-
 piat, quamuis dominus dixerit, in domo patris mei mansiones multe sunt, Post **Ioan. 14;**
 sumus adhuc addere etiam illud: q; natura peccati similis est materie que igni cō-
 sumitur / quam edificari Paulus apostolus a peccatoribus dicit: qui supra funda-
 mentum Christi edificant ligna / fenum / stipulam. In quo manifeste ostēditur es-
 se quedam peccata ita leuia: ut stipule comparentur / cui utiq; ignis illatus: diu nō
 potest immorari. Alia uero feno esse similia: que et ipsa non difficulter ignis absu-
 mat: uerum aliquanto tardius q; stipulis immoretur, Alia uero esse que lignis cō-
 feruntur: in quibus pro qualitate criminum / diutiniū et grāde pabulum ignis in-
 ueniat, Ita ergo unumquodq; peccatum pro qualitate uel quantitate sui: pena-
 rum iusta perfoluit, Verū tamen quid opus est fidelibus et iis qui cognouerunt
 deum: de penarum qualitatib; cogitare? quid opus est ligna / quid fenum / quid
 ipsam stipulam ad fundamentum Christi superponere? Cur non magis aurum
 uel argentum uel preciosos lapides: precioso superponimus fundamento / ubi cū

ignis accesserit; nichil inueniat quod absumat, Nam si accesserit ad stipulā: ex sti-
pula fauillam reddet et cineres, Si uero accesserit ad aurū: aurum purius reddet,
Hec nobis dicta sint pro iis qui negligūt oris maledici cōsuetudinem refecare, q
si non ex corde maledicant/etiam si non uoto et anima proferant maledicta: ta-
men immundiciā labiorum secūdum Esaie uerbum et inquinamēta oris incur-
runt, Iste tamen qui licet matre Israelitide/Egyptio tamen progenitus est patre:
exiit/et nominās nomen domini maledixit. De quo ego puto q. nū si exiisset; nec li-
tigasset aduersum uirum Israelitam / nec nominans maledixisset, Exiit enim a
ueritate/et exiit a timore dei/a fide/a charitate; sicut superius dixim⁹ quomodo
per hec quis exeat de castris ecclesie/etiam si per episcopi uocem minime abiciā-
tur, Sicut e contrario interdum fit: ut aliquis non re:to iudicio eorum qui prēfūt
ecclesie depellatur/et foras mittatur, Sed si ipse nō āte exiit / hoc est si nō ita egit
ut mereretur exire; nichil leditur in eo q. non re:to iudicio ab hominibus uidetur
exclusus, & ita fit ut interdum ille qui foras mittitur intus sit; & ille foris sit qui in-
tus retineri uidetur. Vis tibi ostendam et alium; qui a nullo eiectus est & exiisse di-

Gene. 4. citur: Scriptum est de Cain: quia exiit a facie domini, quo exiit a facie dei: ubi enī
non erat facies dei: Sed exiisse dicitur pro eo q. legem nature egress⁹ est; & igna-
ram tanti sceleris terram fraterno sanguine primus infecit, Sunt tamen & qui be-
ne exeunt; & beati sunt quia exeunt, Ostendam etiam hoc de scripturis. In Exo-

Exodi, 18 do scriptum est, Omnes inquit qui querebāt nomē domini; exierunt ad Mosem
extra castra, Isti bene exierunt extra castra: quia sequebātur Mosem / id est legē

Esaie. 51. dei, Et de aliis dicitur, Exite populus meus de medio eorum: & immundum noli
te cōtingere, ¶ Exit ergo inquit fili⁹ mulieris Israelitidis, et hic erat filius Egyptii
inter filios Israel, & litigauerūt in castris / ille qui erat ex Israelitide muliere: & ho-
mo Israelita, Vide quāta cautela scripture diuine sint intuende, Si diligenter in-
spicias: illum qui de Israelitide matre et de Egyptio patre natus est / non dixit ho-
minē, illum uero qui ex utroq; genere Israelita erat: hominem nominauit, Puta-
m⁹ hec fortuito scripta: putamus casu adiectū: ut ille non diceretur homo / & hic
diceret⁹? Nō sūt ista fortuita, ratio est, Nichil enī in uerbis dei; absq; p̄funda ratiō
ne cōscriptū est, Ille namq; qui ex parte Egypti⁹ / ex parte Israelita erat: nōdum
merebat⁹ homo noiari, Iste uero q. ex integro Israelita erat / hoc est q. mēte dñm
uidebat: iste homo appellatur / homo inquam interior; qui ad imaginē dei factus
est & potest uidere dominū, ¶ Post hec iam que in posteriorib⁹ referuntur: non
absq; quadam questione sunt, de qua multi querentes: non multi explanare pos-
tuerunt, Sed si uestris me orationibus iuueritis: tentabim⁹ etiam nos in medium
proferre que dominus dederit, homo inquit si maledixerit deum: peccatum acci-
piet, qui autem nominat nomen domini: morte moriatur, Quid est hoc / qui ma-
ledixerit deum: non habet penam mortis / sed qui nominauerit nomen domini⁹
Nonne multo grauius est maledicere deum: q. nominare / quam uis in uanum nō
mina sse dicatur: & quomodo qui maledicit: peccatum suscipit tantum, qui autē
nominat: morte moriatur? Hec ergo sunt que in hoc loco solent questionem mo-
uere; que ignorantib⁹ sensum scripturarum inconsequenter dicta uidentur &

incongrue. Putant enim q. qui maledicit nomen domini; statim puniri debeat. Ille uero qui nominauerit nomen domini / hoc est superflue & in uanum nominauerit; sufficiat accepisse peccatum. Sed nos cōsequentiam sermonis tali quodam sensu tentemus aperire. Maius esse peccatum in quo maledicitur deus q. in quo nominatur; dubitare non possumus. Restat ut ostendamus / multo esse grauius accipere peccatū & habere secum; q. morte mulctari. Mors que pene causa inferatur pro peccato; purgatio est peccati ipsi⁹ pro quo iubetur inferri. Absoluitur ergo peccatum pro pena mortis; nec superest aliquid / quod pro hoc crimine iudicii dies / pena eterni ignis dignum inueniat. Vbi uero quis accipit peccatū / & habet illud secum / ac permanet cum ipso / nec aliquo supplicio pena q. diluitur; trāsit cū ipso etiam post mortem, et quia temporalia hic nō persoluit; ibi expendit eterna supplicia. Vides ergo quanto grauius sit accipere peccatū; q. morte mulctari. Hic enim mors pro uindicta datur; et apud iustum iudicem deum nō uindictatur bis in idipsum, sicut propheta dixit. Vbi autem non est soluta uindicta; peccatū manet illis eternis ignib⁹ puniendum. ¶ **Q** autem hec ita se habeant; possum tibi testes ex diuinis uoluminib⁹ adhibere Ruben et Iudam patriarchas; loquentes ad patrem suū Iacob; cum uellent assumere secum Beniamin / & ducere ad Egyptū propter sponisiones quas cum Ioseph fratre pepigerant. Ibi ergo Ruben quidem ita dicit ad patrē. Ambos filios meos occide; nisi reduxero ad te Beniamin, Iudas uero ait, Peccator ero in te; nisi reduxero eum tibi, Iacob uero pater ipsorum sciens multo esse graui⁹ quod promiserat Iudas / qui dixerat; peccator ero in te / ab eo qui dixerat / occide filios meos; ipsi Ruben quidem non credidit filium / tanq. leuiore elegerit penam, Iude uero tradidit; sciens graui⁹ esse quod elegerat. Hoc ergo modo cōuenienter aptauit scriptura diuina, ei quidem qui maledixerit deum; ut peccatū sumat. Ei uero qui leui⁹ deliquit; q. morte moriatur. Vis autem & de euangelis noscere; q. qui receperit in hac uita mala sua / ibi iam non recipiat; qui autem hic non recipit; ibi seruentur ei etiam omnia / docet nos exemplū Lazari pauperis & illi⁹ diuitis; ad quem dicitur in infernis positū a patriarcha Abraham. Memento fili quomō tu recepisti bona in uita tua; et Lazarus similiter multa. Nunc autem tu quidem cruciaris; hic uero requiescit. Et solent homines ignorantes iudicia dei que sunt abyssus multa; conqueri aduersus dominum / & dicere. Cur homines iniusti et iniqui / raptores / impii / scelesti; in hac uita nichil patiuntur aduersi / sed cuncta eis prosperis successib⁹ cedant; honores / diuitie / potētie / sanitas quoq. eis ipsa & corporis habitudo famuletur. Et cōtra innocentib⁹ accipiis / & colentibus deum; innumerabiles erumne superueniant; abiecti / humiles / contempti / et sub colaphis potentium uiuunt; nonnunq. etiam et sepius eis morbi quoq. ipsi corporis dominantur. Sed hec ut dixi conqueruntur; ignorātes quis sit ordo in diuinis iudiciis. Quanto enim grauius eos puniri uolunt / de quorū potētia & iniquitatibus ingemiscunt; tanto magis necessarium est differri penas, que si nō differrentur; temporales utiq. & leuiore essent / quia finem cum morte reciperent. Nunc uero quia differuntur; certum est q. eterne erunt / & cum seculis extendentur. Contrario igitur si uelint iustis et innocentib⁹ in presenti se-

Sopho. 1.

Gene. 42

Gene. 43

Luce. 16.

Psal. 35.

tulo bona reddi: essent etiam ipsa bona temporalia / & celeri termino cōcludēda,
 Quanto autem magis differuntur in futurum; tanto amplius erunt perpetua &
 nescient finem, Hoc ergo est; quod nos scripture huius locus paucis sermonibus
 comprehensus edocuit, ut sciam⁹ multo esse grauius accipere peccatū & habere /
 ac secum ad inferna deferre: q̄ in presenti penas dare commissi, Et ideo hec scies
 expedire fidelibus Paulus apostolus; dicit de eo qui peccauerat, quem tradidi (in
 quit) sathane in interitum carnis; hoc est morti, Multos autem sequi fructus mor
 tis huius; ostendit in sequentib⁹ dicens, ut spiritus saluus fiat in die domini nostri
 ihesu christi. Vides ergo quomodo aperte apostolus utilitatem mortis huius ex
 posuit. cū eum (dicit) tradidi in interitum carnis; hoc est in afflictionē corporis q̄
 solet a penitentibus expendi, eumq; carnis interitum nominauit; qui tamen car
 nis interitus uitam spiritui conferat. Vnde et nunc si quis nostrum recordatur in
 semetipso alicuius peccati conscientia / si quis se obnoxium nouit esse delictis; cō
 fugiat ad penitentiam & spontaneum suscipiat carnis interitum, ut expurgat⁹
 in presenti uita spiritus noster; mundus & purus pergat ad Christum dominum
 nostrum, Cui est gloria & imperium in secula seculorum, A M E N.

¶ Libri decimi quarti / Cyrilli in Leuiticum; finis,

33 ¶ Eiusdem liber decimus quintus; de uenditione domorum & redemptionibus,
 33 Res diuerfas leges de domorum uenditionibus & redemptionibus
 33 t per Mosem in Leuitico datas uidemus, quarum continētiam primo
 secundum historiam pertractemus; ut post hoc etiam ad spiritale sen
 sū possim⁹ ascendere. Dom⁹ qdā sunt in urbib⁹ muratis; quedā in ui
 cis uel agris nō habentib⁹ muros. Ait ergo. q. si in ciuitate murata uediderit quis

Leuiti. 25,

domum; per annū integrū habeat copiam redimēdi, Post annum uero; potestas
 recuperandi nulla conceditur, erit enim (inquit) domus ipsius emptoris certa pos
 sessio; si intra annum liberare eam non potuerit qui distraxit, Secunda lex est, q. si
 domus ipsius que distracta est in uico fuerit qui murum non habet / cui tamen
 uico ager adiaceat; liceat uenditori & post annum & quandocūq; potuerit / resti
 tuere precium et recuperare quam distraxerat domum. Tertia lex est, q. si forte
 domus sit leuite uel sacerdotis; ubicūq; fuerit talis dom⁹ / siue in ciuitate murata
 siue in uico cui murus non est; liceat semper & in omni tempore / ut quandocūq;
 potuerit leuita uel sacerdos redimat domum suam, Nec unq̄ sacerdotalē uel leui
 ticā possessionē cōfirmari in aliū qui nō sit eiusdē ordinis; diuina iura permittit.
 Iste sunt ergo leges quibus utebatur popul⁹ ille prior; etiam secundum hoc ipsū
 qd p̄ historiam designat / religiose satis et pie sacerdotalibus uel leuiticis ordinib⁹
 cōsultes. Sed citius hec referam⁹ ad nos; quibus lex christi si eam sequamur / nec
 possessiones in terra nec in urbib⁹ domos habere pmittit, Et quid dico domos; nec
 plures tunicas nec multā cōcedit possidere pecuniā, habentes enī inquit uictū &
 uestitū; his contēti sum⁹, Quō ergo nos datas de domib⁹ siue intra ciuitatē mura
 tam positas, siue in uicis quib⁹ muri nō sūt; obseruabim⁹ leges? Inuenim⁹ in aliis
 Genes. 25, scripture locis; q. sermo diuinus maiore quodā sacramēto nomet domū, Vt cū
 dicit de iacob, & quasi pro laude ei⁹ ponit, Erat enī (inquit) iacob homo simplex;

1. Timo. 6

habitās domū. Et iterum iuenio de obſetricib⁹ hebreorū ſcriptū, et quia (inquit) timebāt deū obſetrices: fecerunt ſibi domos. Videam⁹ ergo q. obſetricib⁹ quidē faciendarū domorum cauſa: fuerit timor dei. Iacob uero ſimplicitas & innocen-
tia: cauſam dederit ut habitaret domū. Deniq; et Eſau qui malus fuit non eſt ſcri-
ptū de eo q. habitauerit domū, nec de aliquo alio ſcriptū eſt q. edificauerit ſibi
domū: qui nō habuerit timorē dei. Que eſt ergo iſta dom⁹ & quale edificū eſt:
Paulus apoſtolus exponit apertius / cū dicit. Domū habem⁹ non manuſactā: eter-
nam in celis. Hec ergo eſt dom⁹ quam edificare nemo poteſt: niſi in ſimplicitate
mentis et puritate cordis. Sed quoniam accidere ſolet ut etiam qui bene edificauē-
rit / & domū ſibi celeſtē bene agēdo & bene uiuēdo ac recte credēdo cōſtruxerit:
incurrat alicuius peccati debitū / et hanc a crudeliſſimo feneratorē uenū dare co-
gatur / ac labores ſuos trāſfondere in aliū: pietas & clemētia legiſlatoris occurrit /
ut intra certū tempus redimi poſſit: ſi tamen inuenerit inquit manus tua preciū /
quod reſtituat. Quale preciū? penitentie ſine dubio lachrymis cōgregatū: et mā-
nibus id eſt labore boni operis inuentū. Annus autē ipſe intelligi poteſt / quem ue-
nit uocare domin⁹ annū acceptum: quo dimittat cōſtractos in remiſſione / & ſalu-
tem delicta ſua conſtitēb⁹ prebeat. Q. autē dicit domū in ciuitate murata / re-
cte (ut arbitror) domus que in celo eſſe dicitur: in ciuitate murata intelligit⁹. Mu-
rus eſt enim huiusmodi domib⁹: ipſū celi firmamētū. Sed talē domū rari quiq;
habere poſſunt: illi fortasſe qui ſuper terrā ambulātes / cōuerſationē habēt in ce-
lis. & de quibus dicit apoſtolus. Dei edificatio eſtis. Ceteri autem in uicis habent
domos: quibus non eſt murus. Eſt tamen eis adiacens ager fecund⁹: et ſunt illi for-
taſſis qui ſibi habitaculū preparāt in terra uiuētū / et in illa terra quam māſuetis
domin⁹ promittit dicens. Beati mites: quoniā hereditate poſſidebūt terrā. Iſtas
ergo domos / ſi forte aliquis (ſicut ſupra expoſui⁹) lapſ⁹ acciderit: ſemp eſt recu-
perādi facultas, ut uerbi gratia dicam⁹. Si nos aliqua culpa mortalis inuenerit: q
non in crimine mortali / non in blaſphemia fidei (que muro eccleſiaſtico et apoſto-
li dogmate cinctā eſt) ſed uel in ſermone / uel in morū uicio cōſiſtat: hoc eſt uen-
didū domū que in agro eſt / uel in uico cui mur⁹ nō eſt. Hec ergo uēditio & hu-
iusmodi culpa: ſemper reparari poteſt, nec aliquando tibi interdiciſ: de cōmiſſis
huiusmodi penitudinē gerere. In grayionb⁹ enī crminib⁹: ſemel trīn penitentie
cōcedit⁹ locus. Iſta uero cōmunia q̄ frequēter incurrim⁹: ſemp penitentiā recipiūt /
et ſine intermiſſiōe redimunt⁹. ¶ Q. ſi ſacerdotalis fuerit (inquit) iſta dom⁹ uel leui-
tica: ubicūq; fuerit ſue in ciuitate ſue in agro / ſemp habet redēptionem. In hoc
loco: ſacerdotalē ſenſū & leuiticā intelligētia q̄ro. Nō enī inferior eiſe debet author
hoi⁹ (ſi fieri poteſt) illo ipſo: q. hec ſcripſit & ſanxit. Quid ē ergo q. ſacerdos & le-
uita / dom⁹ ſue ſemp habet redēptionē: & ubicūq; fuerit / habet redēptionē. Secū-
dū ſpiritale intelligētia: ſacerdos / mens deo cōſecrata dicit⁹. & leuita appellat⁹ iſ:
q. ideſinēter aſſiſtit deo / & uolūtati ei⁹ miniſtrat. Perſectio ergo i intellectū & ope-
re / in fide & actib⁹: ſacerdos & leuita accipiēd⁹ ē. huic itaq; perſectē mētē ſi accide-
rit aliqn domū / quā habet nō manuſactā: ſed eternā in celis / uēdere & in man⁹ al-
teri⁹ dare (ſicut cōgigit aliquādo magno patriarche Dauid: cū de teſto ſuo Vrie

Exodi, 1;

2. Cori. 5;

Eſaie, 67;

1. Cori. 3;

Math, 5;

Id de pu-

blica peni-

tētia / que

in propa-

tulo ſecū-

dū eccle-

ſie iudici-

um fit: in

telligēdi

2. Cori. 5.

2. Reg. 11

H.

2. Re, 11, Ethei aspexisset uxorem) statim eam redimit / statim reparat, statim enim dicit: peccavi. Immo uero adhuc aliquid sublimius in hoc sensu debemus inspicere; quomodo domus sacerdotum & leuitarum / id est perfectarum mentium semper delicta redimuntur / semperque purgentur / Si quando scripturas diuinas legimus / et sanctorum patrum in his delicta aliqua recensemus; si secundum apostoli Pauli sententiam dicimus / quia hec omnia in figura contingebant illis; scripta sunt autem propter comonitionem nostram / hoc modo semper domus eorum redimitur. quia semper pro culpis eorum / purgatio & satisfactio a doctoribus adhibetur; ostendebatur ex diuinis scripturis / formas fuisse hec & imagines rerum futurarum, non quibus arguerentur delicta sanctorum; sed quibus ostenderetur peccator & impius in parte sanctorum societatemque constituisse. Nunquam ergo sacerdotalis possessio a sacerdote separatur, etiam si ad tempus fuerit ablata / etiam si fuerit distracta; semper redimitur / semper reparatur. uelut si diceret, charitas que perfecta est: omnia patitur / omnia sperat / omnia tolerat / charitas nunquam cadit. Sic ergo possessio ac domus sanctorum nunquam cadit / nunquam aufertur: nunquam ab eorum iure separatur. Quomodo enim separari a sacerdotibus potest domus: que edificata est supra fundamentum apostolorum & prophetarum / in qua ipse est angularis lapis Ihesus Christus? Quia autem possit aliquando domus ista distrahi / hoc est huiusmodi edificatio incidere peccatum: audi apostolum Paulum quomodo de talibus dicit. Ut sapiens architectus fundamentum inquit posui; alius supra edificat, unusquisque autem uideat quomodo superedificet, fundamentum enim aliud nemo potest ponere: praeter id quod positum est / qui est Christus Ihesus, Si quis autem supra fundamentum hoc edificat aurum / argentum / lapides preciosos / ligna / fenum / stipulam, Vides ergo quoniam potest quis supra fundamentum Christi edificare ligna / fenum / stipulam: hoc est opera peccati, que qui edificat: sine dubio uendidit domum suam emptori pessimo diabolo, a quo unusquisque peccantium peccati premium conficitur satisfatione desiderii sui. Hoc si forte incurrerit aliquis (quod absit) cito redimat / cito reparet: dum tempus est reparandi / dum penitentiae locus est. Itaque deum precemur / ne eterne domus habitatione fraudemur: sed digni habeamur recipi in eterna tabernacula. Per Christum dominum nostrum: cui est gloria & imperium in secula seculorum. Amen.

¶ Libri decimiquinti / Cyrilli in Leuiticum: finis.

¶ Eiusdem liber decimus sextus & ultimus: de benedictionibus Leuitarum uel preceptis trium mandatorum,

i Non agonibus corporalibus gradus quidam et differentie singulorum quorumcumque obseruari ordinem solent: ut pro qualitate certaminum premio remuneretur unusquisque uictorie. Verbi gratia, si inter pueros quis habeat agonem / si inter iuuenes / si inter uiros: que per singulos ordines obseruatio haberi debeat / quid fieri liceat uel non liceat / et que certaminis regula custodiri. quid etiam post hec remunerationis / mereatur palma uincientis: ipsi nihilominus agonis legibus cautum est. Ita et nunc omnipotens deus obseruande legis sue in hoc mundo agonem mortalibus ponens: posteaque tradidit obseruanda / & copiose quid fieri uel quid non fieri deberet scripsit: conuenienter

ad ultimum iam Leuitici locum (in quo de singulis quibusq; obseruationibus cō-
stitutum est) quid muneris reportet qui impleuerit / & quid pene subeat qui non
obseruauerit: enunciat, Sed si lex secundum q; iudei uolunt / & ii qui eorum sen-
su scripturas intelligendas putant / non esset spiritalis sed carnalis: dubium non
est quin obseruata carnaliter; benedictiones quoq; carnales obseruantibus tribu-
at. Si uero ut Paulo uidetur apostolo / lex spiritalis est: sine dubio & spiritaliter ob-
seruanda est / et spiritalis ex ea benedictionum speranda remuneratio. Totius Roma, 7.
namq; consequentie est: spiritalem legem benedictiones dare spiritalis / & eius-
dem nichilominus consequentie est: etiam maledicta & condemnationes legis
spiritalis non esse corporeas, Sed ut indubitatum sit quod dicimus: ipsius Pau-
li apostoli uoce utamur, qui ad Ephesios scribens: de spiritalibus benedictioni-
bus hoc modo pronunciat, Benedictus (inquit) deus et pater domini nostri Ihesu
Christi: qui benedixit nos omni benedictione spiritali in celestibus in Christo,
Quoniam quidem sciebat nonnullos legentes has benedictiones / posse in id pro-
labi / ut eas corporales putarent & terrenas: uoluit eis euidētius aperire que sit
diuinarum benedictionum natura / uel ubi querenda, & ideo ait. Qui benedixit
(inquit) nos in omni benedictione spiritali in celestibus in Christo. Sed et hoc quod
addidit / in omni benedictione spiritali: non est otiosum / sed apostolice uehemen-
tie plenum. Nam quia sciebat multa esse implenda que mandantur in lege / & in
unoquoq; mandato proprios existere agones / in quibus per singula benedictio-
nem qui uicerit meretur: ideo dixit, qui benedixit nos in omni benedictione spiri-
tali: ut et plures eas esse ostenderet / & spiritalis. Potest autē in hoc sermone quo
ait / in omni benedictione spiritali: & illud intelligi, ut & uerbi gratia iustus quisq;
et perfectus capiat benedictiones Leuitici: de quibus nunc sermo est, Capiat Leui, 26.
eas que in Numerorum libro scripte sūt, sed & illas que in libro Genesim continē-
tur: benedictiones Noe ad Sem & Iaphet / & benedictiones Isaac ad Iacob / & ite-
rum Iacob benedictiones ad Ioseph & Effraim & Manasse / & post hec ad duode-
cim patriarchas. Quia ergo multe sunt benedictiones posite in diuinis scripturis
que uidentur quidem ad unumquēq; factorum (uerbi gratia: ad Sem et Iaphet)
dirigi. Non tamen (ut quibusdam uidetur) ita in illos solos diriguntur: ut alius ex
his participare non possit. Idcirco eas spiritalis apostolus nominauit / ut quicunq;
effici potuerit in uirtute et spiritu (uerbi gratia) Sem uel Iaphet / uel Ioseph aut
Isaac aut Iacob: sicut et Ioānes fuit in spiritu et uirtute Helie) possit etiam ipse be-
nedictionis illius particeps fieri: cuius uirtutem & spiritū gesserit. ¶ Sed uideamus
nunc in Leuitico: benedictionum quod sit exordium. Si (inquit) in prece- Leui, 26.
ptis meis ambulaueritis / et mandata mea custodieritis / & feceritis ea. Tria sūt que
dicit: in preceptis ambulandum / mandata custodienda / et facienda que man-
data sunt. Vnde uidetur michi preceptum esse (uerbi gratia) cum iubetur ut ille
qui sabbatum non seruauit: ab omni synagoga lapidetur / aut qui maledixerit
deum: ut lapidibus perimatur / et si qua iubentur huiusmodi. Mandata uero esse
quibus iubetur (uerbi causa) decimas offerre leuitis / uel ter in anno apparere
domino / uel non apparere uacuum in conspectu domini. Custodire ergo man- Exo, 23.
 Exo, 34.

datum est: intelligere uel aduertere que iubentur. Sic ergo intelligendum puto quod dixit, Si in preceptis meis ambulaueritis: & mandata mea custodieritis / & feceritis ea. ¶ Sed uideam⁹ que sit prima benedictio iis qui ea que mādantur im-

²⁹ plexerint. Dabo inquit pluuiā uobis tēpore suo. Igitur primo ad Iudeos dicamus: et eos qui simpliciter uel corporaliter hec intelligēda opinant^r. Si pluuiā hec tāq³ remuneratio pro laboribus datur iis qui mandata custodiunt: quō & iis qui mandata non seruant / una atq³ eadem datur pluuiā temporibus suis / & uniuers⁹ mū-
 dus cōmunibus utitur pluuiis a deo datis: Pluit enim super iustos & iniustos. Q³ si iustis & iniustis datur pluuiā: non erit eximia remuneratio iis qui mandata ser-
 uauerint. Vide ergo quia etiam si Iudei non acquiescunt uerbis Ihesu domini nos-

Math., 5. dicenti / quia pater suus celestis communem hāc pluuiam pluit super iustos & in-
 iustos, et non debes putare / quia iustis eximiā separauerit portionem hanc: quā
 communem posuit etiam cum iniustis. Queramus ergo in scripturis / que sit plu-

Esaie., 5.
 Deute., 32. uiā que sanctis tantummodo datur: & de qua mandat nubibus / ne pluant
 pluuiam istam super iniustos. Que ergo sit ista pluuiā: ipse Moses horum legisla-
 tor nos edoceat. Ipse enim dicit in Deuteronomio. Attende celum & loquar: au-

Ibidem. diat terra uerba ex ore meo / expectetur sicut pluuiā eloquium meum. Nunquid
 mea uerba sunt ista? Quid rethoricis argumentis sensum diuine legis uolenter
 inflectimus? Nonne Moses est: qui dicit pluuiam esse quod loquitur: Expectetur
 inquit sicut pluuiā eloquium meum: & descendat sicut ros uerba mea, sicut im-

Esaie., 1. bes super gramen: & sicut nix super fenum. Intende diligenter auditor ne pus-
 ter nos uim facere scripture diuine: cum docentes ecdesiā dicimus uel aquas / uel
 imbres / uel alia que corporaliter dici uidentur / spiritualiter sentienda. Audi quo-

Hebre., 6. modo Moses uerbum diuine legis nunc pluuiam nominat / nūc rorem uocat: nūc
 imbrē / nunc etiam niuem dicit. Et sicut Moses uaria et diuersa proloquitur / tāq³
 ex gratia multiformis dei sapientie proloquens: ita et Esaia / cum dicit, Audi ces-
 lum / & aunbus percipe terra: quomodo dominus locutus est. Sed & unusquisq³
 prophetarū cum aperuerit os: imbres deducit super faciē terre / hoc est auribus
 et cordib⁹ auditorum. Hoc sciens & apostolus dicebat, Terra enim uenientē ses-
 pius super se imbrē bibens / & generans herbam oportunā iis a quibus colitur:
 accipit benedictiones a deo, que autem protulerit spinas & tribulos: reprobā est
 et maledictio proxima / cuius finis ad exustionem. Nunquid hec apostolus de ter-
 ra hac dicit? Sed nec accipit terra benedictiones a deo: cum imbres biberit & fru-
 ctum produxerit, sed neq³ cum spinas ac tribulos post pluuiam protulerit: conse-
 quitur maledictiones a deo. Sed nostra terra id est nostrum cor si suscipiat fre-
 quenter uenientem super se pluuiam doctrine legis / et attulerit fructum operū:
 accipit benedictiones. Si uero non opus spiritale sed spinas & tribulos id est solici-
 tudines seculi habeat / aut uoluptatem / et diuitiarum cupiditates: reprobā est &
 maledictio proxima / cuius erit finis ad exustionem. Propterea unusquisq³ audi-
 torum cum conuenit ad audiendum: suscipit imbrē uerbi dei. Et si quidem fru-
 ctum attulerit operis boni: benedictionem diuinā consequetur. Si uero susce-

Luce., 7.

ptum dei uerbum contempserit / et frequenter audita neglexerit / ac solitudinē rerum secularium libidiniq; se subiecerit: tanq̃ qui spinis suffocauerit uerbum / maledictionem pro benedictione cōquiret / & pro beatitudinis fine: finem exultationis inueniet. ¶ Dabo ergo (inquit) uobis pluuiā in tēpore necessario. Addidit et in tempore. Sicut enim imber iste terren⁹ si importune ueniat / id est cum messis colligitur / cum frumenta teruntur in areis: obesse magis q̃ prodesse uidebitur. Ita & ii quib⁹ pluuiā uerbi dei ministrāda committitur: obseruare debēt hoc quod dicit scriptura / ut in tempore prebeant. id est ne cāpulo & ebrio uerbum dei ingerant, ne occupato in aliis animo / cum attentus esse non potest: uel cum alius cuius uiciū languore cōstrictus est / & nō doctōri sed morbo proprio interior prestatatur auditus. Prudenter ergo coniciat ubi potest uacare mens: ubi sobrius / ubi uigilans / ubi intentus auditor est / & ubi pluuiā ministret in tempore. Sic & tritici mensuram seruus fidelis & prudens / in euangelio cōseruis dare iubetur in tēpore. Sed & alio modo possumus intelligere hoc quod mandatur: scilicet q̃ imber dandus est in tempore. Puer est aliquis: & paruulus in fide, Indiget pluuiā: sed laetis pluuiā. Sic enim dicit ille: qui sciebat pluuias in tempore dispensare. Lac potū dedi uobis non escam: nōdum enim poteratis. Proficit post hec in fide / creuit etate et sapientia: aptus sine dubio factus est / qui solidiorem percipiat cibum. Infirma ē aliquis: & non pro tempore sed pro infirmitate capere non potest que robusta sunt, uerbi causa: non potest pene de ca sititate capere sermonē. Oportet cōpati & metiri doctrinā pro uirium qualitate: & concedere aliquibus nuptias / hoc est oleribus pascere infirmū: et ad huiusmodi mensurā anime / aptare uelut tenuem et roris similem pluuiam uerbi. Est autē alia terra que potest suscipere ualidos imbres: ferre etiam flumina uerbi dei / et rapidos portare torrentes. De his enim talibus: propheta dicit in psalmis, & torrentem uoluptatis tue potum dabis illis. ¶ Dabo ergo (inquit) uobis pluuiam in tempore suo: et dabit terra natiuitates suas. Post primam benedictionem pluuię / ista secūda est: qua dicitur terra suscepta pluuiā dare natiuitates suas. Inuenimus quia et Isaac benedicens Iacob ait, Det tibi domin⁹ de rore celi & ab ubertate terre: plenitudinem frumenti & uini. Puta sine tale frumētum in benedictione dabit Isaac filio suo Iacob: quale habent & peccatores homines / & quali abundabat etiam impius Pharaō. Hec erat tanti patriarche benedictio. Vis tibi adhuc ostendam quomodo & alibi iniqui habent multitudinem frumenti: intue illum in euangelio cuius ager multos attulerat fruct⁹ / qui dixit, Destruā horrea mea & maiora reedificabo: & dicam anime mee, habes multa bona reposita in annos multos, manduca / bibe / & letare. Talia ergo credim⁹ esse bona: q̃ diuinis bñdictionib⁹ / faciūt q̃busq; & fidelib⁹ trahebant. Alios ergo terre fruct⁹ aspicio: & aliter multitudinē natiuitatis intueor. Si enim terra mea afferat fruct⁹ / si natiuitates ex domini bñdictione producat: intelliget sens⁹ me⁹ & explanare poterit / que et qualis sit ista terra que accepta celestis pluuię natiuitates proferat rationabilū frugum, Testimoniū de euāgelis suis me / quomodo exiit qui seminat seminare: & aliud quidem cecidit secus uiam / aliud autē supra petra / aliud sup spinas / aliud autē sup terrā bonā. Dedit autē terra

Luce, 12.

1. Cori, 3.

Psal, 35.

Gene, 27.

Luce, 12.

Luce, 8.

Math, 13.

H, 3.

Marci, 4. ²² ra fructū suum; et natiuitates suas produxit, Attulit enī fructū cētesimū / et sexagesimum / et tricēsimū ¶ Sed et ligna inquit camporum dābūt fructum suum, Habemus intra nosmetipsos et ligna camporū: que fructum suum producent.

Eurisilobus ait? quid undecūq; uerba cōquirīt: ut explanationē lēctionis effugiat? Quō intra nos esse ligna docebit et arbores? Si non temere obrectes, iam nūc audies, quia non potest arbor bona malum fructū facere: neq; arbor mala fructū bonū facere, Habemus ergo arbores intra nos: siue bonas siue malas. Et que bone sūt: fructus malos non possunt afferre, Sicut que male sunt: fructus non afferent bonos. Vis tibi arborū ipsarū que intra nos sūt uocabula & appellatiōes expediām? Non est ficus / nec malus / nec uitis: sed una arbor iustitia appellatur / alia prudentia / alia fortitudo / alia temperantia nominatur. Et si uis: maiorū adhuc arborum multitudinē discē / quibus fortasse dignius putabitur cōsitus etiā paradīsus dei. Est enī tibi arbor pietatis / est & alia arbor sapiētie / est & alia discipline: est & alia scientie boni & mali. Super omnia uero est arbor uite, Non tibi magis uidetur / q; pater celestis agricola huiusmodi arbores in anima tua excolat: & huiusmodi plantaria in tua mente constituat? Sic ergo dicit saluator, Non potest arbor mala fructus bonos facere: neq; arbor bona fructus malos. Hoc est quod docet, Arbor pudicitie bona est: nō potest afferre fructus impudicitie, Arbor iustitie bona est: & afferre fructus iniustitie non potest, Sic & contrario si habeas male arboris radicem in tua mente plantatam: bonos reddere non potest fructus, Si enim sit in te radix malitie: fructus non dabit bonos, Si sit intra cor tuum stultitia plantata: nunq̃ proferet sapientie florem, si iniustitie / si iniquitatis arbor sit: nunq̃ huiusmodi ligna gaudere de bonis fructibus possunt, Si ergo seruemus mandata dei / suscepta pluuiā uerbi dei de qua superius diximus: etiā arbores que in campis anime nostre & cordis nostri latitudine plantate sunt / letum & bone suauitatis afferent fructum. Vis autem tibi de scripturis ostendam / arbores uel ligna appellari / has singulas quasq; uirtutes / quas superius memorauimus: adhibeo testem sapientissimum Salomonem / dicentem de sapientia, Lignum uite est (inquit) omnibus qui amplectūtur eam, Si ergo sapientia lignum uite est: sine dubio et aliud lignum est prudentie / et aliud iustitie. Neq; enim consequenter diceretur de omnibus uirtutibus solam sapientiam meruisse: q; lignum uite dicatur, ceteras autē

²³ uirtutes / nequaquā similis sortis suscepisse uocabula, Ligna ergo campi dābūt fructus suos, Hoc credo de se sentiebat & beatus Dauid: cum dicebat, Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei, Ex quo manifeste ostendit & sanctum hominē: mystice oliuam dici. ¶ Cōprehendet (inquit) uobis tritura tio uidentiam, Si seminatū est in anima semē bonū / & suscepta a deo pluuiā creuit et uenit ad spicā: ne cessario cōsequet et messis. Et si messis: cōsequet etiā tritratio / in qua frumēta purgētur, Etenī aīa q̃ germinat / et ex uerbo dei et ex celesti pluuiā rigata germen pducit ad messē: necesse est ut ipsa messis quā pferat purget in area, id est ut sensus quos genuerit anima: in medium pferat, & siue cū ceteris doctoribus / siue etiā cum ipsis que sentit diuinis uoluminibus conferat, ut si quid in eis inane &

Ioan. 15,
 Math. 7.

Prouer. 3

Psal. 51

superfluum / si quid palee simile fuerit aut aristis; plantate in se / spiritu discretionis excutiat / & purum frumentum quo solide queat nutrire conseruos & mensuram Luce. 12.
 22 tritici in tempore dispensare: retineat. ¶ Et consequetur (inquit) uobis trituratione uide
 23 miam, quia panis (ut scriptura dicit) confirmat cor hominis; et uinum letificat. Quicquid de Psal. 103.
 continentia / de obseruantiis & custodia mandatorum dicitur: hec possunt uideri frumens
 tum ex quo panis efficitur / & auditorum corda confirmat. Ea uero que ad conscientiam per
 tinet / & occultorum explanatione mentes letificant audientium; uino ac uidemine uidebuntur
 24 aptanda. Cordi etenim letitia tribuitur: cum que occulta & obscura sunt explicantur.
 25 Et uidemia inquit comprehendet rationem. Vt si dicam: primo semino que legis sunt. & postea
 26 quod seminatui et orauit ut daret dominus pluuia in tempore / & facta est mellis. Post hoc non
 maneo ociosus: sed iterum semino. Accipio scripturam prophetica: & ex eo semino terras
 & noualia auditorum. Post hec semino & alia de euangelicis sermonibus. Diuersa sunt que
 seminantur, per totum annum possumus seminare: possumus & ex apostolicis litteris multa
 semina iacere. Semper est quod seminetur in omni uita nostra: oci nullum tempus est.
 27 Quamdiu respiramus: seminemus, tantum est ut in spiritu seminemus: ut de spiritu metamus uitam eternam. ¶ Et man- Gala. 6.
 28 ducabitis inquit panem uestrum: in satietate. Nec hoc ego corporalis esse benedictionis accipio:
 quia si custodiat legem quis dei / panem istum communem in abundantia consequatur.
 Quid enim? Nonne impii & scelerati panem non solum in abundantia: sed & in delictis comedunt?
 Magis ergo si respiciamus ad eum qui dixit, Ego sum panis uiuus qui de celo descendi: & qui manducauerit hunc panem / ui- Ioan. 6.
 uet in eternum, et aduertamus quia qui hec dicebat: uerbum erat quo anime pas-
 cuntur: intelligimus de quo panem dictum sit in benedictionibus a deo, et man-
 ducabitis panem uestrum in satietate. Similia his etiam Salomon in prouerbiis per-
 nunciat de iusto dicens. Iustus manducans replebit animam suam: anime autem im- Proter. 3
 piorum in egestate erunt. Hoc si secundum litteram accipias / quia iustus manducans
 replet animam suam / anime uero impiorum in egestate erunt: falsum uidebitur.
 Magis enim anime impiorum cum auaritia cibum sumunt: & satietati student,
 iusti autem interdum etiam esuriunt. Denique paulus iustus erat & dicebat. Visque 1. Cori. 4.
 ad hanc horam & esurimus & sitimus: & nudi sumus & colaphis cedimur. Et iterum dicit. in fame & siti / in ieiuniis multis. Et quomodo dicit Salomon: quia iustus 2. Cori. 11.
 manducans satiat animam suam. Sed si intuearis quomodo iustus semper & sine intermissione manducet
 de pane uiuo & repleat animam suam / ac satiet eam / ci-
 bo celesti qui est uerbum dei et sapientia eius: inuenies quomodo ex benedictione dei manducet
 29 iustus panem suum in satietate. ¶ Et habitabitis ruti super terram uestram. Iniquus nunquam
 30 tutus est: sed semper mouetur & fluctuat / et circumferretur omni uento doctrine in fallacia
 hominum ac deceptione erroris. Iustus uero qui legem dei custodit: tutus habitat super terram suam. Sensus enim eius firmus est:
 dicentis ad deum. confirma me domine in uerbis tuis. Et confirmatus et tutus & Psal. 118.
 radicans habitat supra terram: fundatus in fide: quia edificium eius non est super arenam
 positum: neque radix eius super petram. Sed domus quidem eius fundata est
 31 supra solidam & firmam (que Christus est) petram: planta uero eius radicata est

- in profundo terre; hoc est in interioribus anime eius. Recte ergo ad huiuscemodii animam dicitur in benedictionibus, & habitabitis tuti super terram uestram; et dabo pacem super terram uestram. Quā pacem dat deus? Itam quam habet mundus; negat se dare Christus, Dicit enim. meam pacem do uobis; meam pacē relinquo uobis. Non sicut hic mundus dat pacem; & ego do uobis. Negat ergo se pacem mundi dare discipulis suis; quia & alibi dicit, Quid putatis quia ueni pacē mittere in terram? Nō ueni pacem mittere; sed gladium. Vis ergo uidere; quam pacem dat deus super terram nostram? Si terra nostra sit bona illa que asserti fructū centesimum / aut sexagesimum / aut tricesimū; illam pacem suscipiet a deo / de qua dicit apostolus, Pax autem dei que superat omnem sensum; cuiusmodi cor da uestra & sensus uestros, Hec est ergo; quam dat deus super terrā nostrā, ¶ Et dormietis; & non erit qui uos exterreat. Et Salomon in prouerbiis dixit, Si eni se deris; sine timore eris, & si dormieris; libenter somnum capies / & non timebis terrorem uenientem tibi; neque impetus impiorum superuenientes, Hec ille dixit de iusto & sapiente uiro; & hec in benedictione dicuntur, Dormietis; & non erit qui uos exterreat. Si enim iustus efficiar; nemo me exterrere potest, nihil timebo aliis; nisi deum, Iustus enim (inquit) cōfidit ut leo; & ideo non timet leonem diabolum / nec draconem sathanam nec angelos eius, sed dicit secū dum Dauid, Non timebo a timore nocturno & iaculo uolante per diem; & a negotio perambulāte in tenebris / a ruina & demonio meridiano, Addit et illud, dñs illuminatio mea & salus mea; quem timebo? Dominus defensor uite mee; a quo trepidabo? Et iterū, Si consistant aduersum me castra; non timebit cor meum. Vides confidentiam & uirtutē anime custodientis mandata dei; & habētis fiduciam libertatis ingenite.
- ¶ Post hec exterminabo (inquit) bestias malas de terra uestra. Bestie iste corporales / non sunt male neque bone; sed medium, quedam enim sunt muta animalia, Sed ille bestie male; sunt spirituales / quas apostolus dicit; spirituales nequitas in celestibus, Et illa est mala bestia; de qua dicit scriptura, Serpens autem erat sapientior omnium bestiarum que sūt super terram, Ipsa ergo est hec mala bestia / quā promittit deus exterminaturum se de terra nostra; si eius mādata seruemus, Vis uidere et aliam bestiam malam; aduersarius (inquit) uester diabolus sicut leo rugiens circuit; querens quem deuoret; cui resistite fortes in fide. ¶ Quia si adhuc plures bestias uis discere; docebit te Esaías propheta, qui sub uisione quā intitulauit quas drupedum in deserto; talia quedā prophetico spiritu de bestiis loquitur, In tribulatione inquit & angustia; leo & catulus leonis, Inde & nati aspidum uolantiū, qui portabant super asinos & camelos diuitias suas ad gentem que non proderit eis, Nunquid ullo modo uideri possunt hec de corporalibus bestiis dicta; etiā iis qui ualde sunt amici littere? Quomodo enim leo & catulus leonis uel aspidēs uolantes; possunt super asinos & camelos portare diuitias suas? Sed euidenter contrarias potestates demonum pessimorum; propheta spiritu sancto repletus enumerat, eosque collocare diuitias deceptionum suarum super animas stolidas peruersasque (quas camelis & asinis per figuram cōparat) designauit, Et his bestiis ne traderetur anima deum timēs; orabat dicens, Ne tradas bestiis animā confitentem

- 22 tibi. ¶ Et exterminabo inquit bestias malignas de terra uestra: & pugna nō trāsi
 23 bit per terram uestram. Multe sunt pugne que transeunt per terram nostram: si
 legem dei non custodiamus / nec precepta eius seruemus, Sed eat unusquisq; ad
 animam suam / et ipse se interna recordatione discutiāt: & uideat quomodo ter-
 ra nostra id est caro nostra nūc spiritu fornicationis / nunc ire & furoris urget /
 nunc auaritie iaculis cōfoditur / nunc telis pulsatur inuidie / nunc spiculis libidinis
 terebratur. Et in quibuscunq; concupiscit caro aduersum spiritum & spirit⁹ ad-
 uersus carnem: internis preliis semper agitur, Quid autē dico de cogitationū
 pugnis / quas cordi nostro suggerit inimicus: ut nos exuat a fide Christi / & a spe
 uocationis nostre? Cum enim afflictiones tentationum & molestiarum seculi su-
 scitauerit nobis / consequenter iam suggerit cogitationi: superfluum & ineptum
 esse / hec tolerare pro Christo. multo esse melius seculum: & sine perfectione uitā
 ducere. Hec sciens & apostolus Paulus dicebat, cogitationes destruentes: & om-
 nem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Christi, Qui ergo diuina p-
 cepta serua uerit & mādata eius custodierit / et fecerit ea: hanc pugna & hec bella
 non patitur, Sed deus auferit ea de terra ei⁹ / & non sinit ea transire per animam
 iusti. ¶ Et persequemini inimicos uestros, Quos inimicos: nisi ipsum diabolum
 et angelos eius / & spiritus malignos & demonia immunda? Persequemur ea / nō
 solum ut a nobis ipsis effugemus: sed & ab aliis quos infestant / si diuina p-
 cepta seruem⁹, Persequemini inquit inimicos uestros: & cadēt in cōspectu uestro mor-
 te. Si conerāt sathanam sub pedes nostros uelociter deus: cadet inimicus in cons-
 pectu nostro morte. Ego arbitror: q; hoc modo in cōspectu nostro. Si enim mor-
 tificemus mēbra nostra q; sunt super terram / fornicationē / & immunditiā: si hāc
 mortem inferamus membris nostris / illi cadent in conspectu nostro. Quomodo
 cadent in conspectu tuo? Si tu iustus sis: cecidit iniustitia in conspectu tuo. si cast⁹
 sis: cecidit libido. si pius: impietas corruit āte te. ¶ Et persequētur ex uobis quinq;
 24 centum. & centum ex uobis: persequentur multa milia. Qui sunt isti quinq;: qui
 possunt persequi centum? Quinq; numerus ponitur et in laudabilibus: ponitur
 et in culpabilib⁹. Quinq; sunt sapientes uirgines: & quinq; insipientes. Sic etiam
 centenarius numer⁹ ad utrāq; partem accipi potest, Si itaq; nos sumus ex quinq;
 sapientibus: persequemur insipientes centum, Si enim sapienter & probabiliter
 in uerbo dei pugnemus / si prudenter de lege domini disseram⁹: conuincemus &
 fugabimus infidelium multitudinem, Sicut enim quinq; numerus & sapiētes in-
 dicat & insipiētes: ita & centenus numer⁹ & fideles indicat & infideles, Nam sub
 centenario annorum numero: Abraham deo credidisse / & iustificat⁹ esse descri-
 bitur. & peccator qui moritur centum annorum: maledictus erit. & hic centū in-
 fideles a quinq; sapientibus fugantur, Et rursū centum fideles / non tam nume-
 ro centum q; perfectione signati: multa milia infidelium persequentur, Fugāt enī
 fideles doctores / innumeros demones: ne animas prudentium antiqua fraude de-
 25 cipiāt, ¶ Et cadēt inquit inimici uestri in cōspectu uestro gladio. Qui sunt inimi-
 ci: supra diximus, quo autem gladio dicantur cadere: requiramus, Apostolus
 Paulus nos docet: quis sit hic gladius quem dicit, Viuus est enim sermo dei et effi-

2. Cori. 10

Roma. 16

Colos. 3.

Math. 25

Gene. 18.

Esaie. 65.

Hebre. 4

- cax, & penetrabilior omni gladio utraq; parte acuto: pertingēs quoq; usq; ad cō
 pagem anime ac spiritus / membrorum quoq; & medullarum / & est discretor co
 gitationum & intentionū cordis, Hic est gladius cuius acie cadent inimici uestri.
 Sermo namq; dei est qui prosterneat omnes inimicos / & ponet eos sub pedibus su
 is; ut subditus fiat omnis mundus deo. Vis adhuc de alia epistola Pauli discere /
 quia gladius sermo dei sit; audi eum quomodo arma preparat militibus Christi /
 cum dicit, Et galeam salutaris accipite / & gladium spirit⁹ quod est uerbum dei;
 per omnem orationem & obsecrationem. euidentissime etiam per hec pronunc
 ans; quia per uerbum dei qui est gladius utraq; parte acutus / cadēt inimici nostri
 in conspectu nostro. ¶ Et respiciam super uos; & augebo uos, Plenum beatitudi
 nis est hoc ipsum: si quem respiciat deus, Vis uidere si respiciat dominus ad homi
 nem; quanta sit salus, Petrus aliquando pene perierat; & ex consecratione apo
 stolici numeri (diabolo per os ancille pōtificis inspirante) fuerat ereptus. Sed ubi
 respexit ad eum Ihesus tantum / ubi ad eum placidi uultus ora conuertit; statim
 reuersus in semetipsum & prolapsus de precipitio reuocans pedem / fleuit (in
 quit) amarissime, atq; ita respectus a deo: locū suum flendo recepit / quem negā
 do perdididerat. Respiciam ergo (inquit) super uos et augebo uos; tāq; si sol respici
 at segetem & afferat fructus, quam utiq; si non respexit; infertuctuosa mansis
 set. Ita deus segetem cordis nostri respiciens / & radiis nos uerbi sui illuminās; aus
 get nos & multiplicat, ut ultra iam nō simus paruuli fed magni efficiamur: sicut
 magnus factus est Isaac / & magnus factus est Moses / & magn⁹ Ioānes, ¶ Statuā
 inquit testamentum meum uobiscum. Vide quante benedictiones promittant;
 si mandata seruem⁹. Statuam inquit testamentum meum uobiscum; & comedetis
 uetera & uetera ueterum / & elicietis uetera a cōspectu nouorum, Quomodo
 eliciamus uetera a conspectu nouorum? Veterem habuimus legem & prophetas,
 uetera autem ueterum; ea que ante legem fuerunt ab initio / cum mundus factus
 est, Venerunt euangelii bona / uenerunt & apostoli; a cōspectu horum eliciamus
 uetera, Quomodo eliciamus legem? secundum litteram eliciamus; ut statuamus le
 gem secundum spiritum, Possumus & hoc modo dicere, Anteq; ueniret homo de
 celo & nasceretur homo celestis; eramus omnes terreni & portabamus imaginē
 terreni. Sed ubi uenit homo nouus qui secundum deum creatus est; eliciamus a cō
 spectu eius uetera / deponentes nos ueterem hominem & induentes nouum: qui
 secundum interiorē hominem renouatur de die in diem, ¶ Et ponā taberna
 culum meum in uobis, Si hec habem⁹ in nobis que supra dicta sunt / si abiecto ue
 tere homine renouatū est cor nostrū; uenit ad nos de⁹ / & habitat in nobis, qui di
 xit, Et ponam tabernaculum meū in uobis; & nō uos abominabitur anima mea.
 Non nos abominabitur anima dei; si obseruemus ea que scripta sunt. Verumtas
 melius requirere quid est anima dei. nunquid nam putam⁹; quia deus habet
 animam sicut homō? Absurdum est hoc sentire de deo. Ego autem audeo & di
 co; quia anima dei Christi⁹ est, Sicut enim uerbum dei est Christus et sapiētia dei;
 ita et anima dei est. et hoc modo dicit quia nō uos abominabitur anima mea; id
 est filius meus, Sed ambulabo inter uos, Non michi uidetur q; hoc promittat de⁹;

quia in terra ludeorum ambulatur⁹ sit, Sed quia si quis meruerit ita puri esse cor
 33 dis ut dei capax sit: in eo se dicit ābulare de⁹. ¶ Et uos eritis michi populus / et ego
 34 dominus deus uester: qui eduxi uos de terra Egypti cum essetis serui / et contriui
 iugū uinculi uestri, Vere eduxit nos de domo seruitutis: serui enī eram⁹ peccati,
 quia omnis qui peccat: seru⁹ est peccati, et contriuit iugum uinculi nostri: quod Ioan, 8,
 imposuerat super ceruices nostras ille qui nos in captiuitatem duxerat / et pecca
 torum uinculis colligauerat. Contriuit ergo peccati uincula / et iugum nostrē ca
 ptiuitatis excussit dominus noster Ihesus Christus: & suum nobis suaue iugum
 fidei et charitatis et spei ac totius sanctitatis imposuit. Ipse gloria in eterna secula
 seculorum.

A

M

E

N

¶ DECIMISEXTI libri & ultimi / Cyrilli in Leuiticum: finis, Qui
 cum ceteris precedētibus Parisiis emissus est ex officina li
 braria Vuolfgāgi Hopylii / in uico sancti Iacobi ad in
 signe beati Georgii / apud sanctū Benedictū,
 Anno uerbi incarnati decimoquarto supra
 millesimum et quingentesimum / ui
 cesima die Maii. Et eodem in
 loco hic liber cū nōnullis
 aliis eiusdem Cy
 rilli operib⁹ ha
 betur ue
 nalis,

¶ Index eorum que hoc in opere presertim annotanda sunt; secundum foliorum ordinem certa serie digesta

¶ In libro Leuititi sensum spiritualem contineri / littere uelamine testum; quæ admodum in uerbo incarnato deitas sub carnis humane tegmine delituit. Fo. 1.
 Per uitulū masculū sine macula / oblatū in holocaustū (ut & per uitulū saginatū; pro filio prodigo ad patrem regresso occisum) recte Christum intelligi. Fo. 2, 3.
 Quomodo nos ipsi etiam uitulū / hedum / ouem / turtures & columbas; deo spiritualiter offerre debemus, Fo. 4, 6.

¶ Qz Christ⁹ etiam in mystico sensu fuerit uitul⁹ oblat⁹ pro totius humani generis peccato extra castra; cum extra portam Hierusalem passus est. Fo. 5.

¶ Apud Christianos multiplicē esse uia & modū cōsequēdi remissionē peccatorū; sicut & apud Iudeos / misformes erāt hostiæ ad eorū purgationē ordinate. Fo. 6.

¶ Christum non solum hostiam esse pro peccato; sed & pontificem qui obtulit deo patri sacrificium / pro totius humani generis delicto, Fo. 7.

¶ Quis secundum mysticam intelligentiam dicitur contingere rem immundam / morticinum hominis / aut aliquid a fera captum, Fo. 8.

¶ Qz per spōtaneam nostri / accusationē / in peccatorū cōfessione a nobis factam; preuenitur sathanas / & impeditur ne nos apud deum accuset, Fo. 9.

¶ Sancta nobis cōmissa & in alienū usum ablata siue neglecta : quomodo ad quintuplum spiritualiter restituenda sunt, Fo. 10.

¶ Altutias diaboli precauere nos solcite debere : quæadmodū colūba super aquas sedens / accipitris deprehendit insidias, Fo. 11.

¶ Verba a domino / Moysi in Leuitico dicta; non secundum audientium ruditatem sed loquentis maiestatem / nec carnaliter sed spiritualiter accipienda esse. Fo. 11.

¶ Quomodo spirituale depositum nobis a deo commissum; & apud nos integrum seruari / & ipsi deo fideliter restitui debet, Fo. 12.

¶ Quare campestri lineæ precigi iubetur sacerdos cum offert sacrificiū; & aliis uti indumētis dum est in sacrificiorū ministerio / & cum procedit ad populū. Fo. 13.

¶ Per carnes sacrificiorum sanctas (quas qui tangebant; sanctificabantur) sacratissimū Christi corp⁹ intelligi debere; sanctificās omnes / ipsū digne sumētes. Fo. 14.

¶ Cur dimidium sacrificii ex similitudine oleo conspersa / mane iubetur offerri; & alterum eiusdem dimidium / ad uesperum, Fo. 15.

¶ Legem sacrificiorū ueterū licet olim cessauerint; uere & recte dici eternā. Fo. 15.

¶ Sacram scripturam ex littera & spiritu tanq̃ corpore et anima cōstare : sicut tot⁹ hic mundus ex uisibilibus constat et inuisibilibus. Fo. 16.

¶ Qz homo intra se spiritualiter habet omnia; que mundus cōtinet corporaliter. quare & hostias mysticas in se gerit homo; quas deo debeat offerre. Fo. 16, 17.

¶ Quis est hominis cibari⁹ spiritualis; in quo debet coqui sacrificium; & que sacrificia in cibano coqui dicuntur / que in craticula / & que in sartagine, Fo. 18.

¶ Quid oleum & thus sacrificiis superpositum significat; quis item sacrificium laudis spiritualiter offerre deo dicitur. Fo. 19.

Index totius operis,

Cur in die oblationis sacrificii / item & crastino / licitum erat illo uesci; non autē ter-
tio, sed quicquid in tertium diem superfuisset; igni cremari iussum est, Fo. 20,
Triplicem immundiciam in sacrificiis fugiendam esse; scilicet carniū que offe-
rebant / eius q̄ offerebat / & cōtact⁹ / ipsi⁹ offerētis ad quippiā immūdū. Fo. 20, 21,
Quid uulgata scripture cōsuetudine / cōmune esse dicitur. quis itē hominū / san-
ctus domino nuncupatur; & quis cōmunis / secundū mysticā acceptionē, Fo. 22,
Petru in trāsfignatione domini nō recte tria uoluisse distincta tabernacula face-
re Christo / Moſi / & Helie; q̄ euāgelii lex & pphetia omnino cōcordāt, Fo. 23,
Quid mystici habet sensus q̄, sacerdos Leuiticus duab⁹ induebat tunicis; Chris-
tus autem apostolis suis prohibuit duas habere tunicas, Fo. 24,
Ornatum omnem pontificis a lege descriptum / significare uirtutum ornāmēta /
animiq; mores; quibus Christi sacerdotem decoratum esse oportet, Fo. 25,
Ebrietatem corporis ob grauiā que infert incommoda sūm opere cauēdā esse; &
multo magis ebrietatem animi / irrationabilib⁹ concupiscentiis agitati, Fo. 26,
Quomodo Christus uerus pontifex / nunc mystice illud obseruat / q̄ cum intrat
tabernaculum domini; non bibit uinum, Fo. 27,
Sanctos tunc demū perfectā habituros leticiā; cū omnia corporis mystici mēbra
suo capiti Christo fuerit unita in glia / & omnino absolutū corp⁹ mysticū, Fo. 28,
Per animalia secūdū legis determinationem mūda & immūda; recte intelligi ho-
mines aut uirtute purgatos / aut uiciis impuros, Fo. 29,
Non solum in ueteri testamēto / sed et in nouo ut euāgelio / esse litterā occidentē
eum qui non spiritaliter intelligit; & spiritum etiam uiuificantem, Fo. 30,
Qui hominum ungulā diuidere dicuntur & ruminare; tanq̄ munda animalia, q̄
itidem mystice pinnulas habere & squamas ut mundi pisces perhibent, Fo. 31,
Per mulierem in bello captiuam / cuius ut in uxorem ducatur precidendi sunt un-
gues; quid mysticum intelligere oporteat, Fo. 31,
Quare in lege purificationis post partum / adiectum est a Moſe; mulierē que fuisse
pro femine conceperit & pepererit masculum / imundam haberi debere, Fo. 32,
Nunq̄ sanctos patres diem natalis sui festum celebrasse / sed nonnullos illi maledi-
xisse; in scripturis compertum haberi, Fo. 33,
Per sex lepre corporalis species in lege expressas / diuersa significari uicia; anime
inusta; atq; ipsam labefactantia, Fo. 34,
Cur mundandus a lepra / uestimenta debet habere dissuta / caput detectum / os
uelatum; & separatus manere extra castra, Fo. 35,
Quare per lignū cedrinū / hyſopum / & coccum / mūdatur is qui lepra infect⁹ est;
cur item omnē pilum capitis / barbe & superciliorū radere iubetur, Fo. 36,
Quid spiritualis habet significantie; q̄ mundatū a lepra sacerdos septies resper-
git oleo coram domino, Fo. 37,
Quomodo Christus uerus pontifex noster / tunica linea sanctificata indutus est;
& femoralibus lineis mystice precinctus, Fo. 38,
Duos bircos / unum qui offertur domino & alterum qui mittitur in eremū / duas
designare sortes hominum; unam electorū / & alteram reproborum, Fo. 39,

- Christum ecclesiam suam / ut sortem domini ad se assumpsisse; demonicas autē cohortes ut sortem aduersam / in eremum inferni deduxisse, Fo, 40.
- Quare Elias propheta per seraphim missum ad ipsum / solū in labiis est purgatus: carbone sumpto de altari, Fo, 41.
- Nos irrationabiliter de carnis infirmitate & rebellione in spiritum conqueri: quā delitiis & uoluptatibus fouemus / ut contra animam uiolentior insurgat, Fo, 41.
- Christum in nobis itidem & angelos / requirere incensum spirituale bonorum affectuum / orationum / & operum: quod offerant deo, Fo, 42.
- Qui dicuntur animo esse frigidi: nō habentes ignem qui offeratur domino, quales item sunt / qui ignem alienum offerunt in sacrificio domini, Fo, 43.
- Adueniente ueritate & luce euangelica: ueteris legis umbras figura; cessasse, et proinde antiquum templum / ciuitatem / sacerdotes / & sacrificia: diuino nutu abolita fuisse, Fo, 44.
- Quod non est seruandum corporale Iudeorum ieiunium: sed illud in spirituale cultum & obseruationem potius commutandum, Fo, 45.
- Quid proprie in animalibus / uestibus / & uasis templi: sanctū domino dictum est, cuius simili ratione nos quoque sancti simus; & diuino obsequio participati, Fo, 46.
- Quod neque lex Hebreorum crudelis fuit: inferēs penam mortis presentem pro delictis, neque Christianorum lex remissa: non irrogans corporalem pro commissis punitionem, Fo, 47.
- Quis secundum spiritum pater noster est; & que mater nostra, cur item tam districte iubens / parietes secundū carnē & domini / a filiis & seruis honorari, Fo, 47.
- Christum recte appellari magnū sacerdotē: qui per multos prius magnos figuratus est / sed reliquos omnes dignitatis magnitudine longe excedit, Fo, 48.
- Vt quis dicatur non exire de sanctis / nequaquam locorum rationem habendam esse; sed actuum / uite & morum / a recto non discedentium, Fo, 49.
- Quomodo Christus uerus pōtifex mystice uirginem ducit uxorem; non uiduam nec eiectam / nec pollutam / nec animam meretricem, Fo, 50.
- Per lucernam que precepto domini accendebatur in tabernaculo testimonii: intelligi sermonē legis & prophetiā / ante aduentū domini Iudeis ministratū, Fo, 51.
- Duodecim panibus propositionis: allegorice accipi duodecim tribus Israel. & illorum iugi ante dominū positione: harū cōmemorationē apud deū fieri, Fo, 52.
- Quis est locus sanctus secundum mysticā interpretationē: in quo debent mādu cari panes propositionis ex precepto domini, Fo, 53.
- Quis item ratione mystica ex Egyptio patre et matre Israelitica progenitus est: et quis ex utriusque parentis origine / Israelita censendus, Fo, 54.
- Interdum eum qui apud homines foras mittitur & eiicitur ecclesia: apud deū intus esse, et ediuersum illum qui secundū homines intus est; secundū deū foris esse, Fo, 55.
- Iusta esse dei / recta; iudicia: quis iustis hoc in mūdo tribulationēs immittit / iniustus uero prosperitatem plerumque et arridentem fortunā concedat, Fo, 56.
- Quomodo redimenda est salutarī penitentie remedio domus nostra spiritualis: quam per peccati perpetrationem a nobis alienauimus & uendidimus, Fo, 57.

Non materialem esse pluuiam que seruātibus mandata dei pro benedictione re-
promittitur; sed mysticam et spiritualementem, Fo, 58.

Que in nobis est terra/ irrigatiōe celestis pluuię secundanda; & cuiusmodi sunt
arbores anime nostre/ que largos fructus suo tempore dare promittunt. Fo, 59

In quo sensu mystico/seruantes mandatum dei manducant panem suum in sa-
tutitate; et a noxiis bestiis non leduntur. Fo, 60.

Quo etiā modo dei cultores a spirituali pugna liberantur/ persequuntur item ini-
micos suos/et prosterunt eos gladio, Fo, 61,

Que sunt uetera ueterum/ a nobis manducanda; & que dicuntur uetera/ a con-
spectu nouorum eicienda/ ad mysticum sensum. Fo, 62

¶ Indicis eorum que in hoc libro pre ceteris annotanda sunt; finis,

¶ Errata nonnullis in locis huius libri commissa & recognita,

¶ Folio, 2, pagina secunda, Si homo munus offeret deo, legendum, offerat,

Eodem loco, adactus est ob inopiam & famem. legendum, & famem

Folio, 3, pagina prima, fortasse non sine causa sit, legendum, sit,

Folio, 4, pagina secunda, cum corio & internis a stercore, legendum, & stercore,

Folio, 5, pagina prima, Secundo in loco pirmitiarum, legendum, primitiarum,

Folio, 7, pagina prima, Notum sit ergo ei peccatum suum, legendum, sit,

Folio, 8, pagina prima, tu es sacerdos internum, legendum, in eternum,

Folio, 9, pagina secunda, quia in nouissimis diebus, legendum, qua in.

Folio, 10, pagina prima, que in usu sanctorum oblata sunt, legendum, in usum,

Folio, 11, pagina prima, que facit aliud centesimum, legendum, alia,

Folio, 13, pagina prima, qui ergo alii uendent uel oleum, legendum, uendunt,

Folio, 15, pagina prima, ex framentis in odorem suauitatis, legedū, ex fragmetis

Folio, 23, pagina prima, et dicit/ hec lex holocaustorum, legendū, hec est lex,

Eodem folio, pagina secunda, si forte possibile sit etiam sibi, legendum, etiā nobis,

Eodem loco, indui eisdem uestimentis & esse pontificem, legendum, pontifices.

Folio, 24, pagina prima, et modo iterum cingitur, legendum, cingitur,

Folio, 27, pagina secunda, illius cuius ipse erat figura, legendum, erat ueritas,

Folio, 29, pagina prima, aut neomenie aut sabbato, legendum, sabbatorum,

Folio, 32, pagina secunda, de quibus in lege scribit, legendum, scribitur,

Folio, 35, pagina secunda, exiit ille qui potest exire, legendum, exit,

Folio, 38, pagina secunda, abūdantiore circūdeit honestatē, legedū, circūdedir,

Fo, 40, pagina prima, p totū annuerat cū populo, legedū sciūctim, añū erat,

Folio, 42, pagina prima, iacula maligni ignita restringas, legendum restringas.

Fo, 43, pagina prima, aliquam incensi cōpositioris minuti, legedū, cōpositionis.

Folio, 48, pagina prima, hominem paruum fecit & exiguum, legendum, facit.

Fo, 50, pagina prima, ut lex quidē anime ipsa moriaf, legendū, lex qdē uir aie.

Eodem loco, hec nubere Christo non potuit, legendum, non poterit,

Fo, 51, pagina secunda, exponerem⁹ illum uasculū, legendum, uersiculum.

Fo, 52, pagina prima, mundus est et ex similia confectus, legendum, ex similia.

Eodem folio, pagina secunda, ex duabus decimis simile mūde, legedū, decimis.

¶ Si qua alia occurrant errata; facile deprehendi poterunt,

